

ပိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရာပြည့်အထိမ်းအမှတ်

ဒို့ ပိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း
ပေး ပို့ ဆက် ပြော စာအောင်ဆန်း
ရေး တို့ မှတ် ပုံ

စာ ပေး ပို့ ဆက် ပြော စာအောင်ဆန်း



ပိုလ်ချုပ်ချစ်ထုံဂီတ ဂီတချစ်ထုံပိုလ်ချုပ်

ရေးဆောင်းဖောင်
(မြန်မာပြည်သား)





ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

ပုံနှိပ်ခြင်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ

အုပ်စု

၁၀၀၀

ထုတ်ဝေသည့်အကြိမ်

ပထမအကြိမ်

မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပန်းချီ

ဝေမွန်လင်း

အတွင်းဖလင်

ကိုဦး

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်တင်တင်အေး၊ ရွက်စိမ်းစာပေ
အမှတ်(၄၃)၊ ၄ လမ်း၊ လမ်းမတော်၊

ရန်ကုန်မြို့။

မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်

ဒေါ်ယဉ်ယဉ်ကြည်၊ မြင်းခြံပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ်၅၂၊ အင်းတော်လမ်း၊

ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖြန့်ချိရေး

မြန်မာပြည်သားစာပေ

တန်ဖိုး

၂၀၀၀/-

ဗိုလ်ချုပ်ချစ်တဲ့ဂီတ
ဂီတချစ်တဲ့ဗိုလ်ချုပ်

ရေနံ့သောင်းမောင်
(မြန်မာပြည်သား)

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

- | | |
|---|--------------|
| ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး | ... ဒို့အရေး |
| တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး | ... ဒို့အရေး |
| အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး | ... ဒို့အရေး |

အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအား

မော်ကွန်းတင် တေးသီချင်းများဖြင့်

ဖွဲ့ဆိုဂုဏ်ပြုခဲ့ကြသော

ဂီတအနုပညာရှင်များအား

ဗိုလ်ချုပ်ချစ်တဲ့ဂီတ ဂီတချစ်တဲ့ဗိုလ်ချုပ်စာအုပ်ဖြင့်

ဦးညွတ်အလေးပြုပါသည်။

ရေနံ့သာဝင်းမောင်၏ အမှာစာ

၁၉၄၆ ခုနှစ်လောက်ဆီက ဆရွာဂုန်တာရာဟာ သူ့ရဲ့တာရာမဂ္ဂဇင်းထဲမှာ လူကိုလေ့လာခြင်းခေါင်းစဉ်နဲ့ ရင်းနှီးခင်မင်သူတွေအကြောင်းရေးပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ် အကြောင်းကို ရေးတဲ့အခါကြတော့ အောင်ဆန်း(သို့မဟုတ်)အရိုင်းလို့ ပွင့်ပွင့် လင်းလင်း ရေးချလိုက်တာ စာဖတ်ပရိသတ်တွေနဲ့ နိုင်ငံရေးလောက အသိုင်းအဝိုင်းက သိပ်အံ့ဩ သွားပြီး မကြာနပ်ချက်တွေ ပွက်လောညံ့သွားခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်က တော့ “အင်း... ဌေးမြိုင်ကတော့ ငါ့ကိုအရိုင်းတဲ့ကွာ” လို့ သဘောထားကြီးကြီးနဲ့ ပြန်ပြောပြီး စိတ် လည်း မဆိုး ရင့်သီးတယ်လို့လည်း မယူဆ၊ ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ သူက အားမနာစတမ်း ဝေဖန်လိုက် တာကို သဘောထားကြီးကြီးနဲ့ လက်ခံတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

အဲဒီအချိန်က ဒဂုန်တာရာနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်တို့ဆိုတာ တက္ကသိုလ်ကျောင်းနေဖက် လည်းဖြစ်ပြီး နိုင်ငံရေးလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်လည်း ဖြစ်ကြပြီး သူတို့နှစ်ဦး အမြဲတမ်း ထိတွေ့ဆက်ဆံနေကြရတော့ ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ မကြိုက်ရင် မကြိုက်သလို ပြောင်ရှင်းရှင်း ပြောတတ်တဲ့စရိုက်ကို ဒဂုန်တာရာအတွက် တော်တော်လေး ခံစားခဲ့ရပုံပေါ်ပါတယ်။ ဒဂုန်တာရာက အနုပညာသမားဖြစ်ပြီး ဗိုလ်ချုပ်က နိုင်ငံရေးသမားဆိုတော့ အနုနဲ့ အကြမ်းတို့ရဲ့ ပွတ်တိုက်မှုကတော့ ခပ်ပြင်းပြင်းခပ်ရှုရှု ရှိမှာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဗိုလ်ချုပ်ဟာ တိုင်းပြည်အတွက် တကယ်လိုအပ်တဲ့ အခြေအနေအရ ဒဂုန်တာရာ ဝေဖန်သလို တစ်ခု တည်းသော ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ တစ်ခုတည်းကိုသာ လုပ်သော နိုင်ငံရေးသတ္တဝါ ဖြစ်ခဲ့ပေမဲ့ သူ့ရဲ့အတွင်းစိတ်ကတော့...

“တော်ပြီဗျာ ကျုပ်တော့ နိုင်ငံရေးအနားယူပြီး

စာကလေးဘာလေး ထိုင်ရေးဦးမယ်

ဒီမယ်ဗျာ ဆရာရဲ့....

ကျွန်တော်လည်း အနုပညာသမားပါဗျာ” လို့ ဖွင့်ပြောခဲ့တာကို ကြည့်ရင် ဗိုလ်ချုပ်ဟာ အရိုင်းမဟုတ်ဘဲ အလွန်မတန် သဘောထားနူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ ယဉ်ကျေး သူတစ်ယောက်ဆိုတာ ပေါ်လွင်ထင်ရှားပါတယ်။ ယဉ်ကျေးတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုချက်ကိုက အဟိဒ္ဓလို့ခေါ်တဲ့ အပြင်ပန်း ရုပ်လက္ခဏာ ဝတ်စားဆင်ယင်မှု အပေါ် အခြေမခံဘဲ အဖျတ္တလို့ခေါ်တဲ့ အတွင်းစိတ်ရဲ့ ရှိရင်းအနှစ်သာရကို အခြေခံမှ မှန်ပါလိမ့်မယ်။ တိုရင်းလိုရှင်းပြောရရင် ဗြဟ္မစိုရ်တရားလေးပါး လက်ကိုင် ထားရှိနိုင် တဲ့သူကိုပေါ့။

ဒီတော့ ဗိုလ်ချုပ်ဟာ အနုပညာသမား ပြဟွစိုရ်တရား ရှိသူဖြစ်တယ်။ စာပေ ကိုမြတ်နိုးတယ်။ ဂီတကိုချစ်တယ်။ ပန်းချီကို အထက်တန်းကျောင်းသား ဘဝ ကတည်းက ရေးဆွဲတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ရေးခဲ့တဲ့စာတွေ၊ ဗိုလ်ချုပ်ဆွဲခဲ့တဲ့ ပန်းချီတွေ၊ ဗိုလ်ချုပ်ဆိုခဲ့တဲ့ စွဲလန်းခဲ့တဲ့ သီချင်းတွေ အများကြီးကျန်ခဲ့တယ်။

ဒါနဲ့ စကားစပ်လို့ ဒီစာအုပ်ကိုရေးဖြစ်တဲ့အကြောင်း ပြောပါရစေ။ ငယ် ကတည်းက ဂီတဆိုတာကို ကျွန်တော်ဝါသနာအထုံရှိခဲ့တယ်။ နောက်အတန်းလေး ရလာတော့ စာတိုပေစနဲ့ ကဗျာဝတ္ထုတွေရေးပြီး မဂ္ဂဇင်းတွေထဲထည့်တယ်။ ဥဗ္ဗစ ခုနှစ်ရောက်တော့ စာရေးဆရာဖြစ်ချင်လို့ ရန်ကုန်ဆင်းလာတာ စာရေးဆရာ မဖြစ်ဘဲ ဂီတသမားဖြစ်သွားတယ်။ အနှစ်လေးဆယ်နီးပါး ဂီတရဲ့အောင်မြင်မှု လေးတွေကို မက်မောတွယ်တာရင်း အချိန်တွေကုန်သွားတယ်။ အသက် ခြောက်ဆယ် နားရောက် လာတော့ အသိုင်းအဝိုင်းနဲ့ လုပ်မှရတဲ့ ဂီတကို နားချင်လာတယ်။ တစ်ယောက်တည်း လုပ်လို့ရတဲ့ စာရေးဆရာ၊ ကဗျာဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ ဘဝတွေကို ပြန်အားကျလာတယ်။ ဒီလိုနဲ့ စာတစ်အုပ်ရေးဖြစ်သွားတယ်။

“ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ ရေခဲ ချောင်းအမျိုးသားကျောင်းသားဘဝ ပထမအရွယ်” ဆိုတဲ့ စာအုပ်ပါ။ ဒီစာအုပ်က ဗိုလ်ချုပ်အကြောင်းရေးဖူးတဲ့ စာအုပ် တွေကို ဖိုးပြီးရေးခဲ့တာမဟုတ်ဘဲ ကိုယ်တိုင်အားထုတ်ပြီး ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ ပျောက်ကွယ်နေတဲ့ သမိုင်းကွက်လပ်တစ်ကို ပြန်ဖြည့်တဲ့အနေနဲ့ ရေးခဲ့တာပါ။ အဓိကတော့ ရေခဲချောင်းမြို့ရဲ့ ကိုလိုနီခေတ်သမိုင်းကို နောက်ခံထားပြီး ဘယ်သူမှ မသိနိုင်လောက်တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ အမျိုးသားကျောင်းသားဘဝတွေကို လက်လှမ်းမီ သလောက် စုံစမ်းမေးမြန်း ရေးခဲ့ရတာပါ။ ဒီစာအုပ်ကိုထုတ်ဝေတဲ့အခါမှာလည်း ကျွန်တော် အရေးအသား တင်ပြချက်တွေဟာ စာရေးဆရာတစ်ယောက်အဖြစ် အရည်အချင်း မရှိဘူး၊ စာဖတ်သူ တွေက မသတ်မှတ်ဘူးဆိုရင် ကျွန်တော်ဘယ်တော့မှ စာမရေးတော့ဘူးလို့လည်း ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုနဲ့ ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့တာပါ။ တကယ်ထုတ်ဝေတဲ့အခါကျတော့ ကျွန်တော့်စာအုပ်ဟာ အုပ်ရေ(၁၀၀၀၀)ကျော် လောက် ကုန်သွားပြီး စာဖတ်ပရိသတ်ရဲ့ အားပေးမှုကို ရခဲ့ပါတယ်။ ဒါနဲ့ ငါစာရေးဆရာဖြစ်ပြီ၊ ဘာတွေဆက် ရေးမလဲ၊ ဘယ်လိုင်းကို ရွေးမလဲလို့ စဉ်းစားဆုံးဖြတ်တဲ့အခါ ကျွန်တော်နဲ့ အကျွမ်း တဝင်ရှိတဲ့ ပုဂံဆိုတာကို အဓိကထားပြီး ရွေးချယ်မိတယ်။ ဒါနဲ့ လေးငါးနှစ်အတွင်း ပုဂံစာအုပ်

ဆယ်အုပ်ကျော်လောက် ကျွန်တော်ရေးသားထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့ပြီး အကြိမ် ကြိမ်ပြန်ရိုက်ရတယ်။

ခုတော့ ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ ရာပြည့်မွေးနေ့ကိုအကြောင်းပြုပြီး ဟိုတစ်ချိန်က အငုံ့စိတ်လေးတစ်ခုက ပြန်ပေါ်လာတယ်။ အဲဒါက အောင်ဆန်း(သို့မဟုတ်) အရိုင်းဆိုတာပါပဲ။ ဗိုလ်ချုပ်ဟာ မရိုင်းဘူး၊ ဂီတကိုချစ်တဲ့သူ အနုပညာကို မြတ်နိုးခဲ့သူဆိုတာကို စောင်းပေးပြီး ရေးချင်စိတ် တွေဖြစ်လာတယ်။ ကိုယ့်ဇာတိမြေ ရေနံချောင်းနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကိုယှဉ်တွဲပြီး ကျေးဇူးဆပ်ခဲ့ရတဲ့ စာအုပ်မျိုး အခုအနှစ်လေး ဆယ်နီးပါး ကျင်လည်ခဲ့ရတဲ့ ဂီတနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကို ပြန်ဆက်စပ်ပြီး ကျေးဇူးဆပ်ချင်ပြန်တယ်။ ရေးရင်လည်း ရသပါတဲ့ အရေးအသားမျိုးနဲ့ ဇာတ်အိမ်ဖွဲ့ချင်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ ၁၉၇၃ ခုနှစ်လောက်ဆီက ယင်းချောင်း တံတားဖွင့်ပွဲကို သွားသတိရပါတယ်။ အဲဒီပွဲမှာ ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ အပါးတော်မြဲ ဗိုလ်ထွန်းလှ(ခေါ်) တက္ကသိုလ်နေဝင်းနဲ့ တွေ့ဆုံကြုံခဲ့ရတာတွေ၊ ဖွင့်ပွဲမှာပါလာကြတဲ့ ကျွန်တော်သူငယ်ချင်း ဂီတသမားတွေနဲ့ ပြောခဲ့ဆိုခဲ့ကြတာတွေ၊ တကယ့်အဖြစ် အပျက်တွေ ဇာတ်အိမ်တည်ပြီး ဒီစာအုပ်ကို ရေးဖြစ်၊ ထုတ်ဝေဖြစ်ပါတယ်။ တိုက်ဆိုင်ချင်တော့ ၂၀၁၅ ခုနှစ်ဟာ ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ အနှစ် ၁၀၀ပြည့် မွေးနေ့ဖြစ် လို့ ကျွန်တော်ရဲ့စာအုပ်ကို အထိမ်းအမှတ်တစ်ခုအဖြစ်နဲ့ ထုတ်ဝေလိုက်ရတာ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာဖြစ်မိပါတယ်။ ဝမ်းနည်းမိတာက အခုဆိုရင် ဒွဲ အချိန်ကပါခဲ့တဲ့ ဂီတမိတ်ဆွေ တွေ တော်တော်များများ ကွယ်လွန်ဆုံးပါးသွားကြပါပြီ။ ဒီတော့ သူတို့အတွက်ရော၊ ဂီတပညာရှင်ကြီးတွေအတွက်ရော ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ ထပ်တူ ဒီစာအုပ်နဲ့ ကျေးဇူးဆပ်ခွင့်ရလို့ ဂီတသမားတစ်ယောက်အနေနဲ့ တာဝန်တစ်ခု ကျေပွန်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ပြီဆိုတဲ့ အသိနဲ့ အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်နေမိပါတော့တယ်။

ရေနံ့သာဝင်းမောင်

စာကြွင်း - ဗိုလ်ချုပ်ချစ်တဲ့ဂီတ ဂီတချစ်တဲ့ဗိုလ်ချုပ်ခေါင်းစဉ်နဲ့ဟောပြောပွဲတွေမှာ ကျွန်တော်ဟောခဲ့၊ ပြောခဲ့၊ ဆိုခဲ့တာတွေကို စီဒီတစ်ချပ်နဲ့ မေတ္တာလက်ဆောင်အဖြစ် ထည့်ပေးလိုက်ပါတယ်။

မာတိကာ

	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	ရေနံ့သာဝင်းမောင် ၏ အမှာစာ	၅
အခန်း(၁)	ကိုယ့်အသည်းကို ညှို့ဆွဲနေသောတံယောသံရှင်	၉
အခန်း(၂)	ဗိုလ်ချုပ်ချစ်တဲ့ဂီတ ဂီတချစ်တဲ့ဗိုလ်ချုပ်	၁၅
အခန်း(၃)	ဂီတမိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းတွေ	၁၉
အခန်း(၄)	ဗိုလ်ချုပ်နော်၊ အောင်ဆန်းနော်၊ တေဖနော်	၂၅
အခန်း(၅)	အနာဂိတ်ရာဇဝင်ကို ဖန်တီးမည့် ခေတ်လူငယ်တွေ	၄၃
အခန်း(၆)	ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရေးတဲ့သီချင်းတစ်ပုဒ်	၅၇
အခန်း(၇)	ရုပ်ရှင်နဲ့ပြဇာတ်တွေကလည်း ဗိုလ်ချုပ်ကို ဂုဏ်ပြုကြတယ်	၇၅
အခန်း(၈)	ခေတ်ဆန်းချိန်ရောက်လုနီးပါပြီ	၈၁
အခန်း(၉)	အာဇာနည်နေ့ မမေ့သင့်ပါသလေ	၁၀၅
အခန်း(၁၀)	အမျိုးသားခေါင်းဆောင် ပေါ်ဦးမှာတဲ့	၁၁၉
နောက်ဆက်တွဲ		
-	အမှတ်တရဓါတ်ပုံများ	၁၂၆
-	ဗိုလ်ချုပ်ချစ်ခင်မော်ကွန်းတင် သံစဉ်တေးသွား သီချင်းများ	၁၃၇
-	စစ်ချီစစ်တေး ဇာတိသွေး	၁၅၉
-	နမ္မောတသလွမ်းခဲ့ကြ ဂီတသီချင်းတွေ	၁၆၅

အခန်း(၁)

သူက ဂီတသီချင်းတစ်ပုဒ်၏ တေးသွားကို နှစ်ဦးမျှတူကြိုးစား
 အားထုတ်ခဲ့ရသော တာဝန်တစ်ရပ် ကျေပွန်သွား သည့်အလား တယော
 ပြားလေးကို ဘေးသို့ ဖြေးညှင်းစွာချလိုက်သည်။ ပြီး...ခပေါင်းစီး
 ကရက်တစ်လိပ်အား ဖီးညှိရန် ပြင်ဆိုင်ရင်းက သူ့နောက်ကျောတွင်
 ဧရာမနေသော လူရိပ်တစ်ခုအား သတိထားသွားမိသောကြောင့်
 “ဆတ်ခနဲ” လှည့်လိုက်သောအချိန်တွင်

ကိုယ့်အသည်းညှို့ဆွဲနေသော တယောသံရှုပ်

သာယာလှပေသည်xxxအာကာမိုးတိမ်ဆီxxx
 နေရောင်အဆင်းထိန်ကြည်xxx
 ထွန်းလင်းတဲ့ရောင်ခြည်xxxမြောက်လေသွေးတော့မွှေးသည်xxx
 ပန်းပေါင်းစုံညီxxxညနေခင်းသင်းပျံ့သည်xxxသင်းရနံ့ထုံကြည်xxx
 သောင်ယံထက်ဓမ္မမဟီxxxတောင်ပံယုက်နေသည်xxx
 မောင်နှံငှက်တွေဆီxxxမြူးတူးကြပေသည်xxx
 အဝေးမှပျံ့လွင့်လာသော သီချင်းဂီတသံသဲ့သဲ့လေးကြားနေရသည်။

ထိုသီချင်းသံမှာ အတီးသက်သက်သာလျှင် ဖြစ်သည်။ အတီးသက်သက် ဆိုရာမှာလည်း ကက်ဆက်တစ်ခု အသံချဲ့စက်ဓာတ်ပြားတစ်ချပ်ဖွင့်သံမဟုတ်ဘဲ တယော တူရိယာပညာရှင်တစ်ဦးက တယောကြိုးလေးများပေါ်သို့ ဘိုးတံကို အဖိအဖော့ အဆွဲအငင်ပြုပြီး သူ့နှလုံးသားမှ ဂီတတေးသွားတစ်ပုဒ်ကို စိတ်လိုလက်ရ ဖော်ကျူးနေခြင်းသာဖြစ်သည်။

သီတာသောင်ကမ်းဘေးက မွှေးသည်xxxခိုင်မာလာပန်း သင်းရနံ့ကြည်xxx
ညနေခင်းမှာ သန့်ရှင်းတော့သည်xxxလေချိုသွေးရင် အေးတော့မည်xxx
ချောင်ကမ်းပါးယံ ကမ်းခြေဆီxxxကြည်လင်ပေသည်xxx
တိမ်အာကာနန်းဘုံမဟီxxxပန်းသို့ပုံညီxxx

တယောပညာရှင်တစ်ဦး၏တေးသွားသည် ကျွန်တော့်အား ပို၍ပို၍ ညှို့ယူဖမ်းစားလာသည်။ သူ့တေးသွား အဓိပ္ပါယ်သည် ကျွန်တော်ရောက်နေရာ နေရာနှင့် စပ်ဟပ်လှလွန်းသောကြောင့်လည်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် ယင်းချောင်းတံတားသစ်ကြီးပေါ်မှ အရှေ့အနောက် ဝဲယာသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်မိသည်။ တံတား အောက်ဖက်ဆီမှ တလိမ့်လိမ့် စီးဆင်းနေသော ရေအလျဉ်နှင့် ရေကြောင်းအနားသတ် ကြေးနီရောင် ကမ်းပါးကြီးများ လေညှင်းအငှေ့တွင် စွေ့ခနဲပါလာသော တောပန်းတောင် ပန်းရနံ့များ၊ နေချိုချိန်ညနေခင်း၏ ပူနွေးရှုရှု လေချိုလေရူး လေးများ၊ အထက်မိုးကောင်းကင်ဆီမှာတော့ သူ့တေးသွားထဲကလို ပန်းပေါင်းစုံအရောင် အသွေးစုံလှသည့် တိမ်ပန်းချီ အရွေ့အလျားများ.....

သီတာသောင်ကမ်းဘေးကအေးသည်xxxလှေကလေးကိုလှော်မည်xxx
ဘေးမသန်းဘဲ အေးချမ်းတော့သည်xxx
မြစ်ကမ်းခြေရေနီxxxစိမ်းလဲ့လဲ့ကြည်xxx
ကျွန်းငွေသောင်ကမ်းမြင့်ဆီxxxရွှေစင်ယော်တူပျော်သည်xxx

ပိုင်းဝေဝေရီ လွမ်းလောက်ပေသည်xxx

တယောသံနွဲ့နွဲ့ အညှို့ဓာတ်ကဲလာသော တေးသွား၏အဓိပ္ပါယ်က ပို၍ ပေါ်လွင်လာသည်။

အော်...ဒါ“လှေကလေး”သီချင်းပါလား

ကျွန်တော်သည် တယောရှင်က ညှို့ခေါ်နေသည့်အလား ခြေလှမ်း တရွေ့ရွေ့လှမ်းရင်း ယင်းချောင်းတံတား၏ တစ်ဖက်စွန်းသို့ပင် ရောက်လာသည်။ တယောသံရှင်ကို တွေ့မြင်ရန် ကျောက်လှေကားလေးမှတစ်ဆင့် အမြင့်သို့ ထပ်တက်ရဦးမည် သို့သော် အာရုံတစ်ခုသို့ ကူးပြောင်းသွားမည်စိုးသဖြင့် လှေကားရင်းမှာပင် ခေတ္တရပ်လိုက်ကာ တေးသွားကို ဆက်၍နားဆင်နေမိသည်။

လှေကလေးကို လှော်မည်xxxဘေးမသန်းဘဲ အေးချမ်းတော့သည်xxx

မြစ်ကမ်းခြေရေဒီxxxစိမ်းလဲ့လဲ့ကြည်xxx

တေးသွားလေးပြန်ကျော့သည့်အဆုံး လှေကားတစ်ထပ်ချင်း တစ်ထပ်ချင်း ခပ်ရွှေလေး လှမ်းတက်လာရာ အဆုံးတွင် တယောသံရှင်ကို လှမ်းတွေ့ရလေသည်။ သူကား ကျွန်တော့်မြင်ကွင်းကို ကျောပေးထားကာ တစ်လောကလုံး တစ်ယောက်ထဲသာရှိသည် အလား၊ သူ့မျက်နှာကို မမြင်ရသော်လည်း သူ့တယောဘိုးတံလေး ရှေ့နောက် အဆွဲ အငင် ပြုနေသည့် အစွန်းအစကိုတော့ တွေ့နေရသည်။ သူ့လက်သံကား အပျော်တမ်းသမားလက်သံမျိုးမဟုတ် တကယ့် ဂီတပညာရှင်တစ်ဦး၏ လက်သံ...

သာယာကြည်နူးပေသည်xxxမိုးကောင်းကင်အာကာမဟီxxx

ထူးလည်းထူးသည်xxxဆန်းလည်းဆန်းတော့သည်xxx

တိမ်ဖြူတိမ်ဝါတိမ်နီxxxတစ်ချို့တော့ ဝါရောင်ချီxxx

အမျိုးမျိုးလှသည်xxxပြောင်းလဲကြတော့သည်xxx

ပန်းပေါင်းစုံယိမ်းနွဲ့ ကာပင်xxxစိမ်းဝါရောင်ခြည်xxx

အမျိုးမျိုးလှသည်xxxပြောင်းလဲကြတော့သည်xxx

ကျွန်တော်သည် သီချင်းတေးသွားဆုံးသည်အထိ လှေကားထိပ်တွင် မရွေ့မလျား ရပ်ကာနားထောင်နေမိသည်။ ထိုနားထောင်ရင်းနှင့်ပင် ကျွန်တော့်ကို ကျွန်တော် အဖေးပုစ္ဆာများမေး၍ အဖြေရှာနေမိပြန်သည်။

တယောသံရှင်သည် ကုတ်အင်္ကျီဝတ်ထားပြီး ဆံပင်ကို နောက်လှန်ကာ ဖိထားသည်။ သူ့ဘေးမှာတော့ ခပေါင်း စီးကရက်ဘူးတစ်ဘူးနှင့် မီးသေနေပြီ ဖြစ်သော စီးကရက်အတိုလေးအတော်များများ ပြန်ကြနေသည်။

ကုတ်အင်္ကျီဝတ်တတ်တာ ဂီတသမားထဲက ဘယ်သူများဖြစ်မလဲ...

ခပေါင်းစီးကရက်ကို မက်မက်စက်စက်သောက်တတ်တာ ဘယ်သူဖြစ် မလဲ....

ဆံပင်ကို ဆီရွဲရွဲလိမ်းကာ နောက်လှန်ဖိတတ်တာ ဘယ်သူဖြစ်မလဲ....

ကျွန်တော်အဖို့ တကယ့်ပရောဖက်ရှင်နယ်ဂီတသမားဆိုသူများနှင့် သိပ်မစိမ်းလှသောကြောင့် ကျွန်တော့်ကို ကျွန်တော် မေးခွန်းထုတ်ထားသည့်ပုစ္ဆာကို ဖြေနိုင်ရန် ခက်လိမ့်မည်ဟု မထင်မိချေ။

“သူ့ကို ငါသိပါတယ်”

လှေကလေးကိုလှော်မည်xxxဘေးမသန်းဘဲ အေးချမ်းဖိတော့သည်xxx ဖြစ်ကမ်းခြေရေနဒီxxxစိမ်းလဲ့လဲ့ကြည်xxx

ထပ်ကြော့ သီချင်းတေးသွားသံလေးအဆုံးတွင် ကျွန်တော်သည် ထိုတယောသံရှင်၏ နောက်ကျောဘက်သို့ ချဉ်းကပ်မိပြီးဖြစ်သည်။

သူက ဂီတသီချင်းတစ်ပုဒ်၏ တေးသွားကို နှစ်ဦးမျှတူကြိုးစား အားထုတ်ခဲ့ရသော တာဝန်တစ်ရပ် ကျေပွန်သွား သည့်အလား တယောပြားလေးကို ဘေးသို့ဖြေးညှင်းစွာချလိုက်သည်။ ပြီး...ခပေါင်းစီးကရက်တစ်လိပ်အား မီးညှိရန် ပြင်ဆိုင်ရင်းက သူ့နောက်ကျောတွင် ရောက်နေသော လူရိပ်တစ်ခုအား

သတိထားသွားမိသောကြောင့် “ဆတ်ခနဲ” လှည့်လိုက်သောအချိန်တွင်
ကျွန်တော်ရောသူရော အံ့ဩသောအမူအယာကိုယ်စီနှင့် အသံထွက်
သွားသည်။

“ဟာ....ဆရာ”

“ဟာ...ကိုဝင်းမောင်လေး”

ကျွန်တော်နှုတ်မှ ဝမ်းသာအံ့ဩ “ဟာ..ဆရာ” ဟု ခေါ်ခံလိုက်ရသော
တယောသံရှင်ကား

ဂီတဆရာ စာရေးဆရာ ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်
ထို့ထက်ထူးကဲသော သူ၏ဂုဏ်ထူးပီသေသကား
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ အပါးတော်မြဲ ဗိုလ်ထွန်းလှခေါ်
ဆရာ တက္ကသိုလ်နေဝင်း ပါပေတည်း။





၀၀၄ နံလင်း

ဟောဒိတ်တား အောက်မှာ စီးဆင်းနေတဲ့ ယင်းချောင်းရေဟာ ဗိုလ်ချုပ်
ဇာတိ နတ်မောက် ကိုဖြတ်ပြီးဆင်းလာတာ ပုပ္ဖားသက်ဆီက ကျလာတဲ့
ချောင်းသုံးချောင်းက နတ်မောက်ကြဲမှ ပေါင်းပြီး ယင်းချောင်းဖြစ်လာတာ။
ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ ဒီရေတွေဟာ ကိုယ့်ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ အသက်သွေးကြော
တွေလို ထင်နေတယ်။ ဒီရေအလျဉ်တွေ မပြတ်စီးဆင်းနေ သလို
ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ အသက်သွေးတွေလည်း စီးဆင်းနေတယ် လို့ထင်တယ်။

အခန်း(၂)

ဗိုလ်ချုပ်ချစ်တဲ့ဝိတ ဝိတချစ်တဲ့ဗိုလ်ချုပ်

“ခင်ဗျားက ဘယ်လိုဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီနေရာကို ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်လာရတာလဲ”

ဆရာနှင့်အတူ ယှဉ်၍ထိုင်မိလိုက်ချိန်တွင် ဆရာက မေးခွန်းစ၍ထုတ်သည်။

“အဲဒါ ကျွန်တော်က စမေးရမှာဆရာ၊ ကျွန်တော်ဒီရောက်ပုံက မဆန်းပေမဲ့ ဆရာ့ကို ဘယ်လိုမှမမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ရပုံက ပိုဆန်းနေလို့ ဆရာပဲ စဖြေပါဦး”
ကျွန်တော့်အပြောကို သဘောကျသွားသဖြင့် ဆရာက ရယ်လိုက်သည်။

“ယင်းချောင်းတံတားသစ်ဖွင့်ပွဲကိုလာတာလေ။ ယင်းချောင်းတံတားက ကိုယ်တို့ဆောက်လုပ်ရေးက တာဝန်ယူ ဆောက်ခဲ့တာမဟုတ်လား”

ကျွန်တော်က ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းသည် ဆောက်လုပ်ရေးဝန်ကြီးဌာန ဆောက်လုပ်ရေးရုံးချုပ်တွင် အထူးအရာရှိ ဖြစ်သည်။ သူနှင့်အတူ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း၏ သက်တော်စောင့်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသူ ဗိုလ်မှူးမင်းလွင်လည်း အထူးအရာရှိပင်။

ဝန်ကြီးခိုလ်ချုပ်စိန်ဝင်းက သူတို့နှစ်ဦးအား ခေါ်ယူထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆောက်လုပ်ရေးဝန်ထမ်းတစ်ဦး အနေဖြင့် တံတားသစ်ဖွင့်ပွဲတွင် ဘယ်လိုတာဝန်နှင့် လိုက်လာခဲ့ရသလဲဆိုတာကို သိချင်နေပြန်သည်။

“ဒါဖြင့် ဆရာက ဝန်ကြီးနဲ့ပါလာတာပေါ့”

“ဟာ မဟုတ်ဘူး မဟုတ်ဘူး၊ အခုကိုယ်လိုက်လာတာက ဂီတတာဝန်၊ ဖျော်ဖြေရေးတာဝန်၊ ဟိုမှာကြည့်လေ”

ကျွန်တော်က ဆရာလှမ်းပြနေသော ခပ်ဝေးဝေးတစ်နေရာ သဲချောင်းလွင်ပြင်ကျယ်တစ်ခုပေါ်မှ အဆောက်အအုံ တစ်ခုသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ထိုအဆောက်အအုံသည် ဖျော်ဖြေရေးဇာတ်စင်ကြီးတစ်ခုဖြစ်သည်။ ဆွဲမတင်ထားသော အနီရင့်သွေး ကတ္တီပါကားလိပ်ကြီးနှင့် အစိမ်းတောက်တောက် ပုဏ္ဏားကွယ်များ ဇာတ်စင်ရှေ့မှ ဖန်ရောင် လက်လက်ထနေသော မြန်မာ့ဆိုင်းဝိုင်းကြီးမှ နယားပျံ့ရုပ်ကြီးနှင့် အမြင့်တွင် ဝုံဝုံကြွားကြွားရှိလှသော ရွှေခြည်ငွေခြည်ထိုးထားသည့် ဆိုင်းဘုတ်ကြီး.....

“စန္ဒာဦး”

“ဪ...ဆရာက စန္ဒာဦးနဲ့ ဖျော်ဖြေရေးတာဝန်ယူဖို့ ပါလာတာကိုး”

ကျွန်တော်တို့ ပြောနေရင်းမှာပင် ဆရာက စီးကရက်တစ်လိပ်ကုန်သွား၍ နောက်တစ်လိပ် ထပ်ကူးညှိနေသည်။ ဆရာက စီးကရက်အလွန်ကြိုက်သည်။ စီးကရက်ကြိုက်သည်ဆိုရာတွင်လည်း ခပေါင်းမှလွဲ၍ ဘယ်စီးကရက်မှ မသောက်။ ခပေါင်းကို ကာတွန်းလိုက်ဝယ်ပြီး တစ်လိပ်ကုန်သည်နှင့် တစ်လိပ်မီးကူးညှိ၍ သောက်သည့်အကျင့်ရှိသည်။

“မောင်ရင်ကရော”

“ကျွန်တော်က ရေနံ့ချောင်းကို ခဏပြန်လာရင်း ယင်းချောင်းတံတားသစ်ဖွင့်ပွဲရှိတယ်ဆိုလို့ ဒီဘက်ကူးလာတာ ဆရာရဲ့၊ စန္ဒာဦးနဲ့ ဆောက်လုပ်ရေးက

အနုပညာရှင်တွေလည်း ပါမယ်ကြားလို့ပါ”

“အေးလေ၊ ခင်ဗျား ဂီတမိတ်ဆွေတွေ အများကြီးပါမှာပေါ့”

“ပါတာပေါ့ဆရာရဲ့၊ သူတို့နဲ့တော့ မတွေ့ရသေးဘူး၊ တံတားပေါ်ရောက်ရောက်ချင်း ဆရာထိုးနေတဲ့ တယောသံကိုကြားရလို့”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ၊ ကိုယ်ဒီကိုရောက်ရောက်ချင်း ရင်ထဲမှာ တိုက်ဆိုင်မှု ခံစားချက်ပြင်းလွန်းလို့ တစ်ယောက်ထဲ ထွက်လာပြီး ခုနသီချင်းကို စိမ်ပြေနပြေ ထိုးနေတာ”

“ဆရာသီချင်းက ဘိလပ်ပြန်သန်းဆိုတဲ့ လှေကလေးသီချင်းပဲ”

“ဟုတ်တယ်လေ... အဲဒီသီချင်းက ကိုယ့်ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ အကြိုက်ဆုံးသီချင်းပဲ။ ကိုယ်တံတားပေါ်ရောက်တော့ အသိကဘာတွေဝင်သလဲဆိုတော့ ဟောဒီတံတား အောက်မှာ စီးဆင်းနေတဲ့ ယင်းချောင်းရေဟာ ဗိုလ်ချုပ်ဇာတိ နတ်မောက် ကိုဖြတ်ပြီးဆင်းလာတာ ပုပ္ဖားဘက်ဆီက ကျလာတဲ့ချောင်းသုံးချောင်းက နတ်မောက်ကြမှ ပေါင်းပြီး ယင်းချောင်းဖြစ်လာတာ။ ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ ဒီရေတွေဟာ ကိုယ့်ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ အသက်သွေးကြောတွေလို ထင်နေတယ်။ ဒီရေအလျဉ်တွေ မပြတ်စီးဆင်းနေ သလို ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ အသက်သွေးတွေလည်း စီးဆင်းနေတယ် လို့ထင်တယ်။ ဒါနဲ့ တယောလေးကောက်ဆွဲပြီး ဗိုလ်ချုပ် အကြိုက်ဆုံး “လှေကလေး” သီချင်းနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကို တမ်းတမ်းတတ အဦးဆုံး ဖျော်ဖြေနေတာ”

ဆရာက ပြောရင်း သူ့မျက်လုံးမှာ မျက်ရည်အငွေ့လေးများ ဝေဝဲလာ သည်ကို ကျွန်တော်သတိထားမိသည်။

“ဗိုလ်ချုပ်က ဒီသီချင်းတစ်ပုဒ်ထဲလားဆရာ နောက်ထပ်သီချင်းတွေကော ရှိသေးလား”

“ရှိသပေါ့ဗျာ၊ ကိုယ်က ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ အတူနေလာခဲ့တော့ ဗိုလ်ချုပ်အသည်းစွဲ သီချင်းမှန်သမျှ အကုန်သိတယ်။ ရလည်းရတယ်”

“အဲဒါတွေ ဆရာ အချိန်ရရင် ပြောပြပါလား”

“ဟာ ပြောချင်တာပေါ့။ ပြောယုံတင်မဟုတ်ဘူး တယောနဲ့လဲ ထိုးပြမယ်။
စန္ဒရားလဲတီးပြဆိုပြမယ်။ ခင်ဗျား ဒီညဖွဲ့ကြည့်မှာမဟုတ်လား”

“ကြည့်မှာပေါ့ဆရာရယ်၊ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းတွေ ကမယ့်ပွဲ
ကျွန်တော်ကြည့်ချင်လို့ကို တကူးတကလာခဲ့တာ”

“အင်း...ဒီညမှာ ကိုယ်တင်ဆက်မယ့် အစီအစဉ်တစ်ခုပါမယ်လေ”

“ဟုတ်လား...ဆရာ ဒါရိုက်တာလုပ်ပြီး တင်ဆက်မယ့်အစီအစဉ်လား”

“ဟုတ်တာပေါ့လေ၊ အလွန်ထူးခြားပြီး ခင်ဗျားကြိုက်မယ့်အစီအစဉ်အသစ်”

“ဘယ်လိုနာမည် ပေးထားလဲဆရာ”

ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းက ကျွန်တော်မမျှော်လင့်ဘဲနှင့် အမျှော်လင့်ဆုံး
ဖြစ်သွားည့် တင်ဆက်မှုတစ်ခုအား ကြို၍ ပြောလိုက်သည်။

“ဗိုလ်ချုပ်ချစ်တဲ့ ဂီတ၊ ဂီတချစ်တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်....တဲ့”



အခန်း(၃)

တစ်ဆောင်လုံး ကျွန်တော်နှင့်မသိသူများပါသည်။ ပြည်မှ ရန်ကုန်ဂီတ
 လောကသို့ ဆင်းလာသည့် လူသစ်ကလေး ထရန်းပက်ဝင်းဦးပင်
 ကျွန်တော်နှင့် နှစ်ကြိမ်လောက် အသံသွင်းဖူးသည်။ သူက ရဲတီးဝိုင်း
 လေမှုတ်သမားများ နှင့်အတူ ဧည့်သည်အဖြစ်ပါလာသတဲ့။

ဂီတမိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းတွေ

ဆရာနဲ့ကျွန်တော် ယင်းချောင်းတံတားတစ်ဘက်ထိပ်သို့ လျှောက်လာ
 ခဲ့ကြသည်။

ထို့နောက် တံတားအဆုံး ညာဘက်အောက်ခြေတွင် တံတားဆောက်
 လုပ်ရေးဝန်ထမ်းများနေခဲ့သော တန်းလျား ဆောင်များရှိသည်။ ထိုအဆောင်များ
 သည် ဆရာတို့ အနုပညာရှင်တွေအတွက် ခေတ္တတည်းခိုရာနေရာဖြစ်နေသည်။

“အစ်ကိုကြီး”

ကျွန်တော်က လူတစ်ယောက်ကို ဖြတ်ခနဲတွေ့လိုက်၍ လှမ်းအော်ခေါ်
 လိုက်သည်။

ကျွန်တော့်ခေါ်သံနှင့် ကျွန်တော့အသံကို ကျက်မိ၍လားမသိ ထိုသူသည်
 ကျွန်တော့်ကို မြင်သွားသည်နှင့် အားရဝမ်းသာဖြစ်သွားလေသည်။

“အစ်ကို မျိုးဆက် နေကောင်းလား”

ကျွန်တော်က ကိုမျိုးဆက်၏ လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်လှုပ်ယမ်းကာ ဝမ်းသာအားရ နှုတ်ဆက်သည့်အခါ

“နေကောင်းတယ်၊ ဆရာနဲ့ ဘယ်လိုဘယ်လို တွေ့လာကြတာလဲ”

“ဟိုဖက်တံတားထိပ်က သခင်ဖိုးလှကြီးနဲ့ ဆရာစံကျောက်ရုပ်ရုံတဲ့ ကုန်းပေါ်မှာလေ တယောထိုးသံကြားလို့ သွားတက်ကြည့်တာ ဆရာဖြစ်နေတယ်”

“အင်း.....ဆရာကတော့လေ နတ်မောက်နဲ့ ရေမြေဆက်နေတဲ့ ဒီနေရာကို လာရမယ်ဆိုတော့ အပျော်ကြီး ပျော်နေတာ။ ရောက်ရောက်ချင်း နေပူပါ သေးတယ်လို့ ပြောသံတောင်မစောင့်ဘူး တယောတစ်လက်ဆွဲပြီး ထွက်သွား လိုက်တာ”

ကိုမျိုးဆက်သည် ဆောက်လုပ်ရေးရုံးချုပ်တွင် 'ပုံဆွဲ(ပ)ဝန်ထမ်းဖြစ်ပြီး ရေဒီယိုတွင် နာမည်ကြီးသီချင်း ရေးဆရာနှင့် အဆိုတော်ဖြစ်သည်။ ကိုမျိုးဆက်၏ အဖေမှာ ရွှေတိုင်ညွန့်ဖြစ်ပြီး နမမှာ အဆိုတော်“ထား”ဖြစ်သည်။ ကိုမျိုးဆက်၏ အအောင်မြင်ဆုံးသီချင်းဖြစ်သော ကိုယ်တိုင်ရေး ကိုယ်တိုင်ဆိုသည့် “အပျိုကြီးမမ” သီချင်းကား ရေဒီယို ပရိသတ်မှန်သမျှ မသိသူမရှိသလောက်ရှားသည်။

“မောင်ရင့်သူငယ်ချင်း စစ်ကိုင်းစဉ်အိုးကြီးနဲ့ တွေ့ပြီးပြီလား”

“မတွေ့သေးဘူးအစ်ကိုကြီး။ ကျွန်တော်က ခုမှ ဧီကိုရောက်တာ”

“သွားတွေ့ချည်ဦး၊ ဟိုဗက်အဆောင်မှာ ငနဲတွေ့အကုန်ရှိတယ်။ လေးမောင်တို့ တောင်ကြီးက လျှောက်ကီး တို့တစ်တွေ”

“ဆရာ၊ ကျွန်တော်သွားတွေ့လိုက်ဦးမယ်၊ ညကျမှ ဆရာနဲ့ပြန်ဆုံ ကြတာပေါ့”

သရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းအား နှုတ်ဆက်၍ အစွန်ဆုံးအဆောင်ဘက်သို့ ကျွန်တော်ကူးခဲ့လေသည်။

“ဟေ့...ရေနံဆီ”

တောင်ကြီးကလျောင်ကီးသည် ကျွန်တော့်ကို အဦးဆုံးမြင်သူမို့ အဆောင် တစ်ခုလုံးကြားအောင် လှမ်းအော်သည်။ ကျွန်တော်နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသူ ဂီတမိတ်ဆွေတိုင်းက ကျွန်တော့်ကို ရေနံ့သာဝင်းမောင် မခေါ် ရေနံဆီ ဝင်းမောင်ဟုသာ ခေါ်ကြသည်။ အခုလည်း လျောင်ကီးက ရေနံဆီ ဟု အားရ ပါးရနှုတ်ဆက်သည်။ သူ့အသံကြားတော့ အိပ်မပျော် သည့်လူတစ်ချို့ ခေါင်း ထောင်ကြည့်ကြသည်။

ပန်တျာဆင်း လူရွှင်တော်မင်းသာ လေးမောင်
သင်္ကြန်သံချပ်မင်းသား စစ်ကိုင်းစဉ်အိုးကြီး
(အော့ဆက်)စတီဒီယိုဝိုင်းက တင်နာလေမှုတ်သူ ဆောက်လုပ်ရေးဝန်ထမ်း
စိုးအောင်

စန္ဒရားဆရာမြဦးနှင့် စန္ဒယားကိုသိန်းတွန်း
မြန်မာ့ဆိုင်းဝိုင်းခေါင်းဆောင် စိန်ကျော်အေး

တစ်ဆောင်လုံး ကျွန်တော်နှင့်မသိသူရှားပါသည်။ ပြည်မှ ရန်ကုန်ဂီတ လောကသို့ ဆင်းလာသည့် လူသစ်ကလေး ထရန်းပက်ဝင်းဦးပင် ကျွန်တော်နှင့် နှစ်ကြိမ်လောက် အသံသွင်းဖူးသည်။ သူက ရဲတီးဝိုင်းလေမှုတ်သမားများ နှင့်အတူ ညှော်သည်အဖြစ်ပါလာသတဲ့။ ကျွန်တော်ဝင်ထိုင်ချိန်တွင် ကျွန်တော်နှင့် အခင်မင်ဆုံးဖြစ်သော စစ်ကိုင်းစဉ်အိုးကြီးခေါ် ကိုဝင်းမြင့်က ကျွန်တော့်အနားသို့ ပထမဦးဆုံးရောက်လာသည်။

“ခင်ဗျားက ဘယ်လို ဘယ်လိုရောက်လာတာလဲ”

“မောင်ရင်တို့ ရှိမယ်ကြားလို့ ရေနံ့ချောင်းက ကူးလာတာပေါ့။ ကံကောင်း ချင်တော့ ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းနဲ့ ပက်ပင်းစတိုးတာပဲ။ ဆရာ့ကိုမေးပြီး မှတ်သား ချင်တဲ့အကြောင်းတွေ အများကြီးရှိတယ်”

“ဘာလဲ... ဗိုလ်ချုပ်အကြောင်းလား”

“ဒါပေါ့လေ... ဗိုလ်ချုပ်အကြောင်းက ဆရာလောက်သိတဲ့သူ ဘယ်သူရှိမှာလဲ။ အဲဒီအထဲမှာ ကျွန်တော်အသိချင် ဆုံးအကြောင်းအရာက ဆရာပဲပြောနိုင်မယ်။ တခြားလူမပြောနိုင်ဘူး”

“တို့ သုံးရက်လောက်ဒီမှာရှိနေမယ်။ အချိန်ရတယ်။ ဆရာ့ကို ခင်ဗျား မေးချင်တာတွေ အကုန်ရအောင်မေးပေတော့”

“ဆရာကပြောတယ် ဒီညကျွန်တော်သိချင်တာ တစ်ချို့တစ်ဝက်တင်ဆက်ကပြမယ့် သူ့အစီအစဉ်ထဲမှာ ပါတယ်တဲ့”

“ဟာ... ဟုတ်မယ်။ ဒီည ဗိုလ်ချုပ်ချစ်တဲ့ ဂီတ ဂီတချစ်တဲ့ဗိုလ်ချုပ် ဆိုတဲ့ တေးဂီတအစီအစဉ်တစ်ခုပါတယ်။ ဆရာက သီချင်းတွေဖြစ်ပေါ်လာပုံကိုပြောမှာ။ အဆိုတော်တွေက အဲဒီသီချင်းတွေကို ဆိုပြကြမှာ။ ညကျရင် အဲဒီ သီချင်းတွေ ခင်ဗျားမှတ်ပေတော့ဗျို့”

ကျွန်တော်တို့ စကားကောင်းနေစဉ် လာနှုတ်ဆက်သူတွေထဲမှာ မမျှော်လင့်သောလူတစ်ယောက်ကို တွေ့ရသည်။ သူကား အမျိုးသားစာပေဆုရထားသူ ကဗျာဆရာ သူရဇော်ဖြစ်နေသည်။ သူလည်း ဆောက်လုပ်ရေးဝန်ထမ်း.....။

“ဟာ ကိုစိန်လှိုင်၊ ခင်ဗျားလည်းပါလာတာကိုး”

“ဒီပွဲမှာ ကျွန်တော်မပါလို့ မဖြစ်ဘူးဗျ၊ ကျွန်တော်က အဓိကအခန်းက တာဝန်အရှိဆုံးဖြစ်နေတယ်”

“ဟုတ်လား ဘယ်ကဏ္ဍမှာ ဘာတာဝန်အကြီးဆုံးယူထားရလို့လဲ”

“ခင်ဗျား ဆိတ်ဆိတ်ငြိမ်ငြိမ် ကိုယ်တို့အိမ် ဆိုတဲ့ ဟာသပြဇာတ်ကြည့်ဖူးလား”

“ဒီပြဇာတ်က ခင်ဗျားတို့ ဆောက်လုပ်ရေးက လုပ်သားကြေးမုံမှာ တင်ဆက်တဲ့ အကောင်းဆုံး ပြဇာတ်လေ၊ ကျွန်တော်အကြိုက်ဆုံးပဲ”

“အဲဒီပြဇာတ်မှာ အရေးကြီးဆုံး အခန်းမှာ သုံးရတဲ့ ဇာတ်ဝင် ပစ္စည်းတစ်ခုရှိတယ်”

“ဘာလဲဗျ”

“ဇာကလေးပေဒင် ကုလား”

“ဪ သိပြီ၊ ဇာကလေးပေဒင်ဟောတဲ့ ကုလားမြဲမောင်ကို ပြောတာလား”

“ကျွန်တော့ဇာတ်ဝင်ပစ္စည်းက အဲဒီကုလားအတွက် အရေးကြီးဆုံးပစ္စည်း၊ ဒီပစ္စည်းကို ရောက်လေရာပွဲတိုင်းမှာ ရှာပေးရတဲ့တာဝန်က ကျွန်တော့်အတွက် အကြီးမားဆုံးသော တာဝန်ကြီးတစ်ခုပဲ။ ဒီဟာသပြဇာတ်တစ်ခုလုံးမှာ ဒီပစ္စည်းက အသက်ပဲ၊ သူ့ကြောင့် ဒီပြဇာတ်အောင်မြင်ရတာ ခင်ဗျားသိပါတယ်”

“ဘာပစ္စည်းလဲ ဒီလောက်အရေးပါရအောင်”

“ဪ...ခင်ဗျားက ကြည့်ဖူးတယ်လဲပြောသေး ခုံးဝေးလိုက်တာ”

“အဲဒီပစ္စည်းက ဇာကလေးအဖြစ်နဲ့ သရုပ်ဆောင်ရမယ့်“ကြက်”ဗျ”

(ဝါး ဟား ဟား ဟား)

ကြက်အရှာကောင်းသော ကိုသူရဇော်ကိုကြည့်၍ တစ်ဆောင်လုံးပွဲကျ သွားသည်။

ပျော်စရာကောင်းသည့်အုပ်စုနှင့် သုံးရက်လောက်နေရမည်မို့ ကျွန်တော်ပို၍ ပျော်သွားသည်။



“ဗိုလ်ချုပ်ချစ်တဲ့ ဂီတဆိုတာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းချစ်မြတ်နိုးတဲ့ ဂီတ
 သီချင်းတွေဖြစ်ပြီး ဂီတချစ်တဲ့ဗိုလ်ချုပ် ဆိုတာက ကျွန်တော်တို့ ဂီတ
 ပညာရှင်တွေက ဗိုလ်ချုပ်ကိုချစ်ပြီး ရေးကြဆိုကြတဲ့သီချင်းတွေ
 ဖြစ်ပါတယ်”

အခန်း(၄)

ဗိုလ်ချုပ်နော်၊ အောင်ဆန်းနော်၊ တေဇနော်

စန္ဒာဦး

စန္ဒာဦးယဉ်ကျေးမှုသဘင်နှင့် ခေါင်းဆောင်ဦးအောင်ခင်ဦးကို တွဲ၍သိ
နေသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည်။

စန္ဒာဦးသည် ယဉ်ကျေးမှုသဘင်ဟု နာမည်ကျော်သော်လည်း ထိုသဘင်
တွင် ပါဝင်သူအားလုံးမှာ ဆောက်လုပ်ရေး ဝန်ထမ်းများသာ ဖြစ်သည်။ ခေါင်းဆောင်
ဦးအောင်ခင်ဦးကိုယ်တိုင်ပင် ဆောက်လုပ်ရေးဝန်ကြီးဌာနမှ လက်ထောက်
အင်ဂျင်နီယာ ဖြစ်နေသည်။

သူက ဆိုရကရသောသဘင်အလုပ်ကို ဝါသနာထုံသည်။ မျိုးရိုးစဉ်ဆက်
ချမ်းသာလာခဲ့သူမို့ သူချမ်းသာလေသမျှ စန္ဒာဦးတွင် ပုံအောထည့်သည်။ ပြောရလျှင်
အစိုးရယဉ်ကျေးမှု ဇာတ်သဘင်က ဘယ်လောက်ကောင်းသလဲ။ အဲဒီ
ထက်ကောင်းအောင် အဝတ်အစား၊ ဇာတ်ဝင်ပစ္စည်းနှင့် တင်ဆက်ကပြသူတွေကို

သူ့ကိုယ်ပိုင်ငွေနှင့် သုံးသင့်သည်ထက် ပို၍သုံးသည်။ စန္ဒာဦးသည် ဆောက်လုပ်ရေး အနုပညာအဖွဲ့နှင့်တွဲကာ ထိပ်တန်းဇာတ်ကြီးများနှင့် ယှဉ်ပြိုင်၍ ရုံသွင်း ကသည် အဆင့်သို့ပင် ရှိနေသည်။ သို့သော် အဓိကဖျော်ဖြေရေးမှာ ဆောက်လုပ် ရေးလုပ်ငန်းများ၏ အောင်ပွဲကျင်းပသည့် အခမ်းအနားများတွင် မဖြစ်မနေ ပါဝင်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ကျွန်တော်သည် ဒီည စန္ဒာဦးဖျော်ဖြေရေးဇာတ်ခုံပေါ်သို့ ရောက်နေသည်။ အစီအစဉ်ကြေညာသူအတွက် ပေးထားသည့်နေရာတွင် ကျွန်တော်ထိုင်ကြည့်စရာ ခုံတစ်ခုံရသည်။ အစီအစဉ်ကြေညာသူကလည်း ကျွန်တော်နှင့်မစိမ်း ရင်းနှီးပြီးဖြစ်သော ရေဒီယိုအဆိုတော် “ချိုဝေလွင်”ဖြစ်သည်။ ချိုဝေလွင်၊ မဇ္ဈမြင့်၊ ခင်လေးရီ စသော ရေဒီယိုအဆိုတော် တို့သည် ဆောက်လုပ်ရေးဝန်ထမ်းများ ဖြစ်ကြသည်။

“မချို ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းအစီအစဉ်က ဘယ်လောက်မှာလဲ”

“စောပါတယ်။ အပျိုတော်ပွဲထွက်ပြီးရင် ဆရာအစီအစဉ်ပဲ”

သိပ်စောင့်ဆရာမလိုသောကြောင့် ကျွန်တော့်မှတ်စုစာအုပ်တွင် ဆရာပြောသမျှ အတိုချုပ်မှတ်နိုင်ရန် အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ထားရသည်။

ပွဲဦးထွက် အပျိုတော်အကကိုကြည့်ရသည်မှာ တစ်မျိုးဆန်းနေသည်။ ကျွန်တော်ကြည့်ဖူးသမျှ အပျိုတော်သည် တစ်ယောက်တည်းပဲ ထွက်က လေ့ရှိသော်လည်း ယခု စန္ဒာဦးတည်ထွင်သည့် အပျိုတော်အကတွင် ပါဝင်ကပြသူ လေးယောက် ရှိလေရာ “ဒါဘယ်သူထွင်လိုက်တာလဲ”ဟု ချိုဝေလွင်အား မေးကြည့်မိသည်။

“ဆရာရွှေဒေါင်းညိုထွင်တာလေ။ ဒီပွဲက အကတွေတော်တော်များများက ဆရာရွှေဒေါင်းညိုသင်ထားတာ၊ ကြည့်နေ နောက်ထပ်အစီအစဉ်တစ်ခုမှာ ဆရာရဲ့ အကောင်းဆုံး ရာမယနဇာတ်တော် ဘဲလေးကကွက်တွေ တွေ့ရဦးမယ်”

ကျွန်တော်ပျော်သွားသည်။ “ယာမာယန”ဘဲလေးကကွက်ဆိုတာ တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် ကျွန်တော်မကြည့်ဘူး သေးပါ။ အဆိုမပါ၊ အပြောမပါ၊ အတီးတစ်ခုကိုအားပြုပြီး သရုပ်ဖော်ကမည့်အစီအစဉ်ကို ကျွန်တော်မျှော်ရပြန်လေပြီ။

အပျိုတော်အစီအစဉ်ပြီးသွားသောအခါ အစီအစဉ်ကြေညာသူ “ချိုဝေလွင်”၏နေရာတွင် ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်း ရောက်လာသည်။ ဆရာသည် ညနေတုန်းက တွေ့ရသည့်အတိုင်း ကုတ်အင်္ကျီကိုဝတ်လျက်၊ ဆရာလက်ထဲတွင် တော့ ဘာစာရွက်စာတမ်းမှမပါသော်လည်း အင်္ဂလိပ်ဝတ္ထုစာအုပ်နှစ်အုပ် ပါလာသည်တော့တွေ့ရ၏။

“ဆရာ ဖတ်ပြဖို့ စာရွက်မပါတော့ဘူးလား”

“မလိုပါဘူးကွာ၊ ကိုယ်ကလက်တန်းပြောမှာ၊ ပြောလို့ရအောင်လည်း ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ အားလုံးရှိနေတာပဲ”

“ရွှေပွဲလာပရိတ်သတ်ကြီးခင်ဗျား ကျန်းမာချမ်းသာ ပျော်ရွှင်ပါစေရန် ဆုမွန်ကောင်းတောင်းရင်း ကျွန်တော့်ရဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ချစ်တဲ့ဂီတ၊ ဂီတချစ်တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ဆိုတဲ့ အစီအစဉ်ကို စတင်ပါတော့မယ်”

ဆရာက ပဋိသန္တာရ နှုတ်ခွန်းဆက်စကားခံ၍ ဆရာတင်ဆက်မည့် အစီအစဉ်အကြောင်းကို ပြောပြသည်။

“ဗိုလ်ချုပ်ချစ်တဲ့ ဂီတဆိုတာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းချစ်မြတ်နိုးတဲ့ ဂီတသီချင်းတွေဖြစ်ပြီး ဂီတချစ်တဲ့ဗိုလ်ချုပ် ဆိုတာက ကျွန်တော်တို့ ဂီတ ပညာရှင်တွေက ဗိုလ်ချုပ်ကိုချစ်ပြီး ရေးကြဆိုကြတဲ့သီချင်းတွေဖြစ်ပါတယ်”

“ဖျောင်း ဖျောင်း ဖျောင်း ဖျောင်း”

လက်ခုပ်သံမှာ ပွဲခင်းတစ်ခုလုံး လျှံထွက်လာသည်။

“ကျွန်တော်တို့လည်း ဗိုလ်ချုပ်ကိုချစ်တယ်”

ပွဲခင်းထောင့်တစ်နေရာမှ ပရိတ်သတ်တစ်ယောက်အော်သံထွက်လာသည်။

“ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ်”

ထောက်ခံသူတွေရဲ့ အသံလည်း ညံ့ညံ့စိစိ၊ ဗိုလ်ချုပ်ဇာတိ နတ်မောက်နှင့် ရေကြောမြေကြောဆက်နေသည့် ကျေးရွာများက လာကြည့်သည့်ပရိသတ်များ မို့လားမသိပါ။

“ကျွန်တော်တို့ ပထမဦးဆုံး ဖျော်ဖြေတင်ဆက်မယ့်သီချင်းက “ထိန်လင်း အောင်ဆန်း”ဆိုတဲ့ သီချင်းပါ။ ဒီသီချင်း ကို ဒုံမင်းလှိုင်တင်နဲ့ ဂျူဗလီစိန်တို့က ရေးဖွဲ့ခဲ့ပြီး ခေတ်ဆန်းအရှေ့ပိုင်းတူရိယာအဖွဲ့က ခင်စမ်းကြည်ဆိုတဲ့ အဆိုတော်က ဆိုခဲ့တာပါ။ ဒီသီချင်းရဲ့အကြောင်းအရာက ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို အကျဉ်းဆုံးနဲ့ ရေးဖွဲ့နိုင်တဲ့ သီချင်းလို့ ပြောရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဗိုလ်မင်းရောင်ခေါ်တဲ့ မင်းကြီးရွှေလရောင်မြေး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဆိုတာ ဘယ်သူလဲလို့ မေးစရာ မလိုလောက်အောင် ကောင်းလှတဲ့ ဒီသီချင်းကို ရေဒီယိုအဆိုတော် “မယဉ်မွန် က သီဆိုမှာ ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား”

- ၁၉၁၅ ဆောင်းအကုန် နွေအကူး လေရှူးငယ်သုန်သုန်ချီတယ်
ဖေဖော်ဝါရီ (၁၃)ရက်ဝယ် လင်းအာရုံကျင်းတဲ့ ချိန်ခါမယ်
စနေနေ့ဝယ် မွေးဖွားခဲ့ပါတယ်....
ဦးဖာ ဒေါ်စု အခြေပြုကာရယ် ကလေးငယ်နာမည်
အချိန်စာရင်းသွင်းတော့ ထိန်လင်းလို့ခေါ်တယ်
နတ်မောက်မြို့အလယ် သူချက်မြှုပ်ကာကွယ်
- မျိုးချစ်ခေါင်းဆောင် ထိုအခါဝယ် ဆိုစရာကွယ်
ပထမဆုံး အင်္ဂလိပ်ကို တွန်းလှန်နှိမ်နင်းပြိုင်ဘက်ကင်းသူရယ်
သူ့အတုခိုးဖွယ် သူ့အဖိုးရယ် ဗိုလ်မင်းရောင် ရှေ့ဆောင်တယ်
တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်ပီသတယ်....

“ထိန်လင်းအောင်ဆန်း” သီချင်း အနှစ်သာရသည် ပွဲကြည့်သူတို့ရင်ထဲသို့

ဝင်သွားလောက်အောင် ကောင်းလှပေသည်။ ဇာတ်ခုံအောက်မှ တေးသံရှင်ကို ပို့၍တီးနေသော စန္ဒရားမြဦးခေါင်းဆောင်သည့် တီးဝိုင်းမှာလည်း တူရိယာ ပစ္စည်းအစုံနှင့် မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်ရှိလှပေသည်။

“ယခု ဗိုလ်ချုပ်ချစ်တဲ့ ဒုတိယသီချင်းကို ရွေးချယ်တင်ဆက်မှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီသီချင်းကို ဖျော်ဖြေမတင်ဆက်မီ သီချင်းဖြစ်ပေါ်လာပုံကို အနည်းငယ် အစီရင်ခံပါရစေ။ ၁၉၄၆ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၂၂ ရက်နေ့မှာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းခေါင်းဆောင်တဲ့ အစိုးရတက်လာပါတယ်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလဆန်းပိုင်းမှာ ဗိုလ်ချုပ်က လွတ်လပ်ရေးကိစ္စ ဆွေးနွေးဖို့ ဗြိတိသျှနန်းရင်းဝန်အက်တလီရှိတဲ့ အင်္ဂလန်ကို သွားပါတယ်။ ဖေဖော်ဝါရီလဆန်းမှာ အင်္ဂလန်က ပြန်လာပြီး တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်ရေးဖြစ်တဲ့ ပင်လုံညီလာခံကိုလုပ်ပါတယ်။ ရှမ်း၊ ချင်း၊ ကချင်တွေရှိတဲ့ တောင်တန်းဒေသတွေကိုလည်း မပင်မပန်း သွားရောက် စည်းရုံးပါတယ်။ အဲဒီလို တောင်တန်းဒေသက ပြန်ရောက်လာတော့လည်း ရန်ကုန်ပြည်လမ်းမှာရှိတဲ့ “ဆိုရန်တီဗီလာ” အဆောက်အအုံမှာ တိုင်းပြည်ထူထောင်ရေးအတွက် မိန့်ခွန်းပြောပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်မိန့်ခွန်း မှာတော့ “စစ်ဘေးစစ်ဒဏ်နှစ်ကြိမ်ခံခဲ့ရပြီး ပြာပုံအတိဖြစ်နေတဲ့ မြန်မာနိုင်ငံကို ပြန်လည်ထူထောင်ရမယ်။ ၅ နှစ် ဖြစ်စေ၊ ၁၀ နှစ်ဖြစ်စေကြိုးစားလိုက်ရင် အမြန်ဆုံး ပြန်ပြီးတိုးတက်လာနိုင်တဲ့အကြောင်း၊ မြန်မာတွေ အပျော်အပါး ကြိုကြံတဲ့စိတ်ကိုလျော့ပြီး ပြန်လည်ထူထောင်ရေးလုပ်ငန်းတွေ အားသွန်ခွန်စိုက် လုပ်ကြဖို့ တိုက်တွန်းသွားပါတယ်။ အဲဒီလို ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ မျှော်မှန်းချက်တွေကို စကားနဲ့ပြောပြီး စည်းရုံးတာ အားမရတော့ ကျွန်တော့်ကို တေးရေးဆရာ ရန်နိုင်စိန်ဆီလွှတ်ပြီး သီချင်းတစ်ပုဒ် အမြန်ဆုံးနဲ့ လိုရင်းထိမိအောင် ရေးခိုင်းပါတယ်။ ဆရာရန်နိုင်စိန်ကလည်း ဗိုလ်ချုပ်လိုချင်တဲ့အတိုင်း သီချင်းတစ်ပုဒ်ရေးပေးပါတယ်။ သီချင်းအမည်ကတော့ ပြန်လည်ထူထောင်ရေးပါ ဟိုတုန်းကတော့ စိန်ပါတီဆိုခဲ့ပေမယ့် ဒီညမှာတော့

ကျွန်တော်တို့ ဆောက်လုပ်ရေးဝန်ထမ်းတစ်ဦးလည်းဖြစ်၊ ရေဒီယိုမှာ မေတ္တာရွှေရည် တို့ နတ်ရေးတဲ့ဖူးစာ တို့နဲ့ နာမည်ကြီးနေတဲ့ “မေမြို့ခင်မောင်မြင့်”က သီဆို ဖျော်ဖြေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရှုစားနားဆင်တော်မူကြပါခင်ဗျာ”

- ကိုယ့်တိုင်းပြေကောင်းစားဖို့မှာ ကိုယ့်အားနဲ့ ကိုယ့်တာဝန်မှန်သည် စစ်ဘေးစစ်ဒဏ်သင့်လို့ ပြာဖြစ်ခဲ့တဲ့ တို့တိုင်းပြည်ကိုသာအတည် ထူထောင်ဖို့ရာ တိုင်းရင်းသားအစစ်တို့ တာဝန်ဖြစ်သည် ကြိုတင်ကာ တောင်းပန်ပါရစိ***ခိုးသားစားပြဘေး ဝေးမှသာအတည်အေးချမ်းကာ ကုန်စည်ကူးသန်း*** ရောင်းဝယ်ချောင်လည်မည်
- လူထုအားကို အများကြီးလိုသည်***ဗိုလ်ချုပ်အစိုးရ အချိုးကျကူညီ တိုင်းရင်းသားများသည်***ရိုင်းပင်းကြရမည် ဝင်ငွေကောင်းအောင် အကြောင်းရင်းရှာမည် ငွေထွက်နည်းဖို့ အမြဲပဲကြစည် (နည်းပေးလမ်းပြမည်)၊ နည်းနည်းတော့ အပျော်အပါးလျော့စေချင်သည် ဗမာပြည်ထောင်စုကို ပြန်လည်ထူထောင်မှုနဲ့ ပြုပြင်မည်***

ကျွန်တော်က အရပ်ပုပြတ်ပြတ်နှင့် အသံလုံးကြီးကြီးထွားထွား အော်နိုင် ဟစ်နိုင်သော အစ်ကိုကြီး မေမြို့ ခင်မောင်မြင့် (ဆောက်လုပ်ရေးအင်ဂျင်နီယာ(ခ) ဝန်ထမ်း)ကို ရေဒီယိုသီချင်းများတွင် ကြိုက်လက်စရိုသည့်အတိုင်း ယခု ပြန်လည်ထူထောင်ရေးသီချင်းကို ဆိုသော အခါ၌လည်း အသည်းထဲစွဲ လောက်အောင် သဘောအကျကြီး ကျနေမိသည်။ မေမြို့ခင်မောင်မြင့်ဆိုသော နံမည်ရွေးတာနှင့်ပတ်သက်ပြီး တစ်ခါက “အကိုကြီးက မေမြို့ဇာတိလား” မေးတော့ “မဟုတ်ဘူးတဲ့ မြို့နာမည်လှလို့ တပ်လိုက်တာတဲ့”

မေမြို့ခင်မောင်မြင့် သီချင်းဆိုနေစဉ် ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းတစ်ယောက်

အင်္ဂလိပ်စာအုပ်တစ်အုပ်အား ဖွင့်ပြီး ဖတ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကျွန်တော့် စိတ်ထဲ ခေတ္တအနားရသည့် မိနစ်ပိုင်းလေးတွင် ဆရာက အချိန်အလဟဿ အဖြစ် မခံပါလားဟု ထင်ခဲ့မိရာ ကျွန်တော့်အထင်နဲ့အမြင်က မှားနေကြောင်း တွေ့ရသည်။ ဆရာစာဖတ်နေတာမဟုတ် ဘာသာပြန်နေတာဖြစ်သည်။ ခပေါင်းစီးကရက်ဗူးခွဲ အလွတ်ကိုဖြည့်ကာ အင်္ဂလိပ်စာအုပ်ထဲမှ ဇာတ်လမ်းအား လက်တန်း မြန်မာ ဘာသာပြန်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ဆရာ၏ ထူးခြားသော အကျင့်တစ်ခုကို ခင်မောင်ညွန့် (ဆိုက်ဆိုဖုန်း) ပြောဖူးသည့် စကားကို ကျွန်တော် ပြန်အမှတ်ရသွားသည်။ ဗလာစာအုပ်တို့ ကတ်ထူစာအုပ်တို့ သုံးတာမဟုတ်ဘူးဗျ တက္ကသိုလ် နေဝင်းက ဘာသာပြန်ရင် ပုံနှိပ်တိုက်က ဖြတ်လာတဲ့ လက်တစ်ဖဝါးစာ စာရွက်အပိုင်းလေး တွေနဲ့ ပြန်တာ။ တကယ်လို့ အရေးပေါ် သူ့စိတ်ကူးထဲမှာ မဖြစ်မနေ ဘာသာပြန်ချင်တာရှိလာပြီဆိုရင် သောက်လက်စ ခပေါင်းစီးကရက်ဗူးခွဲကို ခွာပြီး ရေးတော့တာပဲ။ အဲဒီဒုက္ခကို နောက်ဆုံးခံရတာက ကျွန်တော်ဗျ။ ဆရာက သူ့ဘာသာပြန်ပြီးထားတဲ့ စာရွက် အပိုင်းအစတွေ၊ စီးကရက်ဗူးခွဲတွေကို သိမ်းကြုံးပြီး ပြန်အစီခိုင်း ပုံနှိပ်တိုက်အပို့ခိုင်းတော့ ကျွန်တော်ပဲ မမှားအောင် ဂရုစိုက် လုပ်ပေး ရတယ်လေ”

မေမြို့ခင်မောင်မြင့်၏ သီချင်းအဆုံးတွင် ဆရာသည် ဘာသာပြန်လက်စ အင်္ဂလိပ်စာအုပ်ကိုပိတ်လိုက်ပြီး အစီအစဉ်ကို ဆက်ကြေညာလေသည်။

“ရွှေပွဲလာပရိတ်သတ်ကြီးခင်ဗျား ဒီတစ်ခါမှာတော့ ဗိုလ်ချုပ်အကြိုက်ဆုံး သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို ရွေးထုတ်တင်ဆက်မှာဖြစ်ပါတယ်။

ဗိုလ်ချုပ်ဟာ လွတ်လပ်ရေးအတွက် တရားတွေ အဆက်မပြတ် ဟောလွန်းလို့ လူကပင်ပန်း စိတ်ကရှုပ်လာပြီဆိုရင် “ဟေ့ ဗိုလ်ထွန်းလှ သီချင်းတစ်ပုဒ်ဆိုပြီး တီးစမ်းကွာလို့ ပြောလိုက်ရင် ကျွန်တော်က တယောပြား ကောက်ကိုင်ပြီး ဗိုလ်ချုပ်အကြိုက်ဆုံး ဘိလပ်ပြန်သန်းရဲ့ “မြပန်းခွေ” သီချင်းကို

ဆိုတီးလေးနဲ့ အသုံးတော်ခံရပါတယ်။ ဒီသီချင်းကြားရင် ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့စိတ်က ချက်ချင်းလန်းဆန်းကြည်လင်သွားပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်က မြပန်းခွေသီချင်းကို ဘယ်လောက်များ အသည်းစွဲ ဖြစ်နေသလဲဆိုရင် ရှမ်းပြည်ဘက်ကို စတေရှင်ဝက်ဂွန်းကားလေးနဲ့ တက်ခဲ့ဖူးတဲ့အချိန်ကပေါ့ ဗိုလ်ချုပ် စိတ်ထဲ တိုင်းရေးပြည်ရေးကိစ္စတွေအလွန်များခဲ့ပြီး ဦးဖျောက်ခြောက်နေတဲ့ အချိန်မှာ ထင်းရှူးနဲ့တွေ့သင်းလှိုင်နေတဲ့ ရှမ်းမြေမြင်ရဲ့ လေကောင်းလေသန့်တွေကို ရှူရှိုက်လိုက်ရလို့ စိတ်ထဲကြည်သွားပြီး သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို သူ့ရဲ့ တူရိယာ မဆန်တဲ့ အသံဩကြီးနဲ့ ဆိုပါတယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီသီချင်းကိုဆိုရင်း သူ့ဘယ်ဘက်မှာ ထိုင်လိုက်လာတဲ့ ဇနီးသည် ဒေါ်ခင်ကြည်ရဲ့ ပေါင်ကို လက်လေးနဲ့ပုတ်ပြီး စီးချက်လိုက်ပါသေးတယ်။ အဲ အခုကျွန်တော်စကားချိခဲ့တဲ့ ဗိုလ်ချုပ် အကြိုက်ဆုံးသီချင်း တေးရေးဆရာ စန်းသော်တာရေးတဲ့ မြပန်းခွေကို ရေဒီယိုမှာ သံလွင်ဦးသီချင်းနဲ့ နာမည်ကျော် နေတဲ့ ဆောက်လုပ်ရေးဝန်ထမ်းသူ “မဇ္ဈမြင့်” က ဖျော်ဖြေတင်ဆက်ပါလိမ့်မယ်ခင်ဗျား ခံစားနားဆင်ရှုမြင်တော်မူကြပါ

- နွေဦးလ အဖူးအခက်စိ မြပန်းခွေ မှူးရက်ပြီ
ယုက်ယုက်ဖြာသန်းတော့သည်xxxပန်းလိပ်ပြာရစ်ဝဲကာ နွဲကြပြီ
အို...ပန်ချင်သူတွေ ဆွတ်ခူးရန် မှန်းပြပြီxxxပျိုနီလာရောင်သွေး
သင်းမွှေးတဲ့ ပန်းဝတ်ရည်xx
- ယိမ်းနွဲ့ပေါ့ ပန်းရွှေညှာတန်ဝတ်ရည်
ချူမဲ့သူပေါသည် ရနံ့သင်းတဲ့ပန်းကလေးကို မနမ်းသေးခင်
အလှမ်းဝေးအောင် ထိန်းသိမ်းတော့မည်
- ခိုင်ရွှေညှာတန် စိမ်းလဲ့လဲ့နဲ့ မာလာဝတ်ရုံနီxxxခင်ခင်ပျိုမဒီ
ထိန်းသိမ်းခဲ့လို့ စီရရီပွင့်ချပ်တွေညီ (မြင်ရသူတိုင်း)J
လိုချင်မက်မောသည်xxx

(ယိမ်းနွဲ့ပေါ့ xxxxxx ထိန်းသိမ်းတော့မည်)

- ဂန္ဓမာတောင်ချောင်ပုခန်းဆီxxxကုမ္ပဏီတစ်ထောင်
 စောင့်ကြပ်ကာဆီးသည်xxx(နတ်ပန်းကလေးနဲ့)၊ သဏ္ဍာန်တူညီ
 လေယူရာသင်းမွှေးလို့လှိုင်စီ ဘုန်းသမ္ဘာရှင် မျှော်ကိုးလို့စောင့်ခဲ့ပြီ
 အို နေရောင်ခြည်သန်းလို့ မြပန်းဆီ မခန်းမီ ခဲယဉ်းစွာ
 ဆွတ်ခူးမယ့်သူကို ညွတ်နူးဖို့ ယိမ်းဟန်ချီ
 (ယိမ်းနွဲ့ပေါ့ xxxxxx ထိန်းသိမ်းတော့မည်)

မခွဲမြင့်မှ မြပန်းခွေသီချင်းဖြင့် ဖြေဖျော်အပြီးတွင်း ဆရာသည်
 သူ့ဘာသာပြန်ရေးလက်စကို ခေတ္တရပ်လိုက် ပြန်သည်။ ကျွန်တော်ကလည်း
 စီးကရက်ဘူးခွံလေးနှင့် ဘယ်နှစ်ကြောင်းများ ရေးနိုင်မှာလဲဟု စဉ်းစားနေစဉ် ရေးပြီး
 ဘူးခွံပေါင်း သုံးလေးခုလောက် ထပ်ထားသည်ကိုတွေ့ရသောအခါ အံ့ဩသွားသည်။
 ဆရာ့ကုတ်အကျီထဲတွင် ဒီလို ဘူးခွံအလွတ်ပေါင်း ဘယ်နှခုများ ထည့်လာခဲ့ပါ
 သနည်း။

“ပရိသတ်ကြီးခင်ဗျား အခုလို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကြိုက်ခဲ့တဲ့ သီချင်း
 တွေကို ပြန်လည်သီဆိုကြတဲ့ အစီအစဉ်မှာ ကြေနပ်နှစ်ခြိုက်ကြတာကိုတွေ့ရလို့
 အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်ဝမ်းသာမဆုံးဖြစ်ရပါတယ်။ အခုတစ်ဖန်ထပ်မံတင်ဆက်မယ့်
 “ကဋ္ဌန” ဆိုတဲ့သီချင်းကို ဗိုလ်ချုပ်ဘယ်လိုကြိုက်ခဲ့တယ်။ ဘယ်နေရာမှာ အမှတ်တရ
 ဆိုခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ ကျွန်တော့်ကိုယ်တွေ့ အကြောင်းကို ပြောပြချင်ပါတယ်။

၁၉၄၆ ခုနှစ်လောက်ပေါ့ခင်ဗျာ၊ အထက်ဗမာပြည်ကို စစ်မချီမီ အမှတ်(၅၆)၊
 ရွှေတောင်ကြားလမ်းမှ ကိုလှမောင် နဲ့ ဖျာပုံသူမသန်းရင်တို့ မင်္ဂလာညွှတ်ခံပွဲ
 ကျင်းပပါတယ်။ အဲဒီပွဲမှာ ပင်တိုင်စန္ဒရားဆရာကတော့ စာရေးဆရာ ဒဂုန်တာရာ
 ပါ။ ကျွန်တော်ကတော့ တယောထိုးရတာပေါ့။ ညွှတ်သည်တွေထဲမှာတော့
 ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ မိတ်ဆွေ ဗိုလ်ဇေယျ၊ သခင်ချစ်၊ သခင်ထွန်းအုပ်၊ နယူးဘားမား

ကိုတင်မောင်၊ သတင်းထောင်းပုလေးတို့ ရှိကြပါတယ်။ ကျွန်တော်က ဗိုလ်ချုပ်ကို အကြောင်းသိဆိုတော့ စန္ဒရားတီးတဲ့ ဒဂုန်တာရာကို ကိုဌေးမြိုင် ပြည်လှဖေဆိုတဲ့ ကဉ္စန တီးရဆိုရအောင်ဗျာလို့ ပြောပြီး သီချင်းကို စတီးပါတယ်။ အဲဒီမှာ ဗိုလ်ချုပ်က သူကြိုက်တဲ့ သီချင်းသံကြားလို့ ခြောက်ပေါက်သံမကျ ခုနစ်သံမရောက် အသံသြကြီးနဲ့ ဝင်ဆိုပါလေရော။

ကြားရတဲ့သူတွေက ဗိုလ်ချုပ်ဆိုတာ အဆီအငေါမတည်တော့ ဝိုင်းပြီးကူဆိုပေးကြရပါတယ်။ အဲဒီလိုပဲ ဗိုလ်ချုပ်က သူကြိုက်တဲ့သီချင်းဆိုရင် အသံမှန်ချင်မှန် စည်းဝါးကျချင်မှကျ ဘာမှဂရုမစိုက်ဘဲ စိတ်လိုလက်ရ ဆိုတတ်တဲ့အကျင့်ဟာ အလွန်ချစ်စရာကောင်းတဲ့ အကျင့်ပါပဲ။ အခု ဖျော်ဖြေတင်ဆက်မဲ့ ကဉ္စနသီချင်းက ဆရာရွှေပြည်အေးရဲ့လက်ရာမှာ ပြန်လည် သီဆိုမှာကတော့ အမျိုးသားစာပေဆုကို ကဗျာနဲ့ရလာတဲ့ သူရဇော်ဖြစ်ပါတယ်။ ရွှေစားပန်ဆင်ရှုမြင်တော် မူကြပါခင်ဗျား။

- ကောင်းခြင်းငါးသွယ် ဂုဏ်အင်္ဂါကြွယ် အသားတော်ကဉ္စန
ယဉ်လှပေတယ် အမရာ ကိန္နီရီ မဒ္ဒိ သမ္ဘူလ
တော်လေးဝပုံနယ်xxx
ရွှေသားရုပ်သွင် ခင်မင်စရာနယ်xxxမျက်နှာတော်ဝါဝါဝင်း
ရွှေလမင်းကြီးပုံနယ်၏
ပတ္တမြားအသွေးနဲ့ တူညီစွာရယ် ပါးကလေးကမြင်ရသူလည်း
အသည်းစွဲတယ်xxx
ချစ်မိပါတော့တယ်xxxမေတ္တာသဘောပြောပြမယ်xxx
ခင့်မျက်လုံးပြုံးလို့ ရယ်xxxနှုတ်ခမ်းတော်ကလေးကတော့
မူယာတွေစုံခြယ်xx
ရှုပါရုံမှာ လွန်ကြော့ရှင်းတယ်xxxခြောက်ပစ်ကင်းကွာ

အဆင်းမှာချစ်ချင်ဖွယ်xxx

သက္ကလီအိပ်ယာခန်းxxxစိတ်ကမုန်းလို့တမ်းတမိတယ်

မောင့်ရွှေဘဝင်ထဲမှာစွဲတယ်xxxအသားတော်ကဋ္ဌန

ခင်ခင်ပျိုလှရယ်

- (လှရက်ပါပေ့ကွယ် မောင့်အချစ်ဦးလေးရဲ့ ခွင့်တောင်းမယ်xxx

ပေါင်းကြပါစို့ကွယ်

ဆယ်ကမ္ဘာရည်စူးကာပကွယ်)၂ ချစ်စရာတစ်ပါးမယ်ရဲ့xxx

သစ္စာထားမယ်ကွဲ့xx

ရွှေမေတ္တာ ဖေချစ်တာ ချွေလှစ်ကာပြောမယ်xxx

ပင်လယ်ရေခန်းတောင်xx

မသွေတမ်းကြင်မယ်xxxစိတ်ချပါခင်ရယ် ယုံပါကွယ်xxx

ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ကြည်နူးလောက်ဖွယ် ရွှေနဖူးစာပေးကာအပ်တဲ့

ပျိုအလှရယ်xxx

(ချစ်ပါ့မယ် ကြိုက်ပါ့မယ်)၂ နှစ်ကိုယ်တူကြင်ကြပါစို့နှမရယ်xxx

သနားပါဦးတော့ကွယ်xxx

(သက္ကလီxxxခင်ခင်ပျိုအလှရယ်)

ကဗျာဆရာ သူရဇော်ဖြစ်တဲ့ ကိုစိန်လှိုင်အသံမှာ ပီသကြည်မြဲစူးရှရမို့ ကဋ္ဌနသီချင်းနှင့် အလွန်လိုက်ဖက်သည်။ သူက ကဗျာအရေးကောင်းသလို အဆိုလည်းကောင်းကြောင်း ကျွန်တော်သိပါသည်။ မြန်မာ့အသံမှာ တီးဝိုင်းအဆိုတွေ အသံစစ်တော့ သူအောင်မြင်ပြီး ဆောက်လုပ်ရေးအပျော်တမ်းတူရိယာအဖွဲ့နှင့် သီချင်းတွေလွှင့်ခဲ့ဖူးသည်။ ယခုလို ဖျော်ဖြေရေးတွေရှိလျှင်လည်း သူ့လို စွယ်စုံရသမားက မပါမဖြစ်ပါနေကျ။ ဇာတ်ဝင်ပစ္စည်းဒါရိုက်တာခေါ်ရမလား၊ ဇာတ်စင်ဒါရိုက်တာခေါ်ရမလား သူ့အလုပ်က အများသား ရောက်လေရာအရပ်မှာ

ညပိုင်းတင်ဆက်မည့် ပြဇာတ်အတွက် မိုင်းခွဲဖို့ သစ်ပင်သစ်ကိုင်းတွေရှာရ၊ ပြဇာတ်ထဲမှာ မင်းသမီးရေအိုးကျကွဲခန်းအတွက် မြေရေအိုးတွေရှာထားရ၊ နောက်ဆုံး ဟာသပြဇာတ်မှာ အဓိထည့်ပြီးသုံးရမည့် “ကြက်” ရှာရသည့်အလုပ်က ပို၍မလွယ်သောအလုပ်ဖြစ်သည်။ သူနှင့်အတူ တွဲဖက်ကား ကိုငွေလှိုင်ခေါ် ကမ္ဘာကျော်ငွေလှိုင်ဖြစ်လေသည်။

“ချစ်စွာသော ပရိသတ်ကြီးခင်ဗျား ကျွန်တော်အခုတင်ဆက်မယ့် သီချင်းကိုတော့ ပရိသတ်ကြီး ပိုပြီးစိတ်ဝင်စားလိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ်။ ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ ဒီသီချင်းက ဗိုလ်ချုပ်မိန်းမသွားပိုးတော့ အဲဒီအပိုးခံရမယ့် ဒေါ်ခင်ကြည် အင်း...ဒေါ်ခင်ကြည်ဆိုတာ ဗိုလ်ချုပ်ဇနီးလောင်း မြောင်းမြသူ သူနာပြုဆရာမလေးပေါ့ခင်ဗျား။ သူ့ကို မရရအောင် အခေါက်ခေါက် အခါခါဆိုခိုင်းတဲ့သီချင်းပါပဲ။ ဖြစ်စဉ်လေးက ဒီလိုပါ။ ဗိုလ်ချုပ်က မကျန်းမာလို့ ဂျပန်ခေတ် ဆေးရုံကြီးမှာ ဆေးကုသဖို့တက်ရပါတယ်။ အဲဒီမှာ မြောင်းမြသူ သူနာပြုဆရာမ ဒေါ်ခင်ကြည်က ဗိုလ်ချုပ်ကို ပြုစု စောင့်ရှောက်ဖို့တာဝန်ကျတော့ ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ ဒေါ်ခင်ကြည် စတွေ့ခဲ့ကြပါတယ်။ မိန်းမဆိုတာ ချစ်ရမယ် ကြိုက်ရမယ် သံယောဇဉ်ခင်တွယ်ရမယ်လို့ မသိခဲ့တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဆိုတဲ့ သံမဏိ အသည်းသမားတစ်ယောက်ဟာ ဒေါ်ခင်ကြည် နဲ့တွေ့တော့မှပဲ အရည်ပျော်ကျ သွားရပါတော့တယ်။ အဲဒီမှာ ဆေးရုံတက်စဉ်ကလည်း ဒေါ်ခင်ကြည်တိုက်မှ ဆေးသောက်ပါတယ်။ တခြားဘယ်သူနာပြုမှ တိုက်လို့မရပါဘူး။ ဆေးရုံက ဆင်းတော့လည်း ဒေါ်ခင်ကြည်ဆီကို အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရှာ အချိန်ဟုတ်ဟုတ် မဟုတ်ဟုတ်သွားပြီး မိန်းမပိုးပါတယ်။ သူ့စိတ်ထဲမှာ ဒေါ်ခင်ကြည်ကို မမြင်ရရင် မနေနိုင်လောက်တဲ့ အဖြစ်သည်းလွန်းပြီပေါ့ခင်ဗျား။ အဲဒီလို မိန်းမပိုးသွားကြပြီဆိုရင် သူနဲ့အတူ ဗိုလ်စကြာပါပါတယ်။ ဂျပန်ခေတ်ဆေးရုံကြီးက ဒေါက်တာမြင့်ဆွေ ပါတယ်။ သူကတယောထိုးကောင်းပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒေါက်တာ မြင့်ဆွေ က

သူ့တယောလေးကို ယူသွားရပါတယ်။ ဒေါ်ခင်ကြည်အခန်းရှေ့ရောက်ရင် ဗိုလ်ချုပ်က ဧည့်သည်လာတယ် ဧည့်သည် လာတယ်လို့ အော်အော်ခေါ်တော့ ဒေါ်ခင်ကြည်တစ်ယောက် မနေသာဘဲ ထွက်ထွက်ညှိခံရပါတယ်။ အဲဒီမှာ ဗိုလ်ချုပ်က ဒေါ်ခင်ကြည်ကို ဇွတ်သီချင်းအဆိုခိုင်းတော့တာပါပဲ။ ဒေါ်ခင်ကြည်ကလဲ ရှက်တာပေါ့လေ။ အိုဗိုလ်ချုပ်ကလည်း ရှက်စရာ ကြီးဘယ်ဆိုတတ်ပါ့မလဲလို့ ငြင်းတာလဲမရဘူး။ ဗိုလ်ချုပ်က တဇွတ်သမားပဲ ခင်ဗျား ဟိုသီချင်းရပါတယ်ဆိုပြီး သူ့ကြိုက်တဲ့ မေရှင်ရဲ့ မယ်ခုမျှော်သီချင်းကို ဆိုခိုင်းတော့တာပဲ။ ဒီသီချင်းက ဆရာတက္ကသိုလ်စိုးရေးတဲ့သီချင်းပါ။ ဒီတော့ ဒေါ်ခင်ကြည်က ရှက်ရှက်နဲ့ ဆိုပြရတာပေါ့။ ဒေါက်တာမြင့်ဆွေကလည်း ဒေါ်ခင်ကြည်သီချင်းဆိုရတာ မစိမ်းအောင် သူ့တယောလေးနဲ့ တေးသွားကို ပံ့ပိုးပေးရရှာပါတယ်။ သီချင်းဆိုတာ တစ်ခေါက်ဆုံးသွားတာတောင် ကောင်းတယ်ဗျာ နောက်တစ်ခေါက် ထပ်ဆိုပြ ပါဦးပြောလို့ ဒေါ်ခင်ကြည်ခမျာ ဗိုလ်ချုပ်အလိုကိုလိုက်ပြီး ပြန်ဆိုပြရပါတယ်။ အခု အဲဒီ မယ်ခုမျှော်သီချင်းကို တင်ဆက်ပါတော့မယ်။ အဆိုကတော့ ရေဒီယိုမှာ နာမည်ကြီးနေတဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဆောက်လုပ်ရေးဝန်ထမ်း “ချိုဝေလွင်”ပါ။ ဒေါ်ခင်ကြည်ရဲ့အသံကို နားမထောင်ခဲ့ကြရပေမဲ့ ချိုဝေလွင်ရဲ့အသံလေးကို ဗိုလ်ချုပ် ကတော် ဒေါ်ခင်ကြည်ရဲ့အသံအမှတ်နဲ့ နားဆင်တော်မူကြပါတော့ခင်ဗျား။

- မှန်ရွှေပြူ ပြတင်းဝယ်နော်xxxမျှော်ကာရမ်းလို့သာ တွေးမျှော် အရုဏ်သော်ကြူးလို့လင်းသော်xxxပျိုမေ စောင့်လို့သာနော် သန်းကောင်ရံထဲကနော်xxxပေါ်လာမယ်စောင့်လို့မျှော် တွန်ချိန်သံရောက်လို့ ပျိုဆွမ်းကပ်ချိန် ရောက်ခဲ့သော် ကြက်ဖတွန်ကြူးကျော်xxx
(စိန်ခြူးကြာညောင် လရောင်လင်းသော် မှန်ရွှေပြူပြတင်းကနော သန်းခေါင်ဦးမယ်ခုမျှော်xx

သုံးချက်စည်တော် စည်တော် ရိုက်ဆော်ညှင်းသော်
လင်းအောင်မယ်ခုမှော်)

- စိမ်းကားလွန်းပါသနော် ဖိုးရွှေလကို ပြောလိုက်ပါသနော်
ချစ်မိတဲ့သူအပေါ် ဘယ်ဆီမှာပျော် ခေါ်ပေးပါလားလို့နော်
တွေ့ရမှာ ရှင်ပျော် စိတ်သက်သာမနော်**
(စိန်ခြူးကြာညောင် လရောင်လင်းသော် မှန်ရွှေပြုပြတင်းကနော
သန်းခေါင်ဦးမယ်ခုမှော်**

သုံးချက်စည်တော် စည်တော် ရိုက်ဆော်ညှင်းသော်
လင်းအောင်မယ်ခုမှော်)

- ပျိုမေချစ်တဲ့ မောင့်ရူပါ ရေးရေးသာအမြဲနော်
ရစ်ကာသာဝဲလို့ပေါ် ချစ်ကြတာပဲ ပဓာနလို့ထင်သော်
ဆယ်ဘဝမို့ကြင်မနော် လွမ်းလှပါပေါ့နော် တမ်းတလို့ရည်မှော်
(တွေ့လို့သာရမ်းရော်)၂ သနားလှသင့်ပါသနော်***
(စိန်ခြူးကြာညောင် လရောင်လင်းသော် မှန်ရွှေပြုပြတင်းကနော
သန်းခေါင်ဦးမယ်ခုမှော်**

သုံးချက်စည်တော် စည်တော် ရိုက်ဆော်ညှင်းသော်
လင်းအောင်မယ်ခုမှော်)

“ရွှေပွဲလာပရိသတ်ကြီးခင်ဗျား ဒီနေ့ယင်းချောင်းတံတားဖွင့်ပွဲမှာ
လာရောက်ပြီး ဂုဏ်ပြုတင်ဆက်နေတဲ့ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ဟာ ဆောက်လုပ်ရေး
ဝန်ကြီးဌာနက ဝန်ထမ်းအနုပညာရှင်တွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဝန်ထမ်းဆိုသော်လည်း
အနုပညာနယ်ပယ်အသီးသီးမှာ နာမည်ရနေကြတဲ့ သူတွေဖြစ်တာမို့ အရည်
အသွေးမညံ့တာကို တွေ့မြင်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ဟာ အနုပညာကို
ချစ်မြတ်နိုးလှတဲ့ ပရိသတ်ကြီးကို သုံးညှိတိတိ ကပြဖျော်ဖြေမှာပါ။ တစ်ညနဲ့

တစ်ည မရိုးအောင်လိုလည်း သီချင်း၊ အော်ပရာ၊ ပြဇာတ်၊ နှစ်ပါးသွားနဲ့ နောက်ပိုင်းဇာတ်ထုပ်ကြီးတွေကို စွဲမက်အောင် ခင်းကျင်းပြသသွားမှာဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ အခုတင်ဆက်နေတဲ့အစီအစဉ်ကိုလည်း သုံးပိုင်းခွဲပြီး သုံးညတင်ဆက်ဖို့ ရှိပါတယ်။ ဒီတော့ ဒီညပထမပိုင်းရဲ့ နောက်ဆုံးအစီအစဉ်မှာ ပရိသတ်ရဲ့ အာရုံကို တက်ကြွလန်းဆန်းသွားစေမယ့် သီချင်းတစ်ပုဒ်နဲ့ ဖျော်ဖြေဖို့ရှိနေပါတယ်။ ဒီသီချင်းဟာ ကျွန်တော်စောစောက အစီရင်ခံခဲ့သလို ဂီတသမားတွေက ဗိုလ်ချုပ်ကိုချစ်ပြီး ရေးခဲ့ဆိုခဲ့ကြတဲ့ သီချင်းပါ။ ထူးခြားတာက အဲဒီသီချင်းကို သီချင်းရေးဆရာကြီး ဥယျော့ကပေါင်းပြီး ရေးကြတာပါပဲ။ ဒဂုန်ဆရာတင်၊ ရန်နိုင်စိန်၊ ရွှေတိုင်ညွန့်ဆိုတာ အဲဒီခေတ်က ထိပ်တန်းသီချင်းရေးဆရာကြီးတွေပါ။ သူတို့ရေးခဲ့တဲ့ “ကယ်တင်ခဲ့တဲ့အောင်ဆန်းနော်” ဆိုတဲ့သီချင်းကို မူလအဆိုအတော် မောင်သန်းမြင့်လိုခေါ်တဲ့ ပြည်သန်းနွယ်က ဆိုခဲ့ပါတယ်။ အခု ကျွန်တော့်ရဲ့ နောက်ဆုံးအစီအစဉ်မှာတော့ ဆောက်လုပ်ရေးဝန်ထမ်း အဆိုတော် တွေဖြစ်ကြတဲ့ စိုးမိုးထွန်း၊ ကိုမိုးဝေ၊ ကိုခင်မောင်အေးနဲ့ ကိုသန်းလွင်တို့လေးယောက်က ညီညာတက်ကြွ ရဲစိတ်ရဲမာန် အပြည့်အဝနဲ့ ဖော်ကြူးသီဆိုကြပါတော့မယ်။ ရှားနားဆင်၍ အားပေးတော်မူကြပါခင်ဗျား”

- ချီတက်ကြဖို့ တို့ဗမာတပ်မတော် စစ်ဆိုရင်ရဲစိတ်တွေဝင် ဗမာတိုင်းပျော်**ကမ္ဘာတစ်ခွင် ရာဇဝင်တင်လောက်သနော် (ပွဲတိုင်းကျော် လွတ်လပ်ရေးခေါ် တို့တပ်မတော် တံခွန်စိုက်သနော်)၂

သံပြိုင်- (ဗမာနိုင်ငံဂုဏ်ကို ကယ်တင်ခဲ့တဲ့ဗိုလ်ချုပ်နော် အောင်ဆန်းနော် တေဇနော် တို့စစ်သည်သွေးတစ်စက် ရာပြည့်ထောင်အသက်နဲ့လဲဖို့ အဖက်မတန်ပါသနော် ဘုန်းတန်ခိုးအာနဘော် လွမ်းမိုးလို့ ကမ္ဘာလုံးကျော်

ပြိုင်ဘက်ကင်းတဲ့ ကာလအတွင်းဝယ် တစ်ဦးတည်းသော
မင်းမဟော် ရှည်ပါစေ ရှည်ပါစေ အသက်ရာကျော်)

- နယ်ချဲ့တဲ့ ကုပ်သွေးစုပ်တဲ့ မျိုးယုတ်ကောင်တွေကို
တန်ခိုးနပ်အောင် မျိုးပြုတ်အောင် ကျူပင်ခုတ်
ကျူငုပ်မကျန်အောင်ဆော်

သံပြိုင်- (ဗမာနိုင်ငံဂုဏ်ကို ကယ်တင်ခဲ့တဲ့ဗိုလ်ချုပ်နော်
အောင်ဆန်းနော် တေဇနော် တို့စစ်သည်သွေးတစ်စက်
ရာပြည်ထောင်အသက်နဲ့လဲဖို့ အဖက်မတန်ပါသနော်
ဘုန်းတန်ခိုးအာနဘော် လွမ်းမိုးလို့ ကမ္ဘာလုံးကျော်
ပြိုင်ဘက်ကင်းတဲ့ ကာလအတွင်းဝယ် တစ်ဦးတည်းသော
မင်းမဟော် ရှည်ပါစေ ရှည်ပါစေ အသက်ရာကျော်)

သူတင်ဆက်တဲ့ အစီအစဉ်ပြီးတော့ ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းက
ဘာသာပြန်လက်စ အင်္ဂလိပ်စာအုပ်ကိုပိတ်၊ ဘာသာပြန်စီးကရက်ဘူးခွဲတစ်ထပ်ကို
ကုတ်အကျီအိတ်ထဲထည့်လိုက်ပါတယ်။

“ကိုဝင်းမောင်လေး အောက်ကိုလိုက်မလား၊ ဒီမှာပဲထိုင်ကြည့်ဦးမလား”

“ဗျာ...ကျွန်တော်ဒီမှာပဲ ထိုင်ကြည့်ချင်သေးတယ်။ ဆရာကော
ပြန်တော့မှာလား”

“မပြန်ဘူးဗျ၊ အောက်တီးဝိုင်းထဲသွားပြီး တယောကူထိုးပေးဦးမယ်”

ဆရာက ပြောပြောဆိုဆို ထသွားပါသည်။ ဆရာထိုင်နေသောနေရာတွင်
ကျွန်တော်နှင့် မတိမ်းမယိမ်းအရွယ် လူတစ်ယောက် လာထိုင်ပါသည်။ သူ့ကို
ဘယ်သူမှန်း ကျွန်တော်မသိသေးပါ။

အစီအစဉ်ကြေညာသူ ချိုဝေလွင်က မိုက်ကရီဖုန်းတစ်လုံးနှင့်
ဆက်လက်တင်ဆက်မည့် အစီအစဉ်ကို ကြေညာပါသည်။

“ယခုတင်ဆက်မယ့်အစီအစဉ်ကတော့ ရာမာယန ဇာတ်တော်ထဲက အကောင်းဆုံးသရုပ်ဖော်ကကွက်တွေကို ထူးထူးခြားခြား တင်ဆက်ပြသမဲ့ အစီအစဉ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအစီအစဉ်မှာ သရုပ်ဆောင်သူတွေက စကားတစ်လုံးမှ မပြောဘဲ တီးကွက်အတိုင်း သရုပ်ဖော်ကြမယ့် အနောက်တိုင်းမှာခေတ်စားနေတဲ့ “ဘဲလေး”အင်္ကျီပေါ်ပဲရှင်၊ သရုပ်ဖော်အကတွေကို တော့ ဆရာရွှေဒေါင်းညိုက သင်ကြားပြသပေးပြီး နောက်ခံဇာတ်လမ်းစကားပြောပေးမှာကတော့ ဆရာ ကိုကျော်စွာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရှုစားတော်မူကြပါရှင်”

အစီအစဉ်ကြေညာပြီးသည်နှင့် ကတ္တီပါကားလိပ်ကြီးဖွင့်လိုက်သည်။ တီးလုံးအစနှင့် နောက်ခံတောတောင် ရေမြေ သဘာဝရှုခင်းကားကြီးကား ပရိသတ်ကို ဖမ်းစားလေပြီ။ ရာမ၊ လက္ခဏနှင့် သီတာဒေဝီတို့ထွက်လာသည်။ ဆရာ ကျော်စွာ၏ “နရေးရှင်း”အသံသည် တီးလုံးတီးကွက်များ၏ စီးဝါးချက်ထဲတွင် ပြေပြစ်ချောမောစွာရှိနေသည်။ အထူးသဖြင့် တီးလုံး တေးသွား၏ မူတည်သံခေါ် “ကီး”အတိုင်းဝင်အောင် ပြောတတ်ခြင်းက ဆရာကျော်စွာ၏ ဂီတအပေါ် မစိမ်းသည့် သဘောကို ဆောင်နေသည်။ ဒဿဂီရီအခန်းသည် ပို၍အသက်ဝင်သည်။ သံလျက်ကိုင်၍ ခြေဆောင်ပုံက မာန်ပါသလို ဆရာကျော်စွာအသံသည် သရုပ် ဆောင်သူကို ပို၍အားမာန်ဖြစ်စေသည်။ တစ်ခန်းပြီးတစ်ခန်း တင်ဆက်ပုံဆန်းလှ သောကြောင့် ကြည့်ဖူးသည့် ယာမာယနဇာတ်တို့တွင် အကောင်းဆုံးဟု ပြောလိုက်ချင်သည်။

“ဆရာကျော်စွာရယ် ကျွန်တော်ကြည့်ဖူးသမျှတွေထဲမှာတော့ ဒီရာမဇာတ်ဟာ အကောင်းဆုံးပဲထင်တယ်”

“ရာမယနဆိုတာ ကျွန်တော့်ခရေဇီလေ။ ဒီလိုဖြစ်အောင် မနည်းကြီး ပမ်းခဲ့ရတာ။ ကျွန်တော့်အဖေ ကောင်းတာလဲ ပါတာပေါ့”

“ဆရာအဖေက”

“ရွှေဒေါင်းညိုလေ...သီတာဒေဝီအဖြစ် သရုပ်ဖော်ကသွားတာက ကျွန်တော်နှမ ဒေါင်းမလေးဗျ”

“အို...ဆရာတို့က သဘင်မျိုးရိုးတွေပါလား”

“ဟုတ်တယ်လို့ ပြောရင်ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က သဘင်ဘက်ထက် စာရေးချင်တဲ့ဘက်ကို ပိုပါတယ်။ ဒို့မတိုင်ခင်က တက္ကသိုလ်မှာ ဆရာလုပ်ခဲ့ဖူးတယ်”

“ရာမကတဲ့လူကလည်းကောင်းတယ်။ ကျွန်တော်တော့ ဒဿင်္ဂီရီ လုပ်တဲ့လူကို ပိုကြိုက်တယ်”

“ရာမက မောင်သန်းစိန်လေ၊ ဒဿင်္ဂီရီက အောင်မြင်တဲ့၊ အတော် တော်တဲ့ကလေးတွေပါ။ ကျွန်တော်လိုချင် တာကို ကွက်တီရအောင် သရုပ်ဖော် နိုင်တယ်”

“စာရေးချင်တယ်ဆိုတော့ ဆရာက စာရေးဆရာလုပ်ဖို့များလား”

“ဟုတ်တယ်ဗျ၊ ကျွန်တော်အခု ဒီရာမယနဇာတ်ကို သမိုင်းအမြင်သစ် တစ်မျိုးနဲ့ ရေးနေပြီ။ သူကြမ်းလို့ထင်နေကြတဲ့ ဒဿင်္ဂီရီကို အချစ်အတွက် သနားစရာအကောင်းဆုံးအဖြစ်နဲ့ လူတွေသမရိုးကျအမြင်ကို ပြောင်းပြန်လှန် ပစ်လိုက်တယ်”

“ဟာ ဆရာရေးနေတဲ့စာအုပ်ရဲ့ ခေါင်းစီးလေးများ ပေးထားပြီးပြီလား”

“ပေးထားပြီးပါပြီ၊ “လက်ကံဒီပချစ်သူ” တဲ့”

အခန်း(၅)

ဒဂုံမဂ္ဂဇင်းမှာ ဗိုလ်ချုပ်ရေးခဲ့တာ ခုထိစွဲ နေတာရှိတယ်။ “ရာဇဝင် သင်ပြီး ရာဇဝင် သဘောပေါက်ပြီးလျှင် ရာဇဝင် စိတ်ကူးတတ်မှ အနာဂတ် ရာဇဝင်ကို ဖန်တည်းမည့်ခေတ်လူငယ်တွေ(ဝါ) တက်လူတွေ ပီသပေမည်”

အနာဂတ်ရာဇဝင်ကိုဖန်တီးမည့် ခေတ်လူငယ်တွေ

ခရီးပန်းလာသောကြောင့် ညကပွဲကို တစ်ဝက်တစ်ပျက်သာကြည့်ပြီး ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းနှင့်အတူ တည်းခို ဆောင်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ ဆရာက သူ့ဘေးက လွတ်နေသောခုတင်တွင် ကျွန်တော်အိပ်ရန် နေရာချထားပေးသော ကျေးဇူးကြောင့် ထိုည နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်ခဲ့သည်။

မနက်အိပ်ယာနိုးတော့ (၇)နာရီ။

ကျန်သူတွေက ဘယ်နှနာရီမှ ပြန်ကြရလို့ရယ်မသိ အိပ်စက်အနားယူနေ ကြသည်မှာ တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်ကြ။

“ကိုဝင်းမောင်လေး နိုးနေပြီလား တို့ဒေါင်သွားရှင်းရအောင်”

ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းသည်လည်း အိပ်ယာစောစောထသည် အကျင့်ရှိလေလားမသိ ကျွန်တော်နှင့်အတူ နိုးနေသည်။ ဆရာက ဒေါင်သွားရှင်း

အောင်ပြောခြင်းမှာ လက်ဖက်ရည်သောက်သွားရန် ပန်ကျာသမားစကားနှင့် ပြောခြင်း ဖြစ်သည်။

“မနက်ပိုင်းဖွင့်တဲ့ လက်ဘက်ရည်ဆိုင်ရှိလို့လား ဆရာရဲ့”

“ပွဲဈေးတန်းဘက်မှာ ညကသောက်ခဲ့တဲ့ ကာကာဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှိတယ်။ ဒေါင်ကောင်းတယ်ဗျ။ မနက်ပိုင်း ရရဲ့လားမေးတော့ ဆရာလာသာလာပါ ကျွန်တော်ရအောင်စီစဉ်မယ်ပြောတယ်။ အဲဒီဆိုင်ကို သွားရအောင်”

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် မျက်နှာသစ် ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီး ထွက်လာ တော့ ကျွန်တော်တို့နှင့်အတူ စစ်ကိုင်းစဉ့်အိုးကြီးပါလာသည်။

“ဟေ့ ဒေါင်သွားရှင်းမလို့မဟုတ်လား ကိုယ်လည်းလိုက်မှာပေါ့”

စစ်ကိုင်းစဉ့်အိုးကြီးမှာ ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းလိုပင် တကယ့်ဒေါင် သမားဖြစ်သည်။ ထမင်းထက် လက်ဖက်ရည်ကို ပိုခွဲနေကြသူများဖြစ်လေ၏။

ကျွန်တော်တို့ရောက်လာတော့ ကာကာကုလားကို နှိုးရသေးသည်။

“အတော်ပဲ ညကတည်းက လက်ဘက်ခြောက်နှပ်ရေရှိတယ်။ ဆရာတို့ အေးအေးဆေးဆေးသောက်ပြီး စကားပြောကြပေါ့”

ကျွန်တော်တို့နှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် ယင်းချောင်းရေ ကြည်လဲ့လဲ့က စီးနေသည်။ သဲကျောက်စိမ့်ရေနဲ့ တမာပွင့်ရနံ့သင်းသင်းတို့ ပေါင်း၍ သယ်ဆောင် လာသော နံနက်ခင်းလေနေအေးကလေးက ချောင်းရိုးအတိုင်း ဖြတ်တိုက်လာ သောကြောင့် ညကပွဲကိုက်ထားသည့်ကျွန်တော်တို့ ဝေဒနာကို ဖြေလျော့ကျသွား စေသည်။

“ဆရာ ညကအစီအစဉ် တော်တော်ကောင်းတယ်”

“ကိုယ်က ကိုယ့်ဆရာအကြောင်းကို ပြန်ပြောင်းပြီး ပြောရတဲ့အခါ အနုပညာရှင်တွေကဝိုင်းပြီး သရုပ်ဖော်ပြ ကြတော့ ဒီအစီအစဉ်မကောင်းဘဲ ရှိပါရဲ့လား”

“ညက ဆရာတင်ဆက်သွားတာက ဗိုလ်ချုပ်ချစ်တဲ့ဂီတ ဂီတချစ်တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ဆိုတော့ သီချင်းတွေအကြောင်း ချည်းပေါ့လေ။ တကယ်တော့ ခုလိုကြုံတုန်း ကြုံခိုက်မှာ ကျွန်တော်အသိချင်ဆုံးတွေက ဆရာနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့ အတူနေထိုင်ခဲ့ကြတဲ့အကြောင်းတွေ”

“ဟာ...ပြောချင်သပေါ့ဗျာ သိပ်ပြောချင်ပေါ့”

“ကိုဝင်းမောင်က ဆရာ့ကိုဆွပေးနေပြန်ပြီ။ ကျွန်တော်တို့တော့ တစ်ရုံးထဲအတူလုပ်နေကြရလို့ အဲဒီဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းအကြောင်းကတော့ ဆရာ့ဆီက မရိုးနိုင်လောက်အောင်ကိုပဲ ကြားဖူးနေကြပြီ”

စစ်ကိုင်းစဉ်အိုးကြီးက သူ့သောက်နေကျ ငါးသုံးလုံးစီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိုရင်းပြောသည်။ စစ်ကိုင်းစဉ် အိုးကြီးခေါ် ကိုဝင်းမြင့်နှင့် ကျွန်တော်က ငယ်ပေါင်းမဟုတ်သော်လည်း လုပ်သားကြေးမုံတွင် တွေ့ကြပြီး ခင်မင်ရင်းနှီး ခဲ့သည်။ ကျွန်တော်က သစ်လုပ်ငန်း၊ သူက ဆောက်လုပ်ရေးဆိုတော့ ရုံးချင်းလည်း မတူပါလေ။ သူက စဉ်အိုးကြီး နာမည်နှင့် သင်္ကြန်မှာ ကွက်စိပ်လိုက်ဟောလို့ နာမည်ရပြီး ဆောက်လုပ်ရေးအဖွဲ့ထဲ ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ သူနှင့် အတူရောက်သူများမှာ တောင်ကြီးကလျောင်ကီးခေါ် မောင်နီနှင့် ဆိုက်ဆိုဖုန်း ခင်မောင်ညွန့်တို့ဖြစ်ကြသည်။ ကျောင်းသား လုပ်အားပေးနှင့် တောင်ကြီးသို့သွား ကြရင်း ပြဇာတ်ကကြရာ ဆောက်လုပ်ရေးညွန့်မှူးဦးမောင်မောင်ကြည်ကတွေ့၍ သဘောကျပြီး ဝန်ထမ်းအဖြစ်ခေါ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ကိုဝင်းမြင့်က ပိုက်ဆံပေါသည်။ ဝါသနာနှင့် ပျော်လို့သာ ဆောက်လုပ်ရေးဝန်ထမ်းဖြစ်လာသည်။ ရသည့်လစာနှင့် သူသုံးနေသည်မှာ ဘာမှမဆိုင် စီးကရက်ဆိုလျှင်ပင် ငါးသုံးလုံးကို ကာတွန်းလိုက်ဝယ်သောက်သည်။ အပေါင်းအသင်းတွေကို လိုက်ဝေသည်။ ဘယ်ဆိုဝင်ဝင် တစ်ဖွဲ့လုံးစားသမျှ သူက ဒိုင်ခံရှင်းတဲ့သူ။ ဆရာတက္ကသိုလ်နေင်း အကြောင်းကိုတော့ သူ့အသိဆုံးဖြစ်သောကြောင့် သူလိုက်လာသည်ကို ကျွန်တော်

သဘောကျနေသည်။

“ကိုယ်နဲ့ ဗိုလ်ချုပ်စတွေ့တာက ၁၉၃၆ ခု တက္ကသိုလ်သပိတ် အရေးတော်ပုံကဆိုပါတော့။ ဗိုလ်ချုပ်နဲ့က တပည့်လည်းဟုတ်မယ်၊ မိတ်ဆွေလည်းဟုတ်တယ်၊ ကျောင်းမှာကတည်းက ကိုယ်က ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်း၊ တက္ကသိုလ်မဂ္ဂဇင်း၊ သမဂ္ဂကထုတ်ဝေတဲ့ အိုးဝေတို့မှာ ဝတ္ထုတိုနဲ့ ဆောင်းပါး တွေရေးနေတာ။ ဆရာကြီးဦးဘချိုရဲ့ ဒီးဒုတ်ဂျာနယ်၊ ဦးချစ်မောင်ရဲ့ ဂျာနယ်ကျော်မှာလည်း ကိုယ်ကရေးတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ကလည်း ဒဂုံမဂ္ဂဇင်းမှာ ရေးတယ်။ အဲဒီတုန်းက အယ်ဒီတာ ရွှေညာမောင်ခေါ်တဲ့ ဦးချင်းစိန်က သခင်အောင်ဆန်းကို ပုဂ္ဂိုလ်ရေးခင်မင်ကြည်ညိုလွန်းလို့ဆိုပြီး ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေးရင် စာမူခသုံးဆယ်ပေးတယ်။ ဒဂုံမဂ္ဂဇင်းမှာ ဗိုလ်ချုပ်ရေးခဲ့တာ ခုထိစွဲ နေတာရှိတယ်။ ရာဇဝင်သင်ပြီး ရာဇဝင် သဘောပေါက်ပြီးလျှင် ရာဇဝင် စိတ်ကူးတတ်မှ အနာဂတ်ရာဇဝင်ကို ဖန်တည်းမည့်ခေတ်လူငယ်တွေ(ဝါ) တက်လူတွေ ပီသပေမည်ဆိုတဲ့ စာပဲမောင်ရေ”

“ဗိုလ်ချုပ်က ဝတ္ထုတွေကော ရေးသေးလား”

“ဝတ္ထုမရေးဘူး၊ နိုင်ငံရေးအမျိုးမျိုးဆိုတဲ့ ဆောင်းပါးတွေရေးတာ။ မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာမှာ ခေါင်းကြီး ပိုင်းမှာလည်းရေးတယ်။ တစ်ခါရေးရင် စာမူခတစ်ဆယ်ရတယ်။ မြန်မာ့အလင်းဦးတင်ရဲ့ နယူးဘားမား အင်္ဂလိပ် သတင်းစာမှာလည်းရေးတယ်။ ကိုယ်က စစ်မဖြစ်ခင်က ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မဂ္ဂဇင်းမှာ အယ်ဒီတာလုပ်တော့ (The Medium)ခေါင်းစဉ်နဲ့ အင်္ဂလိပ်လိုခေါင်းကြီးပိုင်း ရေးတယ်။ အကြောင်းအရာကတော့ နိုင်ငံတကာနဲ့ ဆက်သွယ်ရေးမှာ အင်္ဂလိပ် စာဟာ တစ်နေ့တစ်ခြား အရေးပါလာလို့ အင်္ဂလိပ်စာကို ကြိုးစားလေ့လာ သင့်ကြောင်းတွေပေါ့ကွာ။ ဗိုလ်ချုပ်က ၁၉၄၂ ခုနှစ် ဘီအိုင်အေခေတ်ရောက်မှ ဖတ်ရလို့ သဘောကျနေတာ။ အဲဒီစာကို ၁၉၄၅ ခုနှစ် တော်လှန်ရေးကာလ

သရက်ခရိုင် ပုဏ္ဏားရွာရောက်မှ ကိုယ့်ကိုပြောပြတယ်”

“ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ ဆရာနဲ့ ဂျပန်တော်လှန်ရေးခေတ်မှာ အတူတူနေခဲ့ရ သေးတာပေါ့”

“အေး...နေခဲ့ရတာပေါ့။ ကိုယ်ကလဲ တော်လှန်ရေးရဲဘော်ပဲလေ။ ဗိုလ်ချုပ်က တက္ကသိုလ်သပိတ်မှောက် ကျောင်းသားတွေထဲက တပ်ထဲရောက်လာတဲ့ တို့အုပ်စုကို အားလပ်တဲ့အချိန်တိုင်း စကားစမြည်လာလာပြောတယ်။ အဲဒီတုန်းက ဗိုလ်ချုပ်ပြောတာတွေထဲမှာ အမှတ်ရနေတာတစ်ခုက ငါတို့က နယ်ချဲ့သမားဆီက လွတ်လပ်ရေး မရ ရအောင်ယူမှာမို့ နယ်ချဲ့သမားရဲ့ဘာသာကို ကျွမ်းကျင်အောင် လေ့လာထားရမယ်။ အင်္ဂလိပ်စာ တော်အောင် ကြိုးစားရမယ်။ ဒါမှ နယ်ချဲ့သမားကို အရေးဆိုနိုင်မယ်၊ ငြင်းခုံနိုင်မယ်၊ လွတ်လပ်ရေးမပေးပေးအောင် တောင်းနိုင်မယ်။ လိုအပ်ရင် နယ်ချဲ့ကို သူတို့ဘာသာနဲ့ ရေရေလည်လည်ဆဲနိုင်မယ်တဲ့”

“ဒါဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်က အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားကို အတော်ကျွမ်းကျင်မှာပေါ့”

“ဟာ ကျွမ်းကျင်တာတော့ မပြောနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်က ရေနံချောင်းနေရှင်နယ် ကျောင်းကထွက်တယ်သာ ဆိုတယ် ကိုယ်တို့လို ခရစ်ယာန်သာသနာပြု ကျောင်းထွက်တွေထက် အများကြီးသာတယ်။ အပြောလည်းသာတယ်။ အရေး လည်း သာတယ်”

“ကျွန်တော်က ရေနံချောင်းသားဆိုတော့ ကျွန်တော့်ဘကြီးဦးစံရွှေ ပြောတာကြားဖူးတယ်။ ဘကြီးဦးစံရွှေက ရေနံချောင်းအမျိုးသားအထက်တန်း ကျောင်းရဲ့ အကျိုးတော်ဆောင်လေ။ ကျောင်းအုပ်က ဦးပုတဲ့ အဲဒီဦးပုဆိုတာ B.Sc ကာလကတ္တားနဲ့ ARSM (London) သတ္တုတွင်းတူးဖော်ရေးပါရဂူဘွဲ့ ယူပြီးပြန်လာတာ။ မျိုးချစ်စိတ်ပြင်းထန်လွန်းလို့ အင်္ဂလိပ်လက်အောက်မှာမလုပ်ဘဲ အမျိုးသား ကျောင်းမှာ ကျောင်းအုပ်ဝင်လုပ်တာတဲ့။ အင်္ဂလိပ်လိုပြောလိုက်တာများ ဘီအိုစီအရာရှိကြီးတွေ ငေးယူရလောက်အောင်ကို တော်တာ။ ဗိုလ်ချုပ်က

နေရှင်နယ်ကျောင်းသားဘဝမှာတုန်းက ဦးပုရဲ့တပည့်လေ။ နောက် ဦးကျော်ဖံတို့၊ ဦးခင်သန်း တို့ဆိုတဲ့ ဆရာတွေဆိုတာကလည်း အင်္ဂလိပ်စာ အသင်အပြ ကောင်းမှကောင်း၊ ဗိုလ်ချုပ်အစ်ကို ဦးအောင်သန်း ဆိုတာလည်း ကျွန်တော်တို့မြို့က နေရှင်နယ် ကျောင်းထွက်ပဲ။ အင်္ဂလိပ်စာတော်တာ ဆရာသိပါတယ်နော်”

“အင်း...ဟုတ်ပေသားပဲ။ ကိုယ်က ဗိုလ်ချုပ် အင်္ဂလိပ်စာတော်တာ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ရောက်မှ ထင်တာမှား တာပေါ့။ ဗိုလ်ချုပ်က သူပြောမယ့် မိန့်ခွန်းတွေကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာနဲ့ရေးတာ၊ ပြောတော့တာ။ အဲဒီအင်္ဂလိပ်ဘာသာနဲ့ ရေးထားတဲ့မိန့်ခွန်းကို ဖတ်ကြည့်ရင်း မြန်မာလို လက်တန်းပြောသွားတာ။ ကိုယ်တို့ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်က မြန်မာစာ ကလွဲပြီး ဘာသာတိုင်းကို အင်္ဂလိပ်လိုပို့ချတာ။ Social Clab လို့ခေါ်တဲ့ သဟာယအသင်း အစည်းအဝေးတွေမှာလည်း အင်္ဂလိပ် ဘာသာနဲ့ စည်းဝေးကြရတာ”

“ဟုတ်မယ်ဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့ ရေနံ့ချောင်းအထက(၁) ကျောင်းအုပ် ဆရာကြီး ဦးကြည်စိန်ဆိုတာ ဗိုလ်ချုပ် နဲ့က ရေနံ့ချောင်းအမျိုးသားကျောင်းမှာ ကတည်းက အတန်းတူသူငယ်ချင်းဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်။ ဆယ်တန်းအောင်တော့လည်း အတူတူ စာဖြေခုံနံပါတ်တောင် သုံးယောက်ပဲခြားတယ်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ရောက်တော့လည်း ပဲခူးဆောင်မှာ အတူတူ သဟာယစာဖတ်အသင်း အမှုဆောင်လုပ်ကြတော့လည်း ဗိုလ်ချုပ်က ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဆရာကြီးဦးကြည်စိန်က အတွင်းရေးမှူး၊ ဆရာကြီးက ကျွန်တော်တို့မြို့က အထက(၁) ကျောင်းအုပ်ကြီး ဖြစ်လာတော့ ဒီအကြောင်းတွေကို (အဆင်ပလီ)မှာ ပြောပြဖူးတယ်။ ပြီးတော့ ဗိုလ်ချုပ် တက္ကသိုလ်မှာ သမိုင်းဘာသာကို အင်္ဂလိပ်လို Lacture လိုက်တဲ့ကံဒ်ထူ စာအုပ် တစ်အုပ် ဆရာကြီးက အမှတ်တရယူလာပြီး ကျောင်းစာကြည့်တိုက်မှာ ထားတာကိုပြဖူးတယ်”

“သဟာယအသင်းမှာ အင်္ဂလိပ်လိုပြောရသလို သမဂ္ဂအသင်း အစည်း

အဝေးတွေမှာလည်း အင်္ဂလိပ်ဘာသာနဲ့ ပြောဆိုစဉ်းဝေးကြတယ်။ သမဂ္ဂက ကြီးမှူးကျင်းပတဲ့ ပညာပေးဟောပြောပွဲတွေမှာ ပြင်ပက ပုဂ္ဂိုလ်တွေလာကြောတဲ့ အခါမှာလည်း ကာယကံရှင်ပုဂ္ဂိုလ်တွေက မြန်မာလူမျိုးစစ်စစ်ဖြစ်ပေမဲ့ အင်္ဂလိပ် ဘာသာနဲ့ပဲ လာရောက်ဟောပြော ပို့ချကြတယ်”

“အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ဆရာမှတ်မိမှာပေါ့”

“မှတ်မိတာပေါ့။ ဒေါက်တာဗမော်၊ ဝတ်လုံတော်ရဦးချန်ထွန်း၊ အမျိုးသမီးခေါင်းဆောင် ဒေါ်မြစိန်၊ တရားသူကြီး ဦးပါစိမြမောင်တို့ ဆိုတာတွေပေါ့”

“ဆရာရော အင်္ဂလိပ်ဘယ်လိုကျွမ်းကျင်လာတာလဲ”

“ကိုယ်က ခရစ်ယာန်သာသနာပြုကျောင်းထွက်လေ။ တက္ကသိုလ်ရောက် တော့လည်း အင်္ဂလိပ်စာဂုဏ်ထူးတန်း တက်တော့ ကိုယ်တို့ပါမောက္ခဆရာကြီးက မစ္စတာရှ်ဒ်စ်တဲ့။ ရှေးဟောင်း အင်္ဂလိပ်စကား Anglosaxon ဘာသာရပ် ပို့ချတာ သိပ်တော်တယ်။ ကိုယ်က အဲဒီကတည်းက အင်္ဂလိပ်လို ဆောင်းပါးတွေ၊ ခေါင်းကြီးပိုင်းတွေကို မဂ္ဂဇင်း ဂျာနယ်တွေမှာ ရေးတဲ့အကျင့်ရှိသွားတယ်။ အခုလည်း ကိုယ့်ကျွမ်းကျင်တဲ့ အင်္ဂလိပ်ဘာသာနဲ့ထုတ်ထားတဲ့ ဝတ္ထုကောင်း တွေတွေ့ရင် မနေနိုင်ဘူး။ ရတဲ့အချိန်၊ ရတဲ့နေရာ၊ ရတဲ့စာရွက်နဲ့ လက်တန်းမြန်မာလိုပြန်ပြီး စာအုပ်ထုတ်နေတာ မောင်ရင့်အမြင်ပဲမဟုတ်လား”

ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းနှင့် ကျွန်တော်တို့ စကားပြောနေလိုက်ကြသည်မှာ တစ်နာရီကျော်ပင် ကြာသွားပြီ။ စစ်ကိုင်းစဉ်အိုးကြီးကတော့ ညအတွက် အစီအစဉ်များ လုပ်စရာရှိလို့ဆိုပြီး ပြန်သွားသောကြောင့် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ထဲ ကျန်ခဲ့ပြီး ဆရာက “ကိုယ်က ထမင်းမစားရရင် နေပစေ၊ လက်ဘက်ရည်နဲ့ စီးကရက်တော့ မသောက်ရရင် မနေနိုင်ဘူး” ပြောကာ နောက်ထပ်လက်ဖက်ရည် ထပ်မှာပြန်လေသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ ချိုအိ ဖန်တွတ်နေသော အညာကလက်ဖက်ရည်ကို တစ်ခွက်နှင့်အာသာပြေနေပေပြီ။

“စောစောကစကား ပြန်ဆက်ကြဦးစို့ဆရာ။ ဆရာက ဗိုလ်ချုပ်အပါး တော်မြဲ ဘယ်လိုဘယ်လို ဖြစ်လာရတာလဲ ပြောပါဦး”

“ဗိုလ်ချုပ်က ကိုယ့်ကို အပါးတော်မြဲလို့ခေါ်တဲ့ ကိုယ်ရေးအရာရှိခန့်တာက အကြောင်းသုံးချက်ရှိတယ်။ ပထမ အချက်က ကိုယ်က စာတွေ့ဘာတွေရေးတဲ့ စားရေးဆရာ၊ ဗိုလ်ချုပ်က စာရေးဆရာဆိုရင် သိပ်ခင်မင်တယ်။ လေးစား ချစ်ခင်တယ်။ သူ့ကိုယ်တိုင်က စာရေးဆရာသိပ်လုပ်ချင်တာ။ အဲဒီအရေးထက် နိုင်ငံ့အရေးက ပိုအရေးကြီးနေလို့ သူ့စိတ်ကိုယ်သူ မနည်းမြို့သိပ်ထားနေရတာ။ ကိုယ်မှတ်မိသေးတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်က ပြင်ဦးလွင်မေမြို့မှာ ပြောဖူးတဲ့ စကား “လွတ်လပ်ရေးရပြီးရင် ငါတော့ နိုင်ငံရေးကအနားယူမယ်စိတ်ကူးတယ်။ တိုင်းပြည်ကိုအုပ်ချုပ်ဖို့ အရည်အချင်း နဲ့ပြည့်စုံတဲ့ ငါတို့ရဲ့လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေ ရှိတာ မင်းလဲသိသားပဲမဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် ငါက နိုင်ငံရေးကအနားယူပြီး စာရေးဆရာလုပ်ချင်တယ်။ ငါ့မှာလည်း ငါ့အနေနဲ့ ငါ့အိမ်ထောင်မိသားစု Family အတွက် အချိန်ပေးနိုင်မယ်။ ကလေး တွေကိုလည်း ကောင်းကောင်းပြုစုနိုင်မယ်။ မင်းကလည်း စာရေးဝါသနာပါလို့ လွန်ခဲ့တဲ့ဆယ်နှစ်လောက်ကတည်းက စာရေးခဲ့တယ်မဟုတ်လား။ ဒီတော့ ငါတို့ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် စာရေးကြ မယ်ကွာ။ ပြန်မာလိုရော အင်္ဂလိပ်လိုရော ရေးကြမယ်။ ဒါမှ ငါတို့မိသားစုအတွက် ဝင်ငွေလုံလောက်မှာကွ။ တကယ်ပါကွာ ငါ့စိတ်ထဲ စာရေးဆရာလုပ်စားချင်တဲ့ ဆန္ဒဟာ စစ်မဖြစ်ခင်ကတည်းက ရှိခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေး ရရေးအတွက် ဦးစားပေးခဲ့တာမို့ စာရေးဖို့ အချိန်မရခဲ့ဘူး။ အခုလွတ်လပ်ရေးရ တော့မှာ သေချာနေပြီမို့ ဒီစကားကို ငါပြောတာပါ”တဲ့”

“စာရေးဆရာစိတ်ဆိုတဲ့ ဝါသနာချင်းလည်း တူတာကိုး နောက်တစ်ချက် ဆရာ”

“နောက်တစ်ချက်က ကိုယ်က ခရစ်ယာန်ကျောင်းကထွက်လာတာကို

သူသိတယ်။ ကိုယ်အင်္ဂလိပ်ဘာသာမှာ တော်တာတွေ အင်္ဂလိပ်ထုံးစံတွေ နားလည်တယ်ထင်တာရယ်။ ကိုယ်ရေးတဲ့ အင်္ဂလိပ်လိုဆောင်းပါးတွေကို သဘော ကျတယ်။ တစ်ပူးတွဲတွဲနေရရင် သူ့အတွက် အထောက်အကူရမယ်ဆိုတာ သူသိတယ်။ အင်း အိန္ဒိယရောက်တုန်းက မစွတာနေရူးပြောတဲ့စကား ကိုယ်သွားပြီးအမှတ်ရတယ်။ မစွတာနေရူးဆိုတာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားနဲ့ စာပေကို သာမာန်အင်္ဂလိပ်လူမျိုးအစစ်ထက် ပိုတော်ရုံမက အင်္ဂလိပ်တို့ရဲ့ အတွေးအခေါ် ဝေလှေထုံးစံ ပင်ကိုစရိုက်တွေကို အထူးကျွမ်းကျင်တယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ကိုလည်း အကောင်းဆုံးအကြံဉာဏ်တွေပေးခဲ့သူလည်းဖြစ်တယ်။ နယူးဒေလီက ကရာချီ မြို့ကို မသွားမီ မစွတာနေရူးက ကိုယ့်ကိုပြောတယ်ကွ။

“မင်းတို့မြန်မာပြည် လွတ်လပ်ရေးရဖို့က သေချာတယ်။ ငါက အောင်ဆန်းကို အကောင်းဆုံးအကြံဉာဏ် တွေပေးပြီးပြီ။ ဒါပေမယ့် မင်းကို ငါမှာလိုက်ချင်တာရှိတယ်။ မင်းဆရာအောင်ဆန်းဟာ နိုင်ငံရေးကလွဲလို့ ဘာမှ နား လည်ပုံမရဘူး။ စိတ်လည်းမဝင်စားဘူး။ အခုသူ့ရဲ့ပင်ကိုယ်ပုံစံအတိုင်းဆိုရင် အင်္ဂလန်မှာ အရှက်ကွဲနိုင်မယ်။ မင်းတော့ ကြားဖူးမှာပေါ့။ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတွေက ပကာသနအလွန်မက်မောတယ်။ သူတို့ရဲ့ရိုးရာထုံးတမ်းစဉ်လာ ဝေလှေတွေကို တန်ဖိုးထားတယ်။ လူတစ်ယောက်ကို အရေးကြီးတဲ့စကားမပြောခင် ကြိုတင် အကဲခတ်တတ်တယ်။ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံ၊ စားသောက်ပုံ၊ ထမင်းစားပွဲမှာ ခက်ရင်းနဲ့ ဓားကိုင်းပုံကအစ အကဲခတ်ကြည့်ပြီး ကျေနပ်တော့မှ စကားပြော လေ့ရှိတယ်။ အောင်ဆန်းဟာ အင်္ဂလန်မရောက်ဖူးတဲ့အပြင် နိုင်ငံရေးကလွဲလို့ ဘာမှစိတ်ဝင်စားတာမဟုတ်တော့ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတို့ရဲ့ ဝေလှေထုံးစံရိုးရာစရိုက် တွေလည်း ဘာမှမသိဘူး။ မင်းကတော့ ငယ်စဉ်က ခရစ်ယာန်သာသနာပြု ကျောင်းမှာ နေခဲ့ဖူးတယ်လို့ ငါ့သမီးပြောပြလို့ သိရတယ်။ ဒါကြောင့် လန်ဒန်မြို့ ရောက်တာနဲ့ မင်းဆရာအောင်ဆန်းနဲ့ တကွ ကျန်မြန်မာ့ ကိုယ်စားလှယ်ကြီးတွေကိုပါ

အင်္ဂလိပ်တို့ရဲ့ ဝေလေ့ထုံးစံစရိုက်အကြောင်း “အက်တီးကတ်” လို့ခေါ်တဲ့ ယဉ်ကျေးမှု ဝေလေ့ထုံးစံတွေကို ကြိုတင်ပြောပြထားပေးပါ။ ဒါမှ ခေါင်းဆောင်အချင်းချင်း မျက်နှာစုံညီဆွေးနွေးပွဲကျတော့ အဆင်ပြေမယ်။ အခုငါပြောတာတွေမမေ့နဲ့ အင်္ဂလန်ရောက်ရင် အထူးဂရုစိုက်ပါ” လို့မှာလိုက်တယ်”

“မစွတာနေရူးပြောသလို ဗိုလ်ချုပ်က အင်္ဂလိပ်ထုံးစံတွေ သိပ်နား မလည်တော့ ဆရာပဲအဆင်ပြေအောင် လုပ်ပေးရတာပဲလား”

“ဟာ....လုပ်ပေးရတာပေါ့ကွာ။ ကိုယ့်ဆရာက နက်ကတိုင်တောင် ပုံပန်းကျအောင်မှ မစည်းတတ်တာ။ ကိုယ်က အမြဲတမ်းစည်းပေးရ။ အဝတ် အစားဝတ်တာ၊ စီးရမယ့်ဖိနပ်အထိ အောက်ခြေသိမ်း သူ့နေရာနဲ့သူ မှန်ကန်အောင် ရွေးချယ် စီစဉ်ပေးရတာပေါ့။ ဒါတောင် ကိုယ့်ဆရာက ဟိုလိုမဝတ်ချင်ဘူး ဒီလိုမဝတ်ချင်ဘူး နေရထိုင်ရ ကျဉ်းကျပ်တယ် သူတို့ယဉ်ကျေးမှု အဆောင် အယောင်တွေကို သဘောမကျဘူး၊ မလွတ်လပ်ဘူးနဲ့ အထွန့်တက်လိုက်တာကို လွန်ရောကွာ၊ ကိုယ်ဖြင့် ရုပ်ရှင်မင်းသား မင်းသမီးလို ရိုက်ကွင်းမဝင်ခင် မိတ်ကပ်အလှပြင်သမားက အသေးစိတ်ပြင်ဆင်ပေးရတာနဲ့ကို တူနေပါရော”

“ဟုတ်ပါပြီဆရာ နောက်ဆုံးတစ်ချက်က”

“အဲ...နောက်ဆုံးအချက်ကတော့ ကိုယ်က ဂီတသမားလည်းဟုတ်တယ်။ တယောထိုးတတ်၊ စန္ဒရားတီးတတ်၊ သီချင်းလည်းဆိုတတ်တာကို ဗိုလ်ချုပ်က သဘောသိပ်ကျပုံပေါ်တယ်။ ဘာပဲပြောပြော လူတိုင်းက ဂီတကိုတော့ မနှစ်သက် တယ်ရယ်လို့ မရှိကြပါဘူး။ ဗိုလ်ချုပ်က တိုင်းပြည်အတွက် အလုပ်တွေ သိပ်လုပ်တယ်။ တောင်ပေါ်မြေပြန့် နေရာ အနံ့သွားတယ်။ ဟောပြောစည်းရုံးပွဲတွေ ဆက်တိုက်လုပ်တယ်။ ပင်ပန်းလိုက်တာ။ အဲဒီအချိန်မှာ ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့စိတ် ညစ်နွမ်းနေတာကို ပြန်ပြီးလန်းဆန်းနိုင်အောင် ကိုယ်က အနီးကပ်ဆုံးလုပ်ပေး နိုင်တယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြိုက်တဲ့ သီချင်းလေးတွေသီတော့ တယောလေးထိုးပြီး

ဖျော်ဖြေရသပေါ့။ ကိုယ်က တယောထိုးတတ်တာ၊ စန္ဒရားတီးတတ်တာ၊ သီချင်းဆိုတတ်တာဆိုတာက အပျော်တမ်းသမား ဝါသနာရှင်တစ်ယောက်ရဲ့ အဆင့်မျိုး မဟုတ်ဘူးနော်၊ တကယ့် ပရောဖက်ရှင်နယ် ကြေးစားတစ်ယောက်ရဲ့ အရည်အချင်းမျိုးနဲ့ တတ်တာကို ဗိုလ်ချုပ်က သိတယ်။ မောင်ရင်သိအောင်ပြောဦးမယ်။ ဗိုလ်ချုပ် အကြိုက်ဆုံးသီချင်းထဲမှာ သစ္စာမဏ္ဍိုင်*မြဲခိုင်ခဲ့ပေ မေတ္တာမိုးတွေ သွန်းဖြိုးရွာစေ အသည်းမှာစွဲမယ် အသက်ကို ပုံမယ်လေ ဆိုတဲ့ ပြည်လှဖေနဲ့ မေရှင်တို့ဆိုထားတဲ့ သက်ဝေသီချင်းပါတယ်။ အဲဒီသီချင်းက ရေဒီယိုကလာတာနဲ့ သူ့အိမ်မှာ ရှိတဲ့အခိုက်ကြိုရင် အိပ်ယာပေါ်မှာမှိုန်းပြီး ဖိပ်နဲ့နားထောင်တတ်တယ်။ တော်လှန်ရေးတုန်းကပေါ့ကွာ ရောဝတီမြစ် အနောက်ဘက်ကမ်း သရက်ချောင်းရွာကလေးမှာ ရှေ့တန်းစစ်ဌာနချုပ် ခေတ္တရုံးစိုက်ထားစဉ်တုန်းကပေါ့။ မိုးလေး ကလည်း တဖြောက်ဖြောက်ရွာနေတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်က ကိုယ်ကို သက်ဝေသီချင်းဆိုခိုင်းဖူးတယ်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ် မိုးဦးကျ တစ်ညမှာ ဗိုလ်ချုပ်က အိပ်ယာပေါ်မှာ အပန်းဖြေနေရင်း ဇနီးဒေါ်ခင်ကြည်က ရေဒီယိုဖွင့်လိုက်တော့ “ဇူဝံကြယ် မြေမှာ ခကြွေ ကောင်းကင်မှာ နေလတွေကွယ်စေ မြမြင့်မိုရ်ပြိုအက်ကာကြေ သွေကွက်မယ် စိတ်ဝယ်မပြေ” ဆိုတဲ့ သက်ဝေ သီချင်းလာနေတယ်။ “ခိုင်းတော့သက်ဝေ အချစ်စမ်းချင်စမ်း မစမ်းချင်နေ ထူးတဲ့ခင်မင်တာတွေ အသက်ကိုစွန့်ရတာတောင် မငြိုငြင်ဘူးရှင် အသင့်လိုရာစေ” လို့ မေရှင်ရဲ့ ညှုတ်တုသစ္စာတိုင်တည်တာတွေ သူ့စိတ်ထဲမှာ ယုံချင်သလိုလို သဘောအကျကြီးကျနေတာပေါ့။ အဲဒါနဲ့ သီချင်းဆုံးသွားတော့ အစီအစဉ် ကြေညာသူက တက္ကသိုလ်နေဝင်း အပျော်တမ်းအဖွဲ့မှ ကာလပေါ်သီချင်းများနဲ့ ဖျော်ဖြေ၍ ပြီးဆုံးကြောင်း ကြေညာလိုက်တော့ ဗိုလ်ချုပ်တောင် အံ့ဩသွားပုံပေါ်တယ်။ နောက်တစ်နေ့ ထမင်းစားပွဲရောက်တော့ ကိုယ့်ကို ဗိုလ်ချုပ်က “ဟေ့ကောင် ညကမင်းတို့ တူရိယာဝိုင်းက အတော်ဟုတ်သားပဲ၊ သက်ဝေ သီချင်းဆိုတာ ဘယ်သူလဲ ငါဖြင့် တကယ့်မေရှင်ဓာတ်ပြား မှတ်လို့ ဆိုပြီးမေးတော့

ကိုယ်က ဆိုတာက ကျွန်တော့မိန်းမမခင်ဆွေဝင်းပါ။ စန္ဒရားတီးတာက ဒဂုန်တာရာ၊ ကျွန်တော်က တယောထိုးတယ်၊ ဗိုလ်အုန်းမောင်လည်း ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့စုပြီး တက္ကသိုလ်နေဝင်း အပျော်တမ်းတူရိယာအဖွဲ့အနေနဲ့ ရန်ကုန်အသံလွှင့်ဌာနက မကြာမကြာ လွှင့်နေတာ လို့ပြောလိုက်တော့ ငါဖြင့် တကယ်မေ့ရှင်ဓာတ်ပြားမှတ်လို့ ဆိုပြီးပြောလိုက်သေးတယ်ဗျ”

“ဒါကြောင့်လည်း ဗိုလ်ချုပ်က ဆရာ့ကို အပါးတော်မြဲထားရတဲ့အကြောင်းက ခိုင်လုံပါတယ်”

“ကိုယ်က အဲဒီလို သီချင်းလေးဆိုပြ တယောလေးထိုးပြပြီး ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ စိတ်အပန်းကို ပြေစေတာတင်မဟုတ် သေးဘူး ဗိုလ်ချုပ်ကို ပျော်တော်ဆက်တဲ့ အခါလည်း ရှိသေးတယ်။ ပျော်ဘွယ်မြို့မှာပေါ့ ကိုယ်ကရေချိုးဖို့အသွား မျက်နှာသုတ်ပဝါလေးခေါင်းပတ်ပြီး စုတ်ပြနေတဲ့စွပ်ကျယ်နဲ့ဆိုတော့ မှန်ထဲ ကြည့်တဲ့ရုပ်က တစ်မျိုးပေါ်နေတာနဲ့ ဒါနဲ့ အနားမှာရှိတဲ့ လက်ခတ်နဲ့ စည်းကို တစ်ဖက်တစ်ချက်ကိုင်လိုက်ပြီး သတင်းထောက်ဦးပုလေးရှေ့မှာ သူတောင်းစား ထိုင်သလို ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့မှ “စုံဆယ်ဖြာ ပန်ထွာဦး တင်”ဆိုတဲ့ ယိုးဒယားသီချင်းကြီးတစ်ပုဒ်ကို နှာသံပါပါလေးနဲ့ဆိုချလိုက်တော့ အားလုံးအိန္ဒြေမဆည်နိုင်ဘဲ ဝိုင်းရယ်ကြတယ်။ အဲဒီမှာ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာရှိနေတဲ့ ဗိုလ်ချုပ်လည်း မရယ်ဘဲ မနေနိုင်ပြီး အားရပါးရရယ်တာ ထူးထူးခြားခြား ကြုံတွေ့ဖူးတာပေါ့”

“ဟုတ်ပါပြီဆရာ၊ ဗိုလ်ချုပ်က ဆရာ့ကို တရားဝင်အပါးတော်မြဲအဖြစ် ဘယ်တုန်းက ခန့်ခဲ့တာလဲ”

“၁၉၄၆ ခု စက်တင်ဘာ ၂၆ ရက်နေ့ကို ကိုယ်မှတ်မိတယ်။ အဲဒီအချိန်က မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးမရသေးဘူး။ ဗြိတိသျှဘုရင်ခံ အုပ်ချုပ်နေတဲ့ ကာလဖြစ်တယ်။ အစိုးရအဖွဲ့၊ ဝန်ကြီးအဖွဲ့ (Cabinet)ကို ဘုရင်ခံ၏ အမှုဆောင်

ကောင်စီလို့ ခေါ်တယ်။ သဘာပတိက ဘုရင်ခံဖြစ်ပြီး ဗိုလ်ချုပ်က ဒုတိယသဘာပတိအဖြစ်နဲ့ ဝန်ကြီးအဖွဲ့ကို ကွပ်ကဲ ရတယ်။ ဘုရင်ခံဆိုတာကလည်း နာမည်ခံသဘာပတိပါကွာ၊ ဗိုလ်ချုပ်က အရေးကြီးတဲ့ နိုင်ငံခြားရေးရော၊ ကာကွယ်ရေးရော စီမံကွပ်ကဲရတယ်။ ဝန်ကြီးချုပ်အာဏာပေါ့။ အဲဒီနေ့က ဘုရင်ခံအိမ်တော်က တာဝန်လိန်းလမ်းအိမ်ကို ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း ကိုယ့်ကိုခေါ်ပြီး “ဟေ့ကောင် ဒီနေ့ကစပြီး ငါဟာ အစိုးရအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ဝန်ကြီးဖြစ်လာပြီ။ မင်းကလည်း ငါ့ရဲ့ပီအေအဖြစ် တစ်ရက်နှစ်ရက်အတွင်း ပြန်တမ်းထွက်လာလိမ့်မယ်။ အစိုးရအဖွဲ့အနေနဲ့ ငါတို့မှာ အဆောင်အယောင်အခွင့်အရေးတွေလည်း ရလာလိမ့်မယ်။ ငါအခုပြောနေတာကို မင်းမြဲမြဲမှတ်ထားစမ်း” လို့ ပြောတယ် ပြီးတော့ သူ့ရောငါရော တစ်သက်လုံးလိုက်နာသွားရမယ့်စကားကို ခပ်ငေါက်ငေါက်ကလေး ဆက်ပြောတာက “အာဏာ ရတယ်ဆိုရင်လဲ ငါတို့ကို ချဉ်းကပ်အကူအညီ တောင်းတာတွေလည်း လာလိမ့်မယ်။ ဒီတော့ ငါ့ရဲ့ဆွေမျိုးတွေ၊ ငါ့မိန်းမ ဘက်ကအမျိုးတွေ ပြီးတော့ မင်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အပေါင်းအသင်းတွေ အားလုံး ဘယ်သူကိုမှ မတရားအခွင့်အရေးမပေးရဘူး၊ သူတို့အကူအညီတောင်းတာကို လုပ်မပေးရဘူး၊ မင်းတို့ငါတို့ကလည်း ဘယ်သူ့ဆီကမှ အကူအညီမယူရဘူး အဲဒါ အိမ်မှာအားလုံးကိုပြောထားလိုက်၊ ငါအခုပြောတဲ့အတိုင်း မလိုက်နာရင် မင်းနဲ့ငါ အသိပဲ။ Remember that I practise what I preach လို့ အင်္ဂလိပ်လိုလည်း ပြောလိုက်သေးတယ်။ အဓိပ္ပါယ်က “ငါဟာငါ တပည့်တွေနဲ့ ရဲဘော်တွေကို သွန်သင်သလို ငါကိုယ်တိုင်လည်း လိုက်နာတယ်ဆိုတာ မှတ်ထားပါ” ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ပေါ့ကွာ”

ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းနှင့် ကျွန်တော် စကားကောင်းနေလိုက်သည်မှာ မွန်းတည့် (၁)နာရီပင် ကျော်လှကျော်ခင် ဖြစ်နေပေပြီ။

“ဆရာရေ ဆရာ့ဆီကကြားရတဲ့စကားတွေက တန်ဖိုးရှိလိုက်တာ။

ကျွန်တော်သိချင်တာတွေ အများကြီးကျန်သေးတယ်။ နောက်အချိန်ရရင် ပြောပြပါဦး”

“ပြောမှာပေါ့ကွာ ဗိုလ်ချုပ်အကြောင်းက ပြောမဆုံးပေါင် တောသုံးတောင်ပဲ။ ဟေ့ ကာကာ လက်ဖက်ရည် တစ်ခွက်လုပ်ပါဦး”

“ဟာ...ဆရာကလည်း ထမင်းစားချိန်ရောက်နေမှ လက်ဖက်ရည်က သောက်ဦးမှာလား”

“ဒီမှာ ကိုယ်က ထမင်းထက် လက်ဖက်ရည်ကို ပိုမက်တယ်ကွာ၊ လက်ဘက် ရည်သာသောက်နေရရင် ထမင်းမစားဘဲလဲ နေနိုင်တယ်”

လက်ဖက်ရည်ကြိုက်သော ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းအား လက်ဘက်ရည် ကြိုက်သလောက်တိုက်ပြီး ကျွန်တော် ချစ်ခင်ကြည်ညိုသော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အကြောင်းထဲမှ ဂီတနှင့်ပတ်သက်သော သိချင်စရာများ ဆက်လက်မေးမြန်း ရဦးမည်ဖြစ်ပါသည်။



အခန်း(၆)

ဗိုလ် ချုပ်ဟာ ဂီတကိုချစ်တယ်။ အနုပညာကိုမြတ်နိုးတယ်။ စာပေကို ခုံမင်တယ်ဆိုတာလည်း သိပြီး ဖြစ်ကြ ပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် မသိ သေးတာတစ်ခုတော့ ရှိလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါတယ်။ အဲဒါ ဘာလဲဆိုတော့ ဗိုလ်ချုပ်ဟာ သူ့တစ်သက်မှာ သီချင်းတစ်ပုဒ် ရေးသွားခဲ့ဖူးတယ်ဆိုတာပါပဲ”

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရေးတဲ့သီချင်းတစ်ပုဒ်

ပွဲဦးထွက်ည ကောင်းချက်က လွန်လွန်းသည်လို့ အညာသူ ပွဲကြိုက်ခင်ကြီးတို့၏ သတင်းပေးစကားကြောင့် လားမသိ ယခု ဒုတိယညတွင် ပွဲခင်းကြီးတစ်ခုလုံး မှောင်ရီပျိုးကတည်းက ကြိတ်ကြိတ်တီးနေသည်။ မလာကြည့်ချင် ပွဲမို့လည်း သဲချောင်းပြင်ကျယ်ကျယ်က လာသလောက်ဆန့်ပြီး မိုးအလင်း အလကားထိုင်ကြည့်ရတာ မတန်မှနေပါ့ မလားလေ။

ပွဲလာကြည့်သူ ထောင်သောင်းချီနေသည့်အထဲတွင် အတန်ဆုံးမှာ ကျွန်တော်ဖြစ်မည်ထင်သည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်း တင်ဆက်နေသည့် “ဗိုလ်ချုပ်ချစ်တဲ့ဂီတ၊ ဂီတချစ်တဲ့ဗိုလ်ချုပ်” တေးဂီတသမိုင်းသည် ကျွန်တော့်အတွက် နားထောင်ကောင်းရုံသက်သက်မဟုတ်ပါဘဲ သီချင်းမြစ်ဖျား လည်းသိမှတ်ရ၊ တေးသွားလည်း ခံစားရ၊ ကျွန်တော့်လို ဂီတနယ်ပယ်မှ

လူတစ်ယောက်အတွက် တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သော စိန်ခဲ ပတ္တမြားခဲများ ကောက်၍ ရနေသည်နှင့် တူပါတော့၏။

“ယနေ့ကြွလာ ရွှေပွဲလာပရိသတ်များခင်ဗျား”

ဆရာက ထိုစကားကို သုံးကြိမ်သုံးခါပြော၍ နှုတ်ခွန်းဆက်သောအခါ စောစောက စီစီညံ့ညံ့အသံတို့ တိတ်သွားသည်။ ပရိသတ်အားလုံး၏အာရုံသည် စန္ဒာဦးမင်္ဂလာဇာတ်ခုံရှိရာသို့ ညွတ်ကျလာသည်။

“ယခုအချိန်ကစပြီး ကျွန်တော်ပွဲဦးညက တင်ဆက်ခဲ့တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ချစ်တဲ့ဂီတ ဂီတချစ်တဲ့ဗိုလ်ချုပ်ဆိုတဲ့ တေးဂီတ သမိုင်းရဲ့ ဒုတိယပိုင်းကို တင်ဆက်တော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပထမညက အကြောင်းမသင့်လို့ မရောက်ရှိလာနိုင်ကြတဲ့ ပရိသတ်ကြီးကို သိအောင် ပြန်အစီရင်ခံရမယ်ဆိုရင်တော့ ဗိုလ်ချုပ်ချစ်တဲ့ဂီတဆိုတာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း နှစ်သက်ခဲ့တဲ့ ဂီတသီချင်းတွေဖြစ်ပြီး ဂီတချစ်တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ဆိုတာကတော့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို ချစ်ခင်ကြည်ညိုကြတဲ့ ဂီတ သမားတွေက ဗိုလ်ချုပ်အတွက် အထူးရေးသားသီဆိုခဲ့ကြတဲ့ သီချင်းတွေပါ။ ဒီနေ့ ဒုတိယပိုင်းမှာတော့ အလွန်မတန် ရှားပါးပြီး မကြားဖူးသေးတဲ့သီချင်းတွေရော၊ ဒီနေ့ဒီအချိန်ထိ စွဲစွဲမက်မက်သီဆိုနေကြတဲ့ သီချင်းတွေရော မျက်စိပသာဒ နားသောတမဠီးရအောင် ကြိုးစားပြီး တင်ဆက်သွားတော့မှာဖြစ်ပါတယ်”

ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းက စကားပြောကောင်းသလို စာအရေးအသား လည်းကောင်းသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အကြောင်းရေးသည့် စာအုပ်တွေအပြင် နှစ်ကိုယ် သစ္စာ၊ မေတ္တာရေလှိုင်း၊ သူလိုမင်းသမီး၊ နန်းစွန့်ဘုရင်၊ အင်္ဂလန်သပုပ်ကြီး၊ ဂျက် လန်ဒန်၊ မိန်းမသဘာဝ ဘာသာပြန်စာအုပ်များမှာလည်း နာမည်ကြီးသည်။ စာပေ ဟောပြောပွဲအတွေ့အကြုံလည်းများသူမို့ ပရိတ်သတ်သဘောကိုလည်း နောကြေ သူဟု ဆိုရပါမည်။ ကျွန်တော်ဇာတိ ကုန်းဇောင်းရွာစာပေဟောပြောပွဲသို့ စာရေး ဆရာ မောင်သိန်းဆိုင်၊ ဒေါင်းနွယ်ဆွေတို့နှင့်အတူ ဆရာကိုဖိတ်ခေါ်ခဲ့ဖူးသည်။

ဆရာက သူကျွမ်းကျင်သော ဘာသာရပ် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအကြောင်းကိုပဲ
ဟောသည်။ စင်ပေါ်တွင် ၂ နာရီနီးပါး ဟောပြောသည်ကို အားမရသေး၍
ပရိတ်သတ်က ဆရာအိပ်ဆောင်ထိ လိုက်ပြီးမေးကြ နားထောင်ကြသောကြောင့်
တစ်ညလုံး စိတ်ရှည် လက်ရှည် သီချင်သမျှ ဆက်ပြောရာ မိုးစင်စင်လင်းသည့်
အဖြစ်မျိုး ကျွန်တော့ကိုယ်တွေ့ ကြုံခဲ့ဖူးသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်
တက္ကသိုလ်နေဝင်းဆိုတာ လူထုက တွဲ၍သိနေသည်မဟုတ်ပါလား။

“ပရိသတ်ကြီးခင်ဗျား ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဆိုတာ မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးရဲ့
ဗိသုကာဖခင်ကြီးဆိုတာ အားလုံး သိပြီးဖြစ်ပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ဟာ ဂီတကိုချစ်တယ်။
အနုပညာကိုမြတ်နိုးတယ်။ စာပေကို ခုံမင်တယ်ဆိုတာလည်း သိပြီး ဖြစ်ကြ
ပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် မသိသေးတာတစ်ခုတော့ ရိုလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်
ယုံကြည်ပါတယ်။ အဲဒါ ဘာလဲဆိုတော့ ဗိုလ်ချုပ်ဟာ သူ့တစ်သက်မှာ သီချင်း
တစ်ပုဒ် ရေးသွားခဲ့ဖူးတယ်ဆိုတာပါပဲ”

“ဗိုလ်ချုပ်က သီချင်းလည်း ရေးတယ်ဆိုပါလား”

ကျွန်တော်အံ့သြသွားသည်။ ဗိုလ်ချုပ်သီချင်းရေးသွားတာကို ကျွန်တော်လို
သီချင်းတွေအများကြီးရေးနေတဲ့ ဂီတစာဆိုဘွဲ့ ခံထားသူတစ်ယောက်က မသိဘူး
ဖြစ်နေသည်မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ညံ့ပါသေးလားဟု ထင်လိုက်မိသည်။

“ဒီသီချင်းကိုတော့ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းကာလ ဗမာ့ကာကွယ်ရေး
တပ်မတော်(ဘီဒီအေ)ဖွဲ့စည်းစဉ်က ဗိုလ်ချုပ်ရေးခဲ့တာပါ။ နေရာကတော့
ပျဉ်းမနားမြို့မှာပေါ့။ ဗိုလ်ချုပ်က ပျဉ်းမနား ရှမ်းကန်အနီးမှာနေပါတယ်။ အဲဒီအချိန်
ဗိုလ်ချုပ်က အားရင် သူ့အိမ်ကိုကင်းချထားတဲ့ တပ်စိတ်ကရဲဘော်တွေဆီကိုသွားပြီး
ရင်းရင်းနှီးနှီးဝိုင်းဖွဲ့ စကားပြော လေ့ရှိပါတယ်။ တကယ်တော့ ဗိုလ်ချုပ်ခမျာ
တပ်မတော်တစ်ခုလုံး တစ်တိုင်းပြည်လုံးနဲ့ချီပြီး တာဝန်ကြီးထမ်းရွက် နေရတာမို့
စိတ်ပန်းလှပန်းရှိနေတဲ့အချိန်မှာ ရသလောက်အားလပ်ချိန်လေးကို အဲဒီရဲဘော်တွေ

ဆီသွားပြီး တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်တွေပြောပြီး
 ရယ်မောခြင်းနဲ့ အပန်းဖြေတဲ့သဘောပါပဲ။ ရဲဘော်တွေကလည်း စစ်သားဆိုပေမဲ့
 အားလပ်ချိန်တွေမှာ ပါးစပ်ထဲတွေ့သလို ဇာတ်ငိုချင်း၊ ဇာတ်သီချင်းတွေ
 အော်ကျယ်အော်ကျယ် စိတ်လွတ် ကိုယ်လွတ် ဟစ်လေ့ရှိပါတယ်။ ဒါကို ဗိုလ်ချုပ်က
 အပြစ်မမြင်ဘဲ စိတ်ဝင်တစား နားထောင်ပါတယ်။ တစ်နေ့တော့ ဗိုလ်ချုပ်က
 သူ့သီချင်းတစ်ပုဒ်ရေးလာခဲ့ကြောင်းပြောပြီး အသံနေအသံထားနဲ့ သီချင်းအလိုက်ကို
 ဆိုပြပါတယ်။ ရဲဘော် တွေကလည်း ထူးထူးခြားခြား ဗိုလ်ချုပ်သီချင်းရေးတယ်
 ဆိုတော့ သီချင်းအလိုက်ကို အားရပါးရနားထောင်ပြီး လိုက်မှတ်ကြတာပေါ့။
 သီချင်းဆုံးသွားတော့ မင်းတို့ကြိုက်ရင် ဇာတ်သီချင်းအစားဆိုနိုင်တယ်ပြောပြီး
 သီချင်းစာသားပေးထားခဲ့ ပါတယ်။ အဲဒီစာသားနဲ့အလိုက်ကိုရလိုက်တာက
 အဲဒီတုန်းက တပ်ရင်း(၁)၊ တပ်ခွဲဒုဗိုလ်ကြီး ဗလ(ရဲဘော်သုံးကျိပ်)ရဲ့ တပ်ဖွဲ့မှာ
 တာဝန်ထမ်းဆောင်နေတဲ့ အရာခံတပ်ကြပ်ကလေး ရဲဘော်အောင်ဖေပါ။
 ရဲဘော်အောင်ဖေကတစ်ဆင့် ယဉ်ကျေးမှုဌာနက ရဲဘော်တယောက်ကြည့်ညွှန်ကို
 ဆိုပြပြီး ဂီတသင်တန်း မှတ်ယူနိုင်ခဲ့လို့ ဒီသီချင်းဟာ တိမ်မြုပ် နေရာက
 ပြန်ပေါ်လာတာဖြစ်ပါတယ်။ ယခု ဗိုလ်ချုပ်ရေးခဲ့တဲ့ လူထုချီမ ဆိုတဲ့သီချင်းကို
 ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခြင်းဖြင့် ဖျော်ဖြေတင်ဆက်ပါတော့မယ်။ သီဆိုသူကတော့
 ကျွန်တော်တို့ ဆောက်လုပ်ရေးအဖွဲ့ရဲ့ ပင်တိုင်တေးသံရှင် ရေဒီယို အဆိုတော်
 ကိုမိုးဝေ ဖြစ်ပါတယ်။ နားသောတဆင်၍ ကြည့်ရှုအားပေးတော်မူကြပါခင်ဗျား”

- (ဗမာပြည်ကြီးလွတ်လပ်မှုကို လူထုလိုချင်သည်***
 လိုချင်သည့်လွတ်လပ်မှုကို လူထုအမှန်ရမည်
 တပ်မတော်သွေးနဲ့အရင်းစိုက်သည်
 လွတ်လပ်ရေးကိုပေးထိုက်သည်
 လူထုဟာ ညီညွတ်ကာမှ တကယ်ပဲလွတ်လပ်မည်)။

- ရာဝေင်အဆက်ဆက်က လွတ်လပ်ခဲ့တဲ့မြန်မာပြည်
 ကရင် ကချင် မွန် ရှမ်း မြန်မာ ထားဝယ် ဘီတိနဲ့သာ
 ရခိုင်လည်းမကျန် ဆယ့်ခြောက်သန်းလည်း မျိုးနွယ်စုံပြီ
 ဇွဲနဲ့အားသွန်မည် ပြာဖြစ်တဲ့တို့တိုင်းပြည် တို့ထူထောင်မည်
 တာဝန်ကိုယ်စီထမ်းရွက်လို့အတည် အလုပ်လုပ်ရမည်
 လူထုဗိမာန်တည်ဆောက်ရေးကို အုတ်မြစ်အခြေတည်
 လူထုချီမ ပြည်ကြွမည်***

ကျွန်တော်က ကိုမိုးဝေဆိုသောသီချင်းကို အမိလိုက်ရေးသည် တစ်ဝက်
 တစ်ပျက်သာရသောကြောင့် စိတ်လျော့ လိုက်ကာ နောက်နေ့မှ ပြန်မေး၍ ရေးတော့
 မည်။ တေးသွားကိုလည်း နုတ်စံသင်္ကေတထုတ်ယူရမည်။ ဗိုလ်ချုပ်ရင်ထဲ
 အသည်းထဲက ထွက်လာသည့် ဗိုလ်ချုပ်ရေးသည် ရှားရှားပါးပါး သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို
 ကျွန်တော်တို့ အပျောက်အပျက် မခံနိုင်ပါ။

“ပရိသတ်ကြီးခင်ဗျား၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရေးခဲ့တဲ့ သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို
 ထူးထူးခြားခြား ကြားလိုက်ရလို့ စိတ်ကျေနပ်လိမ့်မယ် မျှော်လင့်ပါတယ်။
 ယခုတဖန်တင်ဆက်မှာကတော့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနဲ့ ဒေါ်ခင်ကြည်တို့ရဲ့
 မင်္ဂလာပွဲမှာ ဂီတစာဆို အလင်္ကာကျော်စွာ ရွှေပြည်အေးရေးသားပြီး မင်္ဂလာ
 လက်ဖွဲ့ခဲ့တဲ့ အောင်မင်္ဂလာဆိုတဲ့ သီချင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ၁၉၄၂ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ
 (၆)ရက်နေ့၊ မွန်းလွဲ(၂)နာရီအချိန် ၇ပုဒ်ခေတ် ဘီဒီအေ ဘီအိုင်အေ စစ်ဆေးရုံ
 ကြီးမှာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း နဲ့ ဒေါ်ခင်ကြည်တို့ရဲ့ မင်္ဂလာညှိခွဲပွဲကျင်းပပါတယ်။
 မင်္ဂလာညှိခွဲပွဲမှာ စန္ဒရားကြီး နှစ်လုံးပြင်ဆင်ထားပြီး တစ်လုံးက ရွှေပြည်အေး
 ဦးဆောင်တဲ့ ရန်အောင်မင်္ဂလာ တူရိယာအဖွဲ့တီးဖို့ဖြစ်ပြီး နောက်တစ် လုံးကတော့
 ဆေးရုံအုပ်ကြီး ဒေါက်တာဘသန်းရဲ့သမီး သူနာပြုဆရာမ မခင်မေသန်းခေါ်
 ကစ်တီဘသန်း တီးဖို့ဖြစ်ပါ တယ်။ အဲဒီမှာ မင်္ဂလာပွဲထွက်ခြင်းနဲ့စတော့

ကပ်တိဘသန်းက စန္ဒရားတီးပြီး ဖခင်ကြီးဒေါက်တာဘသန်းက သီချင်း ဆိုပါတယ်။ ဆိုတဲ့သီချင်းကတော့ ဗိုလ်ချုပ်အလွန်မတန်ကြိုက်တဲ့ ဆရာမြို့မငြိမ်းရေးပြီး ပြည်လှဖေနဲ့ မေရှင်တို့ ဆိုတဲ့ “သက်ဝေ” သီချင်းပါ။ အဲဒီလို မင်္ဂလာပွဲထုတ်တဲ့ သီချင်းပြီးဆုံးသွားလို့ ဗိုလ်ချုပ်တို့ဇနီးမောင်နှမဟာ ဖုံကတ္တီပါ ပေါ်မှာ စုံညီစွာရောက်တဲ့ အချိန်မှာတော့ ဆရာရွှေပြည်အေးအဖွဲ့က မင်္ဂလာလက်ဖွဲ့သီချင်း အသစ်စက်စက် ဖြစ်တဲ့ “အောင်မင်္ဂလာ” သီချင်းကို စတင်တီးခတ်ဖျော်ဖြေပါတယ်။ သီချင်းကကောင်း လွန်းလို့ ဧည့်ပရိတ်သတ်အပေါင်းဟာ အသက်တောင်မချုပ်မိအောင်အထိ သီချင်းရဲ့တေးသွားနဲ့ အဓိပ္ပါယ်စာသားတွေထဲမျောပါသွားကြရပါတယ်။ ယခု အဲဒီ သီချင်းကို ပြန်လည်နားဆင်ရှုမြင်ရပါတော့မယ်။ သီဆိုမယ့်သူများကတော့ ဆောက်လုပ်ရေးဝန်ထမ်းများ ဖြစ်ကြတဲ့ ကိုသန်းထွန်း (အဆိုတော် စိုးမိုးထွန်း)နဲ့ ဌေးဌေးကြည်တို့ ပါပဲခင်ဗျား”

- မင်းကပ္ပိနဲ့ အနော်ဇာပုံပမာ ဘိသိက်လောင်းကာ ပေါင်းသဟာ အောင်ကြောင်းနဲ့ဖြင့် ဆုတောင်းမယ်သည်အခါ ရတနာရွှေမိုးရွာ ရက်မြတ်မှာ အထက်နတ်ပါ လက်ထပ်ပွဲကို နှိမယ်လာ နှစ်ဦးမကွာ ရွှေဖူးစာဆုံကြတာ***

- ရွှေနဲ့မြပမာ ဂဟေဆက်ပေတာ ကျက်သရေဖြာ ပတ္တမြားကျောက်မျက်ရွဲနဲ့သာ ခြယ်လှစီကာ မြရေရွက်မှာ ညီညာလှ ရွှေသက်လျာ တူနှစ်ဖြာ လနေထွက်ခဲ့ ပုံပမာ ရေဖျန်းမင်္ဂလာပြုမယ်သည်ချိန်ခါ

သံပြိုင် (ဗိုလ်တေဇရဲ့ ကုသိုလ်ထူးတာ သူဇာယမင်းလိုဝင်းပကြည်တာ အလှထိပ်တင် မခင်ကြည်ပါ တူနှစ်ဖြာတွဲလို့ နှိယှဉ်တာ ရှေးရေစက်ပေါင်း အကြောင်းစုံလာ ငွေခရုသင်းနဲ့ သာယာညွှင်းကာ အောင်ဇေယျတု သဗ္ဗမင်္ဂလာ)၂

- ရုပ်ဆွေရုပ်မျိုး မိဘစုံစွာ အပ်ခဲ့ပါတော့မှာ ကိုမောင်အေးက အထူးပဲကူညီတာ ဝိုင်းဝန်းလို့သာ အားထုတ်ကာ ဗိုလ်တေဇေ့ ဂုဏ်ရည်ကိုသာ အထူးပင်ပြောကာပြမှာ တကယ်ပဲနားဆင်တော်မူပါ ဉာဏ်ပညာပြည့်စုံစွာ သဘောထားလည်း ကောင်းပေတာ အသက်ငယ်ပေမယ်လို့သာ မြင့်မြတ်တဲ့စိတ်ထားဟာ မိတ်များစွာ အားလုံးယုံကြည်မှာ***

သီချင်း တစ်ကြော့ဆုံးသွားပြီး အတီးအလှည့်ပေးနေချိန်တွင် ဆရာ တက္ကသိုလ်နေဝင်းသို့ ကျွန်တော်က ဆရာ ဒီအစီအစဉ်မှာ “သက်ဝေ” သီချင်းကို သုံးလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်ထားတာ ဟုပြောလိုက်မိသည်။ ဒီတော့ ဆရာက သက်ဝေက လူတိုင်းသိပြီးသားပါ။ ဒီအောင်မင်္ဂလာဆိုတဲ့သီချင်းက သိပ်ရှားတယ်။ ကြားရခဲတယ်။ ဒီသီချင်းလိုပဲ အဲဒီမင်္ဂလာပွဲမှာ ဆရာရွှေပြည်အေးရေးတဲ့ ဘိသိက်မင်္ဂလာဆိုတဲ့သီချင်းတစ်ပုဒ်လည်း ရှိသေးတယ်။

“ရုပ်ရှင်မင်းသား ဝင်းဦးနဲ့ တင်တင်မြတို့ ဆိုတဲ့သီချင်းလား”

“ဟုတ်တာပေါ့။ ဓာတ်ပြားမှာတော့ အဆိုတော်ကိုထွန်းရွှေဆိုထားတာပေါ့။ ဝင်းဦးနဲ့တင်တင်မြက ပွဲတစ်ပွဲမှာ ဆိုကြတာကို ခင်ဗျားကြားဖူးနေတာဖြစ်မှာပါ”

ကျွန်တော်တို့ စကားကောင်းနေစဉ် သီချင်းအဆိုသံပြန်ဝင်လာသည်။ တီးဝိုင်းတွင် စန္ဒရားတီးနေသော ဌေးဌေးကြည်၏ အမျိုးသား စန္ဒရားသိန်းထွန်းကို ဖာတ်ခုံပေါ်မှ လှမ်းမြင်နေရသည်။ ဌေးဌေးကြည်ဆိုသည်ကား ပန်ကျာဆင်း စောင်းဆရာမ ဆောက်လုပ်ရေးဝန်ထမ်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် ဌေးဌေးကြည်ကို သီချင်းတစ်ပုဒ်ရေးပေးဖူးရာ မြန်မာ့အသံတွင် ဓာတ်ပြားရထားသည်။

“ပရိသက်ကြီး အခုလို စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် နားသောတဆင်ရှုမြင်အားပေး နေကြတာကို ကျေးဇူးအထူးပဲ တင်ပါတယ်။ ဒီလိုပွဲမျိုး ဒီလိုသီချင်းမျိုးဆိုတာက ကြားရဖို့မလွယ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ဆောက်လုပ်ရေး အနုပညာရှင်များနဲ့

စန္ဒာဦးအဖွဲ့က စုပေါင်းပြီး အင်တိုက်အားတိုက် လာရောက်ဖျော်ဖြေနေတာကို ကြည့်ရှုရတဲ့အတွက် ကုသိုလ် ထူးတယ်လို့ပဲ ဆိုချင်ပါတယ်။ အခုဆက်လက် တင်ဆက်မယ့်သီချင်းတစ်ပုဒ်ကလည်း တကယ့်ကိုရှားပါးပြီး ဗိုလ်ချုပ်အတွက် ဂီတသမားမဟုတ်တဲ့သူတစ်ယောက်က ရေးဖွဲ့ဂုဏ်ပြုခဲ့လို့ပါပဲ။ အညကြ ကရင် ရဲဘော်လေးတစ်ယောက်က ဧည့်ခံပွဲ လေးတစ်ပွဲမှာ အမှတ်မထင် သီဆိုလိုက်တဲ့ သီချင်းဟာ ဒီနေ့ နိုင်ငံကျော်သီချင်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်သွားရပါတယ်။ သီချင်း မြစ်ဖျားရဲ့ အကြောင်းလေးတော့ ကျွန်တော် အနည်းငယ်အစီရင်ခံပါရစေ။

၁၉၄၄ ခုနှစ် စစ်အတွင်းကာလတစ်ခုမှာပေါ့။ ကရင်နှစ်သစ်ကူးနေ့ အထိမ်းအမှတ်အခမ်းအနား ညစာစားပွဲနဲ့ မီးပုံပွဲပြုလုပ်တဲ့ ပွဲကို ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ ဇနီး ဒေါ်ခင်ကြည်တို့ သွားရောက်တက်ပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်က ဧည့်ခံပွဲပါတီပွဲ မိတ်ဆုံ ပွဲဆိုတာတွေကို တက်လေ့မရှိပေမယ့် ဒီပွဲကတော့ တိုင်းရင်းသား စည်းလုံး ညီညွတ်ရေးအတွက် အထောက်အကူ ဖြစ်စေနိုင်တယ်လို့ ယူဆပြီး နှစ်သစ်ကူးပွဲကို သွားရောက်တက်ခဲ့တာပါ။ အဲဒီအချိန်က ကရင်တပ်ရင်းမှူးက ဗိုလ်မှူး စောစံဖိုးသင်ပါ။ တပ်မှူးနဲ့ ကရင်လူငယ်ရဲဘော်တွေက ဗိုလ်ချုပ်တို့ဇနီးမောင်နှံကို ဝမ်းမြောက်ဂုဏ်ယူစွာနဲ့ ဧည့်ခံကျွေးမွေးကြပါတယ်။ အဲဒီမှာ ထူးခြားတဲ့ အစီအစဉ်လေးတစ်ခုပါပါတယ်။ အဲဒါကတော့ စပိန်လူမျိုးတွေစတင် တီးခတ်ခဲ့တဲ့ (Spanish Guitar)ကို ကရင်လူငယ်သုံးဦးကတီးခတ်ကြပြီး ဧည့်ခံဖျော်ဖြေတာပါပဲ။ အဲဒီလို ကရင်သီချင်း တွေနဲ့ မြိုင်မြိုင်ဆိုင်းဆိုင်း ဧည့်ခံရုံမက ဂီတကဗျာစာပေ ဝါသနာပါတဲ့ ကရင်ရဲဘော်လေးတစ်ဦးက စစ်ကြိုခေတ် မကြည်အောင် သီဆိုတဲ့ “ရာသီတော်ဦး”အလိုက် ဂီတတေးများကိုယူပြီး သူ့ကိုယ်တိုင်ရေးစပ်ထားတဲ့ သီချင်းကို သူ့ကိုယ်တိုင်ပဲ တက်ပြီးဆိုပြလိုက်ပါတယ်။ နန်းတော်ရွှေ ဆရာတင်ရေးတဲ့ ရာသီတော်ဦးသီချင်းကို ကြားဖူးမှာပါ”

“မြိုင်မဟီ ရွက်သစ်ဟောင်းလို့ ရွက်ဟောင်းကြွပြီ

ပျို့ငယ်ပေါင်းနဲ့ ဆုတောင်းပါသည် ဖူးစာတော်ရေးလိုစိတ်
ပြောလိုက်ပါ သော်တာယုန်စန္ဒီ မှာလိုက်ပါရစိတ်
နွေဦးပြောင်းလို့ အောင်းမေ့သည် ပျို့ချစ်သူဆီ
နေ့တိုင်းပင်စွဲလန်းကာရည် လွမ်းမိသည်” *

ဆရာက အပြောနဲ့တင်အားမရ ရာသီတော်ဦးသီချင်းကို စီးဝါးကျကျ
အသံမှန်မှန်ဆိုပြလိုက်လေရာ ကိုယ်က အဆိုလည်းရပါတယ်ဟူသော ဆရာစကား
ကို ကျွန်တော်ထောက်ခံမိသွားလေသည်။

“ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ ဇနီးဒေါ်ခင်ကြည်အတွက် အထူးဂုဏ်ပြုရေးစပ်တဲ့သီချင်းဆိုတာ
လည်း သီချင်းထဲမှာ ပေါ်လွင်တာ ရှိပါတယ်။ ငွေသော်တာရောင်ခြည်
ထိန်လင်းတော့သည်ဆိုတဲ့ သီချင်းအစမှာကိုက ထိန်လင်းတော့သည်ဆိုတာ
ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ ငယ်နာမည်ထိန်လင်းဆိုတာ ညွှန်းဆိုဖွဲ့တာပါ။ သီချင်းအလယ်ပိုဒ်
လေးဖြစ်တဲ့ ထိန်ကြည် လရောင်ဆမ်းတော့ အလွမ်းပိုပါသည် ဆိုတာက ထိန်လင်းနဲ့
မခင်ကြည် နှစ်ယောက်စလုံးနာမည်ကို တစ်လုံးစီရွေးပြီး ထည့်လိုက်တာပါ။ အဲဒီ
သီချင်းမှာ အကောင်းဆုံးနေရာကတော့ ရိုးရိုးနဲ့ မှန်တာကိုပြောမည် တကယ်
စိတ်ချအတည် ဘယ်မိန်းမမှ မချစ်ခဲ့သည် သဒ္ဒါကပိုသည် ဆရာမကိုပဲ အသည်းစွဲ
အောင် အမြဲပဲချစ်မိသည် ဆိုတာပါပဲလေ။ ဒေါ်ခင်ကြည်က သူနာပြုဆရာမ
ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်မဟုတ်လား၊ ဒီတော့ ဘယ်မိန်းမကိုမှ မချစ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ဟာ
ဆရာမဒေါ်ခင်ကြည်ကျမှ အသည်းစွဲအောင် အမြဲပဲချစ်မိတော့တယ်ဆိုတဲ့
သီချင်းပိုဒ်ကလေးကတော့ ဗိုလ်ချုပ်ရော ဒေါ်ခင်ကြည်ပါ အသည်းကိုခိုက်သွား
တော့တာပေါ့ခင်ဗျာ။ အခု ဒီသီချင်းကို တင်ဆက်ဖျော်ဖြေမှာက ဆောက်လုပ်ရေး
ဝန်ထမ်း အဆိုတော် ကိုခင်မောင်အေး ပါ”

- (ငွေသော်တာရောင်ခြည် ထိန်လင်းတော့သည်
ဘုံကြိုးပြတ်တဲ့မိုးနတ်မဒီ သဒ္ဒါကပိုသည်

ဆရာမကိုပဲ အသည်းစွဲအောင် ချစ်မိသည်)

- ထိန်ကြည် လရောင်ဆမ်းတော့ အလွမ်းပိုပါသည်
ချစ်သူရှိရင် ဖွင့်ပြောပါလားလို့အတည်
မေတ္တာတော်ယိမ်းလို့ကြည်

- ရိုးရိုးနဲ့ မှန်တာကိုပြောမည် တကယ်စိတ်ကအတည်
ဘယ်မိန်းမမှ မချစ်ခဲ့သည်

သဒ္ဒါကပိုသည် ဆရာမကိုပဲ အသည်းစွဲအောင် ချစ်မိသည်

“ဒီသီချင်းကို ဆရာကိုယ်တိုင် တယောထိုးပြီး ထွက်ဆိုဖို့ကောင်းတယ်”

“မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ မကြီးမငယ်နဲ့ ဇာတ်ခုံပေါ် အရှက်မရှိတက်လို့ ကြိုက်ရင်
တော်ပါရဲ့၊ မကြိုက်ရင် သဲနဲ့ ကုန်းပက်နေရင် ဒုက္ခဗျ။ သဲက ယင်းချောင်းထဲမှာ
ပေါ့မပေါ့”

ဆရာက ဟာသဉာဏ်ရွှင်ရွှင်ဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။ ကျွန်တော်
ကတော့ ဆရာဘာသာပြန်နေသော စာအုပ်ကို အမှတ်မထင်လှမ်းကြည့်မိရာ

“ဆရာ အခုဘာသာပြန်နေတဲ့အင်္ဂလိပ်စာအုပ်က မနေ့ညက စာအုပ်
မဟုတ်ဘူးနော်၊ အရင်စာအုပ်က ပြန်ပြီး သွားပြီလား မြန်လိုက်တာ”

“မဟုတ်ဘူးဗျ၊ အဲဒီလိုပြန်နေတဲ့ စာအုပ်မျိုး သုံးလေးအုပ်ရှိတယ်။
တစ်ပြိုင်နက်ပြန်နေတာ။ ကိုယ်စိတ်ကူး ရှိတဲ့စာအုပ်ကို စိတ်ကူးရှိသလို
ယူပြန်နေတာလေ”

“အိုး...ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်း ဘာသာပြန်တဲ့အလုပ်ကလည်း သူများ
နှင့်မတူ တစ်မျိုးထူးနေပါလား”

ကျွန်တော်အံ့ဩစွာ မှင်သက်မိနေချိန်တွင် ဆရာက ထပ်မံတင်ဆက်မည့်
အစီအစဉ်ကို ကြေညာနေပေပြီ...

ဆရာအခုတင်ဆက်ဖို့ ကြေညာနေတဲ့သီချင်းက ဆရာရွှေတိုင်ညွန့်

သီချင်းပါ။ ဆရာက ပရိသတ်ကို အစီရင်ခံတဲ့အထဲမှာ ဒီသီချင်းဟာ ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးကာလအတွင်းမှာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့တဲ့ သီချင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းခေါင်းဆောင်တဲ့ မျိုးချစ်မြန်မာလူငယ်များက အာရှလူငယ် အစည်းအရုံးကို ပထမတည်ထောင်ကြောင်း အဲဒီနောက် ဗမာလူငယ်များ အစည်းအရုံးလို့ ပြောင်းလဲဖွဲ့စည်းပြီး ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေး ပြည်သူ့ လွတ်လပ်ရေးအတွက် ပြည်တွင်းအင်အားများ ဖွဲ့စည်းဖို့ ဗိုလ်ချုပ်က တိုင်းပြည်ရှေ့ရေးအတွက် အမြော်အမြင်ကြီးကြီးနဲ့လုပ်ခဲ့ကြောင်း အာဝဇ္ဇန်း ရွှင်ရွှင်ဖြင့် ပြောနေသည်။

တကယ်တော့ အဲဒီကာလက ဘီဒီအေလိုခေါ်တဲ့ ဗမာ့ကာကွယ်ရေး တပ်မတော်ဆိုတာ အလွန်အင်မတန် ဆင်းရဲကြပါကြောင်း၊ ယူနီဖောင်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံမရှိဘူး၊ လက်နက်အင်အားချို့တဲ့၊ စားရသောက်ရတာလည်း ဆင်းရဲ၊ ဒါပေမယ့် ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ သူ့ရဲဘော်တွေကတော့ တိုင်းပြည်အတွက် အသက်ကို စွန့်ဖို့အထိ အဓိဋ္ဌာန်ချထားကြတဲ့သူတွေဖြစ်ကြောင်း ပြောရင်း ဒီအချိန်မှာ တပ်မတော်ကို လူထုက မကြည်ညိုရင် မထောက်ပံ့ရင် မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ လူထုအား အများကြီးလိုနေပြီဆိုတာ သိတော့ လူထုကို ဂီတနဲ့ စည်းရုံးရမယ်ဆိုတဲ့ အသိဝင်လာလို့ ဗိုလ်ချုပ်က ကျွန်တော့်ကိုခေါ်ပြီး ဆရာ ရွှေတိုင်ညွန့်ဆီ စာရေးတဲ့အကြောင်း၊ စာထဲမှာတော့ တပ်မတော်အင်အားရှိဖို့ ပြည်သူတွေက တတ်နိုင်သမျှ ကူညီကြဖို့နဲ့ တပ်မတော်အင်အားရှိမှ တိုင်းပြည်အင်အား ရှိမယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းပါ။ ဆရာရွှေတိုင်ညွန့်ကလည်း ဗိုလ်ချုပ် လိုချင်တဲ့အတိုင်း ပြည်သူ့တပ်မတော်ဆိုတဲ့ သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို ကြိုးစားရေးဖို့လိုက်တဲ့အခါ ဒီသူချင်းကို နေသူရိန် အစည်းအဝေးမှာ စတင်သီဆိုပါတယ်တဲ့။ ဒီသီချင်းကို ရေဒီယို အဆိုတော်နဲ့ ဂီတစာဆိုဖြစ်တဲ့ ကိုမျိုးဆက်က ဆိုမှာပါ လို့ ကြေညာလိုက်တော့ ပရိသတ်က လက်ခုပ်တဖောင်းဖောင်းတီးကြပါတယ်။ တကယ်တော့ ဒီသီချင်းက

ပြည်သူ လူထုနဲ့ ဒီနေ့အထိ မစိမ်းသေးတဲ့ သီချင်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်သလို ကိုမျိုးဆက်ဆိုတာကလည်း အပျိုကြီးမမ ဆိုတဲ့သီချင်းနဲ့ တစ်နိုင်ငံလုံး ဟိုးဟိုးကျော်နေတဲ့ နာမည်ကျော် တေးသံရှင်တစ်ယောက်မဟုတ်လားခင်ဗျာ။

- (ခေတ်မီအောင်သာ ကမ္ဘာမြေတစ်ဝှမ်းမှာ တို့အစွမ်းကိုပြမည် တပ်မတော်ဂုဏ်ရောင် ထွန်းပြောင်ဖို့ရာ တို့တာဝန်ဖြစ်သည်။) တစ်မျိုးလုံးအတွက်ကို အသက်နဲ့လဲမယ့် အာဇာနည်ပီပီ အရေးရှိခဲ့ရင် ရှေ့ကရပ်ကာ အသေခံမည်ယုံကြည် ငါတို့တပ်မတော်အမှန်ဖြစ်သည် နိုင်ငံတပ်မတော်အမှန်ဖြစ်သည် အင်အားကို ကြီးမားအောင်ကူညီ**
- တပ်မတော်ကြီးကို အင်အားရှိဖို့ အရာရာမှာကူညီ ရဲဘော်အပေါင်းကို ကိုယ့်သွေးသားလို့ အစဉ်မမေ့အပ်ပေပြီ ကြီးကြီးစားစား တို့အမျိုးသားစစ်သည် ဇွဲသတ္တိညီ ထူးထူးခြားခြား ခွန်အားစွမ်းပြမည် ရဲဘော်ဇာနည် တိုင်းပြည် နိုင်ငံကျက်သရေဆောင်ကြမည် တကယ်မွန်မြတ်တဲ့ တပ်မတော်ရှေ့ကိုချီ***
- တပ်မတော်သာလျှင် နိုင်ငံအမြတ်ကို ပေးအပ်နိုင်လိမ့်မည် တပ်မတော်သာလျှင် နိုင်ငံအကျိုးကို တိုးတက်စေနိုင်မည် တပ်မတော်အင်အားရှိမှ တိုင်းပြည်အင်အားရှိမည် တပ်မတော်အင်အားရှိအောင် စွမ်းဆောင်ကာကြံစည် ငွေအားနဲ့ လူအားနဲ့ လူအားနဲ့ ငွေအားနဲ့ အရာရာမှာကူညီ အင်အားသစ် ဖြည့်တင်းဖို့ ခွန်အားသစ် ထပ်လောင်းဖို့ နှိုးဆော်ကာရည် အကျိုးမျှော်ကာရည် တပ်မတော်သည် တိုင်းပြည်လက်နက် အကြီးဆုံးဖြစ်တော့သည်***

အစ်ကိုမျိုးဆက်၏ သီချင်းတစ်ကြောင်းအဆုံးတွင် သံပြိုင်အပိုဒ်ဖြစ်သော တပ်မတော်အင်အားရှိဖို့ အရာရာမှာ ကူညီဆိုသည့်တေးသွားအား တီးဝိုင်းမှ မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်ကြီး ပြန်တီးနေကြသည်။

“ဆရာက ပြည်သူ့တပ်မတော်သီချင်းကို ကြေညာတော့ ကျွန်တော်က ဒီသီချင်းရယ်လို့ မထင်ဘူး။ ဒီသီချင်း နာမည်က တပ်မတော်အင်အားရှိမှ တိုင်းပြည်အင်အားရှိမည်မဟုတ်လားဆရာ”

“ဒါက နောက်မှ ပြောင်းလိုက်တာပါ။ စဆိုတုန်းက ပြည်သူ့တပ်မတော်လို့ပဲ ဆရာရွှေတိုင်ညွန့်က ခေါင်းစည်း တပ်ပေးလိုက်တာ။ ဒီသီချင်းသွားတောင်းချိန်က ဆရာက တီဘီရောဂါနဲ့ အကြီးအကျယ် နာမကျန်းဖြစ်နေပြီလေ။ တကယ်တော့ ဂီတသမားတွေက ဗိုလ်ချုပ်ကို ဘယ်လောက်ချစ်သလဲဆိုရင် သေကောင်ပေါင်းလဲ ဖြစ်နေတဲ့အချိန်မှာ တောင် ဗိုလ်ချုပ်ဆန္ဒရှိတဲ့ သီချင်းမျိုးကို အသွေးထဲ အသားထဲကညစ်ထုတ်ပြီး နောက်ဆုံးပေးဆပ်ခဲ့ကြတာ ကိုဝင်းမောင်ရဲ့”

“ဒီသီချင်းအလိုက်ကို ဘယ်သူလာပြီးချပေးသလဲဆရာ”

“ဆရာရွှေတိုင်ညွန့်ကတော့ ဘယ်လာနိုင်တော့မလဲ သူ့တပည့် စိန်မြမောင်ကို မယ်ဒလင်တစ်လုံးနဲ့ သီချင်းတိုက်ပေးဖို့ လွှတ်ရတာပေါ့ စိန်မြမောင် ဆိုတာကလည်း ဆရာ့တပည့်ထဲမှာ တော်တော် တော်တဲ့ ဂီတသမားတစ်ယောက်ပဲ။ သူက ဝဏ္ဏကျော်ထင်ဘွဲ့တွေဘာတွေတောင် ရသေးတယ်လေ”

“အခုဆိုနေတာ ဆရာရွှေတိုင်ညွန့်သားမဟုတ်လား”

“ဟုတ်တာပေါ့၊ ဆရာရွှေတိုင်ညွန့်သီချင်းကို သားကပြန်ဆိုပြနေတဲ့ ကိုယ့်အစီအစဉ်မကောင်းဘူးလား”

“ကောင်းတာပေါ့ဆရာ၊ ဒါမျိုးက ကြုံရခဲ့တယ်”

သီချင်းပြန်စသည့်အချိန်တွင် ကျွန်တော်တို့ စကားပြောပြတ်သွားသည်။ ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆရာ ရွှေတိုင်ညွန့်ရေးခဲ့တဲ့ သီချင်းတွေအများ

ကြီးရှိသေးသည် နောက်တစ်နေ့ အခွင့်ကြုံလျှင် အစ်ကိုမျိုးဆက်ကို မေးဦးမည် ဟု ကျွန်တော့စိတ်ထဲ တေးထားလိုက်သည်။

“ပရိတ်သတ်ကြီးခင်ဗျား ယခုနောက်ဆုံးတင်ဆက်မယ့် တေးတစ်ပုဒ် ကလည်း အလွန်မတန် နာမည်ကြီးတဲ့ တေးတစ်ပုဒ်ပါ။ တေးရေးဆရာက သဟာယဆရာတင်လို့ခေါ်ပါတယ်။ သဟာယဆရာတင်ဟာ စန္ဒကိန္နရီလို အလွမ်း သီချင်း၊ အောင်ခြင်းရှစ်ပါးလို ဓမ္မသီချင်းတွေ ရေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ဗိုလ်ချုပ်အကြောင်းကို ဦးထိပ်ထားပြီး နိုင်ငံရေးသီချင်း တွေကိုလည်း အထူးကောင်းမွန်အောင် ရေးနိုင်တဲ့ သီချင်းရေးဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။ တကယ်တော့ အနုပညာ သမားဆိုတာ ဆေးစက်ကျရာ အရုပ်ထင်ဆိုတဲ့ သဘောပါပဲ။ စွယ်စုံဂီတပညာရှင်တွေဟာ အနုရောအကြမ်းရော အလွမ်းရော အမြူးရော ဘယ်လိုဂီတမျိုးကိုပဲ ဖန်တီးရပါစေ၊ သူတို့ရင်ထဲက အမြဲတေဓာတ်ခံကကောင်းတော့ အဲဒီ ပါရမီရှင်တွေ ဖန်တီးတဲ့ အနုပညာတွေကလည်း ဂန္ဓဝင်မြောက်ဖြစ်လာရတော့တာပါပဲ။ ဒီသီချင်းက ပရိသတ် အတော်များများနဲ့ ရင်းနှီးပြီးသား ဖြစ်မှာပါ။ ရတဲ့အပိုဒ်များရှိရင် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပျော်ပျော်ပါးပါး လိုက်ဆိုကြပါလို့ ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ စင်ပေါ်ကလည်း အဆိုတော်အားလုံး ပါဝင်ပြီးဆိုကြမှာဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား”

- (ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးအတွက် တပ်မတော်ဖွဲ့ဖို့ ၇၂ပန်ပြည်မှာကွယ် တကယ်ပဲအသက်နဲ့လဲလို့ ဆင်းရဲဒုက္ခခံကာကြံစည်တယ် သူရဲကောင်းတဲ့ ဗိုလ်အောင်ဆန်းနဲ့ အာဇာနည်တွေရယ်)၊
- ငါတို့ဗမာပြည်ဝယ် မိဘတိုင်းကရယ် ဗိုလ်အောင်ဆန်းလို သူရဲကောင်းမွေးရမယ် ငါတို့ဗမာပြည်ဝယ် မိဘအပေါင်းတို့ကကွယ် အာဇာနည်အစစ်ကို ရှိဖို့မွေးရမယ် ဩော် ဘုရင့်နောင်နဲ့ ရာဇာဓိရာဇ်တို့လို မင်းရဲကျော်စွာ ပမာပုံနှယ်

အလောင်းဘုရားတို့လိုကွယ်

ဗမာတိုင်း ဗမာမျိုး အားကိုးလောက်ပေတဲ့ မကြောက်တမ်း

မရွံ့တမ်း ဗမာတွေအောင်ပန်းဆွတ်ရှာလေတယ်***

- (ရာဇဝင် အထုပ္ပတ္တိလည်းရှိရမယ် မော်ကွန်းလည်းထိုးလောက်တဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့ဗိုလ်အောင်ဆန်းရယ်)၂

တိုင်းပြည်အကျိုး စွန့်ခဲ့တဲ့ များစာနည်နှယ်

လွတ်လပ်ဖို့ ကျွန်တွင်းက တို့များကိုကယ်

တို့ဗမာတွေ စိုးမိုးဖို့ မျှော်ကြရှာလို့ ပေါ်လာတယ်****

- ဗမာနိုင်ငံထူထောင်ရန်နဲ့ မျိုးရိုးမတိမ်အောင် ကြံဆောင်လေတယ် နေမျိုးသာကီ ဗမာပြည်လက်ရုံး ဗမာနိုင်ငံလုံးထင်ပေါ်စေတယ် စိတ်အားသန်သန် မာန်ကိုမလျော့တယ်

ငါတို့လူမျိုးတန်ခိုးရှိဖို့ သူရဲကောင်းတွေစုံညီတယ်

တကယ်ပင် သတိုးဗန္ဓုလနယ် စွမ်းသတ္တိရာဇဝင်ပြောင်တယ်

ဥဒါန်းတွင်ရစ်စေဖွယ် ဗမာသူရဲကောင်းအပေါင်းတွေရယ်

သံပြိုင် (ရာဇဝင် အထုပ္ပတ္တိလည်းရှိရမယ် မော်ကွန်းလည်းထိုးလောက်တဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့ဗိုလ်အောင်ဆန်းရယ်)၂

“ဆရာ ဒီသီချင်းကို ရုပ်ရှင်နဲ့ပြဇာတ်မင်းသား တက္ကသိုလ်မျိုးချစ် စဆိုခဲ့တာမဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်လေ ရန်ကုန်မြို့နီစပယ်က ကာယဗလဦးရှိန်နဲ့ အာရှ လူငယ်များက ရဲဘော်သုံးကျိပ်ကို ဂုဏ်ပြုတဲ့ ပွဲတစ်ခု မြို့တော်ခန်းမမှာ ကျင်းပ တယ်။ အဲဒီမှာ အာရှလူငယ်မှာ အမှုဆောင်လုပ်နေတဲ့ ကိုဘခင်ဆိုတဲ့ လူငယ် တစ်ယောက်က ဘီဒီအေယူနီဖောင်းဝတ်ပြီး စင်ပေါ်တက်ဆိုပြတယ်”

“အဲဒီကိုဘခင်ဆိုတာ တက္ကသိုလ်မျိုးချစ်ပဲလား”

“ဟုတ်တယ်၊ သူက လူပုံကလည်းချောတယ်၊ အသံကလည်း ကောင်းတယ်၊ သီချင်းကလည်း ကောင်းတယ် ဆိုတော့ စန္ဒယားမြဲမောင်နိုင်နဲ့ နှစ်ခါတောင် ပြန်ဆိုပြရတယ်ဗျာ”

ပရိသတ်မှာ ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်း ဖိတ်ခေါ်သည့်အတိုင်း ရာဇဝင် အထုပုတ္တိုလည်းရှိရမယ် ဆိုသော သံပြိုင်အရောက်တွင် လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး၍ တက်ကြွစွာ ပါဝင်သီဆိုလာကြသည်။ လူငယ်တွေကတော့ လက်သီး လက်မောင်းတွေတန်းပြီး ဆိုကြသည်။ ဒီလိုစင်ပေါ်က သီချင်းကို သဘောကျပြီး တစ်ယောက်နှစ်ယောက်က နောက်က လိုက်ဆိုကြသည့်လေ့မှာ အငြိမ့်ပွဲများ၌သာ တွေ့ဖူးသည်။ ခုတော့ ပွဲခင်းကြီးတစ်ခုလုံး ပရိတ်သတ်ထောင်သောင်းက အုန်းအုန်းထအောင် ဆိုနေသည့်အသံကား ကြက်သီးမွှေးညင်းပင်ထလောက် ပါပေတကား။

“ကျွန်မနာမည်က တပ်ကုန်းမယ်အတင့်”

“ဝါး ဟား ဟား ဟား”

ရှောက်သီးဆေးပြားသည်မိန်းမလျှာအဖြစ် သရုပ်ဆောင်၍ထွက်လာသော ကျွန်တော်သူငယ်ချင်း ကိုဝင်းမြင့်ခေါ် စစ်ကိုင်းစဉ့်အိုးကြီးကိုကြည့်ကာ အများနည်းတူ ကျွန်တော်လည်း ရောရောင်ရယ်မိသည်။

တပ်ကုန်းမယ်အတင့်နှင့် တောင်ကြီးက လျှောင်ကီးတို့တွေ့ခန်းက ပို၍ရယ်ရသည်။ ဘိုးတော်လုပ်သော ကိုကံညွန့် သီချင်းရေးဆရာ လေးမောင် အဖြစ်သရုပ်ဆောင်သည့် ကိုဟန်တင့်တို့ကမူ ဟာသပြဇာတ်တစ်ခုလုံး အဓိက ဇာတ်ဆောင်များဖြစ်ကြပြီး သူ့နေရာနဲ့သူ အံဝင်ဝှင်ကျ ပရိတ်သတ်ကြီး ပါးစပ်ပိတ်မရအောင် တသောသော တဝေါဝေါ ရယ်မောနိုင်စေပေသည်။

“ရွှေညာဆီသွားမယ်၊ တစ်မြေတစ်ရွာစီခြားတယ်”ဟူသော အဆိုတော် မောင်မောင်ကြီး၏ နာမည်ကြီးသီချင်း တစ်ပုဒ်ကို ကိုဟန်တင့်က အဆိုရော

အကရောတွဲ၍ ပညာစွမ်းပြနေသည်။ သူကတော့ ကမှာပေါ့လေ ပန်ကျာက မင်းသား အကနှင့် ကျောင်းဆင်းလာတဲ့သူကိုး။ ဆောက်လုပ်ရေးရောက်မှ သူ့ခမျာကံမကောင်းအကြောင်းမလှလို့ လူပြက်ဖြစ်နေ ရရှာတယ်။

ကျွန်တော်က ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းနှင့်အတူ တီးဝိုင်းထဲတွင်ဆင်း၍ ပြဇာတ်အရသာကို ခံစားကြည့်ရှုနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဇာတ်သဘင်ရဲ့သဘောကတော့ ဇာတ်ခုံပေါ်မှာ ဝရန်းသုန်းကားဖြင့် ဟန်ဆောင်သရုပ်ဖော်သည်ကို ဇာတ်စင် အောက်က ကြည့်သူတွေက ဘာမှမသိသည် မဟုတ်ပါလား။ ၎င်းပြဇာတ်မှာ လုပ်သားကြေးမုံအဖွဲ့တွင်လည်း နာမည်ရသော ဟာသပြဇာတ်ဖြစ်သည်။ လုပ်သားကြေးမုံသည်ပင် ဆောက်လုပ်ရေးဝန်ကြီးဌာနမှ အနုပညာရှင်တို့အား အမာခံ ထား၍ ဖွဲ့စည်းထားသော အလုပ်သမားများအား ဖျော်ဖြေသည့် အဖွဲ့ကြီးဖြစ်နေသည်။ ဇာတ်ပို့ စန္ဒရားတီးနေသော ကိုမြဦးနှင့်အတူ တီးဝိုင်းသားအားလုံးမှာ ကျွန်တော်နှင့်ခင်သည်။ ကလယ်ရီနက်မှုတ်သော မူသီရိမ်းနှင့် ကိုကြည်၊ တင်နာဆက်မှုတ်သော ဆရာဒီလေးနှင့် ဘဗဟာဒူးနှင့် ထရမ်းပက်မှုတ်သော ကိုဖိုးနွယ်နှင့် ကိုကျော်မောင်၊ ဆိုက်ဆိုဖုန်းမှုတ်သော အဆိုတော်ကိုချစ်မြိုင်နှင့် ကိုခင်မောင်ညွန့်၊ နှုတ်သည့် ဦးချစ်တင်၊ ဂျပ်တင်တီးသည့် ကိုညွန့်လှိုင်၊ ဗုံဆရာ ကိုမောင်အေး စသည်စသည် သူတို့အထဲတွင် အေ့စက်ကိုစိုးအောင်နှင့် ထရမ်းပက်ဝင်းဦးတို့မှာ ကျွန်တော်နှင့် ပို၍ခင်ရ သောအကြောင်းကား ကျွန်တော့်ဝိုင်းအသံသွင်းလျှင် သူတို့နှစ်ယောက်က မပါ၍မဖြစ်သော ကြောင့်ပါတည်း။

ယခုကျွန်တော်ကြည့်နေသော ဆိတ်ဆိတ်ငြိမ်ငြိမ်ကိုယ်တို့အိမ် ပြဇာတ်တွင် စာကလေးပေဒင်ဟောခန်းက ပရိ သတ်ကြီးပတ်တုပ်လို့မရအောင် ပွဲကျနေသည်။ စာကလေးဆိုပြီး ခြင်းထဲက ကြက်ကြီးကို ဆွဲထုတ်ပြသောအခါ “ဟ မင်းစာကလေးက ကြီးလှသည်လား၊ ဘာတွေစားတာလဲဟု ဝိုင်းမေးရာ ပေဒင်ကလေး

မြမောင်က “ဟုတ်တယ် အစ်ကို ကျွန်တော်က ဆောက်လုပ်ရေးကနော်၊ ဘီလပ်မြေစားတယ်၊ သံစားတယ်၊ သစ်စားတယ်၊ သွပ်စားတယ် အို အကုန်စား တယ်ဟု ကုလားသံနှော၍ ပြောလိုက်လျှင် ပရိသတ်က ပို၍ပို၍ရယ်လေ ဖြစ်တော့သည်။

“ဆရာ...အဲဒီပြက်လုံးကို ဝန်ကြီးဗိုလ်ချုပ်စိန်ဝင်း ကြိုက်ပါ့မလား”

“အောင်မယ်လေး ကိုဝင်းမောင်ဘာသိလဲ၊ ဒီပြက်လုံးကို ဝန်ကြီးကိုယ်တိုင် ပေးပြီး ပြက်ခိုင်းတာဗျ”

“ဪ...ဟုတ်လား”

ပြဇာတ်သိမ်းသောအခါ ကိုသူရဇော်ကို ကျွန်တော်တွေ့၍

“ခင်ဗျားကြက်ကြီးကတော့ ကောင်းချက်လွန်ရောဗျာ”လို့ အညှာလေနဲ့ ပြောလိုက်တော့ ကိုသူရဇော်တစ်ယောက် ပြုံးဖြိုးဖြိုးနဲ့.

“ဒီလောက်ကောင်းတဲ့ကြက်ကို ဒီနယ်မှာ မရရအောင်ရှာထားရတာဗျ”ဟု ပြောလိုက်လေတော့သည်။



အခန်း(၇)

အသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကားတွေထဲမှာ ပဲရောက်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီက ဒါရိုက်တာ ဦးအောင်စံဝေရိုက်တဲ့ ဗိုလ်ချုပ် ဆိုတဲ့ ရုပ်ရှင်ကားက ၁၉၄၇ ခုနှစ်မှာ လူကြိုက်အများဆုံးပဲ။ မင်းသားက အခုနာမည်ကြီးနေတဲ့ ကျော်ဆွေလေ။ ဒါပေမဲ့ ကျော်ဆွေနာမည်မဖြစ်သေးဘူး။ ညွန့်ရွှေဆိုတဲ့နာမည်နဲ့ အစဦးဆုံး မင်းသားအဖြစ်နဲ့ရိုက်တာ။

ရုပ်ရှင်နဲ့ပြဇာတ်တွေကလည်း ဗိုလ်ချုပ်ကို ဂုဏ်ပြုကြတယ်

“ဆရာ ဒေါ်သွားရှင်းမယ်”

အိပ်ယာကနိုးလာသော ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းအား လက်ဘက်ရည် သောက်သွားရန် ခေါ်သောအခါ ဆရာက ခဏနေအုန်းဗျ “နက်ခါ” လိုက်ဦးမယ်ဟု ပြောလေသည်။ နက်ခါဆိုသည်မှာ အိမ်သာတက်ရန်ဟူသော ပန်တျာစကား ဖြစ်သည်။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ သွားသည့်အခါ၌ အစ်ကို ကိုမျိုးဆက်နှင့် စာရေးဆရာ ရွှေမြိတ်သောင်းတင်တို့ ကျွန်တော်တို့နှင့်အတူပါလာသည်။ ရွှေမြိတ်သောင်းတင်သည်လည်း ဆောက်လုပ်ရေးဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်ကာ၊ ကိုမျိုးဆက်၊ ဂီတ စာဆိုကိုမော်လေး၊ ကမ္ဘာကျော်ငွေလှိုင်တို့နှင့် ရာထူးတူ

(Draughtiman)ခေါ် ပုံဆွဲ (၁) SAE အဆင့်များဖြစ်သည်။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်လိုက်သောအခါ ကာကာသည် ကျွန်တော်တို့မှာ သည့်အတိုင်း လက်ဘက်ရည် လေးခွက်နှင့် ရေခန်းကြမ်းတစ်အိုးလာချပြီး “ညက ဆရာတို့ကတာ လူတွေတော်တော်သဘောကျတယ်”ဟု ပြောလေ သည်။

“ဆရာရေ ဂီတသမားတွေကတော့ ဗိုလ်ချုပ်အကြောင်း ရေးပြ ဆိုပြ အနုပညာနဲ့အားပေးကြ လုပ်သလို တခြား ပြဇာတ်တို့ ရုပ်ရှင်တို့ကရော မလုပ်ကြဘူးလား၊ ဆရာကတော့ ရုပ်ရှင်မှာလည်း မင်းသားလုပ်ဖူးတော့ သိမယ် ထင်တယ်”

“အောင်မယ် မောင်ရင်က ကိုယ်ရုပ်ရှင်မင်းသားလုပ်ခဲ့တာ ကြည့်ဖူးလို့လား”

“ကြည့်ဖူးတာပေါ့ဆရာရယ်၊ ဆရာကိုယ်တိုင် ဇာတ်ညွှန်းဒါရိုက်တာမင်းသား လုပ်ပြီး ပထမဦးဆုံး မေတ္တာရေလှိုင်းကအစ ဆရာကားတွေအားလုံးနီးပါး ကြည့်ဖူး တာပေါ့။ တကယ်တော့ ဆရာက စွယ်စုံသရုပ်ဆောင်ကောင်းတစ်ယောက်ပဲ”

“ကဲ ဒါတွေထားလိုက်ပါတော့။ အဲဒီအချိန်က ရုပ်ရှင်ဆိုတာက အသံ တိတ်ခေတ်ဆိုတော့ ရုပ်ရှင်ပဏာမတေးတို့ ကြော်ငြာတို့သဘောနဲ့တော့ ရှိခဲ့ပါ တယ်။ ရေးတာကတော့ သဟာယ ဆရာတင်တို့၊ စစ်ကိုင်းလှရွှေတို့ပေါ့။ ကျွန်တော်မှတ်မိသလောက်ပြောရရင် မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး လူတိုင်းက လွတ်လပ်ရေး၊ လွတ်လပ်ရေးလို ပြောနေကြ ကြိုးစားနေကြတဲ့အချိန်မှာ လွတ်လပ်ရေး ကိုအကြောင်းပြုပြီး ရုပ်ရှင်တွေလည်း ရိုက်ကြတယ်။ ရုပ်ရှင်ကားအဖွင့်မှာဆိုဖို့ ဇာတ်မာန်ထက်သန်စေတဲ့ တေးတွေ အလေးပေး စပ်ဆိုကြတယ်။ အဲဒီရုပ်ရှင်ကား တွေထဲမှာ တောင်တန်းဗိုလ် ပဏာမတေးဆိုတာ နာမည်ကြီးတယ်။ ဘာ ကြောင့် လည်းဆိုတော့ ဗိုလ်ချုပ်က ချင်း၊ ကချင်၊ ရှမ်း၊ ကယား စတဲ့ တောင်တန်း ဒေသတွေကို မနားမနေသွားပြီး ပြည်နယ်ပြည်မ ချစ်ကြည်သွေးစည်းရေးလုပ်တယ်။ အဲဒါကို ဂုဏ်ပြုပြီး ပဲရောက်ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာ ဦးအောင်ဖဲဝေက တောင်တန်း

ဗိုလ်ဆိုတဲ့ ဇာတ်ကား တစ်ကားရှိက်ပြီး ပြတယ်။ ပဏာမတေးကိုတော့ သဟာယ ဆရာတင် ရေးတယ်”

“ကျွန်တော်နည်းနည်းပါးပါးမှတ်မိတယ်”

အစ်ကိုမျိုးဆက်က ခေတ်ဟောင်းသီချင်းတော်တော်များများရသူမို့ သူရသည့်သီချင်းတစ်ပိုဒ်အား ဆိုပြလေသည်။

- ပြန်လည်ထူထောင်ရေးကို အားပေးပြုပြင်မည်
မြန်မာပြည်တွင် ညီညွတ်အောင် တစ်သွေးတည်းဆောင်ရွက်မည်
ပဲရောက်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီ တင်မောင်ဝင်း စိန်စိန်နဲ့ပင်
ညွန့်ညွန့်တို့စုံညီ တွဲဖက်လို့ နော် ပါဝင်သည်။
မောင်နီတွတ်ပျော်တော်ဆက်ကာ
ပွဲမက်လောက်လောက်ပါပြီ (တောင်တန်းဗိုလ်) ။
လွတ်လပ်ရေးမျှော်သည်xxx

“ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ် အဲဒီအလိုက်ပဲ။ နင်က သီချင်းတော်တော်ရတာပဲ။ ငါဖြင့် နင်ဆိုမှ ပြန်အမှတ်ရတယ်”

ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်း၏အကျင့်မှာ ကိုယ့်ထက်ငယ်သူနှင့်တွေ့လျှင် ခင်များ ကျွန်တော်နှင့်ပြောသော်လည်း ရွယ်တူ တန်းတူနှင့်ဆိုလျှင် နင် ငါ ပြောလေ့ ရှိသည်ကို စာရေးဆရာ ညိုဝင်း၏သား ပန်းချီဝေမွန်လင်းက ကျွန်တော့် အားပြောပြဖူးသည်။ သူ့အဖေကို နင် ငါနှင့်ပြောပြီး သူ့ကိုတော့ ခင်များ ကျွန်တော် ပြောသည်ဆို၏။ လူတစ်မျိုးပါလား။

“အဲဒီခေတ်က အသံတိတ်ရုပ်ရှင်တွေ အတော်များများမှာ ဆရာစန္ဒရား စစ်ကိုင်းလှရွှေတီးတယ်နော်။ စစ်ကိုင်း လှရွှေရေးတဲ့ သီချင်းကော မရှိဘူးလား ဆရာ”

“ရှိတာပေါ့ စစ်ကိုင်းလှရွှေတို့ဝိုင်းဆိုရင် သူ့ဇနီး ဟသာကြည်က ပင်တိုင်

အဆိုပဲ။ စစ်ကိုင်းလှရွှေရေးတဲ့ “ရဲစိတ်မာန်”ဆိုတဲ့ ရုပ်ရှင်ပဏာမတေး တစ်ပုဒ်ရှိတယ်။ ကိုယ်ရသလောက်ဆိုပြမယ်”

- ဗမာတွေ ရဲစိတ်မာန်ရှိကြမှ လွတ်လပ်ရေးရဖို့အခြေ
ကြောက်တဲ့စိတ်တွေဖယ်ကာရှား မတရားတာလုံးဝမလိုချင်ပေ
သူတစ်ပါးလက်အောက်ကျွန် သဘောက်ဘဝဖြင့် တို့မနေ
ရန်ကုန်ရုပ်ရှင်က သရုပ်ထွင်ပြတဲ့ ရဲစိတ်မာန်မှာလေ
ဦးစိုးမောင်ဒါရိုက်တာ ကြူကြူပျိုမေ
ဖိုးပါကြီးနဲ့ မောင်ရဲလှစုံပေ ရဲဆိုတဲ့ စိတ်မာန်မွေးမှ
လွတ်လပ်ရေးကိုရမလေ
တို့ဗမာတွေ ရဲစိတ်မာန်ကား ခုကာအားကျပေ

သံပြိုင် အရိုးကြေကြေ အရေခန်းခန်း မသွေတမ်းထမ်းရွက်မလေ
တို့တိုင်းပြည်ကို လွတ်လပ်ရေးတော့ အမြန်ဆုံးပေးဖို့အဖြေ
ညီညွတ်စွာပင် ဗိုလ်ချုပ်လမ်းစဉ်အတိုင်းပ ပြည်ရွာမလေ
ညီညာစေ တစ်နှစ်အတွင်း လွတ်လပ်မယ် အမှန်မသွေxxx

သံပြိုင်ပိုဒ်နေရာတွင် ရွှေမြိတ်သောင်းတင်ကလည်း ဆရာတက္ကသိုလ်
နေဝင်းနှင့်အတူ ထားဝယ်သံဝဲဝဲဖြင့် လိုက်ဆိုရာ နားထောင်လို့ပင်ကောင်း
တော့သည်။ ရွှေမြိတ်သောင်းတင်ဆိုတာကလည်း ကိုသူရဇော်နှင့်ပေါင်းပြီး “ပုဂံဂီတ”
အမည်ဖြင့် အသံလွှင့်တီးဝိုင်းထောင်ခဲ့သည်။

“အဲဒီလိုအသံတိတ်ရုပ်ရှင်ကားတွေထဲမှာ ပဲရောက်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီက
ဒါရိုက်တာ ဦးအောင်ဖေဝေရိုက်တဲ့ ဗိုလ်ချုပ် ဆိုတဲ့ ရုပ်ရှင်ကားက ၁၉၄၇ ခုနှစ်မှာ
လူကြိုက်အများဆုံးပဲ။ မင်းသားက အခုနာမည်ကြီးနေတဲ့ ကျော်ဆွေလေ။ ဒါပေမဲ့
ကျော်ဆွေနာမည်မဖြစ်သေးဘူး။ ညွန့်ရွှေဆိုတဲ့နာမည်နဲ့ အစဦးဆုံး
မင်းသားအဖြစ်နဲ့ရိုက်တာ။ ဇာတ်လမ်း ကတော့ကွာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို

မြင်ဖူးချင်လို့ တောက မြို့ကိုတက်လာတဲ့ တောသားလူငယ်လေးတစ်ယောက်
ဇာတ်လမ်းပါ။ ဗိုလ်ချုပ်ရုပ်ရှင်ကားက ဗိုလ်ချုပ်က လူထုအစည်းအဝေးမှာ
ပြောခဲ့သလို တစ်နှစ်အတွင်း လွတ်လပ်ရေး ရမည်ဆိုတဲ့ အာမခံချက်ကို အမှီပြုပြီး
ရိုက်ခဲ့တဲ့ကားပေါ့။ အဲဒီကားမှာ ပဏာမသီချင်းချည်းပဲ နှစ်ပုဒ်ရှိတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်
ပဏာမသီချင်းမှာက

- လွတ်လပ်ရေးဖြင့် လိုချင်ပါသည် ဗမာလူထုတွေ
သွေးစည်းကြတော့မည်
လွတ်လပ်ရေးကိုတောင်းမည် ပဲရောက်ရုပ်ရှင် ဗိုလ်ချုပ်သည်
ရှင်းလင်းပြမယ့် ဉာဏ်စွမ်းရည် နည်းပေးလမ်းပြ ရိုက်ကူးသည်
အကဲခတ်ကြပါတယ် ဇာတ်လိုက်တွေစုံညီ
တစ်ပုံစံခြား ကုမ္ပဏီများရဲ့ (စံချိန်နိုင်မည်)
ပဲရောက်ဖလင်က ထူးတဲ့ ဗိုလ်ချုပ်အမည်”

ဆရာက စိတ်ပါလက်ပါ စားပွဲခုံအား စည်းဝါးခေါက်၍ ဆိုပြနေသည်ကို
ကျွန်တော်တို့ ငေး၍ နားထောင်ကြ ရသည်။

“ဆရာတယောလေးပါလာရင် သိပ်ကောင်းမှာ ဆိုတီးလေးနဲ့ နားထောင်
ရရင် ပိုအရာသာရှိမှာ ဆရာရဲ့”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ မေ့သွားတယ်။ ဒီလိုလုပ်ဗျာ ညနေကျရင် ကျွန်တော်တို့ကို
ဆရာစံရုပ်တုကုန်းပေါ်သွားပြီး ဆိုကြ တီးကြစို့ ညတိုင်းပရိသတ်ကိုချည်း
ဖျော်ဖြေနေရာတာက ဒီတစ်ခါ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဖျော်ဖြေကြတာပေါ့ ကောင်းဖူးလား”

“ကောင်းကာပေါ့ ဦးနေဝင်းရာ ကျွန်တော်တို့လည်းလိုက်မယ်၊ မမြင့်
(မညွှမြင့်)လည်းခေါ်ရမယ်။ တစ်ချို့ သီချင်းတွေကြရင် စုံတွဲဘာတွေဟစ်ရတာပေါ့”

အစ်ကိုမျိုးဆက် အကြံကကောင်းလှပေသည်။ နောက်တစ်နေ့မနက်
ဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့ ပွဲသိမ်း၍ ခွဲခွာကြရတော့မည်။

“ပြကြိုက်သူ ရွှေညာသူ ရွှေညာသား၊ ကျေးရွာသူ ကျေးရွာသားများခင်ဗျား၊ ဒီနေ့ညမှာဖြင့် နောက်ဆုံးပိတ် အိတ်နဲ့လွယ်ဆိုသလို ကျွန်တော်များ စန္ဒာဦး ယဉ်ကျေးမှုအဖွဲ့နဲ့ ဆောက်လုပ်ရေးအဖွဲ့ အနုပညာရှင်များက ရေကုန် ရေခန်း မိမိတို့ရဲ့ အနုပညာအစွမ်းကို အိတ်သွန်ဖာမှောက် အသုံးတော်ခံတော့မှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီနေ့ညမှာဆိုရင် ရှေ့ပိုင်းမှာ အော်ပရာ၊ ယိမ်းနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ချစ်တဲ့ဂီတ နောက်ဆုံးပိုင်း တို့ကို တင်ဆက်ပြီး “ရွာသာရွာ” ဆိုတဲ့ ပြဇာတ်ကြီးမှာတော့ တံတားချိုး မိုင်းခွဲနဲ့ အကြမ်းအရမ်း အလွမ်းတွေပါ စုံလင်စွာကြည့်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ပိုင်း ဇာတ်တော်ကြီးမှာ ဆိုရင်လည်း အဆိုအင်္ဂါတွေနဲ့ မိုးအလင်းကပြမှာဖြစ်လို့ မကြည့်လိုက်ရမရှိရအောင် နေရာကောင်းရအောင် စောစော ကြွကြပါလို့ ဘိတ်ကြားလိုက်ရပါတယ်ခင်ဗျား”

ကျွန်တော်တို့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှမထမီ တံတားပေါ်မှဖြတ်၍သွားသော ကြော်ငြာလှည့်ကားမှ အာဝဇ္ဇန်း ရွှင်ရွှင်ဖြင့် ပြောနေသောအသံကို ကြားလိုက်ရ သည်။

“အစ်ကိုမျိုးဆက် အဲဒါ ဘယ်သူကြော်ငြာနေတာလဲ”

“မောင်ရင် မသိဘူးလား၊ ထရမ်းပက်ဝင်းဦးလေ၊ သူက မောင်းဆိုင်းနဲ့ တီးပြီး အဲဒီလိုကြော်ငြာလိုက်လှည့် ရတာ ဝါသနာပါတယ်”

“ဟောဗျ၊ ထရမ်းပက်ဝင်းဦးဝါသနာကလည်း တစ်မျိုးပါပဲလား”

အခန်း(၈)

ကျွန်တော်နဲ့ ကိုကျော်ငြိမ်းက နောက်ချင်တာနဲ့ “ကဲဗမာပြည်ကို အပြီးသာပြန် လိုက်ခဲ့တော့”ဆိုပြီး လေယာဉ်တံခါးပိတ်ပြီး စတော့ အားလုံးက ဝိုင်းရယ်ကြတယ်။ ဒီတော့မှ သူက သတိရပြီး ပြန်ဆင်း သွားတော့ တို့က လက်ကိုင်ပုဝါဖြူလေး ယမ်းပြရင်း နှုတ်ဆက် တာမြင် ပြီး မျက်ရည်ကလေးသုတ်လို့ ကျန်ခဲ့တယ်။ အဲဒါကို ကိုကျော်ငြိမ်း ဆိုတဲ့သူက “နေရစ်တော့ ပြပန်းခွေလေးရေ” ဆိုပြီး နှုတ်ဆက်လိုက် သေးသဗျ”

ခေတ်ဆန်းချိန်ရောက်လုနီးပါပြီ

ကျွန်တော်တို့ တည်းခိုဆောင်နှင့် ဆရာစံရုပ်တုရှိသောကုန်းသည် ယင်းချောင်းတံတား၏ထိပ် တစ်ဖက်တစ်ချက် စီမှာရှိသည်။ တံတားပေါ်ဖြတ် လျှောက်ချိန်

“ရွှေမြိတ် ဒီတံတားကို ဆောက်တဲ့အခါမှာ တို့ရုံးက အင်ဂျင်နီယာ ဦးဟန်ဇော် ပါတယ်နော်”

“ဟုတ်တယ်ကွ ဦးဟန်ဇော်ဆိုတာ ဆောက်လုပ်ရေးလက်ထောက် အင်ဂျင်နီယာလေ”

ကိုလူရဇော်၏ အမေးအား စာရေးဆရာ ရွှေမြိတ်သောင်းတင်က မြေသော အခါ၌ ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းက ကြားဖောက်၍

“ခင်ဗျားတို့ အင်ဂျင်နီယာ ဦးဟန်ဇော်ဆိုတာ သိလား”

“သိပ်မသိဘူးဆရာ”

“ဦးဟန်ဇော်ဆိုတာ ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ မွေးရာဇာတိ နတ်မောက်သား၊ ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ တစ်မြေထဲတစ်ရေထဲသား ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ တောင် ဆွေမျိုးတော်တယ်ဗျ။ ဦးဟန်ဇော်အဘိုးဦးသိန်းနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်အမေဒေါ်စုက မောင်နှမဝမ်းကွဲလို့ ပြောတယ်။ ရေဒီယိုမှာ သီချင်းဆိုနေတဲ့ တက္ကသိုလ် ဟန်မြတ်မော်ဆိုတာ သူ့ညီပေါ့”

“ဟန်မြတ်မော်က ကျွန်တော့သူငယ်ချင်းပဲ သူတို့ နတ်မောက်က ထူးထူးချွန်ချွန်တွေ တော်တော်ထွက်တယ် နော်”ဟု ကျွန်တော်က ဆက်ပြောလိုက်လေသည်။

ညနေခင်းသီချင်းတွေဆိုကြဖို့ လူစုတော့ အစ်ကိုမျိုးဆက်၊ မဂ္ဂမြင့်၊ ကိုသူရဇော်၊ ရွှေမြိတ်သောင်းတင်၊ စစ်ကိုင်းစဉ့်တိုးကြီး၊ ဆိုက်ဆိုဖုန်းခင်မောင်ညွန့်၊ တောင်ကြီးကလျောင်ကီးနှင့် ဆရာကိုကျော်စွာပါ ကျွန်တော်တို့ နှင့်အတူ ပါလာသည်။ ဆရာ တက္ကသိုလ်နေဝင်းက တယော၊ ရွှေမြိတ်သောင်းတင်က မယ်ဒလင်တီး၍ သီဆိုကြမည်ဖြစ်သည်။

လေးနာရီကျော်နေသည် အပူကျချိန်ဖြစ်ပီး ယင်းချောင်းကို ဖြတ်တိုက်နေသော လေက အေးအေးလေးဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်နှင့်ပတ်သက်သော သီချင်းအကြောင်းတွေ ပြောပြီးတီးကြဆိုကြမည်ဟူသော အစီအစဉ်မစမီ ကိုသူရဇော်က “ဟောဒီဆရာစံနဲ့ သခင်ဖိုးလှကြီးရုပ်တုကို ကျွန်တော်တို့ ဆောက်လုပ်ရေးက ပန်းပုပညာရှင် ဦးဟန်တင်ထုတာပေါ့ဗျ ဟု နိဒါန်းဖွင့်လိုက်သောအခါ

“ကောင်းတယ်ဗျို့ ကျုပ်တို့ ဆိုကြတီးကြမှာ နားထောင်မဲ့ တစ်မိး ပရိသတ်တော့မရှိတန်ကောင်းဘူးထင်တာ။ ခုတော့ ဆရာစံနဲ့ သခင်ဖိုးလှကြီး ကျုပ်တို့ ပရိသတ်ဖြစ်နေပြီ” ဟု ရွှေမြိတ်သောင်းတင်ကပြောလိုက်၏။

“ဆရာစံရော သခင်ဖိုးလှကြီးရောက မြန်မာ့မျိုးချစ်သူရဲကောင်းကြီး

တွေလေ။ ကိုလိုနီကျွန်ဘဝ ဗြိတိသျှ အစိုးရ လက်အောက်မှာ တော်လှန်ရေး သွေးတွေ ရဲရဲနီနီခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေပေါ့။ သူတို့လည်း သူတို့ခင်းခဲ့တဲ့လမ်း ကိုလျှောက်ပြီး တိုင်းပြည်နဲ့လူမျိုး လွတ်လပ်ရေးအတွက် ကိုယ်ကျိုးစွန့် အသက်ပေးဆောင်ရွက်သွားတဲ့ ဗမာတွေဆိုတော့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အကြောင်း ကိုကြားချင်မှာပါဗျာ။ ဗိုလ်ချုပ်ကြိုက်တဲ့ သီချင်းတွေ သူတို့လည်း နားထောင်ချင် မှာပေါ့။ သူတို့ခေတ်က “တို့ဗမာ” ဆိုတဲ့သီချင်းဟာ တစ်မျိုးသားလုံးကို နိုင်ငံရေးစိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်လာအောင် လှုံ့ဆော်တဲ့ သီချင်းပဲ”ဟု ဆရာကိုကျော်စွာ ကပြောလိုက်ရာ

“ကောင်းတယ်မျိုး၊ ကျုပ်တို့ တို့ဗမာသီချင်းကစပြီး ဆိုကြတီးကြရ အောင်”ဟု အားလုံးက သဘောတူလိုက် ကြလေသည်။

ခြေဆင်း - တကောင်းအဘိရာဇာ တို့ဗမာသာကီမျိုးဟာမို့
မညှိုးဂုဏ်တေဇာ ယိုးဒယားနဲ့ကုလားကိုပါ
တိုက်ခိုက်တာ အောင်ခဲ့တဲ့တို့ဗမာ စိန်မှန်ကင်းစစ်
အဖြစ်ကြီးဖြစ်လျက်
ထင်းတစ်လှည့်ကြုံရထုံးနဲ့မသွေ လောကဓမ္မတာပေ
ငါတို့ကံခေဖြစ်ရပြန်သလေ
သို့သော် အရင်းကို စစ်လျှင် ဗမာပြေ ငါတို့ငါတို့ပြည်
နောင်ဥဒါန်းဘယ်မကြေစရာ ရာဇဝင်တင်ထား မျိုးရိုးနွယ်လာ
ကမ္ဘာတခွင်မှာဖြင့်
ဗမာအထင်အရှား တို့ခေတ်တွင်မှ ညံ့ကြတော့မှာလား
(တို့ဗမာ)၂ မဟုတ်လေသလား
(တို့ဗမာ××ငါတို့ဗမာ×× တို့ဗမာ××ဒါငါတို့ဗမာ ဒါငါတို့ဗမာ”
-အားလုံးညီညွတ် ယောက်ျားဘသားတို့ဗမာ နောင်လာနောက်

သားကောင်းစားဖို့ ရာ
 တို့ကိုယ်ကျိုး လုံးလုံးမပါ ရဲရဲဗမာပီပီ ဗမာပြည် တို့ဗမာဘို့ပါ
 သခင်ကျင့်ကို ကျင့်ကြပါ
 သခင်မျိုးဟေ့တို့ဗမာ မိုးအောက်မြေပြင်မှာ အထက်တန်းစိတ်နဲ့
 ဖာမနီသွေးတို့ဗမာ ++

သံပြိုင် (ကမ္ဘာမကြေ ဗမာတစ်တွေ ဒါတို့ပြည် ဒါဒို့မြေ ဒါငါတို့ပြည်)၃
 (တို့ဗမာ)၂ တို့ဗမာပြည်ကို တိုင်းရင်းသား အကုန်အစင်
 တို့ပြေလို့မှတ်ထင် တို့ဝတ္တရားပင် တို့ဗမာသခင်
 -အမျိုးသားရေး ကြိုးပမ်းကြပါ တို့ဗမာဟေ့ တို့ဗမာ
 အော်..အမျိုးသားရေး ကြိုးပမ်းကြပါ တို့ဗမာဟေ့ တို့ဗမာ
 အရှေ့က နေဝန်းထွက်သည့်ပမာပ တို့ခေတ်ကိုသာ
 ရောက်ရမည်မလွဲပါ
 တို့ဗမာဟေ့ တို့ဗမာ ဗမာပြည်တစ်ဝှမ်းအကုန် တို့အိမ်မှတ်ပါ
 တို့ယာမှတ်ပါxxအဲဒါတို့ဗမာxxx

တို့ဗမာသီချင်းကို အတက်ကြွဆုံးရှေ့ဆောင်ကာ ဆိုသူမှာ ဆရာ
 ကိုကျော်စွာဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့က သံပြိုင်အရောက်တွင် လက်သီးလက်မောင်း
 တန်း၍ ဝိုင်းဟစ်ကြသည်။ ကိုကျော်စွာက အဆိုကောင်းလွန်းလှ၍ ငေးပြီး တောင်
 နားထောင်ရသည်။ သူက အမျိုးသားရေးသီချင်းများသာမက ဇာတ်သီချင်း၊
 နတ်သီချင်းများပါ ရသူပါ။ မယုံနိုင် လောက်အောင် ဆိုနိုင်သည်။ ပတ္တလား၊
 တူရိယာလည်း တီးနိုင်သည်။

တို့ဗမာသီချင်းကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကြီး တီးနိုင်သော ရွှေမြိတ်သောင်းတင်၏
 လက်သံမှာလည်း ကြားရခဲလှပါသည်။ ဆရာ့ကို ဝတ္ထုအရေးကောင်းသူ
 တစ်ယောက်အနေနှင့်သာသိခဲ့ပြီး ယခုတော့ ရွှေမြိတ်သောင်းတင်ဆိုသူမှာ

ကိတမှာလည်း ကျွမ်းဝင်သူတစ်ယောက်အဖြစ် မှတ်တမ်းဝင်သွားလေပြီ။ ဒါကြောင့်လည်း ဆောက်လုပ်ရေး အနုပညာအဖွဲ့နှင့် သဟဇာတဖြစ်ပြီး ပါလာခဲ့ပေတာကိုး။

“ဒုတိယသီချင်း ဘာရွေးမလဲ လုပ်ကြပါဦး”

ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းအမေးကို စစ်ကိုင်းစဉ်းအိုးကြီးက “မမြင့်လည်း ပါတာပဲ။ ကျွန်တော်တို့ သက်ဝေ ဆိုတဲ့ စုံတွဲသီချင်းကို ရွေးရအောင်လေ”ဟု ပြောလိုက်ရာ ကိုခင်မောင်ညွန့်က

“ဒီသီချင်းက ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အကြိုက်ဆုံးသီချင်းတွေထဲပါတယ်။ မေရှင်အသံကို ဗိုလ်ချုပ်က တော်တော်စွဲတာ။ အဲဒီသီချင်း ရေဒီယိုကလာရင် ဗိုလ်ချုပ်က ဘယ်မှမသွားတော့ဘဲ ဖိန်နဲ့နားထောင်တာလို့ဆိုတယ်။ ပြီးတော့ ဗိုလ်ချုပ်တို့ မင်္ဂလာပွဲမှာ ပွဲထုတ်တော့လည်း ဒေါက်တာဘသန်းတို့က အဆိုအတီးနဲ့ပွဲထုတ်တာ။ နောက် ဗိုလ်ချုပ်တို့ အင်္ဂလန်ရောက်တော့လည်း ဒေါ်ချက်စတာဟော်တယ်မှာ နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်ပွဲလုပ်တော့ ဘီလပ်ပြန်သန်းက အဲဒီ သက်ဝေသီချင်းကို ဗိုလ်ချုပ်ကတောင်းဆိုလို့ ဆိုပြရသတဲ့။ ဆရာနေဝင်း သိမှာပေါ့နော် ဆရာလည်း ဗိုလ်ချုပ်တို့နဲ့ အတူပါသွားတာပဲ”ဟု ပြောလေသည်။

“ဟုတ်တယ်လေ အဲဒီပွဲမှာ ဘီလပ်ပြန်သန်းရှိတယ်။ ဒါနဲ့ စကားကြုံလို့ ဘီလပ်ပြန်သန်းအကြောင်းလေး ပြောပါရစို့..”

“ဘီလပ်ပြန်သန်းကို ဒိုရာသန်းအေးလို့လည်း ခေါ်တာလေ။ ၁၉၀၈ ခုနှစ်မှာ ဘက်ပ်တစ်ခရာဖယ်အသိုင်း အပိုင်းက မွေးဖွားတယ်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တက်ပြီး ဆရာဖြစ်သင်ကောလိပ်ဆက်တက်လို့ အောင်တော့ ကျောင်းဆရာမ ဖြစ်လာတယ်။ အလုံကူရှင်ကျောင်းဝင်းထဲမှာနေတယ်။ စန္ဒရားအတီးကျွမ်းကျင်တယ်။ စိန်ဂျွန်းကျောင်းမှာ ဆရာမ လုပ်နေတုန်း ကိုလီဘီယာဓာတ်ပြားတိုင်မန်နေဂျာ မစွတာကိသ်နဲ့ အဆက်အသွယ်ရပြီး ဓာတ်ပြားသွင်းတယ်။ ရွှေတိုင်ညွန့်

ကသီချင်းရေးပြီးရင် သူ့တပည့်စိန်မြမောင်ကို တယောဖြစ်ဖြစ် ဘင်ဂျီနဲ့ ဖြစ်ဖြစ် သီချင်းသွား တိုက်ခိုင်းလေ့ရှိတယ်။ ဂျပန်ခေတ်ရောက်တော့ ဒိုရာသန်းအေးဟာ အိန္ဒိယနိုင်ငံ အောက်လ်အိန္ဒိယရေဒီယိုမှာ သွားပြီးအမှုထမ်းတယ်။ နောက် ကုလသမဂ္ဂမှာ နှစ်အတန်ကြာ အမှုထမ်းတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဗိုလ်ချုပ်နဲ့အတူ အောင်ဆန်းအက်တလီစာချုပ်ချုပ်ဖို့ အင်္ဂလန်ရောက်တော့ ဒိုရာသန်းအေးက မြန်မာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ကို သတင်းယူဖို့ အမေရိကန်ကနေ အင်္ဂလန်ရောက် နေတယ်။ ကျွန်တော်မျက်စေ့ထဲမှာ မြင်နေသေးတယ်ဗျာ။ ဗိုလ်ချုပ်ကို သူက မြန်မာပြည်အတွက် စေခိုင်းသမျှ အမေရိကန် ကနေ ဆောင်ရွက်ပေးမယ်လို့ မျက်ရည်လေးလည်ပြီးပြောနေတာ။ ဒိုရာသန်းအေးက လှလည်းလှတယ်ဗျ။ ဒေါ်ချက်စတာ ဟော်တယ်ပွဲမှာ ကျွန်တော်က စန္ဒရားတီးပြီး သူက မြပန်းခွေ၊ ဟေဝန်နန်း၊ မိဖုရားစော၊ မိန်းမမြတ်ဆိုတဲ့သီချင်းတွေ ဆိုကြတာ။ သူက မြန်မာပြည်အခြေအနေကို သိပ်သိချင်တာ။ ကျွန်တော်တို့က နောက်တစ်နေ့ ပြန်တော့မယ်ပြောတော့ မျက်ရည်ကျပြီး ဧပြီလလောက်ကျရင် အရောက် ပြန်ခဲ့မယ်လို့ ပြောသေးသဗျ။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့ပြန်မယ့်နေ့မှာ လေယာဉ်ပေါ်ကို ဒိုရာသန်းအေးတစ်ယောက် မယောင်မလည်နဲ့တက်လာပြီး နှုတ်ဆက်တော့ ကျွန်တော်နဲ့ ကိုကျော်ငြိမ်းက နောက်ချင်တာနဲ့ “ကဲဗမာပြည်ကို အပြီးသာပြန် လိုက်ခဲ့တော့” ဆိုပြီး လေယာဉ်တံခါးပိတ်ပြီး စတော့ အားလုံးက ဝိုင်းရယ်ကြတယ်။ ဒီတော့မှ သူက သတိရပြီး ပြန်ဆင်းသွားတော့ တို့က လက်ကိုင်ပုဝါဖြူလေး ယမ်းပြရင်း နှုတ်ဆက် တာမြင်ပြီး မျက်ရည်ကလေးသုတ်လို့ ကျန်ခဲ့တယ်။ အဲဒါကို ကိုကျော်ငြိမ်းဆိုတဲ့သူက “နေရစ်တော့ မြပန်းခွေလေးရေ” ဆိုပြီး နှုတ်ဆက်လိုက် သေးသဗျ”

“သက်ဝေသီချင်းကိုတော့ ဆရာကိုယ်တိုင် တယောထိုးပြီး မမမြင့်နဲ့ တွဲဆိုစေချင်တယ်။ ဆရာက သီချင်း အဆိုလည်းရတယ်ဆိုတာ ဒီပွဲမှာ

အစွမ်းပြလိုက်စမ်းပါဦး၊ ကျွန်တော်တို့ နားထောင်ရအောင်”ဟု ကိုသူရဇော်က ပွဲတောင်း သောအခါ ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းလည်း ပွဲတောင်းနေပြီဖြစ်၍ ပွဲကောင်းတစ်ပွဲဖြစ်ရန် ကြိုးစား၍ အသံကုန်ဟစ်ပါ လေတော့သည်။

- (သစ္စာမဏ္ဍိုင် မြဲခိုင်ခဲ့ပေ မေတ္တာမိုးတွေ သွန်းဖြိုးရွာစွေ
အသည်းမှာစွဲမက် အသက်ကိုပုံတယ်လေ)၂
တစ်ကိုယ်လုံးသိမ်းကျုံး လိုရာသုံးသက်ဝေ အပြုံးမပျက်ပေါင်
စိတ်လက်ရှည်ရှည် အချစ်အတွက်ဖြင့် အသက်ပင်သေသေ
အသွေးယူ အသားကိုလှူ
စိတ်တူတယ် ရယ်ရယ်ပြုံးပြုံး မဒီဒေဝီ
ဝေသာန်ဘုန်းလိုနှလုံးဖြူကာ ကြည်ဖြူမယ်လေ
သက်ဝေဆိုသမျှ အလိုကျ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ
လိုက်လျောရပါမယ်လေxxx

သံပြိုင် (ရှင်ကြယ် မြေမှာခကြွေ ကောင်းကင်မှာ နေလတွေကွယ်စေ
မြမြင်းမိုရ် ပြိုအက်ကာကြေ သွေကွက်မယ် စိတ်ဝယ်မပွေ)၂
ချစ်တဲ့သူ အမူတုန်းကလေးက
တိမ်စင်လနယ် အလှကြွယ်ရှာပေ ကြာကြာလေ မရိုးတဲ့အပြင်
ဆထမ်းပိုးတိုးတဲ့အချစ်တွေ
ကမ္ဘာမြေအသင်္ချေလဲတောင် မကွဲအောင်တောင်းဆုကိုချွေ
သက်ဝေ ချစ်မက်မပြေတယ်လေxx

(မ) ခိုင်းတော့သက်ဝေ အချစ်စမ်းချင်စမ်း မစမ်းချင်နေ
ထူးတဲ့ခင်မင်တာတွေ
အသက်ကိုစွန့်ရတောင်ပင် မငြိုငြင်ဘူးရှင် အသင့်လိုရာစေ

(ကျား) မခိုင်းရက်ဘူးကွယ် ဒီကိုယ့်လည်ဆွဲ ပုလဲသွယ်ရေ ရွှေကမောင်

သာအစဉ်နေ အသက်နဲ့ထပ်တူ ကြင်မလေ ရင်ကိုခွဲလို့
အသည်းကင်ပါစေ ချစ်သက်ဝေနှမအလိုကျ
စိတ်တိုင်းကျကျ ပျော်သလိုနေ လှသထက်လှမယ်ဆိုရင်
ဆေးဘက်ဝင်ပါသလား မောင့်အသားတွေ မောင့်အသွေးတွေ
မောင့်အသည်းတွေ မောင့်နှလုံးတွေ အသုံးပြုပါလေ
ကြည်ဖြူပါတယ် လိုရာကိုယူစေxxx

သံပြိုင် (ရှင်ကြယ် မြေမှာခကြေ ကောင်းကင်မှာ နေလတွေကွယ်စေ
မြမြင်းမိုရ် ပြိုအက်ကာကြေ သွေကွက်မယ် စိတ်ဝယ်မပွေ)၂
ချစ်တဲ့သူ အမှုတုန်းကလေးက တိမ်စင်လနယ် အလှကြွယ်ရှာပေ
ကြာကြာလေ မရိုးတဲ့အပြင် ဆထမ်းပိုးတိုးတဲ့အချစ်တွေ
ကမ္ဘာမြေအသင်္ချေလဲတောင် မဂွံအောင်တောင်းဆိုကိုချွေ
သက်ဝေ ချစ်မက်မပြေတယ်လေxx

“သက်ဝေသီချင်းက ဆရာမြို့မငြိမ်းသီချင်းနော် ဒီတစ်ခါ အကိုမျိုးဆက်ရဲ့
အဖေ ရွှေတိုင်ညွန့်သီချင်း တစ်ပုဒ် ရွေးရအောင် အစ်ကိုမျိုးဆက်လည်းရှိတော့
ကျွန်တော်တို့ သီချင်တဲ့ ရွှေတိုင်ညွန့်အကြောင်းလည်း သိရအောင်ပေါ့”

ကျွန်တော့်အကြံပြုချက်ကို အားလုံးလက်ခံပါသည်။ အစ်ကိုမျိုးဆက်
ကိုလည်း သူ့အကြိုက်ဆုံး သူ့အဖေ ရေးခဲ့တဲ့သီချင်းတစ်ပုဒ် ရွေးခိုင်းပါသည်။

“ကျွန်တော်ကတော့ ကိုယ့်အဖေမို့ ကိုယ်ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး၊
အဖေရေးခဲ့တဲ့သီချင်းတွေထဲမှာ မကြိုက်ဘူး ဆိုတဲ့သီချင်းတစ်ပုဒ်မှကို မရှိဘူး။
အဖေ့သီချင်းတွေ မရွေးသေးဘဲ အဖေ့အကြောင်းကို နည်းနည်းပြောချင်တယ်ဗျ”

“အဖေက ၁၂၇၀ ခုနှစ်မှာမွေးတယ်။ အဖေ့အဖေက အားလုံးသီမှာပါ
ဇာတ်ဆရာကြီးဦးကျင်ခဲ၊ အမေက ဒေါ်အေးမျှင်။ အဖေ့ကို ကြည့်မြင်တိုင်မှာ
မွေးတယ်။ ငယ်နာမည်က မောင်အုံးဆိုင်၊ ပတ္တလား၊ တယော၊ ဘင်ဂျီ၊ မယ်ဒလင်၊

ဆိုင်း၊ စန္ဒရား အားလုံးတီးတတ်တယ်။ စစ်ကြိုခေတ်က သီချင်းတွေအများကြီးရေးခဲ့တယ်။ ပထမတော့ ဝစနဆရာဆိုင်ဆိုပြီးရေးတာ။ ကိုလံဘီယာမှာ “နေရာတကာရောက်ပါတယ်။ ပေတစ်ရာလျှောက်ကာလည်”ဆိုတာ နဂရာမယ်မြင့်ရဲ့ “လယ်သမား” သီချင်းဓာတ်ပြားသွင်းတာကစပြီး ရွှေတိုင်ညွန့်ဖြစ်လာတယ်။ အဖျိုးသားရေးသီချင်း တွေထဲကဆိုရင် နဂါးနီ၊ သခင်ဖျိုးဟေ့တို့ဗမာ သီချင်းတွေရေးတယ်။ ဘိုးဘိုးအောင်၊ စကြာသိုက်ဆိုတဲ့ သီချင်း နှစ်ပုဒ်ကို ဗြိတိသျှအစိုးရက ပိတ်ခဲ့တယ်။ ရှေးရေစက်၊ လှေကလေး၊ ဟေဝန်နန်း၊ မိန်းမမြတ် သီချင်းတွေက ပရိတ်သတ်အသံခွဲ။ ပြောရရင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသိပ်ကြိုက်တဲ့ သီချင်းတွေပေါ့။ အဖေက သီချင်းအရေးကောင်းလို့ မကွယ်လွန်ခင် (၃)လလောက်အလိုမှာ ဒေါက်တာဘမော်က စာဆိုတော်ဘွဲ့ချီးမြှင့်တယ်။ သီချင်းဘယ်လောက် ရေးနိုင်သလဲဆိုရင် တစ်နှစ်တစ်နှစ် အပုဒ် ၈၀ လောက်ကိုရေးနိုင်တာဗျ။ မကွယ်လွန်ခင် ဆေးရုံတက်နေတုန်း တပ်မတော် အတွက် သီချင်း ဗိုလ်ချုပ်ကတစ်ပုဒ်ရေးခိုင်းလို့ နောက်ဆုံးရေးသွားတာ ဆရာဦးနေဝင်း သိတယ်နော်”

“ဟုတ်တယ်လေ။ ကိုယ်ပဲ မောင်ရင့်အဖေဆီသွားရတာ။ အဲဒီအချိန်က ဆရာကြီးက တော်တော်အသည်းအသန် ဖြစ်နေပြီ။ အစာလည်း ကောင်းကောင်း မဝင်တော့ဘူး”

“အဖေက ၁၃၀၆ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း (၁)ရက်နေ့ ကြည့်မြင်တိုင်ဈေးကလေးမှာ ဆုံးတယ်။ အဖေဆုံးတော့ ကျွန်တော်ရယ်၊ မအုန်းမြရယ်၊ လူရွှင်တော်တောက်တဲ့(ခေါ်)တိုင်းကျော်ရယ်၊ မတင်အေး(ထား)ရယ် သား ၂ယောက် သမီး ၂ယောက် ကျန်ခဲ့တယ်။ အဖေအဖေမိဖေမိတော့ ကျွန်တော်မျိုးဆက်အထိ ကျန်ခဲ့တာပေါ့ဗျာ”

“ဆရာရွှေတိုင်ညွန့် သီချင်းတွေကို ဆိုခဲ့တဲ့ အဆိုတော်တွေကလည်း

နာမည်ကြီးတွေပဲနော်”

“ဟုတ်တယ်၊ မကြည်အောင်၊ မအေးမိ၊ စိန်ပါတီ၊ နဂရာမယ်မြင့်၊ ဘီလပ်ပြန်သန်း၊ ဥဩဘသောင်၊ ဂီတာ စိမ်းမောင်ဆိုတာ အဲဒီခေတ်က နာမည်ကြီးထိပ်တန်းအဆိုတော်တွေပေါ့။ ဗိုလ်ချုပ်က ဘီလပ်ပြန်သန်းသီချင်းတွေ အသည်းစွဲ တယ်ဆိုတာ အဆိုကောင်းလို့ တင်မဟုတ်ပါဘူး အဖေရေးတဲ့သီချင်း ကလည်း ကောင်းလွန်းလို့ပါဗျာ နော်”

“ဟုတ်တာပေါ့ ကိုမျိုးဆက်ရ”

“ကဲ အဖေအကြောင်း ပြောလို့ဝသွားတော့ အဖေရဲ့အကောင်းဆုံးနဲ့ ကျွန်တော်အကြိုက်ဆုံးသီချင်း ရွေးချင်တယ်၊ ဒီသီချင်းက “သုံးရောင်ခြယ်” ဆိုတဲ့သီချင်းပါပဲ”

“ကောင်းတယ် ကောင်းတယ် အစ်ကိုမျိုးဆက်ကိုယ်တိုင်သာ ဦးဆောင်ဆိုပါ တော့ ကျွန်တော်တို့က နောက်က ဝိုင်းမယ်”

အားလုံးက ပွဲတောင်းသောကြောင့် အစ်ကိုမျိုးဆက်က မကြည်အောင် ဆိုခဲ့သော သုံးရောင်ခြယ်သီချင်းကို တယော၊ မယ်ဒလင်တို့နှင့်တွဲ၍ ဆိုပြလေသည်။ ကျွန်တော်တို့က “သုံးရောင်ခြယ်အလံတော်ကြီး ကမ္ဘာ့မင်းနဲ့စိုက်ထူမည်” ဟူသောအပိုဒ်ကို ဝိုင်းဆိုလိုက်ကြလေသည်။

- တို့မြန်မာခေတ် အစဉ်မညှိုးပြီ ရှစ်ပလ္လင်စိုးခဲ့ပါတဲ့ ဓမ္မရာဇ်ဘုရင်နိုး ကုန်းဘောင်နွယ်မှန်သည်
- သုံးရောင်ခြယ်အလံတော်ကြီး ကမ္ဘာ့မင်းနဲ့ စိုက်ထူမည်xxx
- (ဗုဒ္ဓမြန်မာပြည် ဥက္ကမစာဂီ အောင်မင်္ဂလာတရားနဲ့စုံညီ)၂
- (အတိတ်တဘောင် ဩဘာထွန်းသည် နမိတ်ဆောင်ကာ ပြောရဦးမည် အတိတ်တဘောင် ဩဘာထွန်းသည်
- ကျွန်းလက်ျာဇ္ဇေဒီ)၂

(တို့အမျိုးဇာတိက ဘုန်းရှိခဲ့တာယုံကြည် တက်လူများဒီစိတ်များနဲ့ စွန့်စားခဲ့ကြသည်)။

(မြန်မာပြည်ဝယ် ဘုန်းရောင်လက်သည် သာကိန္ဒယ ကုန်းဘောင်ဆက်တည်)။

ကမ္ဘာကိုစိုးမိုးအုပ်ချုပ်ခဲ့ကြပြီ ခေတ်သစ်ထူထောင်မည် အရောင်သုံးမျိုးနဲ့ တို့အလံစိုက်ထူမည်***

- မြန်မာကိန်းအညီ အဝါအစိမ်းအနီ အဝါရောင်ရည်ရွယ်ချက်က သာသနာရယ် ဘာသာရယ် ပညာရယ်

တိုးလိမ့်မည်***အစိမ်းရောင်ဆိုတာကတော့ စပါးဆန်ရေ ရွှေငွေရတနာ အထွေထွေသာပေါမည်

(အနီရောင်မြင်သူအသည်းမှာ ရဲစိတ်ရဲမာန်ထက်သန်ကြမည်)။

တို့မြန်မာကုန်းဘောင်နွယ်မှန်သည်

သုံးရောင်ခြယ်အလံတော်ကြီး ကမ္ဘည်းနဲ့စိုက်ထူမည်***

- (တို့မြန်မာပြည်)။ အနောက်ဘက်မှာတော့ ဗုဒ္ဓဟေနန်းတည် အရှေ့ဘက်ကတော့ ပြုဗွေရမ်းပြည်

မြောက်ဘက်ကတော့ တရုတ်ပြေစခန်းတည်

တောင်ဘက်ကတော့ သမုဒိရေစမ်း အေးချမ်းသာယာစည်)။

(မြန်မာပြည်မှာ ရာဇာကင်းပေမယ့် သာသနာအဆင်းကတော့ လင်းပေသည်)။

မင်းနေပြည် တရားအမှန်ကြိုက်သည်***ကမ္ဘာအလံစိုက်ပြီ တိုက်တစ်သောင်းက ခညောင်းစေရမည် တို့အလံသည်

အရောင်သုံးမျိုး တန်ခိုးနဲ့ ပြည့်စုံညီ***

- (မျိုးဇာနည် သမ္မာမညှိုး နိုးကြားလာကြပြီ တို့မြန်မာပြည်

ဆထမ်းပိုး တန်ခိုးသာလိမ့်မည်***ရိုးရာညီ ကမ္ဘာအတွင်း
ထွန်းလင်းပြလိမ့်မည်)၂

တိုင်းပြည်အကျိုး သည်ပိုးရွက်ဆောင်ကြသည် ဗုဒ္ဓဘာသာများ
သဒ္ဓါပွား တရားနဲ့ညီ တို့မြန်မာမင်းတွေ
ထင်လင်းပေတော့သည်)၂

ရေမြေနှစ်လီ ပိုင်အုပ်စိုး ဖြိုးမောက်ခဲ့ပြီ

- မြန်မာကိန်းအညီ အဝါအစိမ်းအနီ အဝါရောင်ရည်ရွယ်ချက်က
သာသနာရယ် ဘာသာရယ် ပညာရယ်

တိုးလိမ့်မည်***အစိမ်းရောင်ဆိုတာကတော့ စပါးဆန်ရေ
ရွှေငွေရတနာ အထွေထွေသာပေါမည်

(အနီရောင်မြင်သူအသည်းမှာ ရဲစိတ်ရဲမာန်ထက်သန်ကြမည်)၂

တို့မြန်မာကုန်းဘောင်နွယ်မှန်သည်

သုံးရောင်ခြယ်အလံတော်ကြီး ကမ္ဘည်းနဲ့စိုက်ထူမည်***

“အစ်ကိုမျိုးဆက် သုံးရောင်ခြယ်လို ဇာတိသွေးဇာတိမာန်ရှိတဲ့သီချင်း
မျိုးရွေးပြီး ဒီနေရာမှာ လာပြီး ဆိုကြတီးကြ ရင်ကောင်းမယ်ထင်တယ်နော်”

“ကောင်းတာပေါ့၊ အဲဒီလိုသီချင်းမျိုးဆိုရင် ဟောဟို ဆရာစံရော၊
သခင်ဖိုးလှကြီးရော အကြိုက်ဖြစ်မှာပေါ့။ ဗိုလ်ချုပ်ပြောခဲ့တာတစ်ခု အမှတ်ရတယ်။
သီချင်းဆိုတာ ခေတ်အချိန်အခါအလိုက် ဆိုရင်ပိုကောင်းတယ်တဲ့ ဆရာ
အဲဒါနဲ့ပတ်သက်လို့ ဆရာ့ကိုယ်တွေ့ရှိရင် ပြောပြပါဦး”

ကျွန်တော်က တက္ကသိုလ်နေဝင်းအားတောင်းဆိုရာ ဆရာက

“ကျွန်တော်မှတ်မိတာတစ်ခုရှိတယ်။ ရန်ကုန်ကို ဂျပန်သိမ်းပြီးချိန်ပေါ့။
ဝိတိုရိယရိပ်သာမှာ ဆရာသခင်မြနဲ့ ရဲဘော်တွေနေကြတယ်။ အဲဒီမှာ စန္ဒရားကြီး
တစ်လုံးကလည်းရှိတော့ ဒဂုန်တာရာ ခေါ် ကိုဌေးမြိုင်ကလာလာပြီးတီးတယ်။

ကိုဌေးမြိုင် စန္ဒရားတီးရင် အားလုံးက ဝိုင်းပြီးရတဲ့သီချင်းဆိုကြတာပေါ့။ တစ်နေ့တော့ သခင်စံဖေနဲ့ ကျောင်းသားတွေက တက္ကသိုလ် စိုးရေးပြီး ရုပ်ရှင်မင်းသား အဝမ်းမောင်တင်မောင်ဆိုတဲ့ ဇွတ်ချစ်မယ်ဆိုတဲ့ သီချင်းသံပြိုင်အပိုဒ်ဖြစ်တဲ့ (ချစ်ပါတော့လား ကြင်ပါလား ခင်ခင်ရယ် ချစ်သည်းနွယ် အဟုတ်ကိုချစ်လို့ရယ် ခင်မယ် ကြင်မယ် သက်လှယ် မျက်ခြယ် ခင်ရယ် ကြင်မယ် သက်လှယ် မျက်ခြယ် ဇွတ်ကိုချစ်တော့မယ်)ကို အားရပါးရ အော်ကြဟစ်ကြတာပေါ့။ အဲဒီမှာ ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ သွားကြုံတော့ ဗိုလ်ချုပ်က ရဲမာန်တင်းစေမယ့် ရဲတင်းသံတွေကို ဆိုရမယ်ဗျ။ ဇွတ်ချစ်မယ်ဆိုတဲ့ သီချင်းမျိုးက မဟန်ဘူးဗျလို့ ပြောပြီးထွက်သွားတယ်”

“ဒါကြောင့် ထင်တယ်နော်၊ ဒဂုန်တာရာက အောင်ဆန်း(သို့မဟုတ်) အရိုင်းဆိုပြီး စာရေးခဲ့တာ”

“အင်း စကားစပ်မိလို့ ဒဂုန်တာရာအကြောင်း နည်းနည်းပြောဦးမယ်။ ကိုဌေးမြိုင်နဲ့ ဗိုလ်ချုပ်နဲ့က ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂများကတည်းက ခင်မင် သိကျွမ်းခဲ့တဲ့ မိတ်ဆွေအရင်းကြီးတွေပေါ့ဗျာ။ ကိုဌေးမြိုင်က “မေ”ဆိုတဲ့ ဝတ္ထု ထုတ်လိုက်လို့ ဒဂုန်တာရာဆိုပြီး နာမည်ကြီးသွားတာ။ ကိုဌေးမြိုင်က ဗမာ့တပ်မတော်အရာရှိကြီးတွေ၊ ဖက်ဆစ် တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်တွေနဲ့လည်း တော်တော်ရင်းနှီးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ကိုယ်တိုင်က ကျန်းမာရေးအခြေအနေ မျက်စိအမြင်အားနည်းတာကြောင့် လက်နက်စွဲကိုင်ပြီး စစ်ထဲမလိုက်နိုင်ဘူး။ သူက ၁၉၄၆ ခုနှစ်မှာ တာရာဆိုတဲ့ မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်ကို ထုတ်တော့ အဲဒီစာအုပ်ထဲမှာ လူကိုလေ့လာခြင်းခေါင်းစဉ်နဲ့ ရင်းနှီးခင်မင်သူတွေအကြောင်းရေးတယ်။ ဗိုလ်ချုပ် အကြောင်း ရေးတော့ အောင်ဆန်း(သို့မဟုတ်)အရိုင်းလို့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ရေးချလိုက်တာ စာဖတ်ပရိသတ်နဲ့ နိုင်ငံရေးလောကအသိုင်းအဝိုင်းက သိပ်အံ့ဩသွားကြတယ်”

“ဟုတ်တယ် ဦးနေဝင်း၊ ကျွန်တော်မှတ်မိတယ်။ “အောင်ဆန်းသည် ခိုင်းခံ”

ကြမ်း၏၊ ကြောင်၏၊ သို့သော် ကိစ္စမရှိ။ သူသည် ဧည့်ခန်းဆောင်မှ ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်းမဟုတ်၊ သူသည် တစ်ခုတည်းသောရည်ရွယ်ချက်နှင့် တစ်ခုတည်း ကိုသာလုပ်သော နိုင်ငံရေးသတ္တဝါဖြစ်၏။ သူ့တွင် နိုင်ငံရေးအစီအစဉ် ပြင်းထန်လှချေ၏။ နိုင်ငံရေး တစ်ခုတည်းကိုသာ လုပ်သော လူမျိုးဖြစ်၏ လို့ ရေးတာကို” ပြီးတော့ရေးသေးတယ် “သူ့ကို ကြောင်သည်ဟု အမှတ်မထား၊ သူ့တွင် သိမ်မွေ့ခြင်းမရှိ၊ အလှအပကို မမက်မော၊ သူသည် ကြမ်းတမ်းသည်၊ ရိုင်းသည်၊ ဆက်ဆံရေး ဧည့်ဝတ်ထုံးစံ၊ ယဉ်ကျေးခြင်း စသည်တို့ကို သူသည် ဂရုမစိုက်၊ ဂီတ၊ ပန်းချီ၊ သဘင်စသော အနုပညာရပ်များကို မလိုက်စား၊ သူ့ကိုယ်သူ အတင်းယဉ်ကျေးအောင်မလုပ်၊ သူသည် နဂိုအတိုင်း ခပ်ရိုင်းရိုင်း၊ ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင် မပြုမပြင်ဘဲ နေ၏..တဲ့။”

စာပေဝါသနာထုံသော ဆရာကျော်စွာက သူဖတ်ဖူးသော (အောင်ဆန်း သို့မဟုတ်အရိုင်း)ဆောင်းပါးကို ပြန်ပြောပြီးနောက် ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းက ဆက်လက်၍...

“ကိုယ်က ကိုဌေးမြိုင် အဲဒီလိုရေးတာကို သဘောကျလို့ သူ့နေတဲ့ ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်း (၁၄)လမ်းအိမ်ကို သွားပြီး တာရာမဂ္ဂဇင်းကိုတောင်းတယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီဆောင်းပါးကို ဗိုလ်ချုပ်ကိုပြတော့ “အင်း ဌေးမြိုင်ကတော့ ငါ့ကို အရိုင်းတဲ့ကွာ”လို့ သဘောထားကြီးကြီးနဲ့ ပြန်ပြောတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်က ကိုဌေးမြိုင် အဲဒီလိုရေးတာကို စိတ်ဆိုးပုံ မရဘူး။ ရင့်သီးလွန်းတယ်လို့လည်း မယူဆဘူး၊ ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက အားမနာတမ်း ဝေဖန်လိုက်တာကို ပြုံးပြီး လက်ခံတဲ့အသွင်မျိုးပဲ။ သူ့ကိုယ်တိုင်က ၁၉၄၃ ခုနှစ်လောက်ရေးခဲ့တဲ့ ကိုယ်ရေးအထုပ္ပတ္တိမှာ သူ့ခံယူချက်ဖြစ်တဲ့ “လွတ်လပ်သော လူရိုင်းဘဝကို မလွတ်လပ်သော လူယဉ်ကျေးဘဝထက် အဆတစ်ရာကြိုက်သည်။ နှစ်သက် သည်လို့ ရေးခဲ့ဖူးတယ်”ဟု ပြန်လည်ဖောက်သည်ချလေသည်။

ကျွန်တော်တို့ဝိုင်းသည် စကားလက်စမဆုံးသောကြောင့် သူသိငါသိ ပြောကြရာမှ အစ်ကိုမျိုးဆက်က

“ကဲ သီချင်းဆိုဖို့ ပြန်စကြရအောင်ဗျာ”ဟု ပြောတော့မှ စစ်ကိုင်း စဉ်အိုးကြီးက အစ်ကိုမျိုးဆက်အဖေရေးတဲ့ ဇာတ်မာန်သီချင်းက ဒီနေရာ ဒီအချိန်နဲ့ဆို ပိုကိုက်မယ်ဟု အကြံပြုလေသည်။

ကျွန်တော်က မယ်ဒလင်ဆရာ ရွှေမြတ်သောင်းတင်ကို အဲဒီသီချင်းရဲ့ရဲ့လား မေးတော့။ ခေတ်ဟောင်းသီချင်း မှန်ရင်လာချင်ရာလာခဲ့ဟု လက်မထောင်၍ ပြောလိုက်သည်။

- (ဒါဒို့တိုင်းတို့ပြည် တို့မြန်မာတွေ)၂ မြင့်မြတ်တဲ့ဂုဏ်ကျက်သရေ ကျုပ်တို့ရဲ့ ရွှေထီးရွှေနန်းတင့်ဆန်းပေ အာဇာနည်ဗုဒ္ဓဘာသာ အမျိုးသားတိုင်းပြည် ရာဇဝင်ရှေးထုံးစဉ်လာ ထွန်းတောက်ခဲ့ပေ ပိုင်ဆိုင်သူဘိုးဘွားဘီဘင် တို့အမွေ တို့ပြည့် တို့မြေ

သံပြိုင် ရိုးရာအခြေ မညှိုးပါသလေ မျိုးသာကိစ္စယ်ဆင်းသက်ပေ ဒါတို့ရွှေထီး ဒါဒို့မြေကြီး စည်ထီးခရိုင် ကိုယ်ပိုင်မြန်မာပြည် (တက်လူတွေ)၂ လုံ့လဝီရိယရှိကြစေ မျိုးဂုဏ်တက်အောင် ရွက်ဆောင်မလေ တို့တာဝန်အမှန်ပေ အာဇာနည်ဗုဒ္ဓဘာသာ အမျိုးသားတိုင်းပြည် ရာဇဝင်ရှေးထုံးစဉ်လာ ထွန်းတောက်ခဲ့ပေ ပိုင်ဆိုင်သူ ဘိုးဘွားဘီဘင် တို့အမွေ တို့ပြည့် တို့မြေ

- (မျိုးရိုးနဲ့ တန်ခိုးရှိခဲ့သလေ ထီးနန်းနဲ့ စံမြန်းလာတာတွေ ကမ္ဘာမိုးမြေ တေဇာတော်ဖြိုးဝေ ဗမာမျိုးတွေ စိတ်အားတက်ကြစေ ရွှေမှန်ကင်းစစ် ဝင်းဝင်းတောက်ခဲ့ပေ နောင်လာနောက်သားတွေ သိအပ်ကြတဲ့အခြေ)၂ မြန်မာချင်းရိုင်းပင်းစေ ဘုန်းတန်ခိုးတိုးတက်ကြဖို့ ခေတ်ကောင်း

ရောက်ပေါ့လေ

- (မျိုးကျက်သရေ တိုးတက်စေ အောင်ကြောင်းမဂ်လာအခြေ
မိုးအောက်မြေ တန်ခိုးတောက်ပေ ခေတ်ကောင်းရောက်ပြီ/ပေါ့
လေ)၂

အောက်ကျမခံဘူးဟေ့ အမျိုးသားတို့ရေ အောက်ကျမခံဘူးဟေ့
အမျိုးသမီးတို့ရေ မြန်မာပေါင်းအကြောင်းသိစေ အာဇာနည်တွေ
ရွှေမှန်ကင်းအချင်းတို့ရေ အာဇာနည်တွေ
တိုင်းပြည်လုံးပဲ နယ်လုံးပဲ ညီညွတ်ကြစေ မျိုးရိုးက
အထက်တန်းစားတွေ

သံပြိုင် ရိုးရာအခြေ မညှိုးပါသလေ မျိုးသားကီနွယ်ဆင်းသက်ပေ
ဒါတို့ရွှေထီး ဒါဒို့မြေကြီး စည်ထီးခရိုင် ကိုယ်ပိုင်မြန်မာပြည်
(တက်လူတွေ)၂ လုံ့လဝီရိယရှိကြစေ မျိုးဂုဏ်တက်အောင်
ရွက်ဆောင်မလေ တို့တာဝန်အမှန်ပေ အာဇာနည်ဗုဒ္ဓဘာသာ
အမျိုးသားတိုင်းပြည် ရာဇဝင်ရှေးထုံးစဉ်လာ ထွန်းတောက်ခဲ့ပေ
ပိုင်ဆိုင်သူ ဘိုးဘွားဘီဘင် တို့အမွေ တို့ပြည် တို့မြေ

ဇာတိမာန်သီချင်းက ဥဩဘသောင်တစ်ဦးတည်းဆိုခဲ့သော သီချင်းဖြစ်သော်
လည်း ယခု ကျွန်တော်တို့က လူစုလူဝေးအင်အားနှင့် သံပြိုင်ဟစ်ကျွေးလေရာ
ဆရာစံနှင့် သခင်ဖိုးလှကြီးကျောက်ရုပ်ပင် ခေါင်းထောင်၍လာသည်ဟု ထင်ရ
လောက်ပေသည်။

ဇာတိမာန်သီချင်းပြီးတော့ သီချင်းတစ်ပုဒ် ရွေးကြပြန်ရာ အများသဘော
တူညီသည့် သီချင်းတစ်ပုဒ်ရသည်။ ထိုသီချင်းကား အေဝမ်းရွှေညာမောင်ရေးသည့်
“ခေတ်ဆန်းချိန်” သီချင်းဖြစ်လေသည်။ ထိုသီချင်းရွေးရခြင်း အကြောင်း ကို
ကိုခင်မောင်ညွန့်က သူ့သိသည့်အတိုင်း ပြောရာ

“၁၉၄၀ ခုနှစ်လောက်ကပေါ့ဗျာ ဗိုလ်ချုပ်က တို့ဗမာအစည်းအရုံး အတွင်း ရေးမှူး သခင်အောင်ဆန်းပေါ့။ သူက မကျန်းမာလို့ ကူးစက်ရောဂါကု ဆေးရုံ တက်ရတယ်။ အဲဒီဆေးရုံတက်နေတုန်းမှာ ဘေးကတင်ကလူနာတွေကို တောင်အားမနာဘဲ ဝေဝေစီစီ ရွှေငွေအလီလီ သာကီဇာနည်မင်းလုပ်ခဲ့နေပြည် ဆိုတဲ့ ငေတ်ဆန်းချိန်သီချင်းထဲက အပိုဒ်တစ်ပိုဒ်ကို ဘယ်ကီးနဲ့မှ မမိဘဲ အသံကိုမှအားမနာ ဆောင့်ဆောင့်ဆိုတယ်။ ဘေးကတင်ကလူနာကတော့ သူ့ကို အရူးလို့ထင်နေကြတာပေါ့။ ထင်လည်းထင်စရာပဲ။ ဆံပင်ကလည်း ထိုးထိုး ထောင်ထောင် မသေမသပ် ဆေးရုံဝတ်စုံ ကလည်း ဘောင်းဘီကျား အင်္ကျီကျား၊ သူနဲ့ကလည်း မတော် ပွရောင်းရောင်းရှိပြီး ဝတ်ထားပုံကလည်း ကပိုကရို၊ ဒါပေမဲ့ သူက နိုင်ငံရေးစကားတော့ တော်တော်ပြောတယ်။ ဆေးရုံက လက်ထောက် ဆရာတွေ ဘင်္ဂလီကုလားတွေ၊ နပ်စ်မတွေ လာတဲ့သူမှန်သမျှ တိုင်းပြည်အခြေ အနေနဲ့ အင်္ဂလိပ်ကို မကြိုက်တဲ့အကြောင်းချည်းပြောတယ်။ ပြီးတော့ သူဆိုနေတဲ့သီချင်းကလည်း အင်္ဂလိပ်အစိုးရက မဆိုရဘူးဆိုပြီး ပိတ်ထားတဲ့သီချင်း၊ နောက်တော့ သူ့ဆီကို သခင်နု တို့လာတော့ သခင်အောင်ဆန်းမှန်း သိသွားကြ တယ်တဲ့”

ကိုခင်မောင်ညွန့် စကားဆုံးတော့ ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းရော ရွှေမြိတ် သောင်းတင်ပါ သီချင်းစတီးနိုင်ရန်တွက် အသံစမ်းနေကြပြီဖြစ်လေသည်။

“အဲဒီသီချင်း ဘယ်သူရသလဲ၊ ဘယ်သူဆိုမလဲ လုပ်ကြဗျာ”

ရွှေမြိတ်သောင်းတင်က အဆိုရှင်ကို ဖိတ်ခေါ်တော့ ကိုသူရဇော်က သူဆိုမည်ဟုပြောကာ ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

- ရွှေထီးရွှေနန်း ရွှေကြွင်းစုံသည် ဘမယာသနအောင်ဌာနီ
ရှင်ဖြူပစ္စုန် လှစ်ခြုံမိုးလို့ ဪရှေ့ရှေးက မြန်မာတို့နေပြည်
တို့ဘုရင်တွေ စိုးမိုးအုပ်ချုပ်သည်xxx

(ဝေဝေစိစိ ရွှေငွေအလီလီ ဝေဝေစိစိ သာကီဇာနည်
မင်းလုပ်ခဲ့တဲ့နေပြည်

ရွှေဘုံရွှေနန်းက ရွှေဗဟိုရိပ်သံများကို မကြားရတော့သည်
ငါးဆယ့်သုံးနှစ်ကျော်မျှ ကြာခဲ့လေပြီ)၂ သို့ပေမယ့်လို့
ကဝိန္ဒပညာရှိတို့ သိုက်တဘောင်တေးတွေ ညွှန်းခဲ့ပြီ
နဂါးမြွေကို ဖားတွေလွှမ်းလိမ့်မည်
ကျားဘုရင်ကို သားသမင်ဝိုင်းချိမ့်မည် ကြောင်တသုတ်ကို
ကြွက်အုပ်နှိမ်လို့ချီ

သံပြိုင် (တို့ဗမာပြည် ဇာတာစန်းမှာ ပွင့်လန်းလာခဲ့ပြီ ဘုန်းတေဇာ
သမ္ဘာလျှမ်းမည် စာဆိုတွေနဲ့အညီ မမေ့နိုင်သည်
ခေတ်ဆန်းချိန် ရောက်လုနီးပါပြီ)

- ကုမ္ဘာရီအပျိုစင်များက မျိုးချစ်စိတ်တွေထက်သန်လာကြပြီ
ဝတ်ကြဆင်ကြပါသည် (တို့မြန်မာဖျင်ပင်နီ)၂ အမော်အကြား
အတုအပ တစ်ခုမှမရှိကြပါသည် ယခုမှ သတိရလေတော့သည်

သံပြိုင် (တို့ဗမာပြည် ဇာတာစန်းမှာ ပွင့်လန်းလာခဲ့ပြီ ဘုန်းတေဇာ
သမ္ဘာလျှမ်းမည် စာဆိုတွေနဲ့အညီ မမေ့နိုင်သည်
ခေတ်ဆန်းချိန် ရောက်လုနီးပါပြီ)

- အမျိုးသားတွေ နိုးကြားလာကြပြီ ကြိုးစားရှာကြသည်
ကူညီညာဝိုင်းကာ (တို့တိုင်းတို့ပြည်)၂ သာယာစေဖို့အတည်
အနစ်နာခံကာ ကမ္ဘာမြေအတွင်း မြန်မာတွေစာရင်းဝင် ဖြစ်စေမည်
တိုင်းပြည်အကျိုးခော် နှိုးဆော်လိုက်ပါသည်xxx

သံပြိုင် (တို့ဗမာပြည် ဇာတာစန်းမှာ ပွင့်လန်းလာခဲ့ပြီ ဘုန်းတေဇာ
သမ္ဘာလျှမ်းမည် စာဆိုတွေနဲ့အညီ မမေ့နိုင်သည်

ခေတ်ဆန်းချိန် ရောက်လုနီးပါပြီ)

ဆိုလို့ကောင်း၊ တီးလို့ကောင်း၊ စကားပြောလို့ကောင်းနေသဖြင့် နေဝင် သွားသည်ကိုပင် အမှတ်မထားမိကြ။

“ကဲကဲ နောက်ဆုံးသီချင်းတစ်ဖုဒ်ရွေးပြီး ပွဲသိမ်းရရင်ကောင်းမယ်”

“နောက်ဆုံးရွေးဖို့ဆိုရင် ကျွန်တော်ကတော့ ဗိုလ်ချုပ်ကိုယ်တိုင်က လေးလေးစားစားနဲ့ သီချင်းရေးဆရာကြီး တွေ မေတ္တာရပ်ခံ ရေးခိုင်းတဲ့သီချင်း တွေထဲက ရွေးချင်တယ်”

“အင်း ဒီလိုဆိုရင် အကျင့်ဆိုး ဆိုတဲ့သီချင်းကို ရွေးရင်ကောင်းမလား”

“ကောင်းတယ် ဒီသီချင်းကိုရေးဖို့ အဖေဆီကို ဗိုလ်ချုပ်က ပထမဦးဆုံး တောင်းခံတယ်။ အဖေက ဒဂုံဆရာတင်တို့ ရန်နိုင်စိန်တို့နဲ့ပါ သုံးယောက်ပေါင်း ခေါင်းချင်းဆိုင်ရေးရရင် ပိုကောင်းမယ်ဆိုပြီး ရေးကြတာ”

“ဗိုလ်ချုပ်က ဒီအကျင့်ဆိုး ဆိုတဲ့သီချင်းကို ဘာလို့ရေးခိုင်းရတာလဲ”

“အဖြစ်ကဒီလိုဗျာ ဂျပန်ခေတ် နန်းရင်းဝန်ကြီး ဒေါက်တာဘမော်ဆိုတာ အဓိပတိအာဏာရှင်ဖြစ်လာတော့ မျိုးချစ်ပါတီခေါင်းဆောင် ဂဠုန်ဦးစောတို့က မကျေနပ်ဘူး၊ ဒေါက်တာဘမော်ဆိုတာ ဝန်လုံတော်ရ ဥပဒေပါရဂူဖြစ်ပြီး ဂဠုန်ဦးစောကတော့ ခြောက်တန်းအောင် တတိယတန်းရှေ့နေကလေးပေါ့ဗျာ။ တစ်နေ့ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ခန်းမမှာ ဒေါက်တာဘမော်နဲ့ ဂဠုန်ဦးစောတို့ စကားစစ်ထိုးပွဲလုပ်တော့ ဦးစောရဲ့ Right by or wrongly it is very ugly ဆိုတဲ့ စကားတစ်ခွန်းနဲ့ ဦးစောက ဒေါက်တာဘမော်ကို အလဲထိုးချလိုက်တယ်။ မြန်မာပြည်ဘုရင်ခံကလည်း ဒေါက်တာ ဘမော်အစိုးရကို နုတ်ထွက်စေပြီး ဝတ်လုံတော်ရ ရွှေကျင်ဦးပုခေါင်းဆောင်တဲ့ အစိုးရသစ်ဖွဲ့တယ်။ လူပါးလူနပ် ကလိမ်စေ့ ငြမ်းဆင်တတ်တဲ့ ဦးစောက ဒို့ဗမာသခင်တွေနဲ့ ပေါင်းပြီး ဦးပုအစိုးရကို ကက်ဘီနက်မှာ အယုံအကြည်မရှိ အဆိုတင်သွင်းတော့ ဦးပုအစိုးရ ပြုတ်ကျသွား

ပြန်တယ်။ အဲဒီတော့ တိုင်းပြည်က အပြောင်းအလဲတွေများပြီး ကြက်ယက်ထားသလို ဖြစ်ချင်သလိုဖြစ်နေပြီပေါ့ဗျာ။ ဒီတော့ ဗိုလ်ချုပ်က စကားလုံး ရိုးရှင်းရမယ်။ လွယ်ကူရမယ်။ တေးသွားကလည်း သိပ်ခက်ခက်ခဲခဲမဟုတ်ဘဲ တစ်ခါကြားရုံနဲ့ ရင်ထဲစွဲသွားစေရမယ့် သီချင်းမျိုးရေးပေးပါလို့ ပြောတော့ ဆရာကြီးတွေက ဗိုလ်ချုပ်သဘောကျနိုင်မယ့် သီချင်းရေးပေးလိုက်တာ တကယ်လည်း သီချင်းက ကောင်းလွန်းလှပါတယ်”

“ဟုတ်တယ် ကျွန်တော်မှတ်မိတယ်။ ဒါရိုက်တာ ဗိုလ်ကလေးတင့်အောင်နဲ့ ဂီတမှူးဂီတလုလင်မောင်ကိုကို တင်ဆက်တဲ့ ရီရီအချစ် ရီရီကုသိုလ်ပြဇာတ်မှာ အခန်းကူး အခန်းပြောင်းသီချင်းတီးတော့ ဒီအကျင့်ဆိုးသီချင်းကိုပဲ တီးတယ်။ ဒဂုံရွှေလို့ခေါ်တဲ့ စိန်ဂွန်းထွန်းရွှေက ထွက်ထွက်ဆိုပြတယ်”

ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းနှင့် ရွှေမြတ်သောင်းတင်တို့က သူတို့မိလိုက် ကြည့်လိုက်ရသော ပြဇာတ်ခေတ်တွင် သီချင်းအကြောင်း ဖြစ်ပေါ်လာပုံတွေ ပြောတော့ အားလုံးက ငေးပြီးနားထောင်နေကြသည်။ ပြီးတော့မှ အစ်ကိုမျိုးဆက်က

“ကျွန်တော်တို့ အဲဒီသီချင်းရကြတယ် မဟုတ်လား၊ ပြိုင်တူဆိုကြရ အောင်” လို့ စလိုက်တော့

- အလုပ်လုပ်ရာဝယ် အစကသာရယ် အဆုံးထိအောင်ပင်
မကြံချင်တယ် အားလျော့တာရယ် အားပျော့တာရယ်
အဲဒါအကျင့်ဆိုးတယ်
တစ်ယောက်က ဒီလို တစ်ယောက်ဟိုလို
အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ဂုဏ်ပြိုင်တယ်
နည်းလမ်းအပိုတွေ စည်းကမ်းမရှိသေ အဲဒါ အကျင့်ဆိုးတယ်xxx
- ဒီလိုအကျင့်ဆိုး စိတ်များထားလို့ သံသရာရှည်လာတယ်
မြန်မာပြည်မှာတကယ် ကောင်းအောင်အကျိုး မနောကရွယ်

- ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးက ပြောသမျှနာခံမယ်xxx
 ငယ်သူကနည်းလွဲမှားဆို အကြီးအကဲများကို မရိုသေတယ်
 ရွယ်တူတွေ အသင်းအပင်းဖွဲ့နောင် အချင်းချင်းတည့်အောင်
 မပေါင်းကြတယ်
 သေချာစွာ နောက်တစ်ထစ်မှတ်ကွယ်
 ကောက်ကျစ်တဲ့ဝါသနာရယ် ဂုဏ်ပါဝါမိုးလောက်မကသူ
 အများတကာလုပ်တော့ ရှုပ်ဖို့ကြံတယ် အာကျယ်တာတွေရယ်
 ပြည်ခွင်တစ်မိုးမှာ တန်ခိုးမမှိန်ဖွယ်
 ဒီအကျင့်ဆိုးတွေ ချိုးနှိမ်ကာ ဖျောက်မယ်
- အလိုက်မသိတာတွေရယ် ကိုယ့်အဖို့တော့ ကိုယ်သိတယ်
 နောက်လူတော့ ပစ်ကာပယ် ဒီလူမျိုး အကျင့်ဆိုးတယ်
 ရှေ့စကားတွေကိုပယ် ခေတ်အလိုက်တော့ သူနားမလည်
 ဆရာ့ကိုလည်းပစ်ကာပယ် ဒီလူသား အလွန်များတယ်xxx
- ကမ္ဘာမှာလည်း ရှိပါတယ် မြန်မာမှာလည်း
 အလွန်တရာပေါ့ပါတယ်
 ဒီအကျင့်ဆိုးမျိုး လူတိုင်းပစ်ခွာ တို့တိုင်းသစ်မှာ
 ဆန်းသစ်ဖို့လိုတယ် ပစ်ပယ်ကြစေဖွယ်

ဗိုလ်ချုပ်ကို အကြောင်းပြု၍ ပျော်စရာလည်းကောင်း၊ ဗဟုသုတလည်းရ၊
 အနုပညာသမားတွေ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဖျော်ဖြေခဲ့ကြသည်။ ညနေခင်းဂီတဆည်းဆာ
 ပွဲလေးကတော့ ပွဲသိမ်းပါတော့မည်။

“ကဲ ကျွန်တော်တို့ပွဲသိမ်းမှာတော့ သီချင်းမဟုတ်ဘဲ ထူးထူးခြားခြားလေးနဲ့
 သိမ်းချင်တယ်”ဟု ကိုခင်မောင်ညွန့်က တောင်းဆိုတော့ စဉ့်ကိုင်စဉ့်အိုးကြီးက
 ထူးခြားချင်ရင် ဟောဒီမောင်နီရဲ့ ဗိုလ်ချုပ်မိန့်ခွန်းနဲ့သိမ်းချင်တယ်”ဟု အကြံပြု

လေသည်။

မောင်နီခေါ် တောင်ကြီးကလျောင်းကီးသည် ဆိတ်ဆိတ်ငြိမ်ငြိမ် ကိုယ်တို့ အိမ် ဟာသပြဇာတ်၌ တရုတ်လျောင်းကီး အဖြစ် သရုပ်ဆောင်ရာ တကယ့်တရုတ် သံနှင့် သရုပ်ဆောင်ကောင်းသောကြောင့် နာမည်ရထားသူဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် ဆောက်လုပ်ရေးဝန်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်စိန်ဝင်း၏ ထားဝယ်လေသံကို ချွတ်စွတ်တူအောင် ပြောနိုင်သူဖြစ်ပြီး သဘောကောင်း ဝန်ကြီးက သူ့ကိုခေါ်ပြီး သူ့ရှေ့မှာ အပြောခိုင်း ကြည့်တော့ သဘောကျလွန်းလို့တဲ့။ အခုလည်း ဗိုလ်ချုပ်မိန့်ခွန်းကို ဗိုလ်ချုပ်လေသံအတိုင်းပြောရန် စစ်ကိုင်းစဉ်အိုးကြီးက အဆိုပြုလိုက်သောအခါ အားလုံးက ဝိုင်းထောက်ခံကြသောကြောင့် မောင်နီမှာ “ဟပ်လား ဟပ်လား” ဟု အစချီကာ မိန့်ခွန်းရွေးပါတော့သည်။ သူ့မိန့်ခွန်းကား ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၁၃)ရက်နေ့ ရန်ကုန်မြို့တော်ခန်းမတွင် ဗိုလ်ချုပ်နောက်ဆုံးဟောခဲ့သော မိန့်ခွန်းဖြစ်ပါပေသည်။

“ကျွန်တော်တို့အစိုးရဟာ တိုင်းပြည်လူထုက ထောက်ခံလို့ဖြစ်လာတဲ့ အစိုးရဖြစ်တယ်။ တိုင်းပြည်လူထုက မကြည်ညိုဘူးလို့ သိလာတဲ့တစ်နေ့မှာ တွယ်ကပ်မနေဘူး။ ထွက်ပေးမယ်။ သို့သော် တစ်နှစ်လောက်စောင့်ကြည့် တဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုလူစားလဲဆိုတာ ‘သီလိမ့်မယ်။ ရာဇဝင်မှာ အဆဲခံရမယ့်လူစားမျိုးမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ကိုယ်တိုင်သိမယ်။

ဗမာပြည်လွတ်လပ်ရေးရတဲ့အခါ ပြန်လည်ထူးထောင်ရေးစီမံကိန်းများကို အမျိုးမျိုးသောနည်းဖြင့်လုပ်မှ ခပ်ရိုင်းရိုင်း ဗမာစကားပြောရရင် အတော့ကို(ပြ) အောင်ကြိုးစားလုပ်နိုင်မှ အနှစ်(၂၀)လောက်ကြာမှာ ဗမာပြည်တော်ရုံရောက်မယ်။ မလုပ်လို့ရုံရင် ယိုးဒယားတောင်မီမှာမဟုတ်ဘူး။ အခြားလွတ်လပ်သော တိုင်းပြည်များ ခြေတစ်လှမ်းလှမ်းရင် ကိုယ်က (၄-၅)လှမ်း လှမ်းနိုင်မှ တော်ရုံကျ မယ်။ အဲဒီလိုမလုပ်ရင် ဟိုလူလာလည်း မျက်နှာချိုသွေးရ ဒီလူလာလည်း မျက်နှာချို

သွေးရ(ဖာသယ်)လိုနိုင်ငံဖြစ်မှာပဲ။

လွတ်လပ်ရေးလိုချင်ရင် လွတ်လပ်ရေးရတဲ့ စည်းကမ်းညီညွတ်မှုတွေကို ထိန်းထားပါ။ ထူထောင်မှုကိုလုပ်ကြပါ။ အဲဒီလိုလုပ်ပြီးတဲ့နောက် ရှေ့ကို လွတ်လပ်ရေးအရသာကို ခံစား စံစားချင်တယ်ဆိုရင် အလုပ်လုပ်ကြဖို့ အလုပ် လုပ်တဲ့နေရာမှာ စည်းကမ်းရှိဖို့ ပြင်ဆင်သင့်တာတွေကို ပြင်ဆင်ဖို့၊ ခင်ဗျားတို့သောက်ကျင့်တွေကို ပြင်ဆင်ဖို့လိုနေပြီလို့ ကျွန်တော်ပြောခဲ့မယ်”



ဝေမွန်လင်း



ဘန်ကောက်လုံချည် သနပ်ခါးရောင်၊ မန္တလေးပိုးတိုက်ပုံအင်္ကျီ၊
 သဲကြိုးအဖြူရောင် လေယာဉ်ပျံဖိနပ်ကိုစီးပြီး အစည်းအဝေးသွားမယ့်
 ဗိုလ်ချုပ်ကို မြင်ရတော့ အော် ဒီနေ့မှ တို့ဗိုလ်ချုပ်က “စမတ်”
 တော်တော်ကျနေပါလားလို့ တောင် ထင်မိပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်က
 ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နဲ့ သမီးထွေးလေး မမရုကို တယုတယ နမ်းရှုပ်ပြီး
 ချွတ်ဆက်နေပုံကလည်း ကျွန်တော့ မျက်စေ့ထဲမှာ ခုချိန်ထိ မထွက်သေး
 ပါဘူး။

အခန်း(၉)

အာဇာနည်နေ့တိုဖြင့် မမေ့သင့်ပါသလေ

နောက်ဆုံးည

ပွဲကြည့်ပရိသတ်မှာ နောက်ဆုံးညပို့လားမသိ ကြိတ်ကြိတ်တိုးစည်လှသည်။ ဒီလိုပွဲမျိုးက တစ်နှစ်မှ တစ်ခါ သီတင်းကျွတ်လတွင် ကျင်းပသော မကွေးမြို့သလွန်ဘုရားပွဲကိုသွားနိုင်ပါမှ ကြည့်ရမည်။ ဒါတောင် အလကားမရ ပွဲကြည့်ခကလည်း ဈေးကြီးပါဘိ။ ခုတော့ ဖျာခမရှိ၊ ရုံဝင်ခမရှိ ကြယ်ပေါင်း ခနေသည့် လမင်းကြီးထိန်ထိန်သာနေသည့် အောက်တွင် ဖိမ်နှင့်ကြည့်ရတော့ တန်မှတန် ယဉ်ကျေးမှုဇာတ်ကြီးထက်တောင်သာသည် ပြောရအောင် နိုင်ငံကျော် အဆိုတော် တွေရဲ့ သီချင်းတွေ နားထောင်ရ၊ ဟာသပြဇာတ်တွေကြည့်ပြီး တစ်ခါတည်း တဟားဟားရယ်ရ၊ ရာမ ဇာတ်တော်ကြီးကို ဘဲလေးအကနဲ့ သရုပ်ဖော်တဲ့

အနုပညာမြောက်ကကွက်တွေ၊ အငြိမ့်ပျက်လုံးတွေ၊ နှစ်ပါးခွင်တွေ၊ နောက်ပိုင်း
ဇာတ်တော် ကြီးခင်းတော့ လွမ်းရမို့၊ မိုးလင်းလို့၊ ပွဲသိမ်းမှာတောင်စိုးနေရအောင်
ကောင်းမှကောင်းပေါ့လေ။

“ဆရာ ဒီညတယ်သားနားနေပါလား၊ ဘယ်လိုးဖတ်တိုက်ပုံအကျီအနက်နဲ့၊
ပိုးပုဆိုးနဲ့။”

“ဟုတ်တယ်၊ ကိုယ့်အစီအစဉ်မှာ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ထွက်ပြီးပြောရမှာ
ဒီညတော့ နောက်ဆုံးညမို့၊ ဗိုလ်ချုပ်တို့ အာဇာနည်တွေကျဆုံးရတဲ့အကြောင်းနဲ့၊
အာဇာနည်တွေကို ဂုဏ်ပြုတဲ့သီချင်းတွေ တင်ဆက်မှာကွ”

“ဟာ ကောင်းတာပေါ့ဆရာရယ်။ ဆရာက ဇာတ်သဘင်တွေရဲ့သဘောကို
သိသားပဲ”

“သိတာပေါ့၊ ဇာတ်သဘင်တွေဟာ နောက်ဆုံးညရောက်ရင် အဲဒီမြို့က
ပရိသတ်တွေစွဲကျန်ရစ်ခဲ့အောင် သူတို့ရဲ့ အင်္ဂါ၊ အပြော အကောင်းဆုံးနဲ့၊
နောက်ပိုင်းဇာတ်တွေနဲ့ အလွမ်းသယ်ကြတော့တာပဲ။ ကိုယ်လဲ ဗိုလ်ချုပ်ကို
ချစ်ခင်လေးစားနေကြတဲ့ ပရိသတ်ကြီး လွမ်းကျန်စွဲကျန်ရစ်အောင် လုပ်ခဲ့မှာ
ကြည့်နေ”

ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းက သူ့အစီအစဉ်တော့ ပရိသတ်ရဲ့စိတ်အာရုံများ
သူ့ဆီရောက်အောင် ပဏာမ စ၍ခင်းလိုက်ရာ

“ကျွန်တော်ကတော့ စာရေးဆရာ တက္ကသိုလ်နေဝင်းပါ။ စာရေးဆရာ
ဆိုတော့ ပရိသတ်ကြီးနဲ့ အလှမ်းနည်းနည်း ဝေးချင်ဝေးနေပါမယ်။ ဒါပေမဲ့
ကျွန်တော်ဟာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနဲ့အတူ နှစ်ပေါင်းများစွာ မိနစ်၊ နာရီမခြား
အတူစား အတူသွားခဲ့ပြီး ဗိုလ်ချုပ်ကျဆုံးတဲ့အချိန်မှာ အဲဒီမြင်ကွင်းကို ပထမဦးဆုံး
မြင်တွေ့ရတဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့အပါးတော်မြို့ ဗိုလ်ထွန်းလှဆိုရင် အားလုံးက ပိုပြီး
စိတ်ဝင်စားလိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်”

ပရိသတ်နှင့် မိတ်ဆက်ရာတွင် ပညာသားပါလှသည့် ဆရာ့ကို ကျွန်တော်
ဇာတ်စင်ဘေးကကြည့်ရင်း လေးစားနေမိသည်။ ကျွန်တော့်ဘေးတွင် ဆရာခေါ်လျှင်
အဆင်သင့်ထွက်ရန်လာစောင့်နေကြသော အဆိုတော်များရှိနေကြသည်။

“၁၉၄၇ ခု၊ ဇူလိုင်(၁၉)ရက် စနေနေ့၊ သေသောသူကြာလျှင်မေ့ဆိုပေမဲ့
မြန်မာပြည်သူအားလုံးကတော့ မေ့ပျောက်လို့မရနိုင်တဲ့ အဲဒီနေ့ကို ခုချိန်ထိ
သတိရနေကြဆဲဖြစ်ပါတယ်။ နှစ်လရာသီ ခါခါလည်ရွေ့ပေမဲ့ အာဇာနည်
နေ့ကိုတော့ မမေ့သင့်ပါသလေ ဆိုတဲ့ အာဇာနည်နေ့ပေါ့လေ”

ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်း ပြောနေစဉ်မှာပင် တူရိယာဝိုင်းမှ အာဇာနည်
သီချင်းတစ်ပုဒ်အား နောက်ခံဘက်ကရောင်းအဖြစ် ခပ်မှိန်မှိန်လေး တီးပေး
နေသည်။

“အဲဒီနေ့က ဗိုဗုတုရာသီဖြစ်လို့ ရန်ကုန်တစ်မြို့လုံးရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်း
ကင်တခိုမှာ အုံ့မှိုင်းညိုမှုန်ပြီး မိုးရေစက်တွေကလည်း တစ်ချက်တစ်ချက်
တဖွဲဖွဲဖြစ်လိုက် တဖြိုင်ဖြိုင်ရွာလိုက်နဲ့ လုံးလုံးစဲတယ်မရှိ စွေလို့သာနေပါ
တော့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်ကြုံတွေ့လိုက်ရတဲ့ အဖြစ်အပျက်ကတော့
လျှပ်တစ်ပြက်မြင်မက်လိုက်ရတဲ့ အိပ်မက် ဆိုးကြီးတစ်ခုလို ဘယ်လိုဘယ်လိုမှ
မယုံနိုင်အောင်ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။

ဘန်ကောက်လုံချည် သနပ်ခါးရောင်၊ မန္တလေးပိုးတိုက်ပုံအင်္ကျီ၊
သဲကြိုးအဖြူရောင် လေယာဉ်ယုံဖိနပ်ကိုစီးပြီး အစည်းအဝေးသွားမယ့် ဗိုလ်ချုပ်ကို
မြင်ရတော့ အော် ဒီနေ့မှ တို့ဗိုလ်ချုပ်က “စမတ်”တော်တော်ကျနေပါလားလို့တောင်
ထင်မိပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်က ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နဲ့ သမီးထွေးလေး မမစုကို တယုတယ
နမ်းရှုပ်ပြီး နှုတ်ဆက်နေပုံကလည်း ကျွန်တော့ မျက်စေ့ထဲမှာ ခုချိန်ထိ မထွက်သေး
ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ မျက်စိတစ်မှိတ်လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်းမှာပဲ တစ်ဒိုင်းဒိုင်း ထွက်ပေါ်
လာတဲ့ စက်သေနတ်သံတွေများနဲ့အတူ ဗိုလ်ချုပ်တို့ ရေတိမ်နစ်ခဲ့ရပုံကတော့

အလျင်အမြန်ပြသွားတဲ့ ရုပ်ရှင် ကားတစ်ကားကြည့်လိုက်ရသလိုပါပဲဗျာ”

ဆရာ့စကားဆုံးတွင် အစီအစဉ်အရ ပထမဦးဆုံးထွက်ရမည့် အဆိုတော် ခင်လေးရီတစ်ယောက် ဇာတ်ခုံရှေ့သို့ ရောက်ပြီး တီးဝိုင်းမှတီးသည့် သီချင်း တေးသွားအတိုင်း အလိုက်သင့်ဆိုလိုက်လေသည်။

- ကမ္ဘာတစ်လွှားနယ်သို့ နိုးကြားလာလျှင် တစ်ခေတ်တခါဖြင့် ကန်တော့မယ်ဟဲ့လို့ မြန်မာများရယ်တို့ ကိုးစားကာပင် အပြစ်ရှာမရသူမို့
 ဪ မေတ္တာဗလဝတွေနှင့် သစ္စာတော်ပြပုံပါရဲ့
 ချစ်တာနဲ့ တူကြရပေပေါ့ ရှုတ်ချလို မကုန်ဘွယ်
 ဗိုလ်ချုပ်ရယ် ဖြစ်လာရတာက လှစ်ကာပင်မဟာချင်ဘူး
 နစ်နာလှချည့်ရဲ့ ဆုံးရပုံနယ်***
- ဪ အလေးပြုလိုက်ပါရဲ့ ဆုံးရပုံနယ်
 ဪ အလေးပြုလိုက်ပါရဲ့ မအေးမှုတွေကြောင့်
 အဆွေးသာစုစုပြီး တွေးရှုလျှင်မကြည်နိုင်ပေဘူး
 ဘီအိုင်အေ ဗမာ့တပ်မတော်ရယ်နှင့်
 ပွဲစည်းကာ အလံတွေထူခဲ့ကြ မြန်ပြေသူလွတ်လပ်ကြောင်းကိုလ
 ဘာမထိစာနည်ဟောင်းတွေနှင့် မြန်မာပြည်တာရှည်
 ကောင်းစားအောင်လို့
 စုပေါင်းကာ သုတ်သင်ရပေသမို့
 မြေပြင်မှာ သေနတ်ဆိုတဲ့ပွဲတွေနှင့်
 ရင်ဆိုင်မှာ ယှဉ်ပြိုင်ကာကြလို့ရယ်လို့ နှိခဲ့သူမယ်***
- ခုဖြစ်တွေဖန်လာတဲ့အခင်းမှာတော့
 ဥပေဇွေကံကြမ္မာလာတဲ့အခင်းမှာတော့

ရင်နာပုံပြင်းလိုက်ပါတီ ခွေးမကမိုက်သူတွေရယ်
ဪ မတွေ့မဆ စရိုက်အမှုနဲ့ ပြုရက်တာများ
အိုကွယ် ပေးသမျှ ကျွေးသမျှနဲ့ ကိုက်ကာဆူလေတဲ့
ယခုစံနစ်ပါတကားxxx

ဒီသီချင်းက အတော်ထူးခြားတယ်ပြောရပါမယ်။ ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့
ခေါင်းဆောင်ကြီးများ လွမ်းတင့်ချင်း ဆိုပြီး ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းက
ရေးခဲ့လို့ပါပဲခင်ဗျား။

ယခုကြွရောက်လာကြတဲ့ ပရိသတ်ကြီးရဲ့ရင်ထဲမှာ အဲဒီနေ့က ဗိုလ်ချုပ်တို့
ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ကျဆုံးရ သလဲဆိုတာ အသိချင်ဆုံးဖြစ်မယ်လို့ ကျွန်တော်
ယုံကြည်ပါတယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီနေ့မှာ အနီးကပ်ဆုံးနဲ့ ပထမဦးဆုံး မြင်တွေ့ရတဲ့
ကျွန်တော့်ကိုလည်း အဲဒီမြင်ကွင်းကို ပြောပြစေချင်လိမ့်မယ်။ ကျွန်တော့်ဆီက
ကြားရဖို့ မျှော်လင့်စောင့်စား ကြမယ်ဆိုတာလဲ ကျွန်တော်မှန်းဆမိပါတယ်။ အဲဒီနေ့
၁၀ နာရီ ၁၀ မိနစ်တိတိအချိန်မှာ အမှတ် R.A 2874 အနက်ရောင် စူစလီကား
တစ်စီးဟာ အတွင်းဝန်ရုံးဗဟိုလှေကားကြီးခြေရင်းကို ဆိုက်ရောက်လာပါတယ်။
အဲဒီ မော်တော် ကားပေါ်က ထုံးစံအတိုင်း ကျွန်တော်က ရှေ့ဆုံးကဆင်းပြီး
ဗိုလ်ချုပ်က နောက်မှဆင်းပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဆရာ တပည့်နှစ်ယောက်
အတွင်းဝန်ရုံး အပေါ်ထပ်ကို တက်ခဲ့ကြပြီး ဗိုလ်ချုပ်က အစည်းအဝေးခန်းမ
ကြီးအတွင်းကို ဝင်သွားတဲ့အခါ ကျွန်တော်က အစည်းအဝေးဆိုင်ရာ
မှတ်တမ်းဖိုင်တွဲတွေကို နေရာချပြီးတဲ့နောက် သဘာပတိကုလားထိုင် ကြီးကို
နောက်ဖက်ဆွဲပြီး ဗိုလ်ချုပ်ဝင်သာအောင် လုပ်ပေးပါတယ်။ အမှုဆောင်ဝန်ကြီးများ
အစည်းအဝေးမစခင်မှာလဲ လိုအပ်တာတွေ ပြင်ဆင်ပြီးလို့ ကျွန်တော့် ရုံးခန်းမှာ
သွားထိုင်တော့ ချင်းရေးရာဝန်ကြီး ဦးဝမ်ကိုဟော ရောက်လာပြီး ဗိုလ်ချုပ်တွက်
စာတစ်စောင်ပေးပါတယ်။ နောက် အလုပ်သမားသမဂ္ဂက သခင်ဗတင်ကြီးရောက်

လာ ပြန်ပြီး ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ မတွေ့ရလို့ တစ်မျှစ်တောက်တောက်ထိုင်ညည်းနေတယ်။ နောက် အပြင်ခဏဆိုပြီး ပြန်ထွက်သွားပါတယ်။ ကျွန်တော့် အခန်းထဲမှာတော့ ကျွန်တော်ရယ် ဗြိတိသျှဗိုလ်ချုပ် ဂျင်နရယ်သောမတ်စ်ရဲ့ ကိုယ်ရံတော် ကပ္ပတိန်သန်းဝင်းရယ်သာရှိပြီး တစ်ခန်းလုံး တိတ်ဆိတ်ခြောက်ကပ်နေပါတယ်။ ခဏကြာတော့ ဗိုလ်ချုပ်တို့တို့အခန်းဆီက ဒိုင်း ဒိုင်း ဆိုတဲ့ ပေါက်ကွဲ သံကြီး ရုတ်တရက်ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်ကြီး ထွက်လာတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ကျွန်တော်ရော ဗိုလ်သန်းဝင်းပါ အကာအကွယ်ယူပြီး ဝမ်းလျားထိုးမှောက်ချ လိုက်ကြပါတယ်။ စောစောက မြည်ဟိန်းတဲ့ ပေါက်ကွဲတဲ့အသံက စက္ကန့် ပိုင်းလောက်သာရှိပြီး နောက်ထပ် “ဒက် ဒက် ဒက် ဒက်”ဆိုတဲ့ အော်တိုမက်တစ် စက်သေနတ်သံတွေ အဆက်မပြတ် ကြားလိုက်ရတော့ “ဟာ ဝန်ကြီးတွေကို ပစ်ကုန်ကြပြီ”လို့ သိလိုက်ရတာနဲ့ ကျွန်တော်က ဗိုလ်ချုပ်တို့အစည်းအဝေး ခန်းဆီ အရောက်ပြေးပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်အခန်းနဲ့ ကျွန်တော့်အခန်း ဆက်လျက်ရှိတဲ့ ဘေးတံခါးခွက်ကို တွန်းပြီးဖွင့်လိုက်တဲ့ အခါမှာတော့....”

ဆရာက စကားကို ခေတ္တရပ်လိုက်စဉ် တီးဝိုင်းကလည်း ခြောက်ချား ဖွယ်တီးလုံးကြီးတီး၍ လှန့်လိုက်လေရာ သရုပ်ဖော်အပြောနဲ့ အံ့ကိုက်ဖြစ်သွားသည်။ တီးဝိုင်းမှ တယောတစ်လက်တည်း လွမ်းလွမ်းဆွေးဆွေးထိုးနေချိန်ဝယ် ဆရာက ထိုနေ့ကမြင်ကွင်းကို ဆက်ပြောလေသည်။

“အခန်းတစ်ခန်းလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ပြီး ယမ်းငွေ့ယမ်းနဲ့တွေ ညော်စော်နံနေပါတယ်။ အဲဒီယမ်းငွေ့တွေ အောက်မှာတော့ ဝန်ကြီးတွေ အတုံးအစုံ လဲနေကြတာကို စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာမြင်ကွင်းကြီးအဖြစ် မြင်လိုက်ရပါတယ်။ ကျွန်တော်လဲ ဗိုလ်ချုပ်ရှိရာ အပြေးသွားတော့ ဗိုလ်ချုပ်ဟာ သူထိုင်နေတဲ့စားပွဲထိပ်မှာ ကုလားထိုင်ကြီးနဲ့အတူ ပက်လက် လန်လဲကျနေတာကို တွေ့ရပါတော့တယ်။

၄၅ နဲ့ ၃၈ အရွယ်အမျိုးအစား သေနတ်ကျည်ဆံအခွံတွေကလည်း

ကြမ်းပြင်မှာ ပြန် ကျပြီး ရှိနေပါတယ်။ တောင်တန်းဒေသဆိုင်ရာ အတိုင်ပင်ခံဝန်ကြီး ဗိုင်းပွန်စော်ဘွားကြီးကတော့ မျက်မှာမှာ သွေးတွေပေနေတဲ့ ဒဏ်ရာနဲ့ ကျွန်တော့် ဆီကို ထလျှောက်လာတော့ ကျွန်တော်က သူ့ကို ဇွတ်အတင်းအထိုင်ခိုင်းရတယ်။ ဒါနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်လဲနေတာကို ပြေးကြည့်လိုက်တော့ ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ လက်ဝဲဘက်ရင်အုံမှာ သွေးတွေစို့ပြီး သေနတ်ဒဏ်ရာ နှစ်ချက်သုံးချက် ထိမှန်ထား တာကို သတိထား မိပါတယ်။ အမှန်တော့ လူသတ်သမားတွေက ဗိုလ်ချုပ်ကို ဦးတည်ပစ်သွား တာကြောင့် သေနတ် ဒဏ်ရာ ဆယ့်သုံးချက်တိတိ ထိမှန်ပြီး ကျဆုံးရရာပါတယ် ခင်ဗျား”

ကြိုတင်အစီအစဉ်ပြုထားပြီးဖြစ်၍ ဆရာ၏စကားအဆုံးတွင် ဇာတ် သဘင်ရှေ့သို့ အာဇာနည်သီချင်းတစ်ပုဒ် သီဆိုရန် အဆိုတော်မခွဲမြင့်က အဆင်သင့်ရောက်ရှိသွားပြီး ဖြစ်ပေသည်။

- (တိုင်းသူပြည်သား လူများအတွက်ရယ် အသည်းဘဝင်ကျွမ်းရ တကယ်မပြေပါတယ် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အမှန်လုပ်တဲ့ လုပ်ငန်းကြီးကို မနာလိုဉာဏ်နဲ့ အကြံပက်စက် ဖျက်လိုဖျက်ဆီးပြုလေကြတဲ့ လူသတ်ကောင်တွေကို ကမ္ဘာကြေသော်လည်း ဥဒါန်းမကြေပါတယ်xxx
- (တစ်ထောင်နဲ့သုံးရာကျော်ကိုးခုချိန်ခါအတွင်းဝယ် လဝါခေါင်နှစ်ရက်ဆန်းတယ် တကယ်ပင်မမေ့နိုင်တော့တယ် နေ့မှာစနေနေ့ မနက်ခင်းဝယ် ဘယ်ကုသိုလ်မျိုးရယ် ဂြိုဟ်ဆိုးဝင်လို့ ကြမ္မာစေလှတယ်)၂
- အဖိုးထိုက်အဖိုးတန် တို့ဗိုလ်ချုပ်ကိုတော့ ရန်သူတွေများရယ် သတ်ရက်ကြပါပေတယ် ဘဝင်ကြွေလှဖွယ် ကျန်လူတွေ ခေါင်းဆောင်ဝန်ကြီးများ အစုလိုက်အပြုံလိုက် သေနတ်ပြောင်တဖန်

အသက်များပါရတယ် ကြိမ်မီးအုံးသလို တငွေငွေနဲ့

ဆွေးလေပြီကွယ်

လွှတ်တော်ပေါ်ဝယ် သွေးအိုင်ထဲမှာ လူးလိုမ့်ပြီးတော့

ဒဏ်ရာတွေပြင်းထန်ကာရယ် အသက်သေတာက

နစ်နာလှပါတယ်

ဗမာပြည်ဝယ် ရေနည်းတဲ့ငါးလို အားကိုးမဲ့တော့တယ်)၂

- တိုင်းပြည်လူထုခေါင်းဆောင်များကိုတော့

သနားမညှာပြုရက်လေသပ

သတ်ရက်ရှာကြတဲ့ မသမာသူတွေရယ် ငါတို့တစ်တွေကြေကွဲ

ဘဝင်အသည်း အခဲမကြေနိုင်ဘူးကွယ် တစ်ဗိုလ်ဆင်းရင်

တစ်ဗိုလ်တက်ကာပင်တိုက်မယ်

လွတ်လပ်ရေးကို အမှန်ရအောင်ပင်လုပ်မယ် လက်ရုံးရည်ရယ်

နှလုံးရည်ရယ် ဗမာ့စာနည်သွေးနဲ့ ရှေးရှေးအခါက

ရာဇဝင်များရယ် စာတင်ထားတဲ့

အလောင်းမင်းတရားခေါ် ဦးအောင်ဇေယျကို

ဪတပ်ရှေ့မှာတင်ကာ တိုက်ခဲ့တာ အောင်တယ်

ဒီနှလုံးကို ထုံးပြုလို့ရယ် ရှေ့ကထုံးကို ပမာယူကာ

တို့ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့အလောင်း ရှေ့ထားတိုက်မယ်xxx

ဒီသီချင်းကတော့ တေးရေးဆရာ ဂီတာသောင်းရေးခဲ့တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်လွမ်းတ
လို အမည်ရတဲ့သီချင်းပါပဲခင်ဗျာ။ ဗိုလ်ချုပ်တို့ကျဆုံးပြီလို့ကြားတာနဲ့
ဂီတပညာရှင်တွေက ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်ကြီးတွေကို ဂုဏ်ပြုပြီး
သီချင်းတွေရေးကြပါတယ်။ ဗမာနိုင်ငံရပ်ရှင်နဲ့ ပြဇာတ်အစည်းအရုံးကြီးက
ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးလမ်းစဉ် မော်ကွန်း သတင်းကားကို တစ်နေ့ငါးပွဲ

ပြပါတယ်။ မော်ကွန်းသတင်းကာ ပြလို့ရတဲ့ငွေနဲ့ အာဇာနည်မိမိတပ်ဆောက်ဖို့ ငွေကျပ် ငါးသောင်း ရုပ်ရှင်အစည်းအရုံးက မတည်လှူဒါန်းပါတယ်။ ဂီတမိခင်ကြီး ဒေါ်စောမြအေးကြည် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ထမ်းနေတဲ့ ဗမာနိုင်ငံတော် တူရိယာအဖွဲ့ချုပ်နဲ့ ရုပ်ရှင်ပြဇာတ်အစည်းအရုံး ဂီတတာဝန်ခံ ဆရာရွှေပြည်အေးတို့ တိုင်ပင် ဆွေးနွေးကြပြီး ဗိုလ်ချုပ်မော်ကွန်း သတင်းကားအတွက် တီးဝိုင်းတွေနဲ့ တေးသီချင်းတွေရေးစပ်ပြီး ရံပုံငွေရှာကြပါတယ်။ သီချင်းတွေကတော့ ရွှေပြည်အေး၊ ရန်နိုင်စိန်၊ သဟာယဆရာတင်၊ တက္ကသိုလ်စိုး၊ စိန်ဝေလျှံ စသဖြင့်ပေါ့လေ။ ဂီတစာဆိုအတော်များများက ဝိုင်းဝန်းရေးကြ၊ တီးဝိုင်းနဲ့ အဆိုတော်တွေကလည်း အခကြေးငွေမယူကြဘဲ ရှင် ချင်ချင် တွေမှာ ဆိုကြပါတယ်။ အဲဒီလို ရေးကြဆိုကြ တီးကြတဲ့သီချင်းတွေထဲမှာ ဆရာရွှေပြည်အေးရေးတဲ့ လွမ်းမပြေတဲ့ ပန်းခွေ ဆိုတဲ့တေးသီချင်းကို ပုံနှိပ်ပြီး တစ်ရွက်တစ်မတ်နဲ့ ရောင်းချ ရန်ပုံငွေရှာ ခဲ့ကြရပါတယ်။

ဒီသီချင်းကို အသံလည်းလွှင့်ပါတယ်။ ဓာတ်ပြားလည်းထွက်ပါတယ်။ မြန်မာ့အသံမှာ အသံသွင်းကြတော့ ဒေါ်စိန်ပါတီက သီချင်းဆိုရင်း စိတ်မထိန်းနိုင်ဘဲ ငိုငိုသွားလို့ အသံသွင်းတာ ခဏခဏဖျက်ရပါတယ်။ လူကြီးတွေက ဝိုင်းဝန်းနှစ်သိမ့်ကြရလို့ စိတ်ကလေးပြေမယ်ထင်ပြီး ကြိုးစားသွင်းတော့လည်း ကြေကွဲဝမ်းနည်းတာပါနေလို့ ဒေါ်စိန်ပါတီရဲ့ အသံဟာ တိမ်းသွားယိမ်းသွား ဖြစ်နေရှာတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ရသလောက်နဲ့ တော်လောက်ပြီဆိုပြီး ကျေနပ် လိုက်ကြရတော့တယ်။ အခု ဆောက်လုပ်ရေးအနုပညာရှင်များက လွတ်လပ်ရေး ဗိသုကာ ၊ တပ်မတော်ရဲ့ဇခင်၊ တစ်မျိုး သားလုံးရဲ့ ခေါင်းဆောင်ကြီး ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းကို အလွမ်းမပြေ လွမ်းငွေဝေလို့ အလွမ်းတွေ ဘယ်လိုမှ မဖျောက် နိုင်တော့တာမို့ ဆရာရွှေပြည်အေးနဲ့ သဟာယဆရာတင်တို့ရဲ့လက်ရာ “အလွမ်းမပြေတဲ့ပန်းခွေ” သီချင်းနဲ့ သီဆို လိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

- (သူရဲကောင်းအပေါင်းနဲ့ ဂုဏ်ရည်ဆောင်တမ်း ကိုယ်တိုင်းနယ် ကိုယ့်လူမျိုးအတွက်ကွယ် လွတ်လပ်ရေးကို ရအောင်မဟုတ်မခံပေါင် ဂျပန်နဲ့အင်္ဂလိပ်ကိုပါ တော်လှန်လာခဲ့တယ်)။
- ဘုန်းတန်ခိုးကြီးပါပေရဲ့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရယ်၊ သတ္တိသွေးကို လူတိုင်းပဲ မွေးဖို့ရည်ရွယ် ခေါင်းဆောင်ရှေ့ပြေးမှန်လှတယ်၊ အခုတော့ဖြင့် ပျက်ပြုန်းကာရယ် အသက်ဆုံးရှာတယ် ဝန်ကြီးများနဲ့ကွယ်၊ တို့လူထုတိုင်း အားလည်းငယ်၊ အသေချင်းကို လဲချင်တယ် နေမင်းရောင် လမ်းအရောက်ကွယ်ကာသာ အမှောင်အကျိုးမဲ့အောင်လို့ အမှုဆောင်တွေအပေါင်းနဲ့ အတွင်းဝန်ရုံးမယ်၊ ဆွေးနွေးနေတုန်းကွယ် သူရဲဘောအလွန်နည်းတယ်၊ အဟိတ်တိရစ္ဆာန်တွေရယ် သတ်ရက်တယ် သေနတ်နဲ့ကွယ် ရက်စက်တဲ့လက်ချက်ကြောင့် အသက်ဆုံးကြရှာတယ်
- သံပြိုင် (ထောင့်သုံးရာကျော်ကိုးခုနှစ်အတွင်းမယ် ကြမ္မာယိုယွင်းတဲ့ မိုးရာသီချိန်ခါဝယ် ခါသမ ဝါခေါင်နှစ်ရက်စွန်းတဲ့ စနေနေ့ မွန်းမလွဲခင် ခွဲလိုဖြင့်ရှောင်ကြဉ်ဖယ် ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ဝန်အပေါင်းအနွယ်)။
ယုတ်လှတဲ့အကြံရယ် နှုတ်ချပြန်မယ် အစေခံသူလျှို့မိုက်တဲ့

လူသတ်သမားတို့ရယ် ဘဝအဆက်ဆက်မကြေတယ်
အို လူထုစိတ်မယ် အမြဲတမ်းပဲ လက်စားများတော့
ချေချင်ပါတယ် သေတာဟာ မဆန်းကြယ်
(ဗမာနဲ့ကမ္ဘာတစ်ခွင် တို့ရာဝေင်လည်းတွင်ပေါ့ကွယ်
စီးပွားပညာ တိုးတက်ရန်ရွယ် ထူထောင်ရေးကြံရွယ်
လွတ်လပ်ဖို့အရေးဆိုတုန်းကွယ် စပ်ကူးမယ်
ရန်သူလက်ပါးစေတွေက ဦးတယ်)၂

ဖဆပလအဖွဲ့ကို တိုက်ဖျက်ပေမဲ့ ဘယ်အခါမလွဲမပျက်တယ်
တစ်ဗိုလ်ဆင်းရင်ကွယ် တစ်ဗိုလ်တက်မယ် တိုင်းပြည်အတွက်
အရိုးကြေလို့ အရေခမ်းကွယ်၊ ညီညာစွာအဓိဋ္ဌာန်တွေလည်း
ပြုကြတယ်

တို့ရဲ့ဗိုလ်ချုပ်က ရည်ရွယ်ခဲ့တဲ့ မျှော်မှန်းချက်ကိုကွယ်
ဆက်လက်ပါတကယ် အသက်နဲ့လဲလို့ထမ်းရွက်မယ်
ဒီမြေ ဒီမြေ တို့ပိုင်ဆိုင်တယ်၊ လွတ်လပ်ရေးကိုဖြင့်
တို့အနိုင်ယူမယ်

သံပြိုင် (ထောင့်သုံးရာကျော်ကိုးခုနှစ်အတွင်းမယ် ကြမ္မာယိုယွင်းတဲ့
မိုးရာသီချိန်ခါဝယ်

ခါသမ ဝါခေါင်နှစ်ရက်စွန်းတဲ့ စနေနေ့ မွန်းမလွဲခင်
ခွဲလိုဖြင့်ရှောင်ကြဉ်ဖယ် ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ဝန်အပေါင်းအနွယ်)၂
ဂျူဗလီဝယ် လွမ်းမပြေတဲ့ ပန်းခွေများနဲ့ အလေးပြုတယ်
ဪ ဗိုလ်အောင်ဆန်းနဲ့ ဦးရာဇတ်ကွယ် ဟောပိုင်တွေအနွယ်
စပ်စံထွန်းရယ် သခင်မြနဲ့ ဦးဘဝင်းတို့တစ်သွယ်
အို ဦးဘချိုနဲ့ကွယ်၊ မန်းဘိုင် ဦးအုန်းမောင်ရယ်

သက်တော်စောင့်ကိုမောင်ထွေး ဆွေးတဲ့လူထုမှ အမျှပေးပြန်ပါ
တယ်)

ဆရာတက္ကသိုလ်နေဝင်းတင်ဆက်သော ဗိုလ်ချုပ်ချစ်တဲ့ဂီတ၊ ဂီတချစ်တဲ့
ဗိုလ်ချုပ် အစီအစဉ် နောက်ဆုံးပိုင်းကား ပြည်ဖုံးကားချ၍ နိဂုံးကမ္ပတ် အဆုံး
သတ်သွားပြီ ဖြစ်ပါလေသည်။

အဖေအမေတို့က ပြောဖူးသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကျဆုံးပြီလို့
ညနေသတင်းထွက်လာတော့ လူတွေဟာ သတင်းစာကိုငြိပြီး အသက်ရှူတောင်ရပ်
သွားတယ် ထင်ရလောက် ငေးငေးငိုင်ငိုင်ကြီး ဖြစ်နေကြသည်။ တစ်ချို့လည်း
ထမင်းတောင်မစားနိုင်ကြပါ။ ပူဆွေးနေကြသည်။ တစ်ချို့ကတော့ ကိုယ့်မိဘ၊
ကိုယ့်သားသမီးဆုံးပါးသွားသလို ငိုကျွေး ကုန်ကြသည်။ တစ်ချို့ကတော့
ဖြစ်ရလေခြင်းရယ်လို့ ယူကြပြီးမရသည့်ကြားက လူသတ်သမားများကို
အမှုန့်ချေချင်သည့် ခေါ်သံတွေ ထွက်နေကြသည်။ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ကျွန်တော်ပင်
တက္ကသိုလ်နေဝင်းတင်ဆက်သည့် နောက်ဆုံးပိုင်း အာဇာနည်အကြောင်းနဲ့
အာဇာနည်သီချင်းတွေကြားရတာ ရင်ထဲလိုက်လိုက်၍ မျက်ရည်စို့ပါသည်။
ကျွန်တော်နည်းတူ ဖွဲ့ကြည့်ပရိတ်သတ်ကြီးလည်း ဤသို့ခံစားနေကြရလိမ့်မည်
ထင်ပါသည်။

ခါရာသီရွှေပေမယ့် အာဇာနည်နေ့ကိုဖြင့် မမေ့သင့်ပါသလေ ဆိုသော
သီချင်းထဲကလိုပင် ဘယ်သောဘယ်ခါမျှ ဤနေ့ကိုဖြင့် ကျွန်တော်တို့ မမေ့နိုင်
တော့ပါတကား။

နောက်ဆုံးညပို့ မိုးအလင်းကြည့်မည်ဟု ကျွန်တော်ဆုံးဖြတ်ထားသည်။
ဆောက်လုပ်ရေးအဖွဲ့၏ “ရွာသာယာ” ပြဇာတ်က ကြည့်လို့ကောင်းသည်။
အောင်မြင်ကြည်၏ အငြိမ်ခန်းတွင် သဘာရင့်လူ့ရွှင်တော်ကြီးဦးပေါက်စီ ဦးဆောင်၍
ပျက်လုံးတွေ ထုတ်သည့်အခါ တဝါးပါးတဟားဟား ရယ်ရသောကြောင့် စောစောက

ကျခဲ့ကြသော မျက်ရည်တို့ ခြောက်ခန်းသွားလောက်သည်။

စန္ဒာဦးယဉ်ကျေးမှုသဘင်၏ နောက်ပိုင်းဇာတ်ကြီးက “ဝေသာလီ” နိဂုံးဟု ဆိုသည်။ ဤဇာတ်ကြီးမထွက်မီ ဇာတ်ခုံနောက်သို့ ဝင်ကြည့်သောအခါ ပြုံးပြုံးပြောင်ပြောင် အစိမ်းရောင် ကတ္တီပါဝတ်ရုံကြီးနှင့် ဝန်ကြီးခေါင်းဆောင်း ထားသူတစ်ဦးကို အမှတ်မထင်တွေ့ရသည်။

(အိပ်စက်)စိုးအောင်

တင်နာလေမှုတ်တူရိယာပညာရှင်၊ သူက တရုတ်သွေးပါသူ၊ စကား ပြောတာတောင် ဗမာလို သိပ်ပီတာမဟုတ်။

“ခင်ဗျားက ဘာလုပ်လို့လဲ”

“ကိုယ်က ဝန်ကြီးလေ၊ နောက်ပိုင်းဇာတ်ထဲ ဝင်ကမလို့”

မကြာမီ ကျွန်တော့ရှေ့သို့ အသားဖြူဖြူ၊ ပုပုပိုင်းပိုင်း လူတစ်ယောက် ရောက်လာပြန်သည်။

သူကတော့ အနီရောင်ကတ္တီပါဝတ်ရုံကြီးနှင့် ဝန်ကြီးခေါင်းပေါင်း ဆောင်းထားလို့

“ဟော ခင်ဗျားကရော ဘာလဲ”

“ဟေ့ ဝန်ကြီးလေ၊ ဝန်ကြီးထရမ်းပက်ဝင်းဦး”

“ခင်ဗျားတို့ကလည်း မရှူးမနှမ်း ဘာတွေလုပ်ကြဦးမှာလဲ”

“အိပ်မပျော်တဲ့အတူတူ ဝန်ကြီးထွက်လုပ်မလို့ကွ ပျော်ဖို့ကောင်းတယ်”

ဟောတစ်ယောက်လာပြန်သည်။ သူက ဟာသလူ့ခွင်တော် တောင်ကြီးက လျှောင်ကီး။ သူကတော့ ပုဏ္ဏားအဝတ် အစားနဲ့။

“ကိုနီ ခင်ဗျားက ပုဏ္ဏားလား”

“မှန်နီးကီးတယ်လေ၊ ဝဿကာရပုဏ္ဏား၊ ဝေသာလီပျက်အောင်ခြေထိုး မယ်လေ ငှဲ ငှဲ ငှဲ ငှဲ”

ဇာတ်တော်ကြီး စထွက်ချိန်တွင် ဇာတ်ခုံရှေ့သို့အသွား “ဘွားခနဲ”
တစ်ယောက်တွေ့ပြန်သည်။

ကိုသူရဇော်

သူကတော့ ဘုရင်အဝတ်အစားတွေပါနဲ့လား။

“ဟာ ကိုသူရဇော် ခင်ဗျားကရောဘာလဲ ဘုရင်လား”

“ဟုတ်တယ် အဇာတသတ်ဘုရင်လေ၊ ပွဲအသိမ်းမှာ နန်းသိမ်းဘိသိက်
ခံထွက်ဖို့ စောင့်နေတာ”

“အောင်မယ်လေးဗျာ”

ပျော်ပျော်နေသေခဲ ဆိုသည့်အတိုင်း ဒီလိုလူပျော်အနုပညာသမားတွေ
အသက်တော်တော် ရှည်ကြလိမ့်မည် ထင်သည်။



ဝေဖန်လင်း

အခန်း(၁၀)

“အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ဆိုတာ တစ်တိုင်းပြည်လုံးက ချစ်ခင်လေးစားသူ၊
ယုံကြည်အားကိုးသူ၊ ပညာတတ်ပြီး တွေးခေါ်အဖြော်အမြင်ရှိသူ၊ ရိုးသား
ဖြောင့်မတ်သူ၊ နိုင်ငံတကာနဲ့ ဝင်ဆန့်သူ၊ ကိုယ်ကျိုးစွန့် အနစ်နာခံသူ၊
အို ... အပိပွယ်ဖွဲ့ဆိုချက်တွေအများကြီး အများကြီး”

အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ပေါ်ဦးမှာတဲ့

သူတို့ပြန်ကြလေပြီ။

ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း ငေါင်စင်းစင်းနှင့်ကျန်ခဲ့ပြီး ရေနံချောင်း
သို့ပြန်ရန်အတွက် တောင်တွင်းကြီးဘက်မှ လာမည့် ကားတစ်စီးစီးကို ဆရာစံ
ရုပ်တုကုန်းပေါ်မှထိုင်ပြီး စောင့်နေရသည်။

ထိုသို့စောင့်ရင်း တစ်သွင်သွင်စီးနေသည့် ယင်းချောင်းကိုကြည့်ကာ
ကျွန်တော့်စိတ်သည်လည်း အလျှင်မပြတ် စီးဆင်းနေသည်။

ယင်းချောင်းဟူသည်မှာ ဝါးခုတ်ချောင်း၊ ကျွမ်းကျင်ချောင်း၊ ရွှေသာချောင်း
ဟူသော ချောင်းသုံးချောင်းသည် နတ်မောက်မြောက်ဖက်တွင် ပေါင်းဆုံပြီးစီး
သည့်အခါမှ ယင်းချောင်းဖြစ်လာသည်ဟုဆိုသည်။ ပုပ္ဖားတောင်ဆီမှကျသည့်
တောင်ကျရေသည် ခပေါင်းကုန်းနှင့် နတ်မောက်အကြားဖြတ်၍စီးသည်။ ယခု

သည်သို့ရောက်အောင် ဘုန်းတော်ပြည့် လက်ပံတုန်း၊ အိုးအိုဟူသော ရွာတွေကို ဖြတ်စီးခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော်ငယ်ငယ်က အများနှင့်အတူ ယင်းချောင်းကူးရာ၌ ဖောင်ကြိုးပြတ်၍မော့ဖူးသည်။ ထိုအချိန်ကား ယင်းသည် တံတားမရှိ။ လူတွေကူးရန် အပေါ်ကြိုးတန်းချည် ဖောင်ရှိပြီး တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက်ရောက်ရန် ကြိုးနှင့်ဆွဲရသည်။ ကျွန်တော်တို့ကူးစဉ် ကြိုးပြတ်၍ဖောင်မော့ရာ ကံကောင်း၍ ဖောင်လှည့်ပြီး တောင်ကမ်းပါးလျှို့ဝှက်ထဲဝင်သွားကာ အသက်မသေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ပုပ္ဖားတောင်ဆီက မိုးတွေ ညှို့လျှင်ပင် ချောင်းရေကကျတတ်ပြီး အန္တရာယ် ပေးတတ်ရာ တောင်တွင်းကြီးနှင့် မကွေးကြား ယင်းချောင်းနှင့် ရေနံ့ချောင်းနှင့် မကွေးကြား ဒေါင်းသေချောင်းသည် နံမည်ကြီးသည်။ ကားကြီးကားငယ်တို့ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ကူးရန် ညအိပ်စောင့်ရသည်။ မိုးအဆက်မပြတ်လျှင် သုံးလေးညပင် အိပ်စောင့်ကြရသည်။ ယခုတော့ ယင်းချောင်းပေါ်မှာ တံတားသစ်ကြီးတစ်စင်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့လေပြီ။ ထိုတံတားပေါ်တွင် ကျွန်တော်တို့ အေးအေးလူလူ လျှောက်နိုင်ခဲ့ ကြပြီ။ ကားကြီးကားငယ်တို့ ဥဒ်ဟိုဖြတ်သန်းနိုင်ခဲ့ကြပြီ။ မိုးရာသီတွင် တံတားအောက်၌ မာန်ဖိ၍ ဝုန်းဒိုင်းကြနေသောချောင်းရေကို တံတားပေါ်မှ ကျွန်တော်တို့အပြုံးနှင့် လှမ်းကြည့်နိုင်တော့မည် ဖြစ်သည်။ ယင်းချောင်း အကြောင်းကို စဉ်းစားရင်း နတ်မောက်ဇာတိသား ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ငယ်စဉ် ကျောင်းသားဘဝကို သွားစဉ်းစား မိနေပြန်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကား နတ်မောက် ဒီပက်ရာဘုန်းကြီးကျောင်းထွက် ဖြစ်သော်လည်း ရေနံ့ချောင်း အမျိုးသားအထက် တန်းကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ သူများထက် ပညာပို၍ထူးချွန်သည်အတွက် လေးတန်းမှ ၁၀တန်းအထိ (၄)နှစ်အထိသာနေခဲ့ပြီး တစ်နှစ်လျှင် (၂)တန်း တက်ရသော ကျောင်းသားဖြစ်သည်။ ဆယ်တန်းအောင်တော့ မြန်မာစာနှင့် ပါဠိ ဝုဏ်ထူး (၂)ဘာသာ ထွက်သည်။ သို့သော် ဗိုလ်ချုပ် ပို၍တော်သည်ကား အင်္ဂလိပ်စာ ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ် အင်္ဂလိပ်စာတော်ရခြင်းမှာ ကိုယ်တိုင်က

အင်္ဂလိပ်စာကို အထူးကြိုးစားသင်ခြင်းနှင့် ဗိုလ်ချုပ်၏ ဆရာများဖြစ်သည့် ရေနံချောင်းအမျိုးသား အထက်တန်း ကျောင်းအုပ်ကြီးဦးပုနှင့် ဆရာကြီး ဦးခင်သန်းတို့ကြောင့်လည်း ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်အကိုဦးဘဝင်းနှင့် ဦးအောင်သန်း သည်လည်း အင်္ဂလိပ်စာတော်သူ ဖြစ်သောကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်က အားကျသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အားကျနိုင်သည့် ဇာတိသွေးပါနိုင်သည်မှာ မင်းကြီးရွှေလရောင် (ခေါ်) ဗိုလ်မင်းရောင် ဖြစ်သည်။ ဦးမင်းရောင်သည် ဗိုလ်ချုပ်၏ မိခင် ဒေါ်စုဘက်မှတော်သော အဖိုးဖြစ်သည်။ မျိုးချစ်စိတ်ပြင်းထန်၍ အင်္ဂလိပ်ကို တော်လှန်သူဖြစ်ပြီး နောက်ဆုံး ခေါင်းဖြတ်အသတ်ခံရသူ ဖြစ်သည်။ သို့သော် မသေသော ဦးမင်းရောင်၏ စိတ်ဓါတ်နှင့် သွေးတို့ကား ဗိုလ်ချုပ်ထံစီးဝင်ခဲ့သည်ဟု ထင်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်သည် အင်္ဂလိပ်ကို တော်လှန်သည်။ ဂျပန်ဖက်ဆစ်ကို ချေမှုန်းသည်။ တစ်မျိုးသားလုံးကို စည်းရုံး၍ လွတ်လပ်ရေးအရယူပေးနိုင်ခဲ့သည့် လွတ်လပ်ရေး ဗိသုကာ ဖြစ်သည်။ အမျိုးသားခေါင်းဆောင် ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကျဆုံးသွားပြီ။ သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်စိတ်ဓါတ်၊ ဗိုလ်ချုပ် သွေးတို့သည် မည်သူ့ထံသို့ စီးဝင်ဦးမည်နည်း။ ကျွန်တော်ငဲ့လင့်နေမိရာမှ စိတ်ကူးရပြန်၍

စာရွက်လွတ်တစ်ခုထုတ်ကာ ဗိုလ်ချုပ်အကြောင်း ကဗျာတစ်ပုဒ် ရေးမိပြန်သည်။

- အောင်ဆန်းကလေး ငယ်စဉ်ခါ၊ ပညာသိပ်တော်တာ
မိဘဆရာဆိုစကား၊ ရိုသေလိုက်နာသူမှတ်သား။
အမျိုးသားဆိုတဲ့ ကျောင်းတော်မဟာ၊ ရေနံချောင်းမြို့မှာ ရှိခဲ့တာ
အတန်းတိုင်းမှာ ပထမပဲ ဂုဏ်ထူးတွေနဲ့ သူဗိုလ်စွဲ။
တက္ကသိုလ်မှာလည်း ပညာတော်၊
မျိုးချစ်စိတ်ကြောင့် နာမည်ကျော်
သတ္တိနော်အံ့မခန်း၊ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်ကိုအောင်ဆန်း။

- လွတ်လပ်လမ်းစ သူတွေ့သည်။ ရဲဘော်သုံးကျိပ်နဲ့ ဂျပန်ပြည် စစ်ချီကာ အမြစ်ဖြုတ်၊ အင်္ဂလိပ်တွေကို သူမောင်းထုတ်။
- လူထုစက်ဆုပ် ဂျပန်တွေ၊ ငါတို့မြန်မာပြည်(ပြေ) ဗိုလ်ကျနေတာ တော်လှန်ခဲ့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတဲ့။
- လွတ်လပ်နိုင်မယ့် အခြေအနေမှာ၊ တိုင်းရင်းသားတွေသွေးစည်းပါ စည်းရုံးကာလှုံ့ဆော်နှိုး၊ ပင်လုံစာချုပ်လက်မှတ်ထိုး။
- တန်ဖိုးကြီးတဲ့ မြန်မာပြည် (ပြေ)၊ လွတ်လပ်ခဲ့ပြီလေ တို့တစ်တွေ ပျော်ရွှင်နွဲ့၊ ဖခင်ဗိုလ်ချုပ်ကျေးဇူးပဲ။
- အမြဲသတိရစိတ်ထဲတွင်၊ ဗိုလ်ချုပ်တို့ဖခင် ကျေးဇူးတင်ရိုသေမှု၊ အားလုံးအလေးပြု။

ကဗျာပြီးသွားသောအခါ “အားလုံးအလေးပြု” လို့ ခေါင်းစဉ်တပ်လိုက်သည်။ ကဗျာက ကလေးတွေအတွက် ဖြစ်သွားသော်လည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်စွာဖြင့် အထပ်ထပ်ပြန်ဖတ်ရင်း အိပ်ငိုက်သွားသည်လား အိပ်ပျော်သွား သည်လားမသိ။

“ဟေ့ကောင် အိပ်နေတာလား”

အသံတစ်ခုကြားသည်ထင်၍ ဘေးဘီလှည့်ရှာကြည့်ရာ

“ဟေ့ကောင် ငါက ဒီမှာကွ မင်းအိပ်နေတာလားလို့”

အသံလာရာကိုကြည့်တော့ အံ့ဩသွားသည်။ ကျွန်တော့်ကို လှမ်းပြော သူမှာ ဂဠုန်ဆရာစံဖြစ်နေသည်။ ဆရာစံ ကျောက်ရုပ်က အသက်ဝင်ပြီး ပြောနေသည်မို့ ကျွန်တော်မအံ့ဩဘဲရိုပါမလား။

“မင်းအံ့ဩနေတာလား၊ ငါကော၊ ဖိုးလှကြီးရော မင်းကိုကြည့်နေတာ၊ မင်းဒီမှာလာထိုင်ပြီး ဘာတွေ တွေးနေတာလဲ၊ ကဗျာတွေလည်း ရေးလို့”

“ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအကြောင်းတွေးပြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကဗျာ

စမ်းရေးမိတာပါ”

“မင်းက ကဗျာဆရာလား။ ငါလည်း ကြိုးစင်ပေါ်ကို မတက်ခင်မှာ “မကြောက်တရား”ဆိုတဲ့ ကဗျာတစ်ပုဒ် ရေးဖူးတယ်ကွ။ မင်းသိရဲ့လား”

“မသိဘူးဆရာကြီး၊ ဆရာကြီးကဗျာလေးကျွန်တော့်ကိုရွတ်ပြပါလား”

“အေးငါနည်းနည်းပါးပါး ရွတ်ပြမယ်”

ကြောက်သွေး ဟူ၍၊ နှမ်းတစ်စေ့မျှ၊ မဝေစိတ်ထဲ၊ ရိပ်မဝဲတည့်၊ မမြဲမတည့်၊ လူဟူသည်ကား၊ မရှည်အသက်၊ ကြာနေပျက်ကို၊ ပြက်ပြက် ထင်ထင်၊ ငါ့အမြင်တည်း၊ ထက်အောက် မြန်မာ၊ လူတကာတို့၊ ဆရာခေါ်ဆို၊ ငါ့ဂုဏ်ကိုလျှင်၊ ကျူးပိုသီကုံး၊ ဘယ်သို့၊ ကုံးလည်း၊ အဆုံးဆိုရေး၊ ကြိုးဒဏ် ဘေးနှင့်၊ ဖေးရမည်တည်း။”

“မင်းတို့လည်း တစ်ချိန်လုံး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအကြောင်းချည်း ပြောနေ၊ ဟိုနေ့ကလည်း ငါတို့ရှေ့မှာလာပြီး ဗိုလ်ချုပ်အကြောင်းချည်း ပြော၊ ဗိုလ်ချုပ် သီချင်းဆိုနဲ့ ပွဲကြတော့လည်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသီချင်းတွေချည်း သုံးညတောင် ဆိုနေကြတာ ငါတို့ ဒီကနေ ကြားနေရတယ်” ဟုသခင်ဖိုးလှကြီးကပြောသည်။

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဆိုတာ ကျွန်တော်တို့အနုပညာသမား တွေရဲ့ ရင်ထဲအသည်းထဲမှာ ထာဝရရှိနေသူပို့ပါ”

“မင်းက အနုပညာသမားလား”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ စာလည်းရေးတယ်၊ ကဗျာလည်းရေးတယ်၊ သီချင်းလည်း ရေးတယ်၊ သီချင်းလည်းဆိုတယ် သိပ်ဖြစ်ဖြစ်မြောက်မြောက်ကြီးတော့ မဟုတ်ပါဘူး”

“မင်းက ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိပ်နှိပ်ချတာကိုး၊ ဗိုလ်ချုပ်စိတ်ဓါတ်ရှိတယ်လည်း ပြောသေး၊ ဗိုလ်ချုပ်က ဘာပဲလုပ်လုပ် အဖြော်အမြင်ရှိရှိ မဆုတ်မနစ်သောခွဲနဲ့ အောင်မြင်အောင်လုပ်တယ်ဆိုတာ မင်းအသိပဲမဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ သိပါတယ်”

“ငါတို့ကတော့ ဗိုလ်ချုပ်လို အမြော်အမြင်သိပ်မရှိခဲ့ဘူးကွ၊ ဒါကြောင့် ငါတို့တော်လှန်ရေးလုပ်တာ မအောင်မြင်ခဲ့ဘူး။ ငါနဲ့ ငါ့နောက်လိုက်တွေ ကြိုးပေး အသတ်ခံခဲ့ရတယ်။”

“ဆရာတို့က မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးသမားတွေဆိုတာ သမိုင်းမှာ ကမ္ဘာ့တင်ခံရတယ်မဟုတ်လား”

“ဒါတော့ ဒါပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမယ့် ဒို့က မျက်ကန်းမျိုးချစ်သမားတွေလို ဖြစ်ခဲ့တယ်”

“ဒို့တော်လှန်ရေးက ပညာမပါခဲ့ဘူး၊ ငါဆိုရင် အင်းအိုင်ခနဲ လက်ဖွဲ့တွေနဲ့ လူထုကို စည်းရုံးခဲ့တာ၊ လက်တွေ့မှာ ဒါတွေက မအောင်မြင်ဘူး၊ ဖိုးလှကြီးလည်း ရေနံ့မြေအလုပ်သမားထုတစ်ရပ်လုံးကို ဦးဆောင်နိုင်ခဲ့တာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ပန်းတိုင် မရောက်ဘူး”

“ဟုတ်တယ်ကွ၊ တို့အင်္ဂလိပ်တော်လှန်ရေးလုပ်ခဲ့တာက တို့လူတန်းစား အလွှာတွေ ဖိနှိပ်ခံရတာကို မခံနိုင်လို့ လုပ်ခဲ့တာ၊ တို့ရဲ့ အန္တိမရည်မှန်းချက်ကတော့ မြန်မာပြည်လွတ်လပ်ရေးကိုရရမယ်ဆိုတဲ့အထိ မရောက်ဘူး၊ အောင်ဆန်း ကတော့ လွတ်လပ်ရေးဆိုတာတစ်ခုကို ဦးထိပ်ထားပြီး တိုင်းရင်းသားတွေပါမကျန် တစ်တိုင်းပြည်လုံးပါအောင် စည်းရုံးနိုင်ခဲ့တာကြောင့် အောင်မြင်ခဲ့တာ အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ဆိုတာ ဒါပဲကွ”

“ဖိုးလှကြီးပြောတာ ဟုတ်တယ်၊ ငါတို့တော်လှန်ခဲ့တာကလည်း တို့တောင်သူလယ်သမားတွေအတွက် မခံနိုင်လွန်းလို့ လုပ်ခဲ့တာ၊ ပြီးတော့ အောင်ဆန်းတို့လို ပညာတတ်တွေ၊ အတွေးအခေါ်အမြော်အမြင်ရှိတဲ့သူတွေ မပါခဲ့ဘူး။ “အင်္ဂလိပ်အခက် ဗမာအချက်”ဆိုတာလည်း မစဉ်းစားမိဘူး။ အချိန်အခါမစောင့်ဘဲ အုတ်နံရံကို ခေါင်းနဲ့ ပြေးဆောင့် တာမျိုးပဲဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ခုတော့ရှိတယ်ပေါ့ကွာ။ တို့ရဲ့ တော်လှန်စိတ်၊ တိုက်ပွဲခေါ်သံကတော့

နောက်လူတွေ အတွက် နိုင်ငံရေးနိုးကြားမှုဖြစ်စေတာ အမှန်ပဲ”

“ပြောပါဦးဆရာ”

“အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ဆိုတာ တစ်တိုင်းပြည်လုံးက ချစ်ခင်လေးစားသူ၊ ယုံကြည်အားကိုးသူ၊ ပညာတတ်ပြီး တွေးခေါ်အမြော်အမြင်ရှိသူ၊ ရိုးသား ဖြောင့်မတ်သူ၊ နိုင်ငံတကာနဲ့ ဝင်ဆန့်သူ၊ ကိုယ်ကျိုးစွန့်အနစ်နာခံသူ၊ ဒု် ... အဓိပ္ပါယ်ဖွဲ့ဆိုချက်တွေအများကြီး အများကြီး၊ အဲဒီလို ခေါင်းဆောင်မျိုးရှိရင် မင်းတို့ ငါတို့ တိုင်းပြည် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မယ်၊ အဲဒါနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ရှိတဲ့သူ ခေါင်းဆောင်တက်ဖြစ်ရင်တော့ တိုင်းပြည်ဘယ်လိုဖြစ်မလဲ မင်းစဉ်းစားကြည့်ပေါ့ကွာ”

“တို့က အင်္ဂလိပ်ကိုတော်လှန်ရင် အင်္ဂလိပ်တွေထက် အရည်အချင်း ပိုရှိရမယ်လို့ မတွက်ခဲ့ပါဘူး။ အောင်ဆန်း ကတော့ အဲဒါကို အလေးအနက် သိတယ်။ ဒါကြောင့် ပညာတတ်အောင် ကြိုးစားတယ်။ နိုင်ငံရေးကို နားလည် အောင် လေ့လာတယ်။ ကမ္ဘာ့အခြေအနေကို သုံးသပ်တယ်။ တစ်တိုင်းပြည်လုံး သူ့ဘက်ပါအောင်စည်းရုံးတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ကိုယ်တိုင်က အားလုံးရဲ့စံပြဖြစ်အောင် ကြိုးစားတယ်။ အောင်ဆန်းအရည်အချင်းတွေ ပြောရရင်တော့ အများကြီးပဲ”

“နောက်ဆုံးတော့ ဗိုလ်ချုပ်လည်း မသမာသူတွေရဲ့လက်ချက်နဲ့ အသက်ဆုံးရှုံးခံခဲ့ရတာပဲ မဟုတ်လားဆရာ”

“ဒါတော့ လူတိုင်းကို သူ့လိုရိုးဖြောင့်လိမ့်မယ်ထင်ပြီး အယုံလွယ်ခဲ့တာကိုး။ အဲဒီလို မရိုးသားတဲ့သူ၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတဲ့သူတွေ တိုင်းပြည်ခေါင်းဆောင်ဖို့ ဘယ်တော့မှ မတင်မိစေနဲ့ကွ။ မင်းကို ငါပြောချင်တာက အောင်ဆန်းက လွတ်လပ် ရေးအတွက် အုတ်မြစ်ချပေးနိုင်ခဲ့တယ်။ တို့အားလုံး မျှော်လင့်စောင့်စား ခဲ့ရတဲ့ “လွတ်လပ်ရေးဆိုတာ ရခဲ့ပြီဆိုပါတော့ကွာ၊ ဒါပေမဲ့ လွတ်လပ်ရေးလဲပြီးရော အောင်ဆန်းပြောသလို အာဏာက ပြဿနာတက်တော့တာပဲမဟုတ်လား”

“ကွန်မြူနစ်တွေခွဲထွက်၊ ရောင်စုံသူပုန်တွေထ၊ ဒေသပလ္လနစ်ခြင်းကွဲ့၊

စစ်တပ်က အာဏာသိမ်း၊ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ထူထောင်”ကို ပြောတာ လားဆရာကြီး

“အေး ဟုတ်တယ်၊ အောင်ဆန်းက အာဏာမမက်သလောက် အဲဒီ ခေါင်းဆောင်တွေက အာဏာမက်တော့ တိုင်းပြည်ပျက်တာပဲ ဘာထူးလဲ”

“ခုအားလုံး သာတူညီမျှခံစားရဖို့ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ထူထောင်နေပြီ ဆရာကြီးရဲ့”

“မင်းက ယုံလို့လား ဆိုရှယ်လစ်အရေခြုံပြီး အာဏာရှင်စံနစ်ထူ ထောင်နေတာ တိုင်းပြည်က ဖွတ်သထက် ညစ်ဦးမှာပဲ မင်းစောင့်ကြည့်”

“ဗျာ၊ ဒုက္ခပါပဲ”

“အေးပါကွာ၊ ဒီလောက်လည်း မစိုးရိမ်ပါနဲ့ဦး၊ တစ်ချိန်ချိန်ကျရင် အောင်ဆန်းစိတ်ဝါတ်၊ အောင်ဆန်းသွေးတွေ စီးဝင်နေမယ့်သူ ပေါ်လာပါလိမ့်ဦး မယ်ကွာ၊ အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ဆိုတာ ပေါ်ဦးမှာပါ”

“အမျိုးသားခေါင်းဆောင် ပေါ်ဦးမှာလားဗျာ”

“ပေါ်ပေါက်ရမှာပေါ့၊ သူက သမိုင်းက တောင်းဆိုလို့ပေါ်လာရတာ။ မင်းတို့ငါတို့ တိုင်းပြည်ဟာ ရေမြေသဘာဝ ရာသီဥတုကောင်းတယ်၊ သယံဇာတ အရင်းအမြစ်တွေကြွယ်ဝတယ်၊ ရွှေငွေကျောက်သံပတ္တမြား သစ်တော၊ ရေနံ တွေ ပေါတယ်။ ဒါပေမယ့် ရှားနေတာက အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ဆိုတာပဲ။ အဲဒီလို ခေါင်းဆောင်မျိုးက အနှစ်တစ်ရာမှာတစ်ယောက်ပေါ်လာဖို့ ခဲယဉ်းတယ်ကွ။ အဲဒီလို ပေါ်လာတဲ့အချိန်ကျရင် မင်းတို့တစ်တွေ အတွေးမမှားဖို့၊ အမြင်မမှားဖို့၊ အလိုက်မမှားဖို့၊ ခုကတည်းက ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားကြကွ၊ လွတ်လပ်ရေး ကြိုးပမ်းခဲ့ကြတုန်းကလို စည်းစည်းလုံးလုံး ညီညီညွတ်ညွတ်နဲ့လုပ်ကြ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပြောခဲ့တဲ့စကားအတိုင်း သူများတိုင်းပြည်တွေနဲ့လည်း ပခုံးချင်းယှဉ်နိုင်အောင် ကြိုးစားကြ၊ ခေါင်းဆောင် ကောင်းရှိသလို နောက်လိုက်

ကောင်းရှိဖို့ လည်းလိုတယ်။ ပဲ့ကနင်း ဦးကထောင် ဦးကနင်း ပဲ့ကထောင် လုပ်နေရင်တော့ ဖွတ်သထက်ညစ်မဟုတ်ဘူး။ ညစ်သထက် ဖွတ်ဖြစ်ပြီး မင်းတို့ တိုင်းပြည် အဆင်းရဲဆုံး၊ အောက်တန်းအကျဆုံးနဲ့ တို့လူမျိုးတွေ ကျွန်သဘောက် ဘဝ ပြန်ရောက်သွားရလိမ့်မယ်ဆိုတာ သတိသာ ကြပ်ကြပ်ထား နေပေရော့ကွာ။

“ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့ဆရာကြီး”

ကျွန်တော့်နှုတ်က “ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့ဆရာကြီး” ဟု ယောင်ထွက်သွားသည်။ ကျွန်တော် အိပ်ပျော်သွားတာပါလား၊ အိပ်မက်တွေမက်နေတာပါလား။

ဆရာစံနှင့် သခင်ဖိုးလှကြီးရုပ်ထုကိုကြည့်တော့ သူတို့နှစ်ဦးက အသက် ဝင်လှုပ်ရှားပြီး ကျွန်တော့်ကို ကရုဏာ သက်သောအကြည့်ဖြင့် ကြည့်ကာ ပြောနေ သလိုထင်ရသည်။

အထင်နှင့်အမြင်တော့ မှားချင်မှားမည်။

ဒါပေမယ့် အမြင်နှင့်အထင်ကတော့ မမှားလောက်ပါ။

ရေနံ့သာဝင်းမောင်

(၁.၅.၂၀၁၄)



ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် အပါးတော်မြဲ ဗိုလ်ထွန်းလှ



ယင်းချောင်းတံတား



နေရာသီ ယင်းချောင်း



သခင်ဘိုးလှကြီးနှင့်ဂဠုန်ဆရာစံကျောက်ရုပ်တု

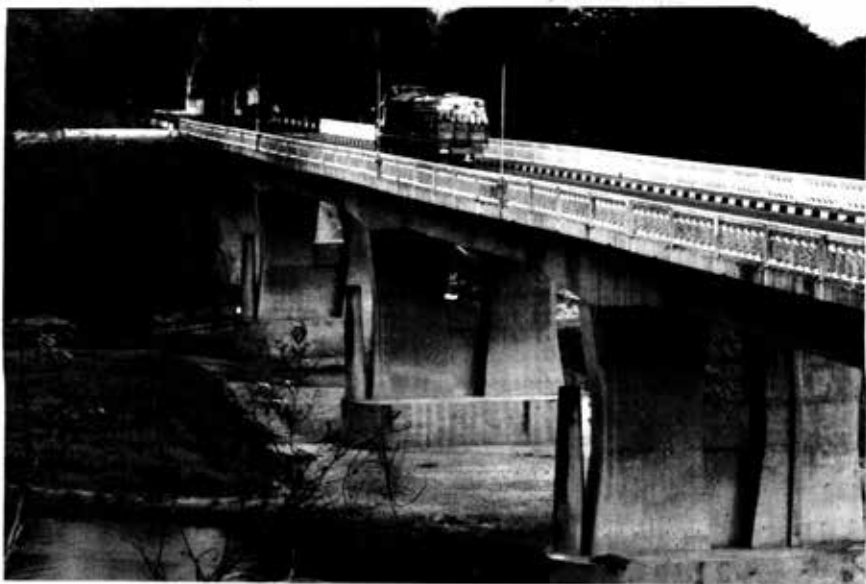


အဆိုတော် ကဗျာဆရာ ဗိုလ်ထွန်း
ကိုခင်မောင်အေး၊ သူရဇော်၊ တက္ကသိုလ်
ဂီတစာဆို ဂီတစာဆို
ကိုမျိုးဆက်၊ ကိုမောင်ဝေ



အဆိုတော် ဂျပ်စ်ဘင် ညွန့်မှူး
ဇယဉ်မွန်၊ ကိုညွန့်လှိုင်၊ ဦးမောင်မောင်ကြည်၊

ခုံ အဆိုတော် ရုံးအဖွဲ့
အေး၊ ကိုသန်းလွင်၊ ကိုအေးချို



ယင်းချောင်းတံတား



နွေရာသီ ယင်းချောင်း



ဝေပွန်လင်း

စာရေးဆရာအောင်ဆန်း



ဗိုလ်ထွန်းလှ(ခေါ်)တက္ကသိုလ်နေဝင်း

ဗိုလ်ချုပ်ချစ်ခင် မော်ကွန်းတင်

သံစဉ်တေးသွားသီချင်းများ



ဘိသိက်မင်္ဂလာ

ရေး - ရွှေပြည်အေး

ဆို - ကိုထွန်းရွှေ၊ ဝင်းဦး၊ တင်တင်မြ

(ကျက်သရေအပေါင်းနဲ့ ပြည်စုံစွာ အောင်သောဂါထာကျူးလို့

ထူးကဲသောရက်မြတ် ဤအချိန်ခါ)

နက္ခတ်စန်းလာ ကြည့်စရာပုံပြ ရိသာခါဂုဏ်တမြ ရေစက်ဆုံကြ

ပုညဝတ္တနာ ကပ္ပိန္နဲနဲ့ အနော်ဇာ ဥပမာသဏ္ဍန်ပြ နဖူးစာတွေမှန်ကြလို့

ဘဝဆုတောင်း ခုပေါင်းရတာ စုလျားရစ်ပတ်ကာပ တူစုံမောင်နံ

ရာသက်ပန်ဖူး ထူးရွှေမေတ္တာ နောင်သစ္စာစူး

ရေစက်ဆုံလို့ ရှုစရာ မဝေးပါ ခင်နဲ့မောင်နဲ့ နဖူးစာ ရေးထားတာ

ကုသိုလ်ထူးတဲ့ မောင်မယ်နှစ်ဦးတို့မှာ သော်တာစမ်း လျှမ်းခဲ့လေ

မြန်းတဲ့ရွှေပမာ တင့်တယ်ပါပေစွ မင်္ဂလာကျက်သရေ

တက်နေသို့ ပုံပမာ

(မိဘဆွေမျိုး အပေါင်းအသင်းတွေပါ/စုံစွာပို့သတဲ့မေတ္တာ

အိုအောင်မင်းအောင် ပေါင်းကြပါစေသား)၂

ရက်မြတ် လက်ထပ်ခန်းမှာ သတို့သားရဲ့ဂုဏ်အင်္ဂါ

တကယ်ကို ပြည့်စုံလို့သာ လွန်ထူးမြတ်တဲ့ ပါရမီပါ

ရက်မြတ် လက်ထပ်ခန်းမှာ သတို့သမီးရဲ့ ဂုဏ်အင်္ဂါမှာ

တကယ်ကို ပြည့်စုံလို့သာ လွန်ထူးမြတ်တဲ့ ပါရမီပါ

ဉာဏ်ပညာကြီးပေတာ သဘောထားလည်း ကောင်းပေတာ

မနောထားလည်း ကောင်းပေတာ အသက်ငယ်ပေမယ့်လို့သာ

မြင့်မြတ်တဲ့ စိတ်ထားက မိတ်များစွာ ပေါင်းသင်းနိုင်ပေတာ

(သံပြိုင်) (မဟော်သဓာ အမရာလားသို့ပါ ထင်ရှားတဲ့ကုသိုလ်ရေစက်ပါ
မယ်မဒို့ ဝေဿန် တစ်နှုန်းသို့ပမာ ရွှေဘုန်းကတိုးလို့ ငွေမိုးရွာ
သူတော်ချင်း သတင်းလေ့လာ တွေ့ဆုံကာ ရေစက်ဟောင်း
အကြောင်းဆက်ကာ ပေါင်းဖက်လာ လပြည့်ဝန်းလို လင်းရောင်တွေဖြာ
မောင်နဲ့မယ် လက်ထပ်တဲ့ မင်္ဂလာအခါ

အလွန်ထူးမြတ်တဲ့ မောင်မယ်နှစ်ဦးရဲ့ အောင်မင်္ဂလာ)၂

(ဖူးစာနှစ်လီ စုံညီချက်က ထူးမြတ်တဲ့မင်္ဂလာ/ရက်မြတ်တဲ့ချိန်အခါ
ဘိသိက်လောင်းလို့ အောင်ကြောင်းကို ဆုတောင်းရတာ
ကပ္ပိန္နဲနဲ့ အနော်ဇာ ပမာထားလို့ စုလျား တူမကွာ)၂

နတ်များ မှတ်သားရတဲ့ ရွှေဖူးစာ
သူဇာနွယ် မူယာကြွယ် သူဇာနွယ်ပါ မူယာကြွယ်တာ
နေနဲ့လပမာ ကြည့်လို့သာ တင့်တယ်ပေတာ

(သံပြိုင်) (မဟော်သဓာ အမရာလားသို့ပါ ထင်ရှားတဲ့ကုသိုလ်ရေစက်ပါ
မယ်မဒို့ ဝေဿန် တစ်နှုန်းသို့ပမာ ရွှေဘုန်းကတိုးလို့ ငွေမိုးရွာ
သူတော်ချင်း သတင်းလေ့လာ တွေ့ဆုံကာ ရေစက်ဟောင်း
အကြောင်းဆက်ကာ ပေါင်းဖက်လာ လပြည့်ဝန်းလို လင်းရောင်တွေဖြာ
မောင်နဲ့မယ် လက်ထပ်တဲ့ မင်္ဂလာအခါ

အလွန်ထူးမြတ်တဲ့ မောင်မယ်နှစ်ဦးရဲ့ အောင်မင်္ဂလာ)၂

ထိန်လင်းအောင်ဆန်း

ရေး - ဒုံမင်းလှိုင်တင်၊ ဂျူဗလီစိန်

ဆို - ခင်စမ်းကြည်

(ဆောင်းအကုန်နေ့အကူး လေရှူးငယ်သုံသုံချီဝယ်xxxဖေဖော်ဝါရီ ၁၃ရက်ဝယ်xxx လင်းအာရုဏ်ကျင်းတဲ့ ချိန်ခါမယ်)၊ (စနေနံမယ် မွေးဖွားခဲ့ပါတယ်)၊

(ဦးဖာ ဒေါ်စု အခြေပြုကာရယ်xxx ခလေးငယ်နာမယ် အချိန်စာရင်း သွင်းတော့ ထိန်လင်းလို့ ခေါ်တယ်)၊ နတ်မောက်မြို့အလယ် သူချက်မြုပ်ခါဝယ်။

(မျိုးချစ်ခေါင်းဆောင်ထိုအခါဝယ်xxx ဆိုစရာကွယ် ပဌမဆုံး အင်္ဂလိပ်ကို တွန်းလှန်နှိမ်နင်းxxxပြိုင်ဘက်ကင်းသူရယ်)၊

အတုခိုးဘွယ် သူ့အဘိုးရယ်xxx ဗိုလ်မင်းရောင်ရှေ့ဆောင်တယ် တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်ပြီသတယ်။

သခင်အောင်ဆန်း

ဆို - ခင်ခင်လေး

(ထောင့်ကိုးရာ သုံးဆယ်ရှစ်မလေxxxတိုးတက်လို့ ကြံစည်ကာ မသွေ သခင်အောင်ဆန်းတဲ့ ဘွဲ့ထူးနံမည်လေxxxလှမ်းလင့်လို့ အဟုတ်ကိုခူးချွေ အတွင်း ရေးဖျူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ပေ)၊ တဦးကောင်းစားရေးကိုxxxပါယ်ရှားကာလေ ဟယ်- နေရှင်တွေ-ဟယ် အရင်းရှင်တွေxxxဒို့ဗမာအစည်းအရုံးကြီးနဲ့ တွန်းလှန်အောင်ခဲ့ပေ (ပြည်ထောင်စုအသက်သခင်xxxအလုပ်သမားတွေ တူကိုကိုင်ခါ မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင် ထမ်းဆောင်ပါလေ ပြည်ထောင်စုxxxအသက်သခင် လယ်သမားတွေ တံဇင်ကို ကိုင်ခါ မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင် ထမ်းဆောင်ပါလေxxxဗမာ့သွေးကြော ရေနံမြေ အလုပ်သမားများရဲ့ ကောင်းစားရေးကို ရှေ့ရှုပေxxxအောင်ပန်းတပွင့်ကို သခင် အောင်ဆန်း ဆွတ်နိုင်ပေ)

တေဇ-အောင်ဆန်း

ဆို - နုနုဝေ

(ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးကို ရှေ့ရှုလို့သာအတည်***ဆို့ဗမာ သခင်အောင်ဆန်း လမ်းစကိုရည် စွန့်စားကာအတည်***ဂျပန်ဌာနီ ခေါင်းဆောင်ပါလို့အတည် ရဲဘော်တွေလဲ သုံးကျိပ်ပါတော့သည်)***
 (လွတ်လပ်ရေးကို မှန်းမျှော်ကာရည် အသက်နဲ့ သွေးကို ပေးလှူပါသည်***သက္ကရာဇ် တထောင်ကိုးအညီ လေးဆယ်တခု စွန်းသည် စစ်ဦးချီခါ***ပြန်ပြည်ပြန်လည်)***
 တေဇလို့သာအတည် သူ့နာမည်လဲ ထွန်းပေါက်ကျော်ကြားသည် ***
 (တိုက်မည်ခိုက်မည်)*** ဒို့ဗမာတွေ သွေးစည်းခဲ့ ပြန်သည် မတ်လအလည် နွေဦးလောက်စီ***မိစ္ဆာတွေ မောင်းထုတ်ပြီ ဒို့ဗိုလ်တေဇ စွမ်းရည် မြို့ရန်ကုန်လဲ***သိမ်းပြန်တော့သည် တထောင်ကိုးရာ လေးဆယ့်နှစ်ခု အမှန်ပင် ရက်စွန်းသည်။

သမဂ္ဂ အောင်ဆန်း

ရေး - ဗိုလ်ကလေးတင့်အောင်
ဆို - ခင်ခင်လေး၊ တင်တင်မြ

[(ကျောင်းသားအရွယ် ငယ်စဉ်ကတည်းက စိတ်ထားဖြောင့်ပေတာ
စာအုပ်စာတမ်း မလစ်လပ်စေရာ အမှန်ပင် သူဖတ်ကာ)၊
ကျောင်းသားရေးရာ ကြီးမှူးလို့သာ ဦးစီးပါလို့ တက္ကသိုလ်ပညာစနစ်ကို
တွန်းလှန်ဖို့ရာ အရေးဆိုလို့ပါ ကိုအောင်ဆန်းက ကြံစည်ကာသာ
မြန်ပြည်ရွာမှာ အသင်းတွေဖွဲ့စည်းကာ]
သမဂ္ဂကို ဆောက်တည်ကာသာ မြန်ပြည်လုံး ကျောင်းသားအပေါင်းမှာ
ညီညီညာညာ သွေးစည်းကာ တူယှဉ်ကာသာ အလုပ်လုပ်တာ
ကျွန်ုပ်ညာ တော်လှန်ခဲ့တာ
(သံပြိုင်) [(အောင်ဆန်း)၃ ထင်ပေါ်လာ ခေါင်းဆောင်အခြေမှာ
တိုးတက်ပါလို့သာ ကျောင်းတော်သားတွေ တကယ်ပင် အားကိုးရာ
မြန်ပြည်ပေါ်မှာ ထွန်းလင်းကျော်ကြားလာ]၊

တော်လှန်ရေး အောင်ဆန်း

ရေး - ဒုံမင်းလှိုင်တင်

ဆို - ထွေးထွေးရီ

(ဗမာ့လွတ်လမ်း ပွင့်လန်းစရာတွေ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အနည်းနည်း ကြံခဲ့ပေ အရေးကြီးတဲ့ တို့ဗမာပြေရဲ့အခြေ)၊ (ကမ္ဘာစစ်ကြီးရဲ့အလယ်မှာလေ ဗမာတွေဆင်းရဲမှုနဲ့ ကြုံခါနေ)၊ သူ့ရွှေရင်မှာလေ ညှိုးနွမ်းနေရှာပေ (ပြည်သူ့ အခြေ)၊ လွတ်လပ်ဘို့မသွေ (ထောင့်ကိုးရာ)၊ လေးဆယ့်ငါးမလေ အာဏာရှင် ဖက်ဆစ်စံနစ်ကို ဧဏ်းလှန်ပေ ပိန်ဂျာနီ၊ အဘိမှာလေ တွန်းလှန်ကာမသွေ အောင်နိုင်ပေး ဒို့ဗိုလ်ချုပ်ကြီး စွမ်းဆောင်ခဲ့ပေ။

ရဲဘော်-အောင်ဆန်း

ရေး - အရှေ့ပိုင်းတင်

ဆို - ရင်ရင်န

(ရဲဘော် ဗိုလ်အောင်ဆန်း)၊ ဖွဲ့စည်းခဲ့တယ် ညီညာစွာကွယ် ပြည်သူ့ ရဲဘော်ရယ် ချင်း ကချင်ရယ် ကယား ရှမ်း ကရင်ရယ် လူနည်းစုတွေ ညီညွတ်တယ်)၊ ဖက်ဆစ်ရန်ကို တွန်းလှန်ပါလို့ ဖ-ဆ-ပ-လကို တည်ထောင် နိုင်ခဲ့တယ် ထောင့်ကိုးရာ လေးဆယ့်ခြောက်ခု အတွင်းဝယ် ဖွဲ့စည်းပုံဥပဒေနဲ့ကွယ် မယွင်း တကယ် ပြည်ထောင်အသွယ်သွယ် စုပေါင်းလို့သာရယ် ဒို့မြေပြေပေါ်ဝယ် စိတ်ထား တည်တယ် ဖြောင့်မှန်တယ် လူထုဟာ ကြည်ညိုလာခဲ့တယ် (ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း)၊ ကမ္ဘာမှာ ကျော်ကြားတယ် xxx

ဗိုလ်ချုပ် သို့မဟုတ် ဗိုလ်တေ

ဆို - ဥဩဘသောင်း၊ ကိုမြကြီး

(ထားရာမှာနေ စေရာသွား နွားနဲ့ မခြားပေ နွံနစ်တဲ့ ကျွန်အဖြစ်မှလေ
လွတ်မြောက်ရာလမ်းစ မှန်းဆ သူရှာဖွေ ကိုအောင်ဆန်း ဦးအောင်ဆန်း
အောင်ဆန်းတဲ့ဟေ့ ပွင့်လန်းလာခဲ့ နာမည်ပေ) ။

မဟုတ်ရင်မခံ မှန်ရာကိုလုပ်တယ်လို့ ဂုဏ်ပုဒ် ဝိသေသထူးပေ
ဦးဆောင်ရှေ့ရွက် ရှေ့ကပင် ထွက်တတ်တဲ့ ရှေ့တန်းခေါင်းဆောင်ပေ
အသက်ကိုပင် ပေးအပ် တိုင်းပြည်အတွက် သေချင်သေ

ဒါကိုပင် ဦးထိပ်ထား ကြိုးစားဆောင်ရွက် နောင်အတွက် မြန်မာပြည်
သူမျှော်မှန်းတဲ့ လွတ်လမ်းပန်းတိုင် အခြေ သခင်အောင်ဆန်း
အောင်ဆန်းတဲ့ဟေ့ တစ်ခေတ်ဆန်းခဲ့တဲ့ မြန်မာပြည်

(သံပြိုင်) သူ့ကျွန်အတွင်းမှ လွတ်ကင်းစေဖို့ အမြစ်ကတွန်းလှန်
ကြံစည်စိတ်ကူးနေ သုံးကျိပ်သောရဲဘော်များနဲ့ တိုင်းတစ်ပါးအရှေ့ဘက်
လျှို့ဝှက်ထွက်ခွာပေ စစ်ဘက်ပညာ အထွေထွေ ပြည်စုံလေမှ

မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးသို့ ဦးတည်နေ တပ်မတော်ကြီးဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ပေ
“ကျား”မတစ်ထောင် တစ်ကောင်ဘွား ယောက်ျားဇာနည်တွေ
တို့ပြည်ကို တို့ပြန်ရအောင် သူကဦးဆောင်ပေ

ဗိုလ်ချုပ် သို့မဟုတ် ဗိုလ်တေတဲ့ဟေ့
မြန်မာ့ခေါင်းဆောင် ထွန်းပြောင်ဖြစ်ခဲ့ပေ သခင်အောင်ဆန်း
အောင်ဆန်းတဲ့ဟေ့ တစ်ခေတ်ဆန်းခဲ့တဲ့ မြန်မာပြည်

ဂလဲ့စား

ဗိုလ်ချုပ်ကို မျက်နှာမထောက်လို့...အသက်ပါ ပျောက်အောင်ကြံလိုက်ပြန်
ကြတာ... (ကိုယ်စီကိုယ်မှာ တကယ်မမှားနဲ့ - ဂလဲ့စားချေရန်ပါ) - ကိုယ်ကျင့်တရား
ဆိုတာ... အယုတ်ဘဲရှားပါးလို့... တပြားသားမှ မခင်တွယ်သူတွေဟာ... နယ်ချဲ့
များကိုသာ... မျက်နှာပါပြောင်ပြောင်ထားလို့... အချောင်သမားဝါဒနဲ့... လူလိမ်
လူညာ စစ်ဆေးပြီးတော့... အပြစ်လဲပေးခါ အရေးယူချင်တာ...

ဗိုလ်ချုပ်လမ်းစဉ်

ဖက်ဆစ်စိတ် မသူတော်တွေကို... တိုက်ဖျက်ရမည် ဒို့ ဗမာတိုင်းဖြစ်ညီ...
စိုင်းပြင်းကြဘို့... တလီ... ဝိုင်းဝန်းကြဘို့... ရည် တိုင်းရင်းသားတိုင်း ဗမာနေပြည်...
လွတ်လပ်ဘို့... ချီ... လက်နက်ကအဖုံဖုံအလီလီ... ခြောက်ခါလဲ့... ခါ အဟုတ်ဝါဒ
ဖြန့်... မည်... မကြောက်ဘို့... မလန့်... ဘို့... အတည်... စိတ်ဝယ်သန့်... ရမည်... လေး
နှစ်လောက်ဖြင့် သူငါစုံညီ... ဘေးတွေ... ကဲ့ပြီ (ကောင်းကြောင်း ကောင်းတယ်ထင်
သည် ဂျပန်ခေတ်တွေ... ရစ်သင့်ပြီ... တော်လှန်ရေးနဲ့... သာ မနှေးဘဲကြံစည်...
သခင်အောင်ဆန်း ဗိုလ်ချုပ်သည်) ဒို့... လူထုရဲ့... ဝတ္တရားရှိပေသည်... ဒို့... ဗိုလ်ချုပ်က
တာဝန်တွေလဲ... ခြေခံပြီ... တဗိုလ်တမင်းတွေ အချင်းချင်းလဲ မဖြစ်သင့်သည်...
အဲဒါကြောင့် စိတ်ဝမ်းမကွဲသင့်ပြီ... နယ်ချဲ့သမားကို ဒို့... တတွေချိုးနှိမ်နိုင်ပေမည်...

(သံပြိုင်) ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို ဘာကြောင့်အများက လေးစားသည်...
တကယ်ပင်တည်ကြည် စိတ်ဓာတ်ဖြောင့်မတ် ကောင်းလှသည်... ကိုယ့်အမျိုးကို
စောင့်ရှောက်လိုဖြင့် ရွက်ဆောင်ဝန်ထမ်းသည်... ဗိုလ်ချုပ်ပင် အများက သဘောကျ
မြှောက်ရသည်... တယူသန်ဆိုတာ ကိုယ့်ဗိုလ်အောက်ယက်တတ်သည်... ခြေထိုး
တာတွေ လွတ်လပ်ရေးနဲ့ ဆန့်ကျင်နိုင်တော့သည်... ဗမာပြည်အချင်းချင်း
သင့်မြတ်စေပါသည်... သခင်မျိုးဟေ့ ဒို့... ဗမာ ဗမာဗိုလ်ချုပ်က လမ်းမှန်သည်...

ကျဆုံးသည့် ဗိုလ်ချုပ်နှင့် ဝန်ကြီးများ ဗမာ့ကံကြမ္မာ

(၇သံချို) ဒို့ခေါင်းဆောင်တွေ ကံကြမ္မာ ဒို့ဗမာလူမျိုး အားကိုးမဲ့စရာxxx သက္ကရာဇ်အခါ ထူးမကြုံဘူးတဲ့ပါxxxသုံးရာပြည့်နှစ်အပေါ် ကိုးခုညွှန်းလို့ အစွန်း ထွက်လာxxxလဝါခေါင်အခါxxxဆန်းထွတ်စ ၂ရက်မျှအပေါ်မှာxxxကြမ္မာခွေညှိုး အဆိုးဇာတာဘက်ခါxxxညိုမှောင်သန်း.....ဗရမ်းဗတာဖြစ်စရာ အော် ဗိုလ်အောင်ဆန်း မှာတော့ အသက်ကင်းကွာအောင်နှစ်နာxxxသနားမညှာ ငနွား သတ္တဝါ ဝန်ကြီးတွေပါညှိုးလို့ ဆိုးဝါးစွာပ သေအောင်ပင်သတ်ခါxxxမသူတော် ယုတ်မာ သနားခြင်းကင်းကွာxxxရက်စက်လေတော့တာxxx အော် ဆုံးပေါ့ဒီတခါxxx ပြည်ကြမ္မာ အမိရဲ့မြန်မာမခံသာxxxဗိုလ်အောင်ဆန်းရဲ့ လှမ်းကြွခဲ့ပါxxxလွတ်လပ် ရေးကို မြင်စေချင်တာ အသေစောလို့ အမေ့နမော့မိပေတာxxxx

(သံဖြိုင်) (မျိုးမြန်မာ ကံဇာတာညှိုးတာ ဒို့-မျိုးမြန်မာတွေမှာ..... ကံဇာတာညှိုးတာxxxမခံနိုင်ပါ ဒို့ခေါင်းဆောင်တွေအတွက်တာxxxသွေးစည်းကြ မြန်မကြာxxxမျိုးယုတ်မာရန်ကို နှိပ်ဖို့ရာ)၂ (နှစ်နာတာကမ္ဘာသွေလဲ အခဲမကြေ ဘို့ရာxxxအမိရဲ့ မြန်မာ့ဇာနည်အောင်ဆန်း လွမ်းအားပိုမိတာ)၂ ခေါင်းဆောင် ခုနစ်ပါးxxx အသက်များစွန့်ရရှာ (ဒို့ဗမာ)၂xxxအဖွဲ့တွေပေါင်ခါ သွေးညှိကြပါxxx ဗမာပြည်နာဂရာ ရန်သူအားလုံး ခြေမှုန်းကြစို့မကြာxxx

လွတ်လပ်ရေးလမ်းစ

ထောင်နှစ်ရာ လေးဆဲ့ခုနစ်ခု ချိန်ခါကြာခိုက်ဝယ်xxxတန်ဆောင်မုန်းလဆုတ် ရှစ်ရက် ဂြိုဟ်ဆိုးခိုက်တဲ့နေ့ထူးမယ်xxxရေမြေ့ရှင်ကို ယူငင်သွားလို့ အားရော့ တိုရာ ထိုအခါကြာကဲ့တယ်xxxအင်္ဂလိပ်မင်းတို့ရဲ့လက်တွင်းမှာပင် ကျွန်စာရင်း ဝင်တယ်xxxဗမာများညှိုးနွမ်းကဲ့တယ်xxxနှစ်ပေါင်းများစွာကြာလို့ကွယ်xxxဒင်းတို့ တတွေဟာ ဖိနှိပ်ရေးနဲ့ သွေးစုတ်လို့သာ လွန်စွာအနိုင်ကျင့်တယ်xxx

ဗမာတွေလမ်းမြင်ခဲ့တယ်xxxနိုင်ငံမှာခေါင်းဆောင်လို့ရယ်xxxပါတီစုံ ဖွဲ့ခါ ဆက်သွယ်xxxအမျိုးမျိုးနဲ့ကြဆောင်ပြန်တယ်xxxဗမာပြည်လွတ်လပ်ရေးကို အမြန် ပင်ရနိုင်ဘို့ရယ် ဆရာစံ စတင်လို့ကွယ်xxxအမျိုးအတွက်နဲ့ တော်လှန်ပြန်တယ်xxx အစာငတ်ခံကာ ဦးဝိစာရရယ်xxxအသက်ဆုံးအောင်ထမ်းရွက်တယ်xxxနောက် မတွန့်ဆက်သွယ် သခင်တွေထမ်းပြန်တယ်xxx

(ယူနီဘာစီတီ ကျောင်းတော်သားရယ်xxxတကယ်ခွန်အား စွမ်းပြခဲ့တယ်xxx ဒို့အမျိုးသား လွတ်လပ်မှုကို ပြုစုခဲ့တယ်)၊ အငတ်ခံခါ ဆောင်ရွက်ကြတယ်xxx အသတ်ခံခါ ဆောင်ရွက်ကြတယ်xxxအမျိုးသားချင်းဟာ မညီညွတ်ကြလို့ ဗိုလ်အောင်ကျော် အသက်ဆုံးရတော့တယ်xxx

(သံပြိုင်) (ဗမာနိုင်ငံဝယ် မခံနိုင်အောင်ကွယ်xxxညှင်းပန်းနှိပ်စက်တယ်xxx ဒို့ပြေလွတ်အောင် ကြဆောင်လို့သာ ဒို့တိုက်ခိုက်တော့မယ်)၊ ဒါတွေကိုကွယ် ဆင်ခြင်ခါရယ် စစ်အတတ်မြူဟာသွယ်xxxဗမာ့တပ်မတော်ဂုဏ်ကြွယ်xxx လိပ်တွေကို တိုက်ခါကာမောင်းထုတ်ခဲ့ကြတယ်xxx

(ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း စတင်လို့ကွယ်xxxပြည်လုံးညှိခဲ့တယ်xxxဗမာနိုင်ငံ ပြန်လည်ခါကွယ် ပေါင်းစီးကဲတော့တယ်)၊ (ဒို့တိုင်းပြည် ဒို့လက်ဝယ်xxx မကြာခင် ရစေမယ်)၊ ဗိုလ်ချုပ်လမ်းကိုစီခါရယ်xxxညီညီညာညာ လိုက်ကြရပေမယ်xxx

ဗိုလ်ချုပ်ဇာတ်ကားသီချင်း

(ဗမာလူထုတို့ xxxအကျိုးမျှော်ကြဆဲ xxxနှိုးဆော်ပြန်ရ xxxဂုဏ်ယူစရာ အတည်)၊ ဒို့ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟာလေ xxxနည်းလမ်းများပေးခဲ့သည် xxx ဆူပူ နှိမ်နင်းပေမည် xxx (သွေးစည်းကြလို့ ဒို့ညီအစ်ကိုသည်)၊ စွဲသလောက် ယုံကြည် xxx ပဲရော့ကုမ္ပဏီ xxx လွတ်လပ်ရေးကို ဒို့ဗိုလ်ချုပ်ကဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး နွမ်းသူတွေ အရေးထဲမှ သွေးမကွဲစေချင်သည် xxx

အာဏာတွေကို သိမ်းပိုက်ရန် အလုပ်ရယ် xxx တကယ်လွတ်လပ်အောင် ရယ်ကွယ် xxx နည်းလမ်းများ ရှေ့ဆောင်ခဲ့ပြီး ရုပ်ရှင်နမူနာပြခါ xxx အကြမ်းအရမ်း နဲ့ အံ့မခန်းနိုင်အောင်ရှင်းပြလေသည် xxx

(လွတ်လပ်ရေးဖြင့် လိုချင်ပါပြီ xxx ဗမာလူထုသွေးစည်းကြတော့မည် xxx)၊ တိုင်းပြည်လွတ်တော်ထဲမှာ xxx ပဲရော့ရုပ်ရှင်ဗိုလ်ချုပ်သည် ရှင်းလင်းပြဖို့ အချိန် ရောက်ပြီ xxx နည်းပေးလမ်းပြရိုက်ကူးသည် xxx အကဲခပ်မဲ့ဗမာတွေ ဇာတ်လိုက်တွေ စုံညီ xxx တဖုံစီခြား ကုမ္ပဏီများရယ်က စံချိန်မမှီ xxx ပဲရော့လင်းက ရိုက်တဲ့ဗိုလ်ချုပ် အမည် xxx

ကမ္ဘာတုန်လောက်ပါသည် xxx ယှဉ်ပြိုင်ကြရင် ရင်ဆိုင်ကြလျှင် ဗိုလ်ချုပ်သတ္တိသွေးပြမည် xxx အမျိုးသားဉာဏ်စွမ်းရည် xxx အမျိုးသမီးဉာဏ်စွမ်းရည် ဒို့ ပဲရော့ကုမ္ပဏီ xxx လေးဆယ့်ခုနှစ် လူထုအကျိုးဆောင်မည် xxx

အို... ဗိုလ်ချုပ်

ပဲပြောင်းဝှေးလဲဖရန်xxxဆန်-ရွှေ-ငွေ တွင်းထွက်တွေပေါ်xxxရေနံ့ကြောနဲ့ သစ်တောမြေxxxတိုင်းရင်းသားတွေ ဗမာ-ရခိုင်-ကရင်-ရှမ်း-ကချင်-မွန်များနဲ့ မွတ်စလင်-ခရစ်ယာန်ဆိုသမျှတွေxxxဒို့ ဗိုလ်ချေဒို့ အပေါင်းxxxဘယ်ကိုဘယ်သို့ ကောင်း သူ့ခေါင်းမူလေxxxအမြဲကြဲလို့ တွေးxxxမလွဲမှန်ဖို့ အရေးxxxအစဉ်အေးမနေ (စိတ်လက်ရှည်ရှည် အအိပ်ပျက်ချင် ပျက်ပါစေ)၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အောင်ပန်း ရှိရာမြေxxxဗမာတစ်မျိုးလုံး အောင်ပန်းနဲ့ သူ့ရုန်းပို့မယ်လေxxx

(သံပြိုင်) ဈေးအကျိုးဆောင် ချစ်ကြည်ညိုသူများတွေxxxထမင်းတွေ ဟင်းတွေ ဒို့လူမျိုး ဒို့ကျွေးသလေxxxလူထုညီကြစေxxxစိတ်ထားမြင့်မှလေxxx အင်အားလိုလှပေxxxစုပေါင်းထိုက်တဲ့အခြေxxxဒို့ ဗမာစာတင်ထိုးလို့ ရာဇဝင် အမျိုးမျိုး တိုးခါပြောင်လက်စေxxx

ခြောက်လုံးမြောက်လုံးတွေxxxဘယ်လိုလာလာ သူ့ဘာသာဆင်ခြင် တရားနဲ့xxxရှေ့သွားစိတ်ဓာတ်မြင့်မြတ်လို့ တည်ကြည်တာတွေxxx(ဒို့ ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ ဂုဏ်ရည်တွေ)၊ အညီပြေး-သမီးတွေ။ ကြိုက်တာရွေးယူ မာရ်နတ်မင်းက ဘုရားမြတ်စွာ စည်းစိမ်နဲ့ ပညာစမ်းချင်တာတွေxxxသူ့ဆရာဘုရားလို ထိုထို ဖိမ်မယူချင်ပကြောင့်xxxငါတို့ဗိုလ်ချုပ် မင်းလဲဘဲ သူ့ချစ်တဲ့ပြေ-သူကယ်နိုင်ပါစေxxx

(သံပြိုင်) ဈေးအကျိုးဆောင် ချစ်ကြည်ညိုသူများတွေxxxထမင်းတွေ ဟင်းတွေ ဒို့လူမျိုး ဒို့ကျွေးသလေxxxလူထုညီကြစေxxxစိတ်ထားမြင့်မှလေxxx အင်အားလိုလှပေxxxစုပေါင်းထိုက်တဲ့အခြေxxxဒို့ ဗမာစာတင်ထိုးလို့ ရာဇဝင် အမျိုးမျိုး တိုးခါပြောင်လက်စေxxx

တစ်ဗိုလ်ကျရင် တစ်ဗိုလ်တက်မည်

(၇သံချီ)

(ဒို့ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဘယ်နည်းဖြေလို့ မပြေနိုင်ပါတော့တာ)၊ ခေါင်းဆောင်တွေများပါxxxလွတ်လပ်ရန် ကြိုးပမ်းတဲ့အခါxxxအမျိုးချမ်းသာမှာxxxမရှုစိမ့်ညားကာxxxလူသတ်သမားတို့က မတရား ပူလေတာxxxထောင့်သုံးရာကိုးခုနှစ်မှာxxxဒို့ခေါင်းဆောင်ကြီး သွေးစီးရ.....ရှာxxx

လွတ်လပ်ရေးအတွက်ပါxxxအသက်သေရှာxxxဖြေမရနိုင်တော့တာxxx (အမျိုးဂုဏ်ဖျက်ပါလို့သာ အခံခက်လေတာ)၊ နယ်ချဲ့သမားကသာxxxတရားမမျှပါxxxကမ္ဘာကဖြင့် အားလုံးသိကြတာxxx

ဦးအောင်ဆန်း လမ်းထွင်ခဲ့တာxxxလွတ်လပ်ရေး သွေးမအေးစေဖို့ ရာxxx တစ်နှစ်နဲ့ရအောင်ယူပါxxxဗမာလူထုဟာ ပေါင်းစည်းမှုနဲ့သာxxxဒို့ခေါင်းဆောင်ကြီးက သေချာတာဝန်များပေးခဲ့တာxxxလွတ်လပ်ရေးကျေးဇူးဆပ်ကြပါxxx

တစ်ဗိုလ်ကျရင်ကွယ် တစ်ဗိုလ်တက်မယ် အသင့်ရှိတယ်xxxနယ်ချဲ့တွေရယ် ဒို့ကဖြင့် အခဲမကြေတယ်xxx(လက်စားချေမယ်xxxလူသတ်သမားများကို ကွယ်xxxလူထုအားချီတိုက်မယ်xxxဂယက်ရိုက်စေဖွယ်)၊ ဗိုလ်ချုပ်က မိန့်ကြားခဲ့တယ်xxxလူထုဟာ ညီညွတ်ရမယ်xxxခိုင်မာစွာရယ်xxxဖ-ဆ-ပ-လ ဒို့ရဲ့ဘော်စုပေါင်းရမယ်xxxဒို့ရဲ့မေစုပေါင်းရမယ်xxxဗမာပြေဝယ် သခင်နုကပဲ ခေါင်းဆောင်တယ်xxx

ဗမာ့ဘုန်းရောင်
(ငါးပေါက်)

တေးရေး - ဝဇီရာ

(ရှေးအစဉ်က ရာဇဝင်ဝယ်xxxထီးရယ်-နန်းရယ်-ကြွန်းရယ် တင့်ရွှမ်း
ခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်xxxxရတနာတွေဖြိုးကြွယ်xxxကျွန်းသစ်ရယ် စပါး
ထွက်တယ်xxxကျောက်သံ-ပတ္တမြားပေါပေတယ်)၊ (တကယ့်ကို လူမျိုးစုံဝင်ထွက်
ကြခါရယ်xxxသရေလဲကျခါ လိုချင်ကြပေတယ်xxxဒို့ပြည်နယ်)၊ အကြံဉာဏ်
တစ်မျိုးနဲ့ မရိုးလို့ ကလိန်ကြဲခါ အင်္ဂလိပ်ဟာ စလာပြန်တယ်xxxထက်အောက်
ဗမာ ဒို့ပြည်မြန်နယ်xxxတိုက်ခိုက်ခါ သိမ်းယူပြန်တယ်xxxနှစ်ပေါင်းတစ်ရာမက
ကျွန်ဘဝတာရှည်တယ်xxx

(သံပြိုင်) (ကမ္ဘာခေတ်သစ်တွေလဲပြောင်းခါလာလို့ xxxဒါဒို့မြန်နယ်xxx
ဒို့ ဗိုလ်ချုပ်ဟာကွယ်)၊ လမ်းမှန်စွာ တကယ်ဆောင်ရွက်တယ်xxxဂျပန်များနဲ့
အင်္ဂလိပ်ကိုကွယ်xxxတော်လှန်ကာရယ်xxxဒို့ဗမာ အောင်လံတော်လွှင့်တယ်xxx
ကျွန်တွင်းက လွတ်လပ်အောင်တယ်xxxလေးဆယ့်ရှစ်ခု ဗမာများဘုန်းရောင်
ကြွယ်xxx

(ထောင့်သုံးရာ ကိုးခုချိန်ခါဝယ်xxxမြန်ပြည်နယ်စန်းဇာတတိုး ဖွံ့ဖြိုးခဲ့
တယ်xxxရွှေဒေါင်းလံလာလို့ ကမ္ဘာမှာကြေငြာပေးခါxxxလွတ်လပ်ရေးနဲ့ သမ္မတ
နိုင်ငံတယ်)၊ (အော် လမ်းပြတဲ့ ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ အတူxxxကျဆုံးသူ ဝန်ကြီးတို့ရယ်)၊
အားလုံးမြင်စေချင်တယ်xxxခေတ်သစ်ပြည်နိုင်ငံဝယ်xxxလွတ်လပ်လို့ အမျှပေး
မယ်xxxဖြစ်ရာဘဝက အားရဘွယ်xxxသာဓု-သာဓု ခေါ်ကြတကယ်xxxဈာပန
ပြာချဋ္ဌာနီဝယ်xxxမော်ကွန်းထိုးကာ အာဇာနည်တွေထားရှိတယ်xxxမြို့အသရေ မငြီး
ဒို့ရွှေထီး-ဒို့ရွှေနန်းနဲ့ ဘုန်းပန်းပွင့်ကြတယ်xxx

(သံပြိုင်) ကမ္ဘာဝယ်.....ဆက်ဆို.....

ဗမာအောင်လံ
(ခြောက်ပေါက်)

တေးရေး - ဝဇီရာ

ကျက်သရေ မင်္ဂလာတင့်ရွန်းxxxထွန်းတောက်ဖို့ ရာxxxလွတ်လပ်ဘို့၊
ကြံစည်xxxစာနည်ခိုလ်ချုပ်xxxပါxxxအလုပ်မှာ တကယ်အစွမ်းပြခါxxxသူ့လမ်း
နဲ့ပင် ဖွဲ့စိတ်ခိုင်တည်စွာxxxဒို့ဗမာလူမျိုးလို့သာxxxကမ္ဘာလုံးသိအောင် ခေါင်းဆောင်
ထင်ပေါ်တာxxxခိုလ်ချုပ်ရယ် ဝန်ကြီးတွေ ဖွဲ့စည်းကာ ညီညွတ်စွာxxxဗမာတိုင်းပြည်
တကယ်လွတ်ရန် စိတ်အားသန် ဆောင်ရွက်ရှာxxxထိုအခါ အားပျက်စေဖို့
အမှားဖက်ခါ အမျိုးယုတ်တွေ တစ်မျိုးရှုပ်ပွေ ရန်သူများဟာ လုပ်ကြံပေတာxxx
သို့ပေမယ့်.....

(သံပြိုင်) (ဘာ-အရေးကြီးဆုံးလဲဗျာxxxဗမာ-ရှေးနည်းထုံးလဲမကွာxxx
တစ်နိုင်ငံလုံး ပေါင်းစည်းကြပါ)၊ တစ်ဘာသာ ရှမ်းကရင်တွေရယ်မခြားပါနဲ့ ဒို့ဗမာ
မွန်စုံစွာxxxချင်း-ကချင်ပါဝင်ကာxxxကပြားလဲပါ တစ်ခါအားချဲ့ခါxxxကမ္ဘာကြွား
ဖို့ ရာxxxဒို့ဗမာ ဘုန်းရောင်ဖြာxxx

ခေါင်းဆောင်ခိုလ်ချုပ်xxxသူလုပ်ပါတဲ့လမ်းစဉ်ကိုသာ ညီညာရွှင်လန်း
တက်လှမ်းကာ အောင်ပန်းဆွတ်ပါxxxရာဇဝင်ပြxxxသမ္မတနိုင်ငံ ဖွဲ့စည်းပြန်တာxxx
ပြည်သူလူထု စုစည်းခါ ညီညွတ်လို့သာxxxသွေးမကွဲလေနဲ့ အဖွဲ့ပေါင်းစုံညီစွာxxx
အသေးအဖွဲ့မြင်တဲ့အဖြစ်တွေကိုစွာxxxလက်နက်ကိုင်လို့ အနိုင်ကျင့်တာတွေဟာxxx
လူယက်ပြန်ကြ ဝါဒရှောင်ကြဉ်ပါxxx(သာတူညီစွာ လွတ်လပ်ရေးကို ကြွားပါလို့
စံစားခါ လူတိုင်းချမ်းသာxxxခိုင်မြဲအောင်ဆောင်ရွက်ကြပါ)၊ တိုင်းရင်းသားတို့မှာ
ရိုင်းပင်းကြသင့်တာxxxအို ဗမာအောင်လံထူဖို့ ရာxxx

(သံပြိုင်) ဘာအရေးကြီးဆုံးလဲ.....ဆက်ဆို

နိုင်ငံရေးအစနှင့် ဗမာအစိုးရ

ကြိုးပမ်းခါ ဒို့့အကျိုးချမ်းသာဖို့့ ၁၅နှစ်လောက်ကျင့်ခါအမှန်xxxအနစ်နာ ခံခဲ့တာxxx(တကယ်လွတ်လပ်ရေးအတွက်တာ ဗမာပြည်လွတ်လပ်ရေး အတွက် တာ)၊ ထောင်အကျခံရှာ အိုဗမာသခင်များစွာxxxတကယ်လွတ်လပ်ရေးအတွက် တာxxxဗမာပြည်လွတ်လပ်ရေးအတွက်xxxအစာငတ်ခံရှာ ဦးစိစာရပါxxx(ဒါတွင် မကပါ ကမ္ဘာတွင်ကြစရာxxxလူတိုင်းသိမှာ လွတ်လပ်ဖို့့ကေန် ဆရာစံတိုက်ပွဲမှာ)၊ အော် အင်္ဂလိပ်အစိုးရဟာ တကယ်ပင်ညှင်းပမ်းနှိပ်စက်တာxxxဒို့့ဗမာတွေ သေကြေ ပျက်စီးရှာxxxယူနီတာစီတီကျောင်းသားတွေရဲ့ အရေးတော်ပုံမှသာ နစ်နာစရာ အပြစ်ရှာခါ တိုးတက်မဲ့ငယ်သူတွေဟာ လူ့ဘဝက မရှုမလှအသေခံရှာxxx

(သံပြိုင်) ဗမာထင်ရှားဖို့့ ရာxxxဗမာများလက်တွင်းသက်ဆင်းကျရောက် လာxxxဗမာမင်းများရဲ့ ကျင့်စဉ်မွှာ ဆယ်ပါးညီမျှစွာxxxဗမာအစိုးရများ ဝါဒကေန် ပါxxx

(မထောက်ညှာကာ မောက်မာတာ)၊ အင်္ဂလိပ်ရဲ့ အာဏာရာထူးဂုဏ် တက်ခါxxxဖမ်းခါသာ ဆီးခါသာ နည်းမမှန်စွာ အပြီးရန်ရှာxxxနှိပ်စက်တဲ့ လူတွေ ကသာ လက်တုန်ပြန်ခါ ကျုပ်တို့ ရန်မမူပါxxxအဆင်ပြေစွာ သခင်တွေမှာ ရန် ရန်ချင်းမတုံ့နှင့်ပဲ စိတ်ချင်းနော်ညီမျှခါ ခင်မင်စွာ ကြင်နာစွာ သတ္တဝါရင်ဝယ်သားလို တရားလမ်းကြောင်းနဲ့ ဆောင်ရွက်မယ်ယုံပါxxxအရာရာမှာ မညှာတာခါxxx မသူတော်လူမိုက်များနဲ့ လူဆိုးကိုဖြင့်သာxxxပြည်ခွင်မှာ စီရင်ခါ ဒို့့အမျိုးဂုဏ်ကို ဖျက်ရင် ရက်ရက်စက်စက်နှိမ်နင်းမယ် ယုံပါ။

(သံပြိုင်) ဗမာပြည်ထင်ရှားဖို့့ ရာ.....ဆက်ဆို

ဗမာအစိုးရ ဝါဒဟာ မှန်သောတရားနဲ့ အုပ်ချုပ်ခါxxxလူအများတို့ ကြည်ဖြူစေဘို့့ ရာxxxဗမာရယ် ကရင်ရယ် ကချင်နဲ့ချင်းပါစုံစွာxxxတရုတ်နဲ့ကုလား ဘာသာများ လူမျိုးကိုလဲ မခြားဘဲကြင်နာ ကြိုတင်ခါ မညှိညင်ပါ ကိုယ်ထင်ရာ ကိုးကွယ်နိုင်တာxxxဗုဒ္ဓဘာသာအယူမဟုတ်လို့ ရန်မလုပ်ပါဘူး အထူးဘဲယုံပါxxx အမျိုးဘာသာ ကိုယ်ရိုးရာရှိတာ နှစ်သက်ရာ ယူနိုင်တာxxxဗမာအစိုးရ အုပ်ချုပ်ရေး အားပေးသင့်ပေတာ။

ဗိုလ်ချုပ်အမိဋ္ဌာန် (ရာဇဝင်ကြေး)

(ကမ္ဘာမကြေသော်လဲ ဥဒါန်းကိုမကြေနိုင်တယ်xxxမသာမလူမျိုးမိစ္ဆာ အင်္ဂလိပ်များကို စိတ်နာပါတယ်xxxအာရှခေတ်သစ်ထဲမှာ စစ်ဝင်န္တရိ နိုင်အောင် တိုက်မယ်xxxအရှုံးနဲ့အမြတ်ကိုသိအောင် ဒို့ဗမာတွေ ကြံဆောင်မယ်)၊

နယ်ချဲ့တဲ့အင်္ဂလိပ်နဲ့ အမေရိကန်xxxသင်းတို့လူမျိုး အရိုးပုံပေါ်ဝယ် ခြေတင်ခါရယ် ၎င်းခါသာပတယ်xxxဒို့ အမှန်မယွင်း အမြတ်စာရင်းလဲ ပေါ်လာနိုင် ပါတယ်xxx

(သံပြိုင်) ရာဇဝင်ကြေးလဲဆပ်ကြရအောင် သူရသတ္တိရှိတဲ့ ဗမာတွေရယ်xxx ဘယ်လိုဆပ်ရမယ်xxxအော် အမိန့် ရှိပါအုံးကွယ်xxxချွေးနဲ့ဆပ်ရမယ်xxxသွေးနဲ့ ဆပ်ရမယ်တဲ့xxxအခါခါပင် စိတ်အားတက်ဘွယ် အာဏာရှင်မိန့်ကြားခဲ့တယ်xxx ခါးတောင်းကြိုက်ခါ ဟောဒီအင်္ဂလိပ်ကို နိုင်အောင်သာတိုက်မယ်xxxအောင်မြေ့နင်းပြီး သစ္စာမိဋ္ဌာန် ပြုခဲ့ပါပြီ ဗမာတို့ရယ်xxx

လောကီဘဝမှာ လူလာဖြစ်တာxxxနေရဘို့ရယ် သေရဘို့ရယ် ဒီနှစ်လမ်း xxxဟောဒီ ဟောဒီဘဝမှာ လူလာဖြစ်တာ ခံရဘို့ရယ် စံရဘို့ရယ် ဒီနှစ်လမ်းxxx စွမ်း သတ္တိဂုဏ်နဲ့ညီညာတာရယ်xxxယောက်ျားဘသား စွန့်စားကြဘို့ ဗမာပီစေ ကွယ်xxxကြောက်တယ်ဆိုတဲ့စကားရယ် ရွံ့တယ်ဆိုတာ နားမလည်xxxငါတို့ ဗမာများတွေရယ် အာရှခေတ်သစ် စစ်ကိုဝင်န္တရိမယ်xxx

အောင်ဆန်းအက်တလီ
(ငါးပေါက်)

(ဗမာတစ်မျိုးလုံး ဂုဏ်တက်စေရန် ကြံဆောင်အောင်တော့မည်***လူမျိုးစု
ညီညွတ်စုံညီ***ပင်လုံကွန်ဖရင့်စီ)၊ ရှမ်း ကချင် ချင်းတွေ မကွဲပြား၊ တောင်တန်း
နယ်ဌာနီ ဒို့ဗမာများနဲ့ ပေါင်းပြီ။

(သံပြိုင်) ဒို့ပြည်ကို ဒို့ဆိုင်သည် ဒို့ပိုင်ရတော့မည်***ပါတီမဲ့မှာ သဘော
တူညီ အောင်ဆန်းအက်တလီ***ဖွဲ့ကြပြီ ပေါင်းကြပြီ ဒို့ဗမာတိုင်းကညီ***ခိုင်
ခိုင်မာမာဖွဲ့ကိုတည် ဗိုလ်ချုပ်ညွှန်ပြလေပြီ***စိတ်ချခါယုံကြည် ခေတ်သစ်ထူမည်
ဗမာ့အောင်ပန်း လက်လှမ်းမဝေးလေပြီ***

ဒို့ဗမာတိုင်းရဲ့တာဝန်သည် စည်းလုံးမှုနဲ့ အဖွဲ့ပေါင်းညီ***ရှမ်းကရင်
ချင်းနဲ့ ကချင်စုံညီ တစ်သွေးထဲဖြစ်ဘို့လိုလှသည်*** လွတ်လပ်ရေးနဲ့ မြန်မာပြည်
ဝိုင်းဝန်းကြမှ တကယ်နီးမည်***တို့ဗိုလ်ချုပ်က ဝန်ခံပြီ အနုနဲပမရတော့ သူကြမ်း
မည်***(မြို့ရွာ တိုင်းရပ်ဆိုင်းရမည်***လက်နက်ပုန်းမသုံးသင့်ပြီ***ငြိမ်းချမ်းဘို့
ရယ်)၊ သူခိုးနဲ့ ဓမြများမထားနဲ့အတည် အားစွမ်းပြခါ ငါဒို့ ကာကွယ်မည်***
(သံပြိုင်) ဒို့ပြည်ကို ဒို့ဆိုင်သည်.....ဆက်ဆို

ဖ-ဆ-ပ-လ သီချင်း

ဗမာတစ်မျိုးလုံး ညီညာတယ်xxxလူတွေပေါင်းလို့ ကွယ်xxxဖက်ဆစ်ကို နှင်လို့ရယ်xxxဒို့နိုင်ငံထူထောင်မယ် ခုနှစ်တော့ ဒိဋ္ဌဘွဲ့ကွယ်xxxလွတ်လပ်ရေး အောင်စေမယ်xxပေါင်းစုကာ လူထုများက ဖ-ဆ-ပ-လကွယ်xxxဒို့ဗိုလ်ချုပ်က ဖွဲ့စည်းပြန်တယ်xxxနိုင်ငံဝယ် ပြိုင်စံပယ် နိုင်ငံဝယ် တခုပင် ထွန်းပေါ်တယ်xxx

(သံပြိုင်) (သွေးမကွဲနဲ့ အမြဲပါကွယ် ခိုင်မာအောင်ကြံ့ရွယ်xxxယခုနှစ်တော့ မလဲပါဘူး တကယ် မှန်းတာအကုန်ရမယ်)၊ အော်...ဖ-ဆ-ပ-လအဖွဲ့ကြီးကို ကွယ် ခိုင်မာအောင် အားဖြည့်စေဘွယ် တူညီညာပိုင်းဝန်းပါမယ်xxxနည်းသစ် ကြံရွယ်xxxလွတ်လပ်ဘို့ ထမ်းရွက်တယ်xxxဒို့ များခေါင်းဆောင် ဗိုလ်အောင်ဆန်း ပါကွယ်xxx

တပ်မတော်အစ အောင်ဆန်းက

(ဗမာ့တပ်မတော်ဖြစ်လာအောင် ကြံဆောင်ခဲ့တာ အားတက်စရာxxx ခေတ် သစ်ရဲ့ဒို့ရာဇဝင်မှာxxxဗိုလ်အောင်ဆန်းဟာ အစွမ်းပြကာ)၊^၂ဂုဏ်ယူဘွယ် ကမ္ဘာ တလွှားမှာ ဗမာများသာ ဝါကြွားစရာ လူငယ်ခေါင်းဆောင်လာxxxဗိုလ်ကြီးတေဖ ပါxxxရန်သူက ခြေမှုန်းမယ် နေတနန်းနယ် ရွှေဘုန်းကြွယ် တကယ်ပင် ကြံ့ခိုင်စွာ အောင်တပ်တော်ကြီးလာxxxလက်နက်စုံညီစွာ ထူးထူးခြားခြား အားစွမ်းဂုဏ်ရည် ယောက်ျားဇာနည် သာကီမျိုးမြန်မာxxx

(သံပြိုင်) (ရာဇာဓိရာဇ်နဲ့ ဘုရင့်နောင်ဟာxxxရာဇဝင်ပြောင်ခဲ့တာxxx သူရဲကောင်းစာရင်းပါပြီ ဇာနည်အောင်ဆန်းပါ)၊^၂(ဒို့ပြည်မြန်မာ ဒို့ပိုင်အောင်သာ သတ္တိကိုပြခါ)၊ အော်...စည်းလုံးညီညွတ်စွာ ရဲစိတ်မာန် ဇာနည်သွေးကို မွေးနိုင် စေဘို့ရာxxxဒို့ဗိုလ်ချုပ်ဟာxxxဗမာ ပြည်ခွင် ရာဇဝင် ချဲ့ထွင်တာxxx

ဗိုလ်ချုပ်ရဲဘော်

တေးရေး - သဟာယဆရာတင်

ရာဇဝင်ထင်ရှားအောင်ကွယ်xxxဗမာနိုင်ငံခေတ်သစ်တူမယ်xxxအားစွမ်း
ပြကာ အမှန်တကယ် ဆောင်ရွက်ပါတယ်xxx (ဒို့အမျိုးသားနဲ့ ဒို့တိုင်းဒို့နယ်
ဒို့ဘဲပြုပြင်မယ်)၊ သေပစေ နောက်မတွန့်တယ် ဗမာပြည်ဝယ် ဒို့လူငယ် ဒို့ရဲဘော်
တပ်ဖွဲ့ခေါင်းဆောင်မယ်xxx

(သံပြိုင်) ဒို့ဗိုလ်ချုပ်ဖွဲ့စည်းတယ်xx(ဒို့လိုက်မယ်xxxဒို့လိုက်မယ်)၊
ဒို့ရဲဘော် ဒို့ရဲမေ ဒို့အစွမ်းပြတော့မယ်xxx

စစ်အတတ်လဲသင်စေတယ်xxxဇွဲစိတ်မာန်ရှိရမယ်xxxတိုင်းပြည် တွက်ကို
ဒို့ကာကွယ်xxxဝန်ထမ်းရမယ်xxxစိတ်အားတွေကြွယ်(ညီစေနေ ညီပါတယ် ပြည်သူ့
ရဲဘော်ဂုဏ်ရောင်ထယ်)၊ အင်အားပြခါ နယ်ချဲ့သမားကို ပြုတ်အောင် ဒို့နှိမ်မယ်xxx

(သံပြိုင်) ဒို့ဗိုလ်ချုပ်ဖွဲ့စည်းတယ်xx(ဒို့လိုက်မယ်xxxဒို့လိုက်မယ်)၊
ဒို့ရဲဘော် ဒို့ရဲမေ ဒို့အစွမ်းပြတော့မယ်xxx

(၎င်းသီချင်းသည် အာရူလူငယ်အသွားမျိုးဖြစ်သည်)



စစ်ချိုစစ်တေး ဇာတိသွေး

ရဲရဲတောက်

တေးရေး - ဝိုင်အမ်ဘီ ဆရာတင်

ရဲရဲတောက်တို့ ဗမာတွေxxxသတ္တိခဲတွေxxxရာဇဝင်ထွန်းတောက်စွန့်၊
ပေxxxတို့တိုင်းတို့ပြည် လွတ်လပ်ရေးကိုxxxအရိုးကြေကြေ တို့မြေ တို့မြေxxx
ခေတ်ဆွေးကိုပြောင်းပြန်xxxခေတ်သစ်ကိုစိမံ လွတ်လပ်ဖို့စိတ်ကြံ ညီစေနေန်
တို့ရဲဘော် ချီတက်ကြစို့တူပျော်ပျော်xxxဘယ်ညာxxxဘယ်ညာ ဘယ်ညာxxx
ဗမာပြည် ငါတို့ပြည်xxxဗမာမြေ ငါတို့မြေxxxခင်ခင်မင်မင်အမျိုးကိုစောင့်ကြxxx
ဘယ်ညာxxxဘယ်ညာxxxဇာနည်တွေ လာပြီလေxxxဒီချိန်ခါ ညီညာစေxxxဗမာ
ဆိုခါးကိုဆွဲလို့ ထွက်ဖို့တော်ပြီလေxxx

ဗမာတို့ရဲ့ တပ်မတော်

ဗမာ ဗမာ ကမ္ဘာပေါ်မှာကြွားနိုင်စေဖို့ရာxxxဗျူဟာပညာတို့အမျိုးသားတို့၊
နားလည်စေချင်တာxxxဗျူဟာပညာသင်ကြားကြဖို့ ကြိုးစားတို့ဗမာxxxတို့အမျိုး
သားရဲ့အကျိုးအတွက်သာ သယ်ပိုးစေဖို့ရာxxx

သေနင်္ဂမှာ ထိပ်တန်းကသာ လူငယ်တွေဟာxxxဗမာတို့ရဲ့ တပ်မတော်
ဝင်ရန် အချိန်သင့်တော်တာxxx

ဗမာ့အောင်လံ ကမ္ဘာထောင်ရန် တို့တာဝန်ကြီးပါxxxအာဇာနည်တွေ တို့
သွေးချွေးနဲ့ ရင်းနိုင်စေပြန်တာxxxအာဇာနည်တွေ လွတ်လပ်ရေးဖို့ သွေးမြေကျခဲ့
တာxxxတို့အမျိုးနဲ့ တို့တိုင်းပြည်သာ သယ်ပိုးစေဖို့ရာxxx

အောင်လံထွန်းပြောင် ကြယ်ပေါင်းခကာxxxဗမာအောင်ပါ ဆောင်ရန်ကျင်း
တော့ အလင်းရောင်ပေါ် ဗမာတို့ရဲ့ တပ်မတော်

တူယှဉ်ကာတိုက်စို့.

တူယှဉ်ကာလေ တကယ်ပဲအစွမ်းပြချင်တယ်***ဗမာသတ္တိကမ္ဘာကသိ
အောင် ငါတို့တိုက်မည်***သေပေစေတို့အသက်ကို ဖက်ရွက်မှတ်ပါတယ်***
တောတောင်အထပ်ထပ်ကို ချီတက်တိုက်ခိုက်မယ်***

မိုးတွေကလဲ မစဲဘဲရွာသွန်းတယ်***မြစ်ချောင်းအင်းအိုင်ရေတွေပြည့်လို့
ငါတို့တိုက်ရတယ်***ဘယ်မှာလဲ အိပ်ရတယ်ရှိလိမ့်မယ်***အမြဲတမ်းချီတက်လို့
သာတိုက်ခိုက်နေရတယ်***

စစ်မြေမှာလဲ မစဲပဲပစ်ခတ်တယ်***ကျည်ဆံများဟာတစ်ဖွဲဖွဲနဲ့ ရွာသွန်း
မိုးသို့နှယ်***တို့ဗိုလ်ကခါးကိုဆွဲလို့ ရှေ့ကတက်ပါတယ်***ဘယ်မှာကြောက်စိတ်
ရှိလိမ့်ပဲ တို့စစ်သားတွေ***

ရန်သူမှာလဲ အရှုံးကြီးရှုံးရတယ်***သူတို့ဒေလောင်းကောင် ကာကွယ်
ပြုလို့ ငါတို့တိုက်ရတယ်***ဗမာသတ္တိကို ဘယ်မှာယှဉ်နိုင်မယ်***ဝေးစွာရှောင်
ရှားပါလို့ ငါတို့ဟစ်ကြွေးတယ်***

နိုင်ငံတော်ကိုချစ်တဲ့ သားကောင်းစစ်သည်တော်

နိုင်ငံတော်ကိုချစ်တဲ့ သားကောင်းစစ်သည်တော်***နိုင်ငံတော်အတွက်ဆို
အသက်နဲ့လဲလို့ပျော်***လွတ်လပ်သောနိုင်ငံတော်***အမြဲခိုင်ဘို့တာဝန်နော်***
ပြည်ထောင်စု ငါတို့မြန်ပြည်ပေါ်***တလက်မအထိမခံ အပြုတ်နဲ့မယ်
တို့ရဲဘော်***

ရန်သူကိုဘာမထိ ဇာနည်စစ်သည်တော်***လွတ်လပ်ရေးပေးအပ်ခါလဲ
မြတ်တဲ့တို့ရဲဘော်***ပြည်သူများတွေကောင်းစားရန် လောကနိဗ္ဗာန်***ကမ္ဘာ
ငြိမ်းချမ်းရေးရဘို့ ရည်ရွယ်မျှော်***ပြည်တွင်းရန် ပြည်ပရန် တို့တွန်းလှန်မယ်နော်
သွေးနဲ့သာ ချွေးနဲ့သာ ဖွဲ့နဲ့နိုင်အောင်ဆော်***လူထုနဲ့ လက်တွဲကာ အောင်ပွဲ
ခံမယ်နော်***

ဗမာအာဇာနည်

တို့ဗမာတွေ ရဲစွမ်းပြမည် အာဇာနည်ပီပီxxxတို့ရဲဘော်များအားလုံးညီညီ
သက်စွန့်ကာတိုက်မည်xxxမျိုးရိုးနဲ့ ရာဇဝင်မော်ကွန်းတည်xxxသူရဲကောင်းများ
ထွန်းကားသည်xxxမင်းရဲကျော်စွာ တပင်ရွှေထီးပုံညီxxxဘုရင့်နောင်ခေါ် အလောင်း
ဘုရားတို့သည်xxxဗမာရဲသွေးမွေးခဲ့သည်xxxရဲဇာနည် အောင်တပ်မတော်ချီxxx
ဖွဲ့နဲ့ တို့များတိုက်ခိုက်မည်xxx

ဗမာပြည်ကာကွယ်မည်

ဗမာပြည် ကာကွယ်မည်xxxတပ်မတော်ချီလာပြီxxxသေသည်ရှင်သည်
တို့မမှုတော့သည်xxxအာဇာနည်ပီပီ တိုက်ဖို့လိုက်ခဲ့သည်xxxဗမာပြည် ဗမာပြည်
သွေးနဲ့နီးခဲ့သည်xxxဒီပြေဒီမြေတွေ့ရယ်xxxတို့ပိုင်ဆိုင်စေကွယ်xxxလူငယ်လူရွယ်
စစ်ထဲဝင်လို့ရယ်xxxမခင်တွယ် မကြင်တယ် ချစ်သူစွန့်လို့ရယ်xxxတိုက်ပွဲကိုပင်
တွေ့အောင်ရှာတော့မယ်xxx

သာကီဆွေ လာပြီလေxxxရဲရဲတောက်မောင်တွေxxxသေစေရှင်စေ စိတ်
စွဲချက်မသွေxxxကမ္ဘာမကြေ ဗမာတွေxxxတို့ပြည်တို့ပိုင်စေxxxသေမင်းဆွေရေ
သစ္စာနှံစို့လေxxx

တို့စစ်သား

အဆွေသင်ဘယ်လိုစိတ်ကူးတယ်xxxတကယ်ပင်အမျိုးသားချစ်လျှင်
ကွယ်xxxယှဉ်ပြိုင်ကာ ဤစစ်ကြီးဝယ်xxxဝင်ကာအသီးသီးဆင်နွှဲရမည်xxx

နိုင်မယ်xxxတို့စစ်သားရယ်xxxအားမာန်မငယ်xxxသန်းပေါင်းများစွာ
ကြွယ်xxxခင်မင်ရာ သားမယားနဲ့ မိဖတွေကိုကွယ်xxxစောင့်ရှောက်ခါလည်း ထား
ပါ့မယ်xxxဂုဏ်မငယ်စေဖွယ်xxxအရာရာမှာ လိုတာမရှိအောင်စောင့်ရှောက်ကာ
ထားပါ့မယ်xxx

ဖလ်နေဝန်း

တေးရေး - ရွှေတိုင်ညွန့်

ဖလ်နေဝန်းသို့ညီxxxထွန်းလင်းပြောင်ပေသည်xxxဒါတို့.တိုင်းတို့.ပြည်
တို့.ကာကွယ်မည်xxxထူးမြတ်တဲ့တို့.တိုင်းပြည်xxxတိုင်းရင်းသားငါတို့.လူမျိုးပိုင်ရမည်
xxxလွတ်လပ်တဲ့တို့.တိုင်းပြည်xxxငါတို့.ရဲ့. ခြင်္သေ့စိတ်ထားတည်ရမည်xxxသေပေစေ
ရဲတဲ့ဇာနည် ဇွဲနဲ့.တိုက်မည်xxxဗမာတွေနိုးကြားလာပြီ အမျိုးသားစစ်သည်xxx
သေပေစေရဲတဲ့ဇာနည် ဇွဲနဲ့.တိုက်မည် ခိုက်မည်xxx

(သံပြိုင်) (တပ်မတော်ကြီးလဲ ချီလာပါပြီxxx အောင်တပ်မတော်ကြီးလဲ
ချီလာပါပြီ)၊ ဗမာအာဇာနည်xxxကမ္ဘာမှာတည်ရှည်xxxခိုင်မာအောင်သာငါတို့.ကြံ
ဆောင်မည် အောင်ပြီxxxအဖတိုင်းပြည်xxxတို့.ကိုင်းညွတ်မည်xxxစည်းလုံးပြီး
ဆောင်ရွက် ကာတို့.ကာကွယ်မည်xxxခွန်အားနဲ့.ညီxxxစွန့်.စားခဲ့သည်xxxရဲသွေးနဲ့.
သေမင်းကို သစ္စာနဲ့မည်xxxဗမာမှန်လျှင် သတ္တိရှိသည်xxxအသက်နဲ့.လဲမဲ့
ရဲဘော်ဖြစ်သည်xxx

(မျိုးရိုးဇာနည်....စစ်ကိုလဲအမြဲတိုက်ရမည်)၊

ဗမာပြည်ကို (တို့.စောင့်ရှောက်မည်)၊xxxအသက်နဲ့.လဲမဲ့ရဲဘော်ဖြစ်သည်

(သံပြိုင်) (တပ်မတော်ကြီးလည်း ချီလာပါပြီxxxအောင်တပ်မတော်ကြီးလဲ
ချီလာပါပြီ)၊xxx

ဗမာအာဇာနည်xxxကမ္ဘာမှာတာရှည်xxxခိုင်မာအောင်သာ ငါတို့.ကြံဆောင်
မည် အောင်ပြီxxx



နှမောတသ လွမ်းခဲ့ကြ

ဝိတသိချင်းတွေ

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၉ ရက်နေ့တွင် လွတ်လပ်ရေးမိသကား ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းနှင့် အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်ကြီး (၆)ဦး၊ အတွင်းဝန် ဦးအုန်းမောင်၊ သက်တော်စောင့်ကိုထွေးတို့သည် ဂဠုန်ဦးစော၏ အစီအစဉ်ဖြင့် မသမာရန်သူတို့ လုပ်ကြံခြင်းကို ခံခဲ့ရကာ တိုင်းပြည်အတွက် အသက်ပေးလှူသွားခဲ့ရရှာလေသည်။

ထိုသို့ ဗိုလ်ချုပ်တို့ ကျဆုံးသည်ဟု ကြားသိရသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ရုပ်ရှင်နှင့် ဂီတအနုပညာရှင်များမှာ ဝမ်းနည်းပူဆွေး သောကရောက်ခဲ့ကြလေသည်။ ထိုသို့ အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်ကြီးများ ကျဆုံးရခြင်းအတွက် မိမိတို့အနုပညာဖြင့် ပေးဆပ်ဂုဏ်ပြုကြရန် ဗမာနိုင်ငံရုပ်ရှင်နှင့် ပြဇာတ်အစည်းအရုံးမှ တာဝန်ယူ၍ ဗိုလ်ချုပ်၏ လွတ်လပ်ရေးလမ်းစဉ် မော်ကွန်းတင်သတင်းကားကို ရန်ကုန်မြို့၌ တစ်နေ့ငါးပွဲ ပြသသည်။ အေဝမ်းရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီမှ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ကျောင်း သားဘဝမှ ကျဆုံးသည့် အချိန်ကာလအတွင်း ရိုက်ကူးထားမိခဲ့သော သတင်း ကားများနှင့် ဗြိတိသျှဘားမားကုမ္ပဏီမှ ရိုက်ကူးပြသခဲ့သော “ဘွိုင်းကောက်တာ” ဇာတ်ကားမှ ဗိုလ်ချုပ်ရုပ်သံတို့ကို ဖြတ်တောက် ဆက်စပ်ကာ ပြသသည်။

ထိုမော်ကွန်းသတင်းကား ပြ၍ရသောငွေအား အာဇာနည်ဗိမာန်တည် ဆောက်ရန်အတွက် မြန်မာနိုင်ငံ ရုပ်ရှင်အစည်းအရုံးမှ ကျပ်ငွေငါးသောင်းတိတိ ကို မတည်လှူဒါန်းနိုင်ခဲ့သည်။ ဒေါ်စောမြတ်အေးကြည် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ယူ လျှက်ရှိသော ဗမာနိုင်ငံတော် တူရိယာအဖွဲ့ချုပ်နှင့် ရုပ်ရှင် ပြဇာတ်အစည်းအရုံး ဂီတတာဝန်ခံ ဆရာရွှေပြည်အေးတို့ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကာ ဗိုလ်ချုပ်မော်ကွန်းတင် သတင်းကားအတွက် တီးဝိုင်းများနှင့် သီချင်းများရေးစပ်ကာ ရန်ပုံငွေရှာကြသည်။

တေးရေးဆရာများမှာ ရွှေပြည်အေး၊ ရန်နိုင်စိန်၊ သဟာယဆရာတင်၊ တက္ကသိုလ်စိုး၊ စိန်ဝေလျှံ၊ ကက်နက်စိတ်၊ ဂီတာဘစောကြည်၊ စစ်ကိုင်းလှရွှေ တို့ဖြစ်ကြသည်။

တေးရေးဆရာနှင့် အဆိုတော်များ၊ တီးဝိုင်းများမှာ ဗိုလ်ချုပ်တို့အတွက် ဖြစ်သောကြောင့် အနုပညာကြေး မယူကြပဲ အဖွဲ့ချုပ်မှထောက်ပံ့သည့် ခရီးစရိတ် နှင့် ထမင်းစရိတ် လေးကျပ်ကိုသာ လက်ခံခဲ့ကြသည်။

“လွမ်းမပြေ ပန်းခွေ” တေးသီချင်းစာရွက်များကိုလည်း တစ်ရွက်လျှင် ၂၅ပြား နှုန်းဖြင့် ရောင်းချကာ ရန်ပုံငွေရှာ၍ အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်များအတွက် လှူဒါန်းခဲ့ကြသည်။

ရုပ်ရှင်ရုံများတွင် တာဝန်ယူ၍ တီးခတ်သီဆိုခဲ့ကြသော သူများမှာ

- (၁) စက်ဆန်းကိုမြမောင် - စန္ဒရား၊ အဆို ဥဩဘသောင်၊ ဟင်္သာကြည် နှင့် မေနတို့က (သွင်ရုံ)
- (၂) စန္ဒရား ဘိုကေသောင်း(အဆိုတော် ဒေါ်စိန်ပါတီ၏ မောင်)၊ အဆို တော် သထုံဘသိန်းနှင့် စိန်ပါတီတို့က (ကာဋ္ဌေးရုံ)
- (၃) စန္ဒရားအေဝမ်းခင်မောင်၊ အဆိုတော် ပြည်ဘရှင်နှင့် ရွှေမြိုင်ကြည် တို့က (ရန်ကုန်ရုပ်ရှင်ရုံ)
- (၄) စန္ဒရားစစ်ကိုင်းလှရွှေ၊ အဆိုတော်ကိုသန်းတင်နှင့် လွတ်လပ်ရေး အောင်သန်းတင်တို့က (ရွှေတိုင်သီရိရုံ)

ပြည်သူ့မျက်ရည်

တေးရေး - တက္ကသိုလ်စိုး

တေးဆို - စိန်ပါတီ

ဗမာပြည်လွတ်လပ်ရေးတွက်တာ အသက်တွေလျှာတာ ဇေယျမှာ သနားစရာ
တို့ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဦးအောင်ဆန်းနဲ့ တိုင်းပြည်ဝန်ကြီးများတို့မှာ(သွားလေရှာ)၊
ကြမ္မာညှိုးနွမ်းချိန် ရေတိမ်နစ်သွားတာ အသည်းမှာစွဲကာ
ပြည်သူ့မျက်ရည်စီးလို့ အပြီးမသတ်နိုင်ဘဲ ရဟန်းရှင်လူ သူငါ
ကရုဏာသက်ကာ တို့အလံတစ်ဝက်သာ ထူရှာ

ဗိုလ်ချုပ် အမျှ အမျှ

တေးရေး - တက္ကသိုလ်စိုး

တေးဆို - ခင်ထားမေ

(ဗိုလ်ချုပ် စတဲ့ ခေါင်းဆောင်ကြီးများကို လွမ်းတယ်
ဦးဘချိုနဲ့အတူတူ မန်းဘခိုင်ရယ် အများအကျိုးအတွက်
အသက်တွေလည်း စွန့်လွှတ်သရှင်
အောက်မေ့တယ် အောက်မေ့တယ် ထာဝစဉ်)၊
(ဦးဘဝင်းနဲ့ ဦးရာဇော်ကယ် သခင်မြနဲ့ မိုင်းပွန်ဇော်ဘွားအရှင်)၊
ဦးအုန်းမောင် ဆုံးရှာပြန်တယ် မောင်ထွေးလည်းပဲ ဆုံးသူများထဲတွင်
နေ့စဉ်နဲ့အမျှ တ,တ,တ ကာပင် မေ့နိုင်ဘူးရှင်
ဗိုလ်ချုပ် အမျှ အမျှ ဝေပါသရှင်

အထွတ်အမြတ်သွေး ငိုချင်းရည်

တေးရေး - ကက်နက်စိန်

- အို...ပြည်သူ့သည်းအူ ဗိုလ်တစ်ဆူရယ် ပူတယ်ခုအား မြန်တိုက်ဇေယျ
အကြံအိုက်သူ လူအများတို့ အားထားနေစဉ် ကမ္ဘာမြေတစ်ဝှမ်း
မြန်မာ အသေရေလျှမ်းစေချင်လို့ သေပန်းဆင်တဲ့မှ သေပန်းဆင်
- တိုင်းခွင်ပြည်ထဲ အသည်းအူမှာ မီးပူစွဲလို့ ငရဲရှစ်ထွေ သံယောဇန
မာန်ဒေါသတွေနဲ့ သောကရယ်မွေ နေခုနစ်စင်း အများသူငါ ခန္ဓာတွင်းမှ
ပူပြင်းမောက်မို မနေချင်ဘူး မသေလျှင်ရှူးချချည့် မြေလူးကာငိုကြ
ဗိုလ်လူအကုန်လုံး ကြိမ်မီးအုံးသို့ ယူကျုံးလိုက်ဆူ အထွတ်အမြတ်သွေး
လွတ်လပ်ရေးကိုဖြင့် အသက်ပေးလှူတဲ့မှ အသက်ပေးလှူ
- ဇေယျမှာရှား မဟုတ်မမှန် သူယုတ်ညဏ်နဲ့ လုပ်ကြံအားလို့
လားပေါ့ မရဏာ အသေဆိုးကြောင့် အမျိုးပါနာပြီ ဖြေပါသော်ငြား
အခဲမကြေ အသည်းတွေကြွေပျက်ပြားပေါ့ များပြားခေါင်းဆောင်
အခေါင်ဗိုလ်ချုပ် သူတို့ဖိစိန် ရေတိမ်မြုပ်လို့ သိမ်းအုပ်မနိုင်
ပွေစွာရတက် သေရွာဘက်သို့ မျက်ရည်ဖြိုင် ယိုင်ပြိုကာလဲ
ဆွေးဘဝင် ရင်ပါကွဲရှင် အမြဲတကာ မြန်မာမော်ကွန်း
မေယုမဏ္ဍိုင် မယိမ်းယိုင်သလို ကမ္ဘာတိုင် ထွန်းလင်းစေဖို့
လူစွမ်းကိုတဲ့ တင်ခဲ့တယ်လေ

ပြည်သူ့ရင်သွေး

တေးရေး - ရွှေပြည်အေး

(ဗမာ့ရာဇဝင် ကမ္ဘာတွင်ထင်ရှားသွားစေတဲ့ ယောက်ျားမြတ်အာဇာနည်
 ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း တက်လမ်းထွင်ခဲ့ပြီ ဗမာပြည် ဝဋ်ကပ်အေးစေဖို့
 မကြာမီလွတ်လပ်ရေးကိုလှ အထွတ်မြတ်ပေးမယ်လို့ သူကြံစည်
 ဉာဏ်ရည် သာလှသည်)၂

သို့ပါသော်ငြား ရှေးကုသိုလ်ကံမဲ့ သည်းကွဲဖို့ဖြစ်ရပုံတွေ
 ကြုံလာကြပြီ ရန်သူတွေ မသမာချက်ကြောင့် ရက်ရက်စက်စက်
 အသက်ထွက်ခဲ့ရသည် ဪ...သွားရှာပေါ့ အားလျော့လို့နေပြီ
 ပြေမဟီ ပြေမဆည် သနားလို့မဆုံးအောင် ယူကျုံးမရလို့ တသနေရသည်
 ကနကပလ္လင်မှာည သမ္မတဘုရင်ပမာ ပထမဝင်ကာ မစံစားချင်လို့
 ဝန်ကြီးတောင်မှ ပင့်ဆောင်သွားကာ အင်အားပြလေသလား
 တားမရနိုင်တော့ပြီ

နိုင်ငံသူနိုင်ငံသားကို လျစ်လျူထားကာ သွားရှာတဲ့
 ယောက်ျားအာဇာနည် ပြည်သူ့ရင်သွေးကြီးကိုရည်
 နောက်ဆုံးအကြိမ် အလေးပြုလိုက်ပါသည်

ဗမာ့ဘုန်းရောင်

တေးရေး - ရွှေညာမောင်

- (ရှေးအစဉ်က ရာဇဝင်တွင်တယ် မိဘ ဘိုးအေဘွားအေ အမွေပေးခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်ဝယ် ရတနာတွေဖြိုးကြွယ် ကျွန်းသစ်ရယ် စပါးထွက်တယ် ကျောက်သံပတ္တမြားတွေ ပေါပေတယ်)၂
- (တကယ့်ကို လူမျိုးစုံ ဝင်ထွက်ကြကာရယ် သွားရည်လည်းကျကာ လိုချင်ကြပေတယ် တို့ပြည်နယ်)၂ အကောက်ဉာဏ်တစ်မျိုးနဲ့ မရိုးလို့ ကလိမ်ကြကာ အင်္ဂလိပ်ဟာ စလာပြန်တယ် ထက်အောက်ဗမာ တို့ပြည်မြန်မာ တိုက်ခိုက်ကာ သိမ်းယူပြန်တယ် နှစ်ပေါင်းတစ်ရာမက ကျွန်ဘဝရှည်တယ်
- သံပြိုင် (ကမ္ဘာဝယ် ခေတ်သစ်တွေလည်းပြောင်းကာလာလို့ ဒါ တို့မြန်နယ် တို့ဗိုလ်ချုပ်ဟာကွယ်)၂ လမ်းမှန်စွာ တကယ် ဆောင်ရွက်တယ် ဂျပန်များနဲ့ အင်္ဂလိပ်ကိုကွယ် တော်လှန်ကာရယ် တို့ဗမာ အောင်လံလွှင့်တယ် ကျွန်တွင်းက လွတ်လပ်စာအင် လေးဆယ်တဲ့ရှစ်ခု ဗမာများ ဘုန်းရောင်ကြွယ်
- (ထောင့်သုံးရာ ကိုးခုချိန်ခါဝယ် မြန်ပြည်နယ် စန်းဇာတာတိုး ဖွံ့ဖြိုးခဲ့တယ် ရွှေဒေါင်းသံသာလို့ ကမ္ဘာမှာကြော်ငြာပေးကာ လွတ်လပ်ရေးနဲ့ သမ္မတနိုင်ငံတည်)၂
- (ဪ...လမ်းပြတဲ့ ဗိုလ်ချုပ်နဲ့အတူ ကျဆုံးသူဝန်ကြီးများတို့ရယ်)၂ အားလုံးမြင်စေချင်တယ် ခေတ်သစ်ပြည်နိုင်ငံဝယ် လွတ်လပ်လို့ အမျှပေးဝေမယ် ဖြစ်ရာဘဝက အားရဖွယ် သာဓု သာဓု ခေါ်ကြတကယ် ဈာပန ပြာချ ဌာနီဝယ် မော်ကွန်းထိုးကာ အာဇာနည်တွေ ထားရှိတယ် မြို့အသရေမပြီး တို့ရွှေထီး တို့ရွှေနန်းနဲ့ ဘုဉ်းပန်းပွင့်ကြတယ်
- သံပြိုင် (ကမ္ဘာဝယ်.....)

မော်ကွန်းတင်သီချင်း-၁

တေးရေး - ဂီတာ ဘစောကြည်

တို့ခေါင်းဆောင် ကံကြမ္မာ တို့ဗမာလူမျိုး အားကိုးမဲ့စရာ
 သက္ကရာဇ်အခါထူး မကြုံဖူးခဲ့ပါ သုံးရာပြည့်နှစ်အပေါ်မှာ
 ကိုးခုနှစ်ညွှန်းလို့ အစွန်းထွက်လာ လဝါခေါင်အခါ
 ဆန်းထွတ်လ နှစ်ရက်မျှအပေါ်မှာ ကြမ္မာခေညှိုး
 အဆိုးဇာတာဖက်ကာ ညှိုးမှောင်သမ်း
 ပရမ်းပတာဖြစ်စရာ ဩော်...ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမှာတော့
 အသက်ကင်းကွာအောင် နှစ်နာ သနားမညာ ငနွားသတ္တဝါ
 ဝန်ကြီးတွေပါငြိုးလို့ ဆိုးဝါးစွာပ သေအောင်ပင် သတ်တာ
 မသူတော် ယုတ်မာ သနားခြင်းကင်းကွာ ရက်စက်လေတော့တာ
 ဩော်...ဆုံးပေါ့ ဒီတစ်ခါ ပြည်ကြမ္မာ အမိရဲ့မြန်မာ မခံသာ
 ဗိုလ်အောင်ဆန်းရယ် လှမ်းကြွခဲ့ပါ လွတ်လပ်ရေးကို မြင်စေချင်တာ
 အသေစောလို့ အမေနှမြောမိပေတာ

(သံပြိုင်)(မျိုးမြန်မာ ကံဇာတာညှိုးတာ တို့မြန်မာတွေမှာ ကံဇာတာညှိုးတာ
 တို့ခေါင်းဆောင်တွေ အတွက်တာ သွေးစည်းကြ မြန်မကြာ
 မျိုးယုတ်မာရန်ကို နှိမ်နင်းဖို့ရာ)
 (နှစ်နာတာ ကမ္ဘာသွေလည်း အခဲမကြေဖို့ရာ အမိရဲ့မြန်မာ
 ဇာနည်အောင်ဆန်း လွမ်းအားပိုမိတာ)၂
 ခေါင်းဆောင်ခုနစ်ပါး အသက်များစွန့်ရရှာ
 (အို...ဗမာ)၂ အဖွဲ့တွေပေါင်းတာ သွေးညီကြပါ
 ဗမာပြည် နာဂရာ ရန်သူအားလုံး ချေမှုန်းကြလို့ မကြာ

မော်ကွန်းတင်သီချင်း- ၂

တေးရေး - ဂီတာ ဘဇောကြည်

ဖက်ဆစ်စိတ် မသူတော်တွေကို တိုက်ဖျက်ရမည်
 တို့မြန်မာတိုင်းရင်းသားတိုင်း မြန်မာနေပြည် လွတ်လပ်ဖို့ချီ
 လက်နက်က အဖုံဖုံအလီလီ ခြောက်ကာလှည့်ကာ
 အဟုတ်ဝါဒဖြန့်မည် မကြောက်ဖို့ မလန့်ဖို့အတည်
 စိတ်ဝယ်သန်ရမည် လေးနှစ်လောက်ဖြင့် သူငါစုံညီ ဘေးတွေ့ခဲ့ပြီ
 (ကောင်းကြောင်း ကောင်းတယ် ထင်သည် ဂျပန်ခေတ် တွေးရစ်သင့်ပြီ
 တော်လှန်ရေးနဲ့သာ မနှေးပဲကြံစည် သခင်အောင်ဆန်း ဗိုလ်ချုပ်သည်)၂
 တို့လူထုရဲ့ ဝတ္တရားရှိပေသည် တို့ဗိုလ်ချုပ်က တာဝန်တွေလည်းကျေခဲ့ပြီ
 တစ်ဗိုလ်တစ်မင်းတွေ အချင်းချင်းလည်း မဖြစ်သင့်သည် အဲဒါကြောင့်
 စိတ်ဝမ်းမကွဲသင့်ပြီ နယ်ချဲ့သမားတွေ တို့ချိုးနှိမ်နိုင်ပေမည်

(သံပြိုင်)(ဗိုလ်အောင်ဆန်းကို ဘာကြောင့် အများကလေးစားသည်
 တကယ်ပင် တည်ကြည်စိတ်ဓာတ် ပြောင့်မတ် ကောင်းလှသည်
 ကိုယ့်အမျိုးကို စောင့်ရှောက်လို့ဖြင့် ရွက်ဆောင်ဝန်ထမ်းသည်
 ဗိုလ်ချုပ်ဟာ အများက သဘောကျမြှောက်ရသည် တစ်ယူသန်ဆိုတာ
 ကိုယ့်ဗိုက်အောက် ယက်တတ်သည် ခြေထိုးတာတွေ လွတ်လပ်ရေးနဲ့
 ဆန့်ကျင်နိုင်တော့သည် မြန်မာတွေအချင်းချင်း သတ်ဖြတ်စေပါသည်
 သခင်မျိုးဟေ့ တို့ဗမာ ဗိုလ်ချုပ်က လမ်းမှန်သည် ခေါင်းဆောင်များနှင့်
 ဗိုလ်ချုပ်ကိုမျက်နှာမထောက်လို့ အသက်ပါပျောက်အောင်
 ကြံစည်လိုက်ပြန်ကြတာ ကိုယ်စီကိုယ်တ ကကယ်မမှန်တဲ့ ကလဲ့စားချေရန်)၂
 ကိုယ်ကျင့်တရားဆိုတာ အဟုတ်ကို လက်စားချေရန်ပဲရှားပါးလို့
 တစ်ပြားသားမှ မခင်တွယ်သူတွေဟာ နယ်ချဲ့များကိုသာ
 မျက်နှာပါ ပြောင်ပြောင်ထားလို့ အချောင်သမားဝါဒနဲ့ လူလိမ်လူညာ
 စစ်ဆေးပြီးတော့ အပြစ်လည်းပေးတာ အရေးယူချင်တာ

အာဇာနည်အောင်ဆန်း

တေးရေး - ဂျူဗလီစိန်

တေးဆို - စိန်ပါတီ

မိုးကလေး မှိုင်း ဆိုင်းကာပဲကွယ် နေဆဲဝယ် ၁၉၄၇ ခုနှစ်မယ်
 ဗမာပြည် ဒီနှစ်အမှန်လွတ်လပ်ရမယ် ကြွေးကြော်တာကို
 မြင်ယောင်သေးတယ် တို့ဗိုလ်ချုပ်ဇာနည်ရယ် သူရိန်နေမင်း
 အဆင်းရောင်တမျှကွယ် (အလင်းရောင်ပြတယ်)၊
 မကြာမီ ကျွန်တွင်းကကွယ် ဗမာပြည် လွတ်ကင်းရမယ်
 အာဇာနည်ဗိုလ်ချုပ်ကရယ် မိန့်ကြားရှာတယ်
 ကြမ္မာကံ ယွင်းပေါ့ကွယ် မသမာဉာဏ်ညှဉ်းရက်တယ်
 ကြမ္မာကံ ယွင်းပေါ့ကွယ် ဆွေးဖွယ်ဖန်တယ် ကွေကွင်းလို့ရယ်
 တို့လူထုကြီး ကြိမ်မီးအုံးနယ် ယနေ့ထက်တိုက် မမေ့နိုင်ပါတယ်
 ဇူလိုင် ၁၉ ရက်မယ် မသမာရန်ဆိုးအတွက်ကွယ် ဗမာတွေ ကံညှိုးခဲ့တယ်
 ဒီ...အသည်းနာဖွယ် အခုလိုအခါမယ် မြင်လာစမ်းပါလှည့်
 (မြင်စမ်းပါလှည့် ကျေးဇူးရှင်ရယ်)၊
 (သူကစ်မူ ငါတစ်မင်း အချင်းချင်းဖျက်တယ်)၊
 မထောက်ညှာလေတယ် ပြုအားပါပေ့ မချီပူဆွေး မအေးကြစေဖွယ်
 ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရယ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရယ် ဗမာပြည်ခရီး
 အာဇာနည်ကြီး မြင်စမ်းစေချင်တယ်

ကိုယ့်တာဝန်

တေးရေး - ကိုသန်းအောင်

တေးဆို - သက်ဝေသန်း

(ပြည်ထောင်စုကို ချစ်ကြသည် ခေါင်းဆောင်များ အာဇာနည်
 တို့သွေးတို့သား တို့များတွက်တာ အသက်ပါစွန့်ခဲ့
 သမဂ္ဂါနံ တပေါ သုခေါဆိုတဲ့ ထိုတရားကို လက်ကိုင်ပြုကာ
 များကျိုးတွက် ကြဆောင်ကာရည် အောင်ပန်းဆွတ်ကာ ပေးခဲ့သည်
 (ဘယ်သူလဲအတည်)၊ (ဗိုလ်ချုပ်)၊ နဲ့သာ အပေါင်းအပါ အာဇာနည်)၊
 အဲဒါတွေ ကျေးဇူးမထောက်ကာ ကိုယ့်တာဝန်ကျေပွန်ရမည်
 လုပ်အားရှိသမျှတော့ အတိအကျသာ ထမ်းဆောင်ပါအတည်
 မဆိုမကပ်သင့်သည် ပြည်ထောင်စုသား ဒားလုံးစုံစုံညီ
 အဲဒါမှ မလွဲသာပ (ဗိုလ်ချုပ်ချမှတ်ခဲ့တဲ့ လမ်းစဉ်အရည်)၊
 တို့တတွေကြိုးကြိုးစားစား လုပ်အားပြုကာ ပေါ်လွင်စေရမည်
 တို့တတွေ (ညီညာပါစို့အတည် ပြည်သာယာစို့ရည်)၊
 အကျင့်ဖောက်ပြန်ရေးနဲ့ နောက်ပြန်မပြေးနဲ့ တို့လူငယ်တွေ
 ကိုယ့်တိုင်းပြည် သာယာစို့ရည် တာဝန်ကိုယ်စီ ကူညီ ထမ်းရမည်

အာဇာနည်အောင်ဆန်း

မိုးယံကလေးမှိုင်း ဆိုင်းကာဘဲကွယ် နေဆဲဝယ် ၁၉၄၇-ခုနှစ်မယ် xxx
ဗမာပြေ ဒီနှစ်အမှန် လွတ်လပ်ရမယ်xxxကြွေးကြော်တာကို မြင်ရောင်သေးတယ်
ဒို့့ရဲ့ ဗိုလ်ချုပ်အာဇာနည်ရယ်xxxသူရိန်နေမင်း အဆင်းရောင်တမျှကွယ်xxx
(အလင်းရောင်ပြတယ်)၊ မကြာမှီကျွန်တွင်းကကွယ် ဗမာပြည် လွတ်ကင်းရမယ်
အာဇာနည်ဗိုလ်ချုပ် ကရယ် မိန့်ကြားရှာတယ်xxx

ကြိမ်ကံယွင်းပေါ့ကွယ် မသမာဉာဏ် ညှင်းရက်တယ် ကြိမ်ကံယွင်း
ပေါ့ကွယ်xxxဆွေးဖွယ်ဖန်တယ် ကွေကွင်းလို့ရယ်xxxဒို့့လူထုကြီး ကြိန်မီးအုံးနှယ်
ယနေ့ထက်တိုင်မမေ့တော့နိုင်ပါတယ်xxxဇူလိုင် ၁၉၄၇ကံမယ် မသမာရန်ဆိုး
အတွက်ကွယ်xxxဗမာတွေကံညှိုးခဲ့တယ်-အို-အသဲနာဘွယ်။ ။ ယခုလိုအခါမယ်
မြင်လာစမ်းပါလို့ မြင်စမ်းပါလို့ ကျေးဇူးရှင်ရယ်)၊ (သူတမူ ငါတမင်း အချင်းချင်း
ဖျက်တယ်)၊ မထောက်ညှာလေတယ် ပြုအားပါပေ့ မချိုပူဆွေးမအေးကြစေဘွယ်
ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရယ်xxxဗမာပြည်ခရီး အာဇာနည်ကြီးရဲ့ မြင်စမ်းစေချင်တယ်xxx

စိန်ပါတီ

သွေးနဲ့တိုက်ရမည်

(ရသံချို)ရန်ကုန် နာဂရာနေပြည်***အတွင်းဝန်ရုံးမှာ(စည်းဝေးကြသည်)၊
ဝန်ကြီးများအဖွဲ့နဲ့တော့ စုံလင်စွာသာအတည်***ထိုအချိန်အခါ-လမ်းမှန်စီစစ်
တုန်းမှာ***ဖြစ်ပျက်တဲ့အရေးကို တွေးမိပါတော့သည်***

ရန်သူတွေ***စတင်ဂန်းခလုပ်တွေနဲ့တော့-အတင်းရမ်းဖြုတ်ခဲ့ပုံကို ရေးခါ
စာကိုစီ***ဒို့ဗမာပြည် ဝန်ကြီးချုပ်မှာတော့***လူထုကြီးနဲ့စွန့်ခွာရရှာလေပြီ***
၁၃၀၉ ခုနှစ်မှာအတည်။ လဝါခေါင်ဆန်း ၂ရက်ကိုတော့ (ဖြေကိုမဖြေနိုင်ပြီ***
ကြေကိုမကြေနိုင်ပါသည်***အလောင်းတွေကို တင်ယူသွားတော့***ရှင်လူအများ
တို့မှာ***အပူလုံးကြွကာ***ယူကြိုးမရရှာပြီ***အော်...ဗိုလ်အောင်ဆန်းကိုတော့
စိတ်မှန်ရည်မအိပ်နိုင်-ကြိတ်မှိုင်းခါသွေးရပါတော့သည်***

ဂျူဗလီကို***အလောင်းတွေယူတော့ အများပြည်သူ ဘဝင်မှာကြမ်းလို့
နွမ်းရရှာလေသည်***မှန်စွာတည်ကြည် အကြားမထုတ်မှု၍ မြန်မာပြည်မှာတော့ဖြင့်
စကားအလုပ်တွေနဲ့***တအားထုတ်၍ ညီညွတ်မှုဆောင်သည်***လွတ်လပ်ရေး
ကိုတောင် ကြေညာရက်ကယ်နဲ့***မကြေညာရရှာလေသည်***

(သံပြိုင်) ဒို့ခေါင်းဆောင် ဆက်ဆို

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအဖြစ်ကတော့***နစ်နာချက်မှာ နာသည်***လူထုတွေမှာ
ဖြေစရာမရှိပြီ***(ကျွန်တော်တို့ရဲ့မြန်မာပြည်)၊ခင်မောင်ဝင်းက စာစီ***လွတ်လပ်
ရေးကို သွေးနဲ့တိုက်တော့မည်***

ခင်မောင်ဝင်း

မြန်မာ့သားကောင်း

အာဇာနည်နေ့ တို့မမေ့

တို့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း

တေးရေး - ရန်နိုင်ဆွေ

တေးဆို - မေလှမြိုင်

[မှတ်မိသေးတော့သလေ သတ္တိသွေးတွေ မွေးထုတ်ခဲ့ပေ
 (တို့ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလေ)၊
 (ရာဇဝင်သမိုင်းတစ်ခေတ် ဆန်းသစ်လာပေ)၊
 တို့ပြည် တို့မြေ တို့ရဲ့အခြေတွေ တည်ဆောက်ခဲ့ရပေ
 နားမျက်စိတွေ ပွင့်လင်းခဲ့ပေ လွတ်လပ်တဲ့ ထွတ်မြတ်စံဌာနေ]၊
 ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းမလေ မြန်မာတွေတစ်စခန်း လှမ်းနိုင်ခဲ့ပေ
 ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း မဆုတ်တမ်း သူ လမ်းညွှန်တာတွေ
 ကမ္ဘာတည်သရွေ့ အာဇာနည်နေ့ကိုဖြင့် မမေ့သင့်ပါသလေ
 ယနေ့ဖြင့် မြန်မာတွေ ဪ...မမေ့သင့်ပါသလေ
 မြန်မာ့သားကောင်း အာဇာနည်ဆွေ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလို
 ထွန်းပေါက်ကြပါစေ အောင်သပြေ ညောင်ရေသွန်းလောင်း ပဏ္ဏာခြွေ

တပိုလ်ဆင်း တပိုလ်တက်

(ရသံချို) ။ ။ ၁၃၀၉ခု ဝါခေါင်လဆန်း ၂ရက်မှာပင်***စနေနေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်အပ် အမတ်ပေါင်းစုံလင်***စုခါနေစဉ်ပင်...

(အို...လောကီနယ်အတွင်...ရှေးဝိပါက်မကင်းလို့ ဆုံလာပြန်တယ်*** ဗိုလ်ချုပ်မှာပင် တိုင်းပြည်အကျိုးကို တကယ်တန်းဆောင်ရွက်လို့ မနေလို့ပြတယ်)၊ ဂဠုန်မှာတပည့်များကို လွတ်လပ်ရေးနဲ့ညီလာခံဝယ်***သတ်ဖြတ်ခိုင်းတော့တယ်*** ထိုအခါတုန်းဝယ် မသိတယ်***ဘရင်းဂန်းနဲ့ကွယ်***ပစ်ခတ်ဝင်လာကျည်ဆံ များမှာ အားလုံးထိတော့တယ်***သေသေချာချာမလွဲတကယ်***သင်အောင်ဆန်း နဲ့အမတ်တွေလဲလို့တယ်***

သူ့ဆရာဉာဏ်ကို***တကယ်တန်းသွေမပျက်တယ်***အသပြောငွေကို မက်လို့ တိုင်းပြည်အကျိုးကို မမြင်နိုင်တယ်***ကံဆိုးတဲ့ဗိုလ်ချုပ်မှာ***အမတ် တွေနဲ့သာ စုခါသေတော့တယ်***

(မြန်မာတို့ နောင်အစဉ် တကယ်ပင်နိုင်မည်***ဦးအောင်ဇေယျပုံပမာ အလာညီ***ဗိုလ်ချုပ်ကိုလဲ ထမ်းတိုက်ပြန်ရင်***မသမာတစုကို သတ်ဘို့အမှန်ပင်)၊ လွတ်လပ်ရေးပန်းကိုတော့ မရမနေတယ်***ဗမာတွေ ကျွန်တွင်းက ကင်းလွတ် ဘို့ရယ်***အဲဒီအချိန်ဝယ် မြန်မာများက***ညီညာစေတွယ်***တပိုလ်အမှန်ကျပြီး တပိုလ်အားခဲတိုက်တော့မည်...တဲ့။

မမေ့နိုင်

တေးရေး - သဟာယဆရာတင်

(သူရဲကောင်းအပေါင်းရဲ့ ဂုဏ်ရည်ဆောင်တယ် ကိုယ့်တိုင်းကိုယ့်ပြည်နယ် ကိုယ့်လူမျိုးအတွက်ကွယ် လွတ်လပ်ရေးကို ရအောင် မဟုတ်မခံပေါင် ဂျပန်နဲ့ အင်္ဂလိပ်ပါ တော်လှန်လာခဲ့တယ်)။

ဘုန်းတန်ခိုးကြီးပါပေရဲ့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရယ်
သတ္တိသွေးကို လူတိုင်းပဲမွေးဖို့ရည်ရွယ် ခေါင်းဆောင်ရှေ့ပြေးမှန်လှတယ်
ကျွန်ဘဝက ကယ်ဆယ် ပေးတယ် ခုတော့ဖြင့် ပျက်ပြုန်းကာရယ်
အသက်ဆုံးရှာတယ် ဝန်ကြီးများနဲ့ ကွယ် တို့လူထုတိုင်း အားလည်းငယ်
အသေချင်းကို လဲသေချင်တယ် နေမင်းအရောင် လမင်းအရောင်
ကွယ်ကာသာအမှောင်အကျိုးမဲ့အောင်လို့ အမှုဆောင်တွေအပေါင်းနဲ့
အတွင်းဝန်ရုံးဝယ် ဆွေးနွေးနေတုန်းကွယ် သူရဲဘောအလွန်နည်းတဲ့
အဟိတ် တိရစ္ဆာန်တွေရယ် သတ်ရက်တယ် သေနတ်နဲ့ကွယ်
ရက်စက်တဲ့ လက်ချက်ကြောင့် အသက်ဆုံးကြရှာတယ်

လွမ်းမပြေတဲ့ စနေ

တေးရေး - သဟာယဆရာတင်

(ဂျူဗလီဝယ် လွမ်းမပြေဘဲ ပန်းခွေများနဲ့ အလေးပြုတယ်
 ဩော်.....ဗိုလ်အောင်ဆန်းနဲ့ရယ် ဦးရာဇော်ကွယ်
 ဟော်ပိုင်တွေအနွယ် စပ်စံထွန်းရယ် သခင်မြနဲ့ ဦးဘဝင်းတို့တသွယ်)၂
 အို.....ဦးဘချိုနဲ့ ကွယ် မန်းဘခိုင် ဦးအုန်းမောင်ရယ်
 သက်တော်စောင့်ကိုမောင်ထွေး ဆွေးတဲ့ လူထုမှာ အမျှပေးပြုတယ်
 တို့ဗမာ အစိုးရတွေရယ် မှန်တာလုပ်မယ့် ဗိုလ်ချုပ်အဆက်အသွယ်
 မြို့ရွာတောနယ် သဘောတူမြှောက်ကာ ထောက်ခံတယ်
 အစိုးရအဖွဲ့ကိုကွယ်
 (ထောင့်သုံးရာကျော် ကိုးခုနှစ်အတွင်းမယ် ကြမ္မာကံယိုယွင်းတဲ့
 မိုးရာသီချိန်ဝယ် ခါလဝါခေါင်နှစ်ရက်စွန်း စနေနေ့မွန်းမလွဲခင်
 ခွဲလိုဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ဖယ် ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ ဝန်အပေါင်းနွယ်)၂
 ယုတ်လှတဲ့ အကြံရယ် ရှုတ်ချရပြန်တယ် အစေခံသူလျှို့မိုက်တဲ့
 လူသတ်သမားတို့ရယ် ဘဝအဆက်ဆက်မကြေတယ်
 အို.....လူထုစိတ်မယ် အမြဲတမ်းပဲ လက်စားများတော့ ချေချင်ပါတယ်
 သေတာဟာ မဆန်းကြယ်

အာဇာနည်နေ့.

တေးရေး - ဂီတာတင်အုံး

ဆို - မေလှမြိုင်

နှစ်လနာရီ ခါရာသီရွှေပေမဲ့ အာဇာနည်နေ့ကိုဖြင့် မမေ့သင့်ပါသလေ
ယနေ့ဖြင့် သတိတရားထားဖို့အခြေ

(အများပြည်သူတွေ့)၂

အာဇာနည်နေ့ကိုလေ တွေးရှုကာပဲ အလေးပြုပါမယ်လေ
စနစ်အခြေပြောင်းခဲ့ပေမယ့် အဖြစ်ဟောင်းများတော့ဖြင့် ဖြေသော်မပြေ
လွမ်းမျက်ရည် မြေခပေမဲ့ ဆွေးတသသ တွေးဆမရွှင်နိုင်တော့ပေ
ရွှေအင်ဆူကွဲ ကြေကွဲဝမ်းနည်းရပုံတွေ ယနေ့ထက်တိုင်ပါပေ
မမေ့ရက်နိုင်ပါပေ

(အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်ကြီးတွေ့)၂

ကောင်းရာသုဂတိသို့ ရောက်ရှိကြပြီလေ
တေးကဗျာအနုစာပေ ရေးကာအလေးပြုပါတယ်လေ

တော်လှန်ရေး အောင်ဆန်း

ရေး - ဒုံမင်းလှိုင်တင်

ဆို - ထွေးထွေးရီ

(ဗမာ့လွတ်လမ်း ပွင့်လန်းစရာတွေ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အနည်းနည်း ကြဲခဲ့ပေ အရေးကြီးတဲ့ တို့ဗမာပြေရဲ့အခြေ)၊ (ကမ္ဘာစစ်ကြီးရဲ့အလယ်မှာလေ ဗမာတွေဆင်းရဲမှုနဲ့ ကြုံခါနေ)၊ သူ့ရွှေရင်မှာလေ ညှိုးနွမ်းနေရှာပေ (ပြည်သူ့ အခြေ)၊ လွတ်လပ်ဘို့မသွေ (ထောင့်ကိုးရာ)၊ လေးဆယ့်ငါးမလေ အာဏာရှင် ဖက်ဆစ်စံနစ်ကို တော်လှန်ပေ မိန်ရာသီဦးအခါမှာလေ တွန်းလှန်ကာမသွေ အောင်နိုင်ပေး ဒို့ဗိုလ်ချုပ်ကြီး စွမ်းဆောင်ခဲ့ပေ။

ရဲဘော်-အောင်ဆန်း

ရေး - အရှေ့ပိုင်းတင်

ဆို - ရင်ရင်န

(ရဲဘော် ဗိုလ်အောင်ဆန်း)၊ ဖွဲ့စည်းခဲ့တယ် ညီညာစွာကွယ် ပြည်သူ့ ရဲဘော်ရယ် ချင်း ကချင်ရယ် ကယား ရှမ်း ကရင်ရယ် လူနည်းစုတွေ ညီညွတ်တယ်)၊ ဖက်ဆစ်ရန်ကို တွန်းလှန်ပါလို့ ဖ-ဆ-ပ-လကို တည်ထောင် နိုင်ခဲ့တယ် ထောင့်ကိုးရာ လေးဆယ့်ခြောက်ခု အတွင်းဝယ် ဖွဲ့စည်းပုံဥပဒေနဲ့ကွယ် မယွင်း တကယ် ပြည်ထောင်အသွယ်သွယ် စုပေါင်းလို့သာရယ် ဒို့မြေပြေပေါ်ဝယ် စိတ်ထား တည်တယ် ဖြောင့်မှန်တယ် လူထုဟာ ကြည်ညိုလာခဲ့တယ် (ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း)၊ ကမ္ဘာမှာ ကျော်ကြားတယ် ***



တော်ပြီဗျာ.....
 ကျုပ်တော့ နိုင်ငံရေးအနားယူပြီး
 စာကလေးဘာကလေး ထိုင်ပြီးရေးဦးမယ်...
 ဒီမယ်ဗျာ ဆရာရဲ့.....
 ကျွန်တော်လည်း အနုပညာသမားပါဗျာ....

Handwritten signature

အမည်ရင်းမှာ ဦးဝင်းမောင်ဖြစ်သည်။ မကွေးတိုင်း၊
 ဖွင့်ဖြူ မြို့နယ်၊ ကုန်းစောင်းရွာတွင် ၁၉၄၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ
 (၂၈)ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသည်။

ဖခင်မှာ ဦးစိုးလှဖြစ်ပြီး မိခင်မှာဒေါ်တင်အေးဖြစ်သည်။
 ငယ်စဉ်ကပင် ရေနံချောင်းတွင်နေထိုင်ကျောင်းတက်ခဲ့သော
 ကြောင့် အနုပညာလုပ်ငန်းလုပ်ရာတွင် ရေနံ့သာဝင်းမောင်
 ဟု ကလောင်အမည်ယူခဲ့သည်။

၁၉၆၆ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့သို့ရောက်ရှိလာပြီး
 ဝန်ထမ်းဘဝဖြင့် အနှစ်(၂၀)ကျော် လုပ်ခဲ့ရာ ၁၉၉၀ ခုနှစ်-
 တွင် မြန်မာ့သစ်လုပ်ငန်း၊ လက်ထောက်မန်နေဂျာ အဆင့်
 မြင့် အငြိမ်းစားယူခဲ့သည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် လုပ်သားများကောလိပ်မှ ဝိဇ္ဇာ
 ဂုဏ်ထူးဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့၍ မဟာဝိဇ္ဇာ နောက်ဆုံးနှစ်အထိ
 ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။ ၁၉၆၈ ခုနှစ်မှစ၍ တေးသီချင်း
 များရေးသား သီဆိုခဲ့ရာ မြန်မာ့အသံတွင် သီချင်းအပုဒ်
 ဖေါင်း (၂၀၀)ကျော်တတ်ပြားအဖြစ် မှတ်တမ်းရှိခဲ့သည်။
 မဂ္ဂဇင်းများတွင်လဲ ကဗျာ၊ ဝတ္ထုများ ရေးသားခဲ့ပြီး ၂၀၀၅

ခုနှစ်မှစ၍ လုံးချင်းစာအုပ်အဖြစ် **ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏**
ရေနံ့ချောင်းအမျိုးသားကျောင်းသားဘဝပထမအရွယ်ကို
 ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ပြီး ဆက်လက်၍ ပုဂံသမိုင်းများ
 သုတေသန ပြု၍စာအုပ်များရေးသားခဲ့ရာ ယခုအချိန်အထိ
 (၁၂)အုပ်မြောက် ရှိပြီဖြစ်သည်။ တေးဂီတတွင်လည်း
 ပုဂံသီချင်းများ နှင့် ပုဂံအလှဂန္ထဝင် ဗွီစီဒီထုတ်ဝေခဲ့သည်။

ယခုအခါအမှတ်(၄၈၃)လောပိတလမ်း၊(၃၄) ရပ်ကွက်၊
 ဒဂုံမြို့သစ်(မြောက်ပိုင်း)တွင် နေထိုင်ပြီး ပုဂံစာအုပ်များ
 ဆက်လက် ရေးသားနေဆဲဖြစ်၍ ယခုစာအုပ်သည် ဗိုလ်ချုပ်
 အောင်ဆန်း၏ နှစ်(၁၀၀)ပြည့် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ရေး
 သားထုတ်ဝေခြင်းဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ချစ်တဲ့ ဂီတ ဂီတချစ်တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်

ရေနံ့သာဝင်းမောင်
 (မြန်မာပြည်သား)



ကျမ်းကိုး

- ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အတိတ်မှအရိပ်များ တက္ကသိုလ်နေဝင်း
- ဗိုလ်တေဇ ဘဝကဗျာ Quality စာတည်းအဖွဲ့
- ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသို့ မြန်မာသံတေးသီချင်းများ စိုင်းထွန်းနောင်
- ပထမဆုတ်ဟောင်းသီချင်းပေါင်းချုပ် သန်းလှိုင်စိစဉ်စုဆောင်းသည်
- ဇာတိမာန်တေးများ မေမြို့မိုးကြည်
- မြန်မာပြည်ဇာတ်လမ်းရှုပ်သမျှလောကဇာတ်ခုံ
အဖုံဖုံအလီလီ နန်းညွန့်ဆွေကြည်ဦး
- ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို မမွေးဖွားခဲ့လျှင် တက္ကသိုလ်စိန်တင်
- မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း အတွဲ(၁)
- အဲဒါအောင်ဆန်း နတ်မောက်ဘုန်းကျော်
- ငါတို့ဗိုလ်ချုပ် သတင်းထောက်ဦးပုလေး
- အောင်သန်း၏အောင်ဆန်း ဦးအောင်သန်း
- ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ ရေနံချောင်းအမျိုးသား
အထက်တန်းကျောင်းသားဘဝပထမအရွယ် ရေနံ့သောင်းမောင်